Edw. B. Claff.

1872

ARISTOPHANIS COMOEDIAE

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE

EDIDIT

AUGUSTUS MEINEKE

VOL. II

EDITIO STEREOTYPA

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ
LIPSIAE MDCCCLX

ADNOTATIO CRITICA

AVES

V. 2. ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ: codices ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ constanter per totam fabulam; id alii *Πεισέταιρος*, alii *Πειθέταιρος*, alii quos ipse secutus sum *Πισθέταιρος* scripserunt. ‖ *ᾔδει δ' αὖ*: *ἠδεδὶ* Cobetus ‖ 9. *οὐδ' ὅπου* Dawesius: *οὐδὲ πῇ*, *οὐδὲ ποῦ* et *οὐδὲ ποῖ* ‖ 11. *Δι' ἐνγετεῦθεν* Fritzschius ad Thesmoph. 225: *Δία γ' ἐντεῦθεν* codices ‖ 16. delevit Cobetus ‖ 17. *Θαρρελείδου*: *Θαρριλείδου Δ*, *Θαρελλείδου* R. fort. *Θαρραλείδου* a *θαρραλέος* ‖ 19. *ἤστην*: *ᾔστην* Etym. M. ‖ 23. *τί δ'* Dindorfius olim, nunc *ἤ δ'*, R *ἦδ*, *ἦδ Γ*, *οὐδ'* reliqui ‖ 25. *τί δ'*: *τί* Cobetus ‖ 26. *μοι* Cobetus: *μου* ‖ 32. *οὐκ ὢν* Cobetus: *ὢν οὐκ* ‖ 35. *ἀνεπτόμεθ' — ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν* schol. ad 45. *ἀνεπτόμεσθ' — ἀμφοῖν ποδοῖν* codices ‖ 40. *ᾄδουσ'* Dindorfius: *ᾄδουσιν* ‖ 45. *ὅπου* lemma scholii: *ὅποι* ‖ 48. *ἢ 'πέπτετο* Dawesius: *ἢ 'πέπτατο* ‖ 58. *σ' ἐχρῆν* Beckius: *ἐχρῆν* ‖ 63. versus corruptus ‖ 69. *τί θηρίον ποτ' εἶ*: malim *τί ποτ' εἶ θηρίον* ‖ 76. *ὅτε*: *τοτὲ* vulgo, *χὤτε* Hamakerus ‖ 84. *δ' αὐτὸν οὕνεκ'*: *δ' οὕνεκ' αὐτὸν* Hirschigius ‖ *οὕνεκ'* Brunckius: *εἵνεκ'* ‖ 86. *μοἴχεται*: vulgo *μ' οἴχεται* ‖ 90. *ἔστ'*: *ἔστιν* vulgo ‖ *ἀπέπτετο* Dawesius: *ἀπέπτατο* ‖ 97. *ἢ* Choeroboscus: *ἦν* codices ‖ 102. *ταὼς*: vulgo *ταῶς* ‖ 103. *ποῦ σοι* Cobetus: *σοι ποῦ* ‖ 106. *πτερορρυεῖ κᾆτ' αὖθις* Dobraeus: libri *πτερορρυεῖ τε καὖθις*. an *πτερορρυοῦμεν καὖθις*? ita voluit etiam Cobetus ‖ 108. *τὸ γένος δ'* Dindorfius: *γένος δ'* Dobraeus, *τὸ γένος* libri ‖ 112. *ἠλθέτην* Elmsleius: *ἤλθετον* ‖ 118. *ἐπέπτου καὶ* Bergkius: *ἐπέτου καὶ τὴν* libri, *ἐπεπέτου καὶ* Elmsleius ‖ 120. *ἱκέτα* Elmsleius: *ἱκέται* ‖ 127. *οἰκοίτην* Cobetus: *οἰκοῖτ' ἂν* ‖ 128. *μοι ταδὶ* Cobetus: *τοιαδὶ* ‖ 134. *ποτ' ἔλθῃς* Suidas: *τότε γ' ἔλθῃς* libri, *τότ' ἔλθῃς* Kusterus ‖ 142. *ὠρχιπέδισας* L. Dindorfius: *ὠρχιπέδησας* ‖ 146. *ἡμῖν γε παρὰ* Dindorfius: *ἡμῖν γε παρὰ τὴν* R, *ἡμῖν παρὰ τὴν* ceteri, *ἡμῖν παρὰ* argumentum fabulae ‖ 149. *τί οὐ*: *τί δ' οὐ* Dindorfius ex Pausania aliisque ‖ 150. *ὀτιή; νή* Halbertsma: *ὀτιὴ νὴ* ‖ *ὅτι*: vulgo *ὃς* ‖ 156. *ἐς τὴν τριβήν*: *ἐς διατριβήν*? ‖ 159. *νεμόμεθα*: vulgo *νενόμεσθα* ‖ 160. *μήκωνα*: *μήκωνας* Vat., *μηκώνια* Blaydesius ad Acharn. 107 ‖ 163. *ἦ* Dobraeus: *ἢ* ‖ *πίθοισθε* Dawesius: *πείθεσθε* ‖ 164. *πιθώμεθ'*: vulgo *πιθώμεσθ'* ‖ *πίθησθε* Dawesius: *πίθοισθε* ‖ 168. *ἔστιν* Dobraeus: *ὄρνις* ‖ 172. *τί οὖν* Cobetus: *τί ἂν οὖν* ‖ *ποιῶμεν* Kusterus: *ποιοῖμεν* ‖ 180. *εἰ λέγοις* Cobetus: *εἴποι τις* ‖ 181. 82. delevit Cobetus ‖ 181. *ὅτι*: *ὀτιὴ* Dindorfius ‖ 182. *τούτου* Bergkius: *τοῦτο* libri meliores, *τοῦτό γε* peiores ‖ 190. *θύσωσιν*: *θύωσιν*? ‖ 192. versum hunc infra (1218) redeuntem delevit Beckius ‖ 202. *ἐσβὰς*: *ἐμβὰς* vulgo ‖ 204. *καλοῦμεν*: *καλοῖμ' ἂν* Vat. et var. lect. in R. ‖ 212. 13. *Ἴτυν. ἐλελιζομένη δ' ἱεροῖς*: *Ἴτυν ἐλελιζομένη διεροῖς* vulgo ‖ 247. *πτερῶν ποικίλος τ'*: *τε πτεροποίκιλος* vulgo, *πτεροποίκιλος* RV. ‖ 251. *ποτῆται* duce scholiasta Cobetus Mnem. VIII, 65: *ποτᾶται* ‖ 253. *ἀθροΐζομεν* Dindorfius: *ἀθροίζομεν* ‖ 266. *ἐσβὰς*: *ἐμβὰς* vulgo ‖ 268. *ἀλλ' οὖν οὑτοσὶ* Bergkius: *ἀλλ' οὑτοσὶ* libri, *ἀλλὰ χοὐτοσὶ* Dindorfius ‖ 269. *ταὼς* Athenaeus: *ταῶς* ‖ 270. *αὐτὸς*: *αὐτοὺς* Dobraeus ‖ 273. *εἰκότως γε* Köchlyus: *εἰκότως* libri ‖ *αὐτῷ 'στι* Köchlyus ex optimis libris, *αὐτῷ γ' ἐστὶ* reliqui ‖ 276. *ἀβροβάτης* Suidas et scholiasta:

ὀριβάτης Brunckius, ὀρειβάτης codices ‖ 278. εἰσέπτετο Brunckius: εἰσέπτατο ‖ 287. ἕτερος αὖ τις Bentleius: ὡς ἕτερος αὖ τις libri. ὡς ἕτερος αὖ? ‖ 285. ὑπό τε Köchlyus: ὑπὸ τῶν peiores, ὑπὸ RV ‖ 291. ἢ τῶν: ἐστ' ἠπὶ τῶν R, ἔσθ' ἡ 'πὶ τῶν V. an λόφωσις; ἐπί τιν'? ‖ 292. ἦ: ἢ Brunckius ‖ 297. δὲ Elmsleius: γε ‖ 298. ἐκεινηΐ δέ γ' Leutschius: ἐκεινοσί δέ γ' libri praeter R, qui ἐκεινοσί γε νὴ δί' ‖ 301. γλαῦξ Dindorfius: γλαὺξ ‖ 305. erant duo dimetri; coniunxit Hauptius ‖ 307. οἴμαι Dobraeus: οἴμοι ‖ 310. πο — ποῦ Dindorfius: πο — ποί. ποῦ libri ‖ μ' ἄρ' ὅς: μ' ὅς Hauptius. aut hoc probandum aut νέμει scribendum pro νέμεται. nisi forte, cum omnes codices ποτὲ habeant inter ἄρα et νέμεται, totus versus ita scribendus est ποποποποῦ μ' ἄρ' ὅς ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα ποτὲ νέμεται; ‖ 317. γὰρ λεπτὼ σοφιστά: γὰρ λεπτοσοφιστὰ Vat., γὰρ λεπτολογιστὰ B, λεπτολογοσοφιστὰ Hermannus* ‖ 336. ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν Porsonus: πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν codd. nisi quod V. οὖν omittere videtur, ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους Suidas ‖ 337. νῦν Dobraeus: τὴν ‖ 338. ἀπωλόμεσθ' Bentleius: ἀπολούμεσθ' et ἀπολούμεθ' ‖ 342. κλαύσει Dindorfius: κλαυσεῖ et κλαύσῃ ‖ 346. περίβαλε Reisigius: ἐπίβαλε ‖ 348. ῥάμφει v. l. apud scholiastam: ῥύγχει codices et hic et 364. 479. 672. 1138. 1155. vide Kiehlium Mnem. II, 103 ‖ 358. ναὶ γ' ὠφελήσει: νὼ 'πωφελήσει Dobraeus ‖ 360. πρὸ σαυτοῦ Bentleius: πρὸς αὐτόν ‖ 361. προσδοῦ Hauptius: προσθοῦ ‖ 364. ῥάμφος: vulgo ῥύγχος ‖ μέλλειν: μένειν R et Suidas ‖ 368. ξυγγενῆ Bentleius: ξυγγενέε ‖ 371. οἶδε Dobraeus: εἰ δὲ ‖ φίλοι: σοφοί? ‖ 373. οἶδ' Brunckius: οἶγ' ‖ 378. εὐθὺς RV: αὐτὸς reliqui et Suidas ‖ 382. χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν: suspectat h. v. ut ex 376 repetitum Hamakerus, corrigens ille χρήσιμον μάθοι γὰρ ἄν τι κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφός. Dobraeus χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφά, vel χρήσιμον· μάθοις γὰρ ἄν τι — σοφόν. vel sic exilis manet sententia nec novi aliquid afferens. pro κἀπὸ R habet και. forsan μάθοι γὰρ ἄν τις κἂν ἀπ' ἀνθρώπων σοφά ‖ 385. ἐνηντιώμεθα Bentleius: ἠναντιώμεθα ‖ 386. ἄγουσι νὴ Δί': ἄγουσιν ἡμῖν vulgo, ἄγειν δοκοῦσιν Dindorfius ‖ 388. τὸν ὀβελίσκον delet recte Halbertsma ‖ 390. 91. παρ' αὐτὴν τὴν χύτραν ἄκραν Dawesius: παρὰ τὴν (παρ' αὐτὴν A) χύτραν ἄκραν αὐτὴν ‖ 394. κατορυχησόμεσθα Elmsleius: κατορυχθησόμεσθα ‖ 396. δημοσίᾳ: δημόσια Brunckius, latet aliud quid ‖ 405. καὶ πόθεν: malim πόθεν, ut sit paroemiacus ‖ τίνα τ' ἐπίνοιαν Bergkius: ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν ‖ 409. ξένω Dindorfius: ξείνω ‖ 410. τύχη δὲ ποία: τύχης δὲ ποίας Köchlyus, idem 412 ἐλθεῖν ἔρως; pro ἐλθεῖν; ἔρως ‖ 411. τε καὶ σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν: τε καὶ σοὶ ξυνοικεῖν τε καὶ σοὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν Bergkius. an τέ σου, καὶ ξυνοικεῖν γέ σοι καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν? in quo τέ σου καὶ iam Reiskius voluit ‖ 416. δή τινας Hermannus*: δὲ τίνας R δὲ δὴ τίνας reliqui ‖ 417. ἄπιστ' additum ab Hermanno* ‖ 419. ξύνοικος ὢν τὸ πᾶν: ξυνοικῶν vulgo ‖ 424. σὰ γὰρ τὰ πάντα ταῦτα: σὰ γὰρ ταῦτα πάντα libri optimi et schol. ad 348, σὰ γὰρ δὴ ταῦτα πάντα vulgo ‖ 428. post h. v. fortasse trimeter excedit cui respondeat 431 ‖ 431. κῦρμα τρῖμμα: vulgo κύρμα τρίμμα ‖ 444. τόνδ' Valckenarius: τόν ‖ 444b. διατίθεμαι 'γὼ Hermannus de metris p. 153: διατίθεμ' ἔγωγε peiores, διατίθεμ' ἐγὼ RV ‖ 454. ἐξειπὼν: recte ἐξευρὼν coniecit Kiehlius Mnemos. II, 103 ‖ παρορᾶτ' Bentleius: παρορᾷς ‖ 457. τοῦθ' ὁρᾷς λέγ': τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' vulgo ‖ 459. ἔσται: ἔστω Köchlyus ‖ 460. πράγματι τὴν σὴν ἥκεις Dawesius: ἥκεις τὴν σὴν πράγματι ‖ 461. πρότεροι Hermannus: πρότερον ‖ 462. εἰς μοι: ἡμῖν Halbertsma, εὖ μοι Bergkius ‖ 463. οὐ κωλύει: οὐ om. R ‖ 465. τρίπαλαι Cobetus: τι πάλαι ‖ 467. τίνος ἡμεῖς; vulgo τίνος; ὑμεῖς ‖ 479. ῥάμφος: vulgo ῥύγχος ‖ 480. ὡς Hamakerus: οὐκ ‖ 481. ἦρχον τῶν ἀνθρώπων

Bentleius: τῶν ἀνθρώπων ἦρχον ‖ 484. πάντων πρότερος Hirschigius: πρῶτον πάντων ‖ 488. ἴσχυέ Elmsleius: ἴσχυσέ ‖ 489. ἀπὸ Hamakerus: ὑπὸ ‖ νόμον Porsonus: μόνον ‖ 490. σκυλοδέψαι Bentleius: σκυτοδέψαι ‖ 496. Ἁλιμουντάδε: vulgo Ἁλιμοῦντάδε ‖ 499. 502. ἰκτῖνος Dindorfius: ἴκτινος ‖ δ' οὖν: δ' αὖ Hamakerus ‖ 501. προκαλινδεῖσθαι Cobetus: προκυλίνδεσθαι ‖ 502. ἐκαλινδούμην Cobetus: ἐκυλινδούμην ‖ 505. τότ' ἂν Porsonus: τότε γ' Bentleius, τότ' et τότ' αὖ libri ‖ 515. ὄρνιν ἕστηκεν Tyrwhittus: ἕστηκεν ὄρνιν ‖ 520. ἂν Porsonus addidit ‖ 521. νυνὶ Kusterus: νῦν ‖ 523. νῦν δ' ἀνδράποδ' ἠλιθίους μανᾶς libri, nisi quod R δ' omittit; correxit eiecto emblemate ἀνδράποδ' ἠλιθίους vir doctus in Ephemer. Ienens. 1823 n. 30 ‖ 525. τοῖς ἱεροῖς: haec vulgo cum sequentibus iuncta Bergkius praecedentibus continuavit; eodem auctore sequente versu addidi δ' post ὑμῖν. at fortasse post κἀν τοῖς ἱεροῖς exciderunt verba ἐν τοῖσι δ' ἀγροῖς ‖ 534. καταπρίψαντες Hermannus*: συντρίψαντες scholia, καὶ τρίψαντες libri ‖ 538. αὐτῶν: αὐτὼς Hermannus*, malim οὕτως ‖ κενεβρείων Bentleius: κενεβρίων ‖ 543. ἐπ' ἐμοὶ A, ἐπ' ἐμοῦ ceteri ‖ 544. καί τινα συντυχίαν Bentleius: καὶ συντυχίαν codd., καὶ κατὰ συντυχίαν Brunckius ‖ 547. τά τε νοττία Dindorfius: τὰ νεόττια codd. praeter R qui τά τε νεόττια ‖ οἰκετεύσω Hermannus*: οἰκήσω libri ‖ 564. ἁρμόττῃ Lobeckius: ἁρμόζῃ ‖ 565. γύρους: πυροὺς vulgo ‖ 567. Ἡρακλέει Brunckius: Ἡρακλεῖ ‖ θύησι, λάρῳ ναστοὺς θύειν: θύῃ τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς vulgo, θύῃ τις, λάρῳ ναστοὺς θύειν codices ‖ μελιτοῦντας: vulgo μελιτούττας, μελιττούτας codices ‖ 575. Ἥρην Bentleius: Ἶριν ‖ βῆναι: εἶναι vulgo, ἰέναι Dobraeus ‖ 577. ἡμᾶς Köchlyus, ante quem haec Pisthetaeri erant, libri ὑμᾶς ‖ 578. στρούθων: vulgo στρουθῶν ‖ 584. Ἀπόλλων Elmsleius: ὅ γ' Ἀπόλλων ‖ ἰατρός γ' ὢν Brunckius: ἰατρὸς ὢν ‖ 586. σὲ θεὸν σὲ βίον: σεαυτόν σε θεὸν Cobetus, quo locus non persanatur ‖ 591. κιχλῶν: κίγκλων Dobraeus ‖ 593. μέταλλ': μὲν ἄλλ' Cobetus ‖ δώσουσι: δείξουσι Bergkius ‖ 594. τάς τ': τὰς δ' Cobetus ‖ 603. δώσομεν Köchlyus: δώσουσ' ‖ 604. ὑγίει' αὖ: ὑγιεία vulgo ‖ 605. σάφ' ἴσθι — ὑγιαίνει recte Dobraeus tribuit Euelpidi ‖ 608. παρ' ὅτου Bekkerus: παρὰ τοῦ ‖ 609. πέντ' ἀνδρῶν γενεάς Bentleius: πέντε γενεὰς ἀνδρῶν ‖ 610. δὴ addidi et αἰβοῖ, quod Brunckius βαβαὶ scribebat, extra versum posui ‖ 612. πρῶτον μέν γ' Bentleius: πρῶτον μὲν R, πρῶτα μὲν ceteri libri ‖ 619. ὡς: vulgo εἰς ‖ 624. τὸ: vulgo τι ‖ 631. ἐὰν: vulgo ἢν ‖ 632. δίκαιος ἄδολος ὅσιος Bergkius: δικαίους ἀδόλους ὁσίους ‖ ἴῃς Porsonus: ἴοις ‖ 638. ἐνὶ Hamakerus: ἐπὶ ‖ 639. γ' ἔτι Porsonus e Plutarcho, qui γέ πω habet, Aristoph. libri ἔτι ‖ 641. δέ γε Dobraeus: δέ τε ‖ 642. τε Dobraeus: γε ‖ 644. τῳδεδί: ante Dindorfium τῷ δὲ τί;, τῷδε τί; V, τῳδὶ τί; R. praeterea τῳδεδὶ cum Bergkio Pisthetaero dedi; vulgo Epopis est ‖ 647. 48. haec deletis verbis εἰσηγοῦ — ἴθι Hamakerus ita constituit ἴωμεν· ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπ. πάλιν ‖ 658. σοῦ νῦν: ante Köchlyum σαυτοῦ, σοῦ R et Suidas, τοῦ σοῦ C ‖ 663. αὐτοῦ: ὦ τᾶν expectabam; delet αὐτοῦ et ὦ πρὸς τῶν θεῶν scribit Halbertsma; nec male legeretur ἐκβίβασον αὐτὴν δῆτα πρὸς θεῶν ‖ 666. τοῖν ξένοιν: τοῖς ξένοις vulgo ‖ 671. κἂν Seagerus: καὶ ‖ 681. Hamakerus post 683 transponit ‖ 688. πρόσχετε Bentleius: προσέχετε ‖ 698. οὗτος χάει ἠερόεντι Hermannus*: οὗτος δὲ χάει πτερόεντι ‖ 701. γέγον': ante Cobetum γένετ', ἐγένετ' R aliique ‖ 703. μακάρων ἡμεῖς. ὡς δ' Dobraeus: μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ‖ 704. τε γὰρ Brunckius: γὰρ libri. an γὰρ οὖν? ‖ 713. ἰκτῖνος Dindorfius: ἴκτινος ‖ 714. ὥρα: an καιρὸς? ‖ 717. οὕτω πρὸς ἅπαντα: οὕτω πρὸς ἔργα Suidas, οὕτως ἐφ' ἅπαντα Dobraeus, οὕτω πρὸς τἄργα Porsonus ‖ 718. ἄλλος: vulgo ἀνδρός, quod ἄνδρες scripsit Brunckius ‖ 719. περὶ μαντείας: πέρι μαντεία Dobraeus ‖ 722. μαντεῖος: ὁ μαντεῖος Cobetus ‖

724—726. ἕξετε — πνίγει· κ: haec interpolatoris esse intellexit Hamakerus ‖ 728. ὥσπερ χὠ Ζεὺς delet Hamakerus ‖ 731. πλουθυγίειαν Aldus, πλουθυγιείαν vulgo, πλοῦθ' ὑγιείαν R. εὐδαιμονίαν, quod libri post πλουθυγίειαν habent, delevit Hamakerus ‖ 740. τε ab Hermanno additum ‖ 742. ἰζόμενος: malim ἑζόμενος ut in versu antistrophico ‖ 749. ὡσπερεὶ Reiskius: ὥσπερ ἡ ‖ 759. μαχεῖ Reisigius: μάχει ‖ 763. οὗτος Dobraeus: ἐνθάδ' ‖ 765. φράτερες: vulgo φράτορες ‖ 766. Πεισίου Dindorfius: Πισίου ‖ 767. νεοττίον Dindorfius: νεόττιον ‖ 777. φῦλά τε ποικίλα Hermannus*: ποικίλα φῦλά τε ‖ 778. αἰθὴρ Vat. et Γ: αἴθρη reliqui ‖ 787. τρυγῳδῶν nescio quis apud Scaligerum: τραγῳδῶν ‖ 788. ἐκπτόμενος Brunckius: ἐκπετόμενος et ἐκπετάμενος ‖ 789. κατέπτετο: κατέπτατο libri ut 792. et ἀνέπτατο 791. 795. ‖ 796. καθέζετο: κατέπτετο? ut 789. 792. ‖ 805. συγγεγραμμένῳ: σύ γε γεγραμμένῳ? σὺ μὲν κεκαρμένῳ Hamakerus ‖ 812. τοὔνομ' Bentleius: ὄνομ' et οὔνομ' ‖ 816. πάνυ γε: πάνυ τι? ‖ κειρίαν γ' RV et Suidas, κειρίαν reliqui ‖ 820. σύ γ' Brunckius: γ' libri, γὰρ Porsonus, τόδ' Bergkius ‖ 821. αὑτηγὶ Elmsleius: αὕτη γ' ἡ ‖ 822. καὶ τὰ: τοῦ τε Dobraeus ‖ Θεογένους Dindorfius: Θεαγένους ‖ 823. τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα: τοῦ τ' Αἰσχίνου τὰ πάντα Dobraeus, τά τ' Αἰσχίνου 'σθ' ἅπαντα Hermannus*; an καὶ τἀσχίνου γ' ἅπαντα? ‖ 823. καί: an ναί, id ut Euelpidi tribuatur? ‖ 843. κήρυκα: κήρυκε Marklandus ‖ ἐς: ὡς? ‖ 847. σοῦ γ' ὢν Cobetus: σοῦ τῶνδ' ἃ ‖ 856. ἴτω ἴτω Ald.: ἴτω ἴτω ἴτω codices ‖ θεῷ Bentleius: τῷ θεῷ ‖ 857. συναυλείτω δὲ Χαῖρις ᾠδᾷ Hermannus*: συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν ‖ 859. 860. τουτὶ τί ἦν; τουτὶ Dindorfius: ante quem τουτὶ τί ἦν τουτί edebatur, τουτὶ τί ἦν τὸ κακόν Dobraeus ‖ 861. ἐμπεφορβειωμένον Brunckius: ἐμπεφορβιωμένον ‖ 866. ὀλυμπιήσι — πάσησι: novitias formas αισι restitui voluit Dindorfius ‖ 868. ante Beckium sacerdoti continuabatur ‖ 875. στρούθῳ Dindorfius: στρουθῷ ‖ 877. ante Dindorfium sacerdoti continuabatur ‖ στροῦθε Dindorfius: στρουθέ ‖ 881. ἥρωσιν ὄρνισι Hermannus* et Bergkius: ἥρωσι καὶ ὄρνισι ‖ 882. ταὧνι: vulgo ταῶνι ‖ 885. βασκᾷ Dindorfius: βάσκᾳ ‖ ἐρωδιῷ libri ‖ 886. καὶ ἠρισάλπιγγι ex schol. additum, ubi ἐρισάλπιγξ hoc nomen scribitur ‖ 892. ἰκτῖνος Dindorfius: ἴκτινος ‖ 895. ΧΟΡΟΣ Dobraeus: ΙΕΡΕΥΣ ‖ αὖ τἄρα Elmsleius: αὖτ' ἄρα ‖ 902. γένειόν τ': γένειον lemma scholii et fortasse V ‖ 905. κλῇσον: κλεῖσον R, an κλεῖσον? ‖ τεαῖς: νέαις Tyrwhittus ‖ 906. τὸ πρᾶγμα: τί πρᾶγμα; Dobraeus ‖ 910. 914. κατὰ τὸν Ὅμηρον delet vir doctus invito, ut equidem opinor, poeta ‖ 919. παρθένεια Dindorfius: παρθενεῖα ‖ 920. πόσον Bentleius: ποῖον ‖ 929. κεφαλᾷ Brunckius: κεφαλῇ ‖ 932. γ' αὐτῷ Hamakerus: τούτῳ ‖ 937. τόδε om. A. forsan τὸ ‖ 946. ξυνῆχ' Cobetus: ξυνίημ' ‖ 949. ἐλθὼν: an ἐθέλων? ‖ τοιαδί: δὴ ταδί vulgo, at δὴ om. RVΓ ‖ 951. πολύπορά τ': πολύπορά τε V et scholiasta, πολύπυρά τε Vat. et ΓΔ, πολύσπορά τ' vulgo. latere videtur πολυπύρεια, *febrium plena* ‖ ἤλυθον. ἀλαλαί Bentleius: ἤλυθον ἀλαλάν ‖ 959. εὐφημία 'στω: haec ante Beerium sacerdotis erant ‖ 975. ἐνιπλῆσαι Cobetus: ἐπιπλῆσαι ‖ 976. δοῦν' Bekkerus: διδόν' ‖ 977. κἂν: κἢν Cobetus ‖ θέσπιε: θέσκελε? ‖ ποιῇς ταῦθ': ποιήσῃς Cobetus ‖ 979. οὐ λάϊος: οὐδ' αἰετὸς vulgo ‖ 991. ἐκτρέχων: ἀποτρέχων Hamakerus ‖ 993. βουλεύματος Bergkius: βουλήματος ‖ 996. κατὰ γύας Dawesius: κατ' ἀγυιάς ‖ 997. ὅστις εἴμ'; ἐγώ: vulgo ὅστις εἴμ' ἐγώ; ‖ 1007. ἀστέρος: ἀστέρες libri praeter Vatic. qui ἀστέρος, Dobraeus ἀστέρες ‖ 1009. ἅνθρωπος Dobraeus: ἄνθρωπος ‖ 1010. ἴσθ': vulgo οἶσθ' ‖ 1011. πιθόμενος Bentleius: πειθόμενος ‖ 1013. ξενηλατεῖται Hauptius: ξενηλατοῦνται libri, ξενηλατοῦμεν Dindorfius, ξενηλατοῦσι Elmsleius ‖ 1017. τἄρ' ἂν Elmsleius: γὰρ ἂν et γὰρ ἄν γε ‖ νὴ Δί' ante Elmsleium Metoni continuabatur ‖ οἶδ' ἂν cod. Δ, οἶδ' ἄρ'

reliqui ‖ 1018. φθαίης ἄρ': φθαίης ἂν vulgo ‖ 1025. τι Dindorfius: vulgo τί; cum Pisthetaeri verbis coniunctum ‖ 1027. γοῦν Dobraeus: δ' οὖν ‖ 1036. κακόν; τί τὸ Cobetus: κακὸν τὸ ‖ 1040. τοῖς αὐτοῖς Hamakerus: τοῖσδε τοῖς ‖ 1041. καὶ ψηφίσμασι: καὶ νομίσμασι Bergkius, fort. delendum ‖ 1042. οἷσπερ Dindorfius: οἷσίπερ ‖ 1046. μουνυχιῶνα: μῆνα addunt omnes praeter Δ ‖ 1053. καὶ γράφω: καὶ γράψω Mehlerus Mnem. II, 105. κἀγγράψω Bergkius ‖ σε: γε? ‖ 1056. 57. ante Beerium sacerdotis erant ‖ 1060. εὐχαῖς Bentleius: εὐχαῖσι ‖ 1061. μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω: μὲν γαῖαν ἐποπτεύω Dobraeus invito, ut mihi quidem videtur, metro ‖ 1064. οἳ: ἃ Brunckius et Dobraeus ‖ 1065. αὐξανόμενον γέννσι Vat. αὐξανόμενα γέννσι B, αὐξανόμενα γένυσι reliqui libri ‖ παμφάγοις Dobraeus: πολυφάγοις ‖ 1066. τ': δ' RV ‖ ἐφεζόμενα: ἐφημένα Dobraeus ‖ 1069. δάκετα πάνθ' ὅσα περ Dissenus, ante quem δάκεθ' ὁπόσα περ ἂν edebatur, δάκεθ' ὅσα περ codices ‖ 1070. πτέρυγος: φάρυγος? ‖ ἐκ φοναῖς ὄλλυται Reisigius: ἐν φοναῖς ὄλλυται nescio quis, φοναῖσιν ἐξόλλυται codices ‖ 1076. βουλόμεσθ' ἄνυν Cobetus: βουλόμεσθ' οὖν νῦν ‖ ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 1078. ζῶν τις ἀγάγῃ L. Dindorfius praef. ad Xenoph. Cyrop. p. XIII: ζῶντ' ἀγάγῃ codices, ζῶντ' ἄγῃ τις Dobraeus. respicit huc grammaticus Bekkeri Anecd. p. 22, 17. ‖ 1080. τὰς κίχλας: πᾶσι καὶ fere codices ‖ 1081. ἐγχεῖ suspectum ‖ 1086. πίθησθε Dindorfius: πείθησθε ‖ 1089. ἀμπισχνοῦνται Aldus: ἀμπισχοῦνται codices; an ἀμπισχνούμεσθ'? ‖ 1094. κόλποις ἐνναίω Bergkius: ἐν κόλποις ἐνναίω omnes praeter C qui ναίω pro ἐνναίω habet ‖ 1095. ὀξὺ μέλος Brunckius: ὀξυμελὴς ‖ 1102. οἷσ' Dawesius: οἷς et οἷς ‖ 1106. λαυριωτικαί: λαυρειωτικαί? ‖ 1113. πρηγορῶνας Bentleius: πρηγορεῶνας ‖ 1115. ἀνδριάντες Dobraeus: ἀνδριάντες ‖ μὴν' Seidlerus: μήνην et μῆνιν codd. ‖ 1119. οὐκ Dobraeus: ὡς ‖ 1123. ἄρχων Bothius: ἄρχων ‖ 1127. Θεογένης Dindorfius: Θεαγένης ‖ 1130. δὲ μῆκος: δ' ὕψος quivis expectet ‖ 1131. ἑκατοντορόγυιον Hotchkis: ἑκατοντόργυιον ‖ μάκρους corruptum est ‖ 1138. ῥάμφεσιν: vulgo ῥύγχεσιν ‖ 1139. ἐπλινθούργουν Bergkius: libri ἐπλινθοφόρουν, Dindorfius ἐπλινθοποίουν ‖ 1146. αὐτοῖν Hauptius: αὐτοῖς codices omnes praeter B qui αὐτὸν ‖ 1150. 51. ὥσπερ — χελιδόνες: locus lacunosus nullisque coniecturis sanandus. v. Dobraeum Adv. II. p. 227. cuius haec verba sunt 'hirundines lutum in ore prius subactum τοῖς πλινθοφόροις dabant, quomodo nutrices puerulis ψωμίζουσι' ‖ 1154. ὄρνιθες: hoc e nuntii oratione ad Pisthetaeri verba bene retrahit Hamakerus ‖ 1155. ῥάμφεσιν: ῥύγχεσιν vulgo ‖ 1173. εἰσέπταθ' vulgo ‖ 1181. τριόρχης: τρίορχος? ‖ 1196. ἔα ἔα (extra versum) σιγᾶτε σῖγ' supplet Hermannus* ‖ 1208. τουτὶ Elmsleius: τουτὶ τὸ et τοῦτο τὸ ‖ 1212. πρὸς — προσῆλθες: πῶς — παρῆλθες Bergkius; ac habent πῶς codd. ante προσῆλθες ‖ 1221. ἀδικεῖς δέ. καὶ νῦν ἄρα Hermannus*: ἀδικεῖς δὲ (μὲν R) καὶ νῦν. ἄρα libri ‖ 1225. δοκεῖν Cobetus: δοκεῖ ‖ 1226. ἄρξομεν Cobetus: ἄρχομεν ‖ 1228. ἀκροατέ' Blaydesius Acharn. 107: ἀκροατέον ‖ 1234. οἷοισιν: vulgo ποίοισιν ‖ 1239. δείσας Porsonus: δεινὰς ‖ 1240. ἀναστρέψει: vulgo ἀναστρέψῃ ‖ 1242. καταιθαλώσει R aliique, καταιθαλώσῃ vulgo ‖ 1259. ἦ μήν Bentleius: ἢν μή ‖ 1262. ἀποκεκλήκαμεν Reiskius: ἀποκεκλήκαμεν ‖ 1265. addidi ἂν ‖ 1266. βροτῶν RV. βροτὸν reliqui ‖ 1272. ὦ τρισμακάρι' ὦ κλεινότατ' R et Suidas: ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' vulgo ‖ ὦ γλαφυρώτατε: ὦ σοφώτατε R et Suidas ‖ 1273. ὦ κατακέλευσον κατακέλευσον: ὦ τρισμακάρι' ὦ κατακέλευσον vulgo, ὦ γλαφυρώτατε ὦ κατακέλευσον R et Suidas ‖ 1281. ἄνθρωποι Dindorfius: ἄνθρωποι ‖ 1283. ἐσκυταλιοφόρουν Porsonus: σκυτάλι' ἐφόρουν codices. cf. ad Com. gr. II. p. 849. ‖ νῦν Porsonus: νυνὶ ‖ 1288. κατῆρον Cobetus: κατῆραν ‖ βιβλία: βυβλία R aliique ‖ 1289.

ἂν ἐνέμοντ' Cobetus: ἀπενέμοντ' ‖ 1295. Θεογένει Dindorfius: Θεαγένει ‖ 1297. Συρακοσίῳ Bentleius: Συρακουσίῳ ‖ 1298. ἥκειν Dawesius: ἧκεν et εἶχεν ‖ 1299. ὑπ' ὀρτυγοκόπου: ὑπ' ὀρτυγοκόμπου Dionysius, ὑπὸ στυφοκόμπου vulgo ‖ 1303. καί: κἂν? ‖ 1304. ἓν δέ: ἓν δ' ἔτι? ‖ 1308. οὔτἄρα Elmsleius: οὐκ ἆρα ‖ 1310. ἐμπίμπλη: vulgo ἐμπίπλη ‖ 1313. δὴ Cobetus: δ' ἂν ‖ 1314. καλεῖ codd. praeter interpolatos qui καλοῖ habent ‖ 1315. τύχα μόνον προσείη Pisthetaeri erant ante Bergkium ‖ 1325. πτερύγων Porsonus: πτερῶν ‖ 1326. αὖθις: codices αὖτις ‖ 1329. δειλός Brunckius: δῆλος Bergkius ‖ 1337. αἰετὸς: ἀετὸς ‖ 1338. ὑπὲρ: indicavi lacunam ‖ 1340. 'ψευδαγγελήσειν Bentleius: ψευδαγγελὴς εἶν' ‖ 1343. Aristophanis grammatici versum esse adnotant scholia ‖ ἔγωγε: ἐγώ τι RV, ἐγώ τοι Bekkerus ‖ 1347. νομίζετε: νομίζεται R, νομίζεται reliqui ‖ 1356. πελαργιδῆς Dindorfius: πελαργιδεῖς ‖ 1358. τἄρα: γὰρ ἂν RV aliique, γὰρ vulgo, γ' ἄρα Dobraeus, τἄρ' ἂν Elmsleius, τί ἄρα Herwerdenus ‖ 1362. σοὶ δ': σοί τ' Bergkius ‖ 1363. ἢ e schol. Dindorfius: ἦν ‖ 1364. ταυτηνδὶ Elmsleius: ταύτην δὲ et ταύτην δέγε ‖ 1365. θἀτέρᾳ Dindorfius: θἠτέρᾳ ‖ 1368. τὸν πατέρ' ἔα: malim τὸν πατέρα δ' ἔα ‖ 1376. φρενὸς ὄμματι γενεὰν Hermannus*: φρενὶ σώματί τε νέαν codices, γενεὰν pro τε νέαν scholiasta ‖ 1377. φιλύρινον: φελύρινον R. voluitne φέλλινον? ‖ 1389. σκοτεινὰ Bergkius et Hermannus*: σκότι' ἄττα Dobraeus, σκότια RVΔ, σκότιά γε reliqui ‖ 1395. ἁλάδε δρόμον Hermannus*: ἁλαδρόμον et ἁλάδρομον ‖ 1407. κερκωπίδα Palmerius: κεκροπίδα ‖ 1410. ὄρνιθές τινες Dindorfius: ὄρνιθες τίνες ‖ 1426. ὑπὸ: ὑπαὶ R ‖ 1427. γε: τε Hermannus*, με Bergkius ‖ με: τι Bergkius ‖ 1438. τοι Dobraeus: τοῖς ‖ 1439. φυλέταις: vulgo μειρακίοις ‖ 1440. γε Bentleius: τε ‖ 1445. καὶ πεποτῆσθαι: κἀπτοῆσθαι Cobetus ‖ 1446. versus fortasse spurius ‖ 1448. θ' ἄνθρωπος Hirschigius: τ' ἄνθρωπος ‖ 1456. κατ' αὖ Dobraeus: κᾆτ' αὖ ‖ 1467. ἀπολούμενος: cf. Herm. praef. Eurip. Androm. p. XVII ‖ 1478. τοῦ μὲν: τοῦ a Bentleio additum ‖ 1495. Πισθέταιρός ἐστ': vulgo Πεισθέταιρός ἐστιν ‖ 1496. οὑγκαλυμμός Dawesius: ὁ συγκαλυμμός ‖ 1497. κατόπιν ἐνταῦθα: κατόπισθεν ὄντα? ‖ 1498. ἐστὶν ἄρα: ἐστὶ γὰρ? ‖ 1502. ξυννέφει Cobetus: ξυννεφεῖ ‖ 1503. ἐκκαλύψομαι Aldus: ἐκκεκαλύψομαι codices ‖ 1506. γάρ μ' ὀλεῖς: γάρ μ' ὀλέσει R, γὰρ ὀλέσει reliqui, γὰρ ὀλέσεις vulgo. correxi olim Curis crit. p. ‖ 1527. Ἐξηκεστίδῃ Brunckius: Ἐξηκεστίδης ‖ 1538. ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ: κεραμεύει pro ταμιεύει R. an igitur ταμιεύει τὸν κέραμον τὸν τοῦ? ‖ 1541. κωλαγρέτην: vulgo κωλακρέτην ‖ 1542. fortasse delendus ‖ τἄρ' Elmsleius: γὰρ R, γ' ἄρ' vulgo ‖ 1543. ἥν γ': τήνδ' Cobetus ‖ 1561. ποθ' addidit Hermannus* ‖ οὑδυσσεὺς Bentleius: 'Οδυσσεὺς ‖ 1563. λαῖγμα Bentleius: λαῖμα ‖ 1568. μεταβαλεῖ Cobetus: μεταβαλεῖς ‖ 1571. κεχειροτονήκασ' Elmsleius: γ' ἐχειροτόνησαν ‖ 1572. ἕξεις ἀτρέμας Neptuno continuavit Bergkius ‖ 1573. ἑώρακα codices ‖ 1579. τις Hamakerus: μοί τις Voss., μοι reliqui ‖ 1582. ἐπικνῶ: ἐπικνᾶ Dobraeo legisse videtur scholiastes, quod si ita est, ἐπικνῇ scribendum ‖ 1583. ταῦτ': ποτ' Halbertsma ‖ 1586. ἐπικνῇς Cobetus: ἐπικνᾷς ‖ 1598. τὸ scholiasta: τι libri ‖ ἀλλὰ Elmsleius: ἄλλο ‖ 1590. ὀρνίθεια Bentleius: ὀρνίθια ‖ 1601. 1602. κἂν διαλλαττώμεθα ἐπὶ τοῖσδε Seagerus: καὶ διαλλαττώμεθα, ἐπὶ τοῖσδε ‖ 1613. προσπτόμενος: vulgo προσπτάμενος ‖ 1616. ἕτερόν νυν Cobetus: ἕτερον νῦν ‖ 1620. μἀποδιδῷ Dindorfius: μὴ 'ποδιδῷ et μὴ ἀποδιδῷ ‖ μισητίᾳ Suidas: μισητίαν ‖ 1623. κἀθῆται Bekkerus: κάθηται ‖ 1624. καταπτόμενος: codices καταπτάμενος ‖ ἰκτῖνος Dindorfius: ἴκτινος ‖ 1629. φησί μ' Dobraeus: φησὶν ‖ 1639. περὶ γυναικὸς μιᾶς: an γυναικὸς περὶ μιᾶς? ‖ 1641. τί δ' Bergkius, τί δαὶ R, τί vulgo ‖ 1652. γ' ἐκ Cobetus: γε ‖ 1656. νοθεῖ' ἀποθνήσκων scholiasta, τὰ νοθεῖ' ἀπο-

θνήσκων Harpocratio, νόθῳ 'ξαποθνήσκων plerique, νόθω 'ξ ἀποθνήσκων R ‖ 1669. φράταρες: libri φράτορας ‖ 1672. καταστήσας: καταστήσω vulgo ‖ 1679. λέγει Bentleius: λέγεις ‖ 1681. βαβράζει γ': βαδίζειν vulgo, βαβάζει γ' Bentleius, βαβακίζει γ' vel βαβάζει γ' Reiskius, βατίζει γ' Dindorfius, τιτυβίζει γ' praeeunte Brunckio Dobraeus, βαυζει γ' Cobetus ‖ 1692. διετίθην (-ουν) Hamakerus: διετέθην ‖ 1709. οὐδὲ: οὔτε vulgo ‖ 1710. δόμῳ: δρόμῳ Kiehl Mnemos. II, 107. ‖ 1711. οὐδ': vulgo οὔθ' ‖ 1722. μάκαρα Dindorfius: τὸν μάκαρα ‖ μάκαρι: μακαίρᾳ Cobetus ‖ 1723. τοῦ κάλλους: delet Bothius in addendis ‖ 1732. τῶν: τὸν? ‖ 1733. θεοῖς: θεαὶ Brunckius ‖ 1735. τοιῷδ' Dawesius: ἐν τοιῷδ' ‖ 1741. κεὐδαίμονος Dawesius: τῆς τ' εὐδαίμονος ‖ 1753. δῖα δὲ πάντα Hauptius: δῖα σκῆπτρα Dobraeus, διὰ σὲ τὰ πάντα codices ‖ 1757. δάπεδον: vulgo πέδον metro invito, πάδον Δ ‖ 1763. ἀλαλαλαὶ: recte A aliique ἀλαλαὶ ‖ παιών: recte παιήων Bentleius.

LYSISTRATA

V. 4. ἐνταυθὶ Elmsleius: ἐνταυθοῖ ‖ 12. ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 16. γυναικῶν ἔξοδος: γυναιξὶν ἤξοδος Geelius Mnemos. II, 107, γυναικῶν ἤξοδος Dawesius ‖ 20. τἄρ' Elmsleius: γὰρ ‖ 24. h. v. delendum esse intellexit Nauckius ‖ 31. τἄρ' εἴχετο Mehlerus, γὰρ εἴχετο libri, γ' ὠχεῖτ' ἄρα Dobraeus ‖ 32. suspectat Hamakerus ‖ 38. ἄλλ' Brunckius: ἀλλ' ‖ 39. ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 42. ἐργασαίμεθα Clemens Alexandrinus: ἐργασαίατο ‖ 43. ἐξανθισμέναι Clemens: ἐξηνθισμέναι ‖ 47. χαί Reisigius: καὶ ‖ 49. μηδένας: μηδένα vulgo ‖ 63. Θεογένους Dindorfius e scholiasta: Θεαγένους ‖ 64. θοὐκάτειον Suidas: τἀκάτιον ‖ 66. αἵ δ' αὖ γ': αἱ δ' αὖθ' legebatur, αἱδὶ δ' Dobraeus, qui haec usque ad τινες Lysistratae, reliqua ἰού — εἰσίν Calonicae tribuit ‖ 70. Μυρρίνην Invernizius: μυρρίνη R, Μυρρίνη reliqui ‖ 74. οὕνεκα Brunckius: εἵνεκα ‖ 79. γλυκυτάτη Bisetus: ὦ γλυκυτάτη codices, forsan ὦ γλύκη ‖ 81. γ' Reisigius: γὰρ ‖ τὼ σιὼ Berglerus: σιὼ ‖ 82. γὰρ Halbertsma: γε codices, τε Eustathius ‖ 83. τὸ χρῆμ' ἔχεις τῶν τιτθίων Bergkius: τὸ χρῆμα τῶν τιτθίων ἔχεις codices, τι χρῆμα τιτθίων ἔχεις Cobetus ‖ 84. ὑποψαλάσσετε: ὑποψαλάδδετε Cobetus, frustra Suidam antestatus ‖ 85. 90. ἁτέρα Dindorfius: ἡτέρα ‖ 87. ἁμὲ Hamakerus: ὑμὲ ‖ νὴ μὰ Δία Βοιωτία: vulgo νὴ Δί' ὦ Βοιωτία; praeterea malim ναὶ ‖ 89. τὴν Bentleius: τὰν ‖ 90. χαἶα Invernizius: χαἶα μὲν codices, etiam R, de quo Bekkerus in schedis '*μὲν fehlt nicht*' ‖ 92. οὖσα ταυταγί: οὖσ' ἐνταυθαγὶ Bentleius ‖ κἀντευθενί Bentleius: τἀντευθενί 94. ἅδ' Brunckius: ἥδ' ‖ μύσιδδέ τοι Bentleius: μύσιδδέ τω R, μυσιδδέτω reliqui ‖ 96. Calonicae alii tribuunt ‖ 101. spurius versus, ut vidit Hamakerus ‖ 102. 3. Myrrhinae alii tribuunt ‖ 105. καἴκα 'κ τᾶς: vulgo κἂν ἐκ τᾶς ‖ ποκά: vulgo πόκα ‖ 113. ἐγὼ γὰρ ἂν: ἔγωγ' ἂν Suidas et R, ἐγὼ δέ γ' ἂν vulgo, ἔγωγέ τἂν Bergkius ‖ χρείη Kusterus: χρὴ ἢ ‖ 114. ἐμπιεῖν Bergkius: ἐκπιεῖν ‖ 115. 16. δοκῶ δοῦναι ἂν: δοκῶ δοῦν' ἂν Dindorfius. expeditior structura esset si legeretur δέῃ δοῦναί μ' et παραταμοῦσαν ‖ 116. παραταμοῦσα Brunckius: παρταμοῦσα ‖ 117. καί κα: κα καὶ Cobetus ‖ Ταΰγετον Bothius: Ταΰγετόν γ' ‖ 118. ὄρος αἰ: vulgo ὅπα ‖ ἰδῆν Bergkius: ἰδεῖν ‖ 124. ἐστὶν ἡμῖν Bentleius: ἡμῖν ἐστι libri; potest etiam sic scribi ἀφεκτέ' ἡμῖν ἐστι τοίνυν ‖ 126. μοιμυᾶτε Bergkius: μοι μυᾶτε ‖ 130. ἐγώ γ' ἂν Reisigius: ἐγὼ γὰρ ‖ 132. παραταμεῖν Dobraeus: παρατεμεῖν ‖ 136. κἀγὼ — πυρός: haec Atticae mulieri tribuit I. H. Vossius ‖ 137. παγκατάπυγον Reiskius: πᾶν κατάπυγον ‖ 141. τὸ πρᾶγμα σωσόμεσθ' ἔτι Reisigius: τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτι V aliique, τὸ πρᾶγμ' ἂν σωσαίμεσθ' ἔτι R, τὸ πρᾶγμα σωσαίμεσθ' ἔτι A, τὸ πρᾶγμ' ἂν ἀνασώσαιμ' ἔτι Bergkius, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἂν Brunckius, possis etiam τὸ πρᾶγμ' ἔτ' ἂν σωσαίμεθα ‖ 143. ὑπνῶν ἐστ': corrigunt

ἐσθ' ὑπνῶν ‖ 144. γα Scaliger: γε ‖ τᾶς Tyrwhittus: τὰς ‖ αὖ: εὖ Brunckius ‖ 152. στύοιντο δ' Bothius: στύοιντ' ἂν ‖ ἄνδρες Brunckius: ἄνδρες ‖ σπλεκοῦν Dindorfius: πλεκοῦν libri, σπεκλοῦν ed. Zanetti ‖ 153. προσείμεθ' Halbertsma: προσίοιμεν libri ‖ 155. μᾶλά πα: μᾶλα πο R, μᾶλα πᾶ V, μᾶλα που Suidas, μᾶλα πα AB ‖ 156. παραϊδών: παραυΐδὼν Bergkius, παρευίδων R, παρευιδών V, παρεσιδὼν alii, παρενιδὼν vulgo ‖ 157. ἀφίωσ' Kusterus: ἀφίωσιν ‖ 159. fortasse Myrhinae versus ‖ 162. τί addidit Dindorfius ‖ κακῶς Iuntina: κακακῶς R, κακὰ κακῶς V et Vat., κακακῶς fere reliqui ‖ 166. ἀνήρ: codd. ἀνήρ ‖ 171. κα Dobraeus: καὶ ‖ ἀμπείσειεν Engerus: ἂν πείσειεν ‖ 173. ἆς πόδας Valckenarius: ας σπουδᾶς R, ἀς σποδᾶς V, similiter alii ‖ κ' Bergkius: γ' VB, om. alii ‖ ἔχωντι Bentleius: ἔχοντι ‖ τριήριες Koenius: τριήρεες ‖ 174. τὠργύριον Engerus: τἀργύριον ‖ πὰρ Engerus: παρὰ ‖ 176. καταληψόμεσθα τὴν πόλιν γὰρ Cobetus: καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ‖ 179. καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν: τὴν πόλιν καταλαμβάνειν Cobetus ‖ 180. πάντ' εὖ κ' Schaeferus: πάντα γ' codices, παντᾶ κ' Bentleius ‖ 183. ὁμιόμεθα Elmsleius: ὁμιώμεθα ‖ 191. 92. εἰ — ἐντεμοίμεθα: ἢ — ἐντεμούμεθα; Hamakerus deleta Calonicae persona ‖ 193. indicavi lacunam ‖ 193. 94. ἀλλὰ — ἡμεῖς erant Calonicae ‖ 197. ὁμόσωμεν ἐς τὴν: ὁμόσωμεν. ΚΑΛΟΝΙΚΗ ἐς τὴν Dobraeus ‖ 198. ἐπαινίω Dindorfius: ἐπαινιῶ ‖ 201. κεραμὼν Reiskius: κεραμέων et κεραμεῶν ‖ 201. Myrrhinae tribui cum Hamakero, erat Calonicae ‖ 207. Calonicae erat, correxit Hamakerus ‖ 210. post h. v. intercidisse unum quo nominatim Lysistrata designarit nomen mulieris, quae iusiurandum diceret, vere statuere videtur Bergkius ‖ 212. 13. οὔτε — οὔτ' Bekkerus: οὐδὲ — οὐδ' ‖ 216. μου: μοι Cobetus ‖ 229. 30. τὼ περσικά Dindorfius: τὰ περσικά libri, τὰς περσικὰς Brunckius ‖ 235. 36. ἐμπλῆθ' ἡ Dawesius: ἐμπλησθῇ ‖ 237. συνεπόμνυθ' Bentleius: συνεπόμνυσθ' ‖ 239. damnat Hamakerus ‖ 240. τοῦτ' Berglerus: ταῦτ' ‖ οὑγὼ 'λεγον Kusterus: οὐκ ἐγὼ 'λεγον ‖ 241. τὴν πόλιν τὴν τῆς θεοῦ Hirschigius: τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ ‖ 243. ὑμῖν Reisigius: ὑμῶν ‖ 244. κατάλιφ' Brunckius: κατάλειφ' ‖ ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 249. οὔτ' — οὔτε Bekkerus: οὐδ' — οὐδὲ ‖ 255. βάρος χλωρᾶς φέρων Bentleius: φέρων βάρος χλωρᾶς ‖ 256. ἔνεστιν Reisigius: ἐστὶν ‖ 259. Στρυμόδωρ' Brunckius: Στρυμμόδωρ' ‖ 263. δ' Dindorfius: τ' ‖ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν: δὲ πόλιν λαβεῖν ἐμήν? ‖ 264. κλῄθροισι: forsan κλῄθροισί μου ‖ 267. αὐταῖς: recte αὐτὰς Reisigius ‖ 270. ὑπὸ: an ἀπὸ? ‖ 277. ᾤχεθ' ὅπλα: forsan θὤπλ' ᾤχετο ‖ 278. ἔχων πάνυ τριβώνιον: an πάνυ τριβώνιον ἔχων? ‖ 279. ῥυπῶν ἀπαράτιλτος: ῥυπῶν ἄκαρτος Engerus, ῥυπῶν ἄλεκτος Bergkius; forsan ἀπαράτιλτος ῥυπῶν ‖ 281. οὕτως ἐπολιόρκησ': οὕτω δ' ἐπολιόρκησ' R ‖ ὠμῶς Bentleius: ὅμως ‖ 282. ἀσπίδας lemma scholii: ἀσπίδων ‖ 285. τετραπτόλει Brunckius: τετραπόλει fere codices, scribendum τῇ τετραπόλει ‖ 301. οὐ γὰρ ἂν Brunckius: οὐ γὰρ ‖ 304. ἦ πότ' Bothe: εἴ ποτ' codices, ἤ ποτ' Reiskius ‖ 307. οὔκουν Brunckius: οὐκοῦν ‖ 311. ἐμπιμπράναι Brunckius: ἐμπιπράναι ‖ τὰς θύρας: τὴν πυρὰν Hamakerus ‖ 316. πρώτιστ' Engerus: πρώτῳ γ' Bothius, codices πρῶτον, πρῶτος, πρώτως ‖ 317. τῶν τ': τῶν mavult Bergkius ‖ 330. δούλησιν: δούλαισι Dindorfius ‖ 338. ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον: δεῦρο τριτάλαντόν τι Reisigius ‖ βάρος: τὸ βάρος Bothius ‖ 340. τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν: τὰς μυσαρὰς γρᾶας ἀπανθρακεύειν? an τὰς μυσαράς, τὰς κύνας ἀνθρακεύειν? ‖ 341. πιμπραμένας: 'μπιμπραμένας mavult Bergkius ‖ 345. σὰς πολιοῦχ' ἔσχον Bentleius: πολιοῦχε σὰς ἔσχον ‖ 347. 48. ἤν τις — ὑποπίμπρησιν: εἴ τις — ὑποπίμπρησιν Reisigius ‖ 350. ἔασον ὦ ante Dindorfium Stratyllidi dabatur ‖ πόνῳ πονηροί: πονωπόνηροι alii praeferunt, ut ante Brunckium scribebatur ‖ 353. ἑσμός

Dindorfius: ἰσμός ‖ 357. περικατᾶξαι Dindorfius: περικατάξαι ‖ αὐταῖς scholiasta: αὐτάς ‖ 364. θενὼν Dindorfius: θένων ‖ σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας Reisigius: ἐκκοκκιῶ τὸ γῆράς σου codices, ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας Florens Christianus ‖ 369. ὡδί: οὕτω plures codices ‖ 376. οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω: οἶδ' ἂν εἴ σε τῇδ' ἐγὼ Cobetus ‖ 377. γ' addidit Bentleius ‖ 380. ἠλιάζει Cobetus: ἠλιάζεις Δ, ἠλιάξεις ceteri, ἠλιάξει Buttmannus ‖ 384. ἀμβλασταναῖς: ἀναβλαστάνης vulgo, ἀμβλαστάνῃς Reisigius, ἂν βλαστάνῃς Brunckius, ἀναβλαστανεῖς Dobraeus ‖ 389. ἀδωνιασμὸς codices ‖ 391. ἔλεγε: ἔλεγεν vulgo ‖ 395. γυνὴ 'πί: an γυνὴ ἡ 'πί? ‖ 398. ἀκολαστάσματα Dobraeus: ἀκόλαστ' ᾄσματα ‖ 416. μου τῆς γυναικὸς τοῦ: vulgo τῆς μου γυναικὸς τοῦ ‖ 417. δακτυλίδιον: δακτυλίσκιον? ‖ 421. ὅτε γ' ὤν: ὅτ' ὤν? ‖ 423. ἀποκέκλημαι: codd. ἀποκέκλεισμαι, ἀποκέκλισμαι, ἀποκέκλειμαι ‖ ταῖς πύλαις Hamakerus: τῶν πυλῶν ‖ 424. οὐδέν: οὐκέτ' Hamakerus ‖ 429. ἐντεῦθεν ἐκ —: ἐντευθενὶ 'κ — Herwerdenus ‖ 439. 40. his olim pariter atque 443. 44. et 447. 48. Stratyllidis nomen praefigebatur. v. Engerum ad h. l. et Beerium p. 86 sqq. ‖ 459. ἀράξετε Wakefieldus: ἀρήξετε ‖ 477. ἔτ' Bentleius: ἔστ' ‖ ἀνεκτέα Dobraeus: ἀνεκτὰ ‖ 479. ἐμοῦ: ἐμοῦ 'σθ' Bergkius ‖ 482. μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν: forsan [ποτε τὸ] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολι, ut ἀκρόπολι neutrum sit ‖ 484. πείθου Bentleius: πιθοῦ ‖ 486. πάντων Hamakerus: αὐτῶν codices ‖ 487. τοῖσι μοχλοῖσιν: τοῖς μοχλοῖς codices ‖ 494. δὲ additum a Bentleio ‖ 499. γε addidit Brunckius ‖ 506. σαυτῇ 'κρωξας: vulgo σαυτῇ 'κρώξαις ‖ 507. χρόνον 'ἠνεσχόμεθ' ὑμῶν Porsonus: τὸν χρόνον ἠνεσχόμεθα (ἠνειχόμεσθα V) codices ‖ 509. καἴτουκ Reiskius: κᾆτ' οὐκ ‖ 517. non unum tantum pedem sed praeterea duos versus excidisse vidit Engerus ‖ 519. ἂν ἔφασκ' εἰ Porsonus: ἔφασκε κεἰ ‖ 524. εἶφ' additum a Dobraeo ‖ 528. κἀντισιωπᾶν Kusterus: κἀντισιωπᾶθ' ‖ ἂν addidit Florens Christianus ‖ 532. σοὔστιν: σοι vulgo ‖ 534. περίθου: περιδοῦ? in sequentibus lacunam indicavi ‖ 535. τουτονγὶ Elmsleius: τουτονὶ R, τοῦτον ceteri ‖ 529. ἀπαίρετ' Brunckius: αἴρεσθ' ‖ 541. ἔγωγε γὰρ ἂν Engerus: ἐγὼ γὰρ ‖ 542. γόνατ' ἂν Hermannus: τὰ γόνατ' ‖ ἕλοι με καματηρὸς ἂν Bentleius: ἕλοι (ἑλεῖ) μου καματηρὸς codices ‖ 544. indicavi unius pedis lacunam; excidit fortasse μεγάλης ‖ 551. ὅ τε Porsonus: ὁ ‖ 553. ἐντείνῃ: ἐντέξῃ vulgo, ἐντήξῃ Bergkius, ἐνστάξῃ Hirschigius ‖ 557. κἂν Brunckius: καὶ ‖ καί: κἂν Brunckius ‖ 561. ἐφ' ἵππου: ἔφιππον R aliique ‖ 563. δ' αὖ Brunckius: δὲ ‖ 564. ἐδεδίσκετο: ἐδεδίττετο Maltby ‖ δρυπετεῖς Dindorfius: δρυπέπεις ‖ 565. δυνατοὶ Porsonus: δύνασθε et δύνασθαι ‖ 567. κλωστῆρ' Bentleius: κλωστὴρ ‖ 572. κἄν: malim κἂν ‖ 574. πόκον Kusterus: πόκον ‖ 575. ἐπὶ κλίνης: vitiose vulgo ἐπικλινεῖς, cui illud ex pluribus codd. substituendum esse docui ad Fragm. Com. gr. II. p. 273. ‖ 580. 81. ἦ — ὀφείλῃ Bergkius: ἡ — ὀφείλει ‖ 583. ὥσπερ τά: ὥσπερ γε Reisigius ‖ 589. ἦ γε: ἠὲ Dindorfius, de quo dixi ad Fragm. Com. gr. II. p. 78. ‖ 594. χἄνδρες Reisigius: κἄνδρες ‖ 596. χἄν i. e. καὶ ἢ ἄν: vulgo κἂν ‖ 598. ἔτι Florens Christianus: ἐστὶ libri, ἔτ' οὐ Bergkius ‖ 599. παθών: vulgo μαθὼν ‖ 600. χοιρίον Elmsleius: χωρίον ‖ 601. μελιτοῦτταν Bentleius: μελιττοῦταν ‖ 605. δεῖ Bentleius: δέει et δέῃ ‖ χώρει εἰς codices ‖ 615. ὦνδρες: vulgo ἄνδρες ‖ 634. αὐτὸ Scaliger: αὐτὸς ‖ 636. οὐκ ἆρ' Dobraeus: οὐ γὰρ ‖ εἰσιόντα σ' Bentleius: εἰσιόντας ‖ 644. οὖσά τ' ἀρχηγέτι ante Buttmannum ‖ 645. κᾆτ' ἔχουσα Bentleius: κατέχουσα et καταχέουσα ‖ τὸν additum a Florente Christiano ‖ 646. 'χουσ': σχοῦσ' Bentleius, ἔχουσ' codices ‖ 653. γενόμενον Geelius Mnem. II, 109: λεγόμενον ‖ 657. τἀψήκτῳ Cobetus: γ' ἀψήκτῳ ‖ 'γὼ Cobetus: τῷ ‖ 665. λευκόποδες Hermannus: λυκόποδες ‖ 670. τοδί: vulgo τόδε ‖ 673. λιπαροῦς Bentleius: λιπαρᾶς ‖ 676. διαγράφω Bentleius: διαγράψω et δια-

γράψαι ‖ 678. τὰς δ': malim τάσδ' ‖ 779. ἀφ' Cobetus: ἐφ' ‖ 691. ἐρεῖς: μ' ἐρεῖς Bentleius ‖ 704. παύσεσθε Bentleius: παύσησθε ‖ 709. ἄθυμον: ἀθυμεῖν? ‖ 723. στρούθου Dindorfius: στρουθοῦ ‖ 725. χθὲς: an τοὶς? ‖ 727. ἕλκουσιν: πλέκουσιν Wakefieldus ‖ ἤδι Elmsleius: ἤδη ‖ 730. κατακαπτόμενα Brunckius: κατακαμπτόμενος Etym. M. κατακοπτόμενα et κατασκοπτόμενα codices ‖ 731. ἀλλ' ἥξω: ἀνήξω? ‖ 735. ἀμοργίδος: ἀμόργιδος vulgo, de quo dictum est Fragm. Com. gr. II. p. 76. ‖ 736. αὕτη 'τέρα Dindorfius: αὔθ' ἡτέρα ‖ 739. ἀνέρχομαι Brunckius: ἀπέρχομαι ‖ 740. μἀποδείρῃς Dindorfius: μὴ ἀποδείρῃς ‖ ἄρξῃς Cobetus: ἄρξῃ ‖ τοῦδε σὺ Reisigius: τούτου σὺ et τοῦτο σὺ codices, τουτουΐ Bentleius ‖ 742. ἐπίσχες: an ἐπίσχε? totus enim versus esse videtur Euripidis ‖ 745. γ' ἐχθὲς: γε χθὲς R ‖ 757. οὐ τἀμφιδρόμια Bentleius: οὐδ' ἀμφιδρόμια et οὔτ' ἀμφιδρόμια libri, σὺ δὲ τἀμφιδρόμια Bergkius ‖ 760. ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε: ἐγὼ δέ γ' ὑπὸ γλαυκῶν Reisigius ‖ 761. κακκαβαζουσῶν Vossianus: κακκαβιζουσῶν reliqui ‖ 764. γ' Dobraeus: τ' R, om. reliqui ‖ 768. στασιάσωμεν Florens Christianus: στασιῶμεν ‖ 776. καταπυγωνέστερον vitii suspectum est ‖ 777—780. haec etiam ante Engerum choro mulierum tribuebantur ‖ 785. οὕτως ἦν: vulgo οὕτως praecedentibus iungitur, de quo dixi Com. graec. III. p. 82. ‖ 799. κἀνατείνας: codd. addunt τὸ σκέλος deletum a Bentleio ‖ 807. ἀίδρυτός τις Bentleius: τις ἀίδρυτος ‖ 810. τὰ πρόσωπα Hermannus: τὸ πρόσωπον ‖ 811. Ἐρινύος Hermannus: Ἐρινύων ‖ 812. ἄρ' Hermannus: οὖν libri. lacunam indicatam commode expleas verbis εἰς ἀγρὸν ἔρημον ‖ 816. 17. οὕτω τοὺς πονηροὺς — ἀντεμίσει: ita transposui vulgo hoc ordine scripta οὕτω κεῖνος ὑμῖν ἀντεμίσει τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεὶ ‖ 817. ὑμῖν: vulgo ὑμῶν, Bergkius ἡμῖν ‖ 822. ἔδεισά γε corruptum est ‖ 824. σάκανδρον Suidas: σάκανδρ' ‖ 831. ἄνδρ' ἄνδρ' Florens Christianus: ἄνδρ' ‖ παραπεπληγμένον: διαπεπλιγμένον? ‖ 833. 34. Lysistratae continuavit Dobraeus, Myrrhinae dedit Bergkius, vulgo ΓΥΝΗ ‖ 834. ὀρθήν: forsan ὀρθὸς ‖ 839. ἤδη Dobraeus: εἴη ‖ 843. σοι addidit Porsonus, plus dimidio saeculo ante Cobetum NL p. 61, qui neque hic neque multis aliis locis criticorum commentarios inspexit; alioqui vidisset v. cl. etiam sequentia verba in omnibus libris sic ut ipse haec correxisse sibi videtur scripta esse ‖ παραμένουσ': περιμένουσ' Dobraeus ‖ 851. 'κκαλέσω Cobetus: καλέσω ‖ 'γὼ Μυρρίνην Engerus: 'γὼ τὴν Μυρρίνην codices, τὴν Μυρρίνην Brunckius ‖ 852. ἀνήρ: codd. ἀνὴρ ‖ Παιονίδης: Παιονίδης Bentleius ‖ 862. ἔγωγέ σοι νὴ Bentleius, ἔγωγε νὴ codices ‖ 863. ἔχω δὲ τοῦθ'.: ἐγὼ δὲ τοῦθ', Bergkius ‖ 865. ἔγωγ' ἔχω βίον Hermannus: ἔχω γε τῷ βίῳ codices. possis etiam ἐγῴδα τῷ βίῳ cll. 869. ut ego conieci olim et nuper Cobetus; at praestat illud ‖ 866. αὕτη R aliique, αὑτὴ vulgo ‖ 'ξῆλθεν Florens Christianus: ξυνῆλθεν ‖ 871. κάλει: 'κκάλει Bergkius ‖ 884. οἷον τὸ τεκεῖν: ante haec excidit fortasse φεῦ vel similis interiectio ‖ τί γὰρ πάθω: haec ante Florentem Christianum Cinesiae tribuebantur ‖ 885. γὰρ: μὲν Brunckius ‖ 888. δή 'σθ' ἃ Bentleius: δ' ἦσθ' ἃ et δῆσθ' ἃ ‖ κἄμ': malim καί μ' ‖ 895. διατιθεῖς: διατίθης Dindorfius ‖ 898. δ' addidit Cobetus ‖ 901. 902. ἦν: ἂν libri ‖ 904. κατακλίνηθι Elmsleius: κατακλίθητι ‖ 906. μυρτίον Engerus: μύρριον et μυρρίνιον codices; fortasse Μυρρίνιον mutato verborum ordine verum est ‖ 909. μέντοι Aug.: μέν σοι vulgo ‖ 911. ὅπου; τὸ Reisigius: ὅπου τὸ vulgo ‖ 912. ἀνέλθοιμ' Brunckius: ἀνέλθοιμ' ‖ 913. τῇ: 'ν τῇ? ‖ 915. τρέποιτο Dindorfius ‖ 917. μή σ' ἐγὼ: malim οὐ μή σ' ἐγὼ ‖ 918. κατακλινῶ: κατακλίνω R ‖ 920. κἀγὼ: καὶ δὴ Hamakerus, ut est 925 ‖ 927. οὐδὲ δέομ' Bentleius: οὐ δέομ' οὐδὲν et οὐδὲ δέομαι οὐδὲν ‖ 929. ἤδη πάντ' ἔχεις Hamakerus, qui haec Myrrhinae continuanda esse

intellexit, cum vulgo Cinesiae sint; pro ἔχεις libri ἔχω ‖ 930. ἅπαντα δῆτα ante Hamakerum Myrrhinae erant ‖ 933. ἀλλὰ: vulgo ἆρα (ἄρα codices) et cum Cinesiae verbis νὴ Δί' ἀπολοίμην coniunctum ‖ 934. οὐδὲ δέομαί γ' Dobraeus: οὐ δέομαι ʼγωγ' et οὐ δέομαί γ' ‖ 942. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί: an οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον; ΚΙΝ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ τουτογί? ut priora Myrrhinae continuentur ‖ 944. ῥόδινον Bergkius: ῥόδιον ‖ 945. ἔα αὔτ' ὦ: ἔασον Reisigius ‖ 446. πρῶτος R: πρῶτον ‖ 956. ταυτηνὶ Reisigius: ταύτην ‖ 958. τιτθήν Dindorfius: τίτθην ‖ 959. ἐν δεινῷ γ' ὤν: ἐν δεινῷ γ' ὦ vulgo, ἦ δεινῷ γ' ὦ Cobetus ‖ 962. γὰρ ἔτ' ἄν: γὰρ ἂν ἦ vulgo ‖ 964. ποῖος δ' schol. Ran. 224, ποῖος δ' ἂν et ποῖος ἂν codices ‖ 972. μιαρὰ addidi et separavi hunc versum a sequentibus ‖ 975. 76. καὶ πρηστῆρι ξυστρέψας καὶ seclusit Cobetus ‖ 976. ξυγγογγύλας Cobetus: ξυγγογυλίσας ‖ 980. γερωία Valckenarius: γερωχία R aliique, γερωσία ΑΔ ‖ 982. σὺ δὲ τίς; πότερον Bisetus: σὺ δ' εἶ πότερον et σὺ δ' εἶ τίς; πότερον codices ‖ 988. παλαιόρ γα Bentleius: πάλαι ὄργα R aliique, παλαιός γα et παλεός γα reliqui, παλεόρ γα Dindorfius, an παλαόρ γα? ‖ 989. ὤνθρωπος Toupius: ἄνθρωπος ‖ 993. εἰδότ' ἐμὲ Porsonus: εἰδότα με ‖ 998. ἄρχεν: ἀρχὰ μὲν codices, ἄρχε μὲν Hermannus, μὲν delendum esse vidit Engerus ‖ 999. ἔπειτα τἄλλαι Elmsleius: ἔπειτ' ἄλλαι, ἔπειτα ἄλλαι, ἔπειτα δ' ἄλλαι libri ‖ ἅμα: ἁμᾶ Bergkius ‖ 1001. ἀπήλαον: ἀπήλασαν Δ, unde Engerus ἀπήλααν ‖ 1002. μογίομες Hermannus: μογέομες et μογῶμες ‖ 1003. ὑποκεκύφαμες Hamakerus: ἀποκεκύφαμες ‖ 1005. ἐῶντι: ἐᾶντι Elmsleius ‖ πρίν χ' Elmsleius: πρίν γ' et πρὶν ‖ 1013. παντᾷ Bentleius: πάντα ‖ 1016. σὺ addidit Bentleius ‖ ξυνιεὶς Reiskius: ξυνιεῖς codices, ξυνίεις Bergkius ‖ ἐμοὶ Hermannus de metris p. 390: εἰπέ μοι ‖ 1017. σοι βέβαιον ἔμ' Hermannus: σὺ (vel σοι) βεβαίαν μ' ‖ 1019. νυνὶ δ' οὐ Bentleius: νῦν δ' οὔ R, νῦν δ' οὖν οὐ reliqui ‖ 1020. ὅρα Dobraeus: ὁρῶ ‖ 1025. κεἴ Dobraeus: κἂν ‖ με μὴ 'λύπεις Florens Christianus: μή με λυπῇς (λυπεῖς) ‖ σοῦ κἂν: σοῦ γ' ἂν R ‖ 1030. ἔφυς Brunckius: γ' ἔφυς ‖ 1035. πάνυ Florens Christianus: γε πάνυ ‖ 1037. ὥρασ' Dindorfius: ὥρας codices, cf. tamen Hermannum praef. Epit. doctr. metr. p. XVII sqq. ‖ 1043. ΧΟΡΟΣ abhinc pro ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ vel ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ posuit Engerus. carminis huius rationem ante Elmsleium perspexerat Hermannus in libro de metris ‖ 1053. 54. πλέα 'στὶν ἄχομεν Burgesius: πόλλ' ἔσω 'στὶν κἄχομεν ‖ βαλλάντια R aliique, βαλάντια vulgo ‖ 1058. ἀποδῷ Brunckius: ἀποδιδῷ ‖ 1060. ἔτ' ἔτνος Reisigius, ἔτνος libri, an ἐτνίον? ‖ 1062. 63. κρέ' ἔδεσθ' Reisigius: κρέα ἔξεσθ' ‖ 1071. 72. ὡς ἡ Elmsleius: ἴσως δ' ἡ ‖ 1076. δῆ Dobraeus: δὴ libri, δεῖ Bentleius ‖ ὑμὲ Engerus: ὔμμε ‖ 1077. ἥκομες: ἵκομες recte Bergkius ‖ 1079. δέ: vulgo γε, Bothius τε ‖ 1080. κα Engerus: κἂν ‖ 1081. ἁμὶν Brunckius: ἁμῖν ‖ 1086. φράσειε ποῦ: malim φράσει' ὅπου ‖ 1087. ἄνδρες: ἄνδρες libri ‖ 1088. νόσος Reisigius: νόσῳ ‖ 1096. γα Reisigius: γε ‖ ἀμβαλώμεθα Brunckius: ἐμβαλώμεθα ‖ 1097. αἰσχρά γ': αἴσχρ' ἂν recte Bergkius ‖ 1098. πολυχαρείδα: πολυχαρίδα vulgo, πουλυχαρίδα Bentleius ‖ κα Bergkius: γ' αὖ codices, τοί κ' Blaydesius, τἂν Elmsleius ‖ 'πεπόνθεμες: πεπόνθαμες vulgo, ἐπεπόνθεμες Elmsleius ‖ 1099. αἰ εἶδον: αἴκ' ἴδον vulgo, αἴκ' εἶδον Brunckius ‖ ἁμὲ τὤνδρες Elmsleius: ἁμὲς ἄνδρες R, ἁμέ γ' ὤνδρες Brunckius ‖ 1102. γ' οὑτοιί Cobetus: τουτογί codices, ταὐτογί Bentleius ‖ 1105. καλῆτε Hirschigius: καλεῖτε Aug., κἂν λῆτε vulgo, κἂν λῆτε et supra scriptum καλεῖτε R, ubi Bekkerus adnotat 'vulg. a rec. manu' ‖ τὰν Λυσιστράταν Hirschigius: τὸν Λυσίστρατον ‖ 1106. 7. ΑΘΗΝΑΙΟΣ praescripsit Bergkius ‖ 1109. ἀφελῆ addidi ‖ 1119. ἦν: κἢν Bergkius, malim κἂν ‖ 1121. τοῦτον Dobraeus: τού-

τους || 1123. δ' Bergkius: ϑ' vulgo, τ' R || 1125. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς: αὐτη δ' ἀπ' ἐμαυτῆς τ'? || 1126. τοὺς δ': τούς τ'? || 1129. ἐκ Bentleius: τε codices, γε Bothius || 1132. ἄλλους: ἄϑλους? || 1133. στρατεύμασιν Reiskius: στρατεύματι libri, quod revocandum || 1148. ἀδικεῦμες: ἀδικοῦμες vulgo, ἀδικιοῦμες R || ἄφατον ὡς καλὸς Bentleius: ἄφατος καὶ καλὸς codices. an ἁπαλὸς καὶ καλός? || 1149. μ' οἴει Dobraeus: οἴει || 1153. ἑταίρους Suidas: ἑτέρους || 1154. Ἱππίου Brunckius: ἱππίαν codices Suidae, ἱππίους codices Aristophanis, Ἱππία Kusterus, Ἱππίᾳ Gaisfordus || 1154. ξυνεκμαχοῦντες: scribendum ξυνεκμοχλοῦντες || 1155. κἠλευϑέρωσαν Elmsleius: κάλευϑέρωσαν || 1159. γε Bothius: τε || 1162. λῶμες Bentleius: λώμεσϑ' || τοὔγκυκλον: τὤγκυκλον? || 1163. ἀποδόμεν Brunckius: ἀποδῶμεν || 1164. ἅσπερ Berglerus: ὥσπερ || δεόμεϑα Elmsleius: δεόμεσϑα || βλιμάδδομες Brunckius: βλιμάττομες || 1165. δράσομεν Cobetus: δράσετε || 1167. χωρίον Bentleius: χωρίου || 1171. οὐχὶ: οὔτι? || λισσάνιε Is. Vossius: λυσσάνιε || 1172. τοῖν σκελοῖν Bentleius: σκελοῖν || 1174. πρᾳ̃ Bisetus: πρόκα Bergkius, πρῶτα codices, an ποτί? || 1180. γῶν: vulgo γοῦν || 1183. ἕως Hamakerus: ὅπως || 1187. ἀλλ' — τάχος: Lysistratae continuat Beerius, ut est in Aug. || 1188. ὅπᾳ: ὅποι? || τάχιστ' ἄγε Beerius: τάχιστά γε || 1190. ἐστί μοι Bentleius: ἐστὶν ἐμοὶ || 1198. σεσημάνϑαι: σεσημάνϑω Hamakerus || 1201. χἄττ' ἂν Dissenius: χ' ἅτ' et χᾶ τ' || 1211. σάκκους Bentleius: σάκους || 1214. οὑμὸς αὐτοῖς Bentleius: αὐτοῖς οὑμὸς || 1216–41. de personis personarumque vicibus v. Hamakerum, quem secutus sum || 1216. ϑύραν· παραχωρεῖν οὐ Bentleius: ϑύραν σύ· παραχωρεῖν Scaliger, ϑύραν. οὐ παραχωρεῖν libri || 1218. 19. τὸ χωρίον. οὐκ ἂν: μὲν τουτογί, κοὐκ ἂν Hamakerus || 1220. χαρίσασϑαι προσταλαιπωρήσομεν Bentleius: χαρίζεσϑαι προσ ταλαιπωρήσαιμεν codices, χαρίζεσϑαι ταλαιπωρήσομεν Florens Christianus, χαρίσασϑαι προσταλαιπωρήσομαι Engerus || 1224. corr. γνώχημένοι || 1228. ὅτιὴ Bentleius: ὅτι || 1230. πανταχοῖ Brunckius: πανταχοῦ libri || 1242. πολυχαρείδα: πολυχαρίδα vulgo || 1243. τε: γα Brunckius, γε libri || κάσείσω Meursius: κᾆσω R, καὶ κινήσω reliqui || 1244. χἄμ' ἄεισμ' ἁμᾷ: κὴς ἡμᾶς ἅμα vulgo, καὶ ἡμᾶς ἅμα R, κὴς ἄμ' ᾆσμ' ἁμᾷ Bergkius || 1245. τοῖς κύρσανίοις: vulgo τὼς κυρσανίως || 1246. ὑμᾶς ὁρῶν Bentleius: ὁρῶν ὑμᾶς || 1249. τὰν τεὰν R: reliqui τάν τ' ἐμὰν || 1250. οἶδεν: an εἶδεν? || 1252. πρόκροον: πρώκροον recte Ahrens dial. dor. 204 || σιοείκελοι: vulgo ϑεείκελοι || 1254. ἀμὲ Engerus: ἁμὲ || 1255. ἆγεν Berglerus: ἄγεν || 1256. ϑάγοντας Berglerus: ϑαγόντας || 1259. ἁμᾷ ἅμα libri || καττῶν Reisigius: καὶ κατὰ τῶν et καὶ κατῶν || ἀφρὸς: λύϑρος? || 1262. ἀγροτέρα Ἄρταμι: ἀγροτέρ' Ἄρτεμι vulgo || Ἄρταμι Koenius: Ἄρτεμι libri, Ἄτρεμι Engerus || 1263. σιά: σιᾶ R, σεία Cobetus || 1266. αἰὲς: ἀὲς Burgesius, ἐς αἰὲς Dindorfius || τ' Schaeferus: δ' || 1267. inepta verba ταῖς (ταῖσιν R) συνϑήκαις delevi, delevitque etiam Hamakerus || 1278. πανσαίμεϑα: Thierschius: πανσαίμεϑ' || 1274. τασδεδὶ Dindorfius: τάσδε τε R, τασδεῖ plures libri || 1279. ἐπάγαγε: vulgo ἔπαγε || 1281. ἀγέχορον Berglerus: ἄγε χορὸν || 1283. βακχίαιν οἰνάσι: vulgo βάκχειος (βακχείοις Δ) ὄμμασι || δαίεται: hoc corruptum est || 1285. Δία Florens Christianus: διά libri || 1289. ἀγανόφρονος Reisigius: μεγαλόφρονος || 1299. κλέωα Engerus: κλεῶα || Ἀμύκλαις: huic quod adhaeret vulgo Ἀπόλλω, delevit Valckenarius || 1300. ἄνασσαν e scholio Engerus: Ἀσάναν || 1302. πὰρ Engerus: παρ' || 1304. ὢ εἶα Bergkius: ὦ εἶα Kusterus, ὠῖα R, ὦ εἶα alii || 1308. χἆτε Engerus: ἆτε Brunckius, αἶτε libri || 1311. ἀγκονιῶαι (— ίωαι) Reisigius: ἀγκονεύονσαι et ἀγκονέουσαι libri; locus nondum persanatus || 1312. ἅπερ Brunckius: αἴπερ || 1313. παδῶᾶν Koenius: παδοᾶν et παιδωᾶν libri || 1316. 17. παραμπύκιδδε τᾷ χερί, ποδοῖν τε: vulgo παραμπυκίδδετε, χερὶ

(vel χειρὶ) ποδοῖν τε ‖ 1319. ἁμᾶ Hermannus: ἅμα ‖ χορωφελήταν Hermannus: χοροφελέταν et χωροφελέταν ‖ 1321. ὕμνη Hermannus: ὕμνει.

THESMOPHORIAZUSAE

V. 1. ἆρά ποτε: codices ἆρα πότε ‖ 3. οἷόν τε: codices οἷόν τι ‖ 5. ταὐθ' Hamakerus: πάνθ' ‖ 12. personas distinxit Dobraeus ut distinctae sunt in Iuntina; vulgo omnia Euripidis sunt ‖ 15. αὐτῷ Hamakerus: αὑτῷ ‖ 16. πρῶτ' ἐμηχανήσατο Kusterus: πρῶτα μηχανήσατο ‖ 18. ἀκοῇ δὲ χοάνην Dobraeus: ἀκοὴν δὲ χοάνης ‖ 21. οἷόν γέ lemma scholii: οἷόν τε codices ‖ τοὐστὶν Fritzschius: τοὔστιν ‖ 23. ἐξεύροις Reiskius: ἐξεύροιμ' ‖ 24. προσμάθοιμι Wellauerus: προσμάθοι μὴ codices ‖ 26. Ἡρακλέα: Ἡρακλῆ Dindorfius ‖ 27. σιώπα Dobraeus: σίγα ‖ 28. ἀκούω Brunckius: ἀκούσω ‖ 29. ἐνθάδ' Wellauerus: ἐνθάδε δ' R, ἐνταῦθ' vulgo ‖ 34. οὔπω γ': οὔτοι γ' vulgo ‖ 38. οἶμαί γε: ἔοικε vulgo ‖ 39. λαὸς Suidas, λεὼς codices ‖ 45. τί λέγει, quae vulgo Euripidis sunt, Mnesilocho tribui, ut fecit etiam Geelius Mnem. II, 210 ‖ λέγει Reiskius: λέγεις ‖ 50. πράμος: πρόμος recte Scaliger ‖ 53. ἀψῖδας Suidas: γοάσπιδας ‖ 56. γογγύλλει Porsonus: γυλάζει ‖ 58. ἀγροιώτας Bentleius: ἀγρωώτας ‖ 61. συγγογγύλας Engerus multis annis ante Cobetum, συγγογγυλίσας Brunckius, γογγυλίσας libri, in quibus quae huic adduntur verba καὶ συστρέψας delevi praeeunte Cobeto ‖ 69. θύραζε exemplar Zanetti: θύρασι ‖ 70. 71. personarum vices in Iuntina male distinctas recte distinxit Kusterus, de quo v. Engerum ‖ 74. ἐμόν: ἐμὲ Brunckius ‖ 77. ζῶς: vulgo ζῶν ‖ 79. δικάζειν: καθίζειν Cobetus ‖ 86. δίκαιά γ' ἂν Scaliger: δι' καὶ ἂν R, Δία δίκαι' ἂν Aug. aliique ‖ 87. ἐκ τούτων Berglerus: ἐκ ταύτης libri ‖ 90. χἂν Marklandus: κἂν ‖ 91. φανερῶς Cobetus: φανερὸν ‖ 96. καὶ ποῦ 'σθ'; ὅπου 'στίν; οὗτος: vulgo καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ‖ 99. μελῳδίαν: vulgo μελῳδεῖν ἂν ‖ 100. δὴ μινυρίζεται: vulgo διαμινύρεται e coniectura Dawesii, διαμινυρίζεται libri ‖ 101. χθονίαιν: legebatur χθονίαις, praeterea malim τοῖν χθονίαιν ‖ 103. πάτρια χορεύσασθε βοᾷ: πατρίδι χορεύσασθαι βοάν vulgo, πατρίδι χορεύσασθε βοᾷ Kusterus ‖ 104. δὲ addidit Reisigius ‖ 105. νυν Dindorfius: νῦν ‖ εὐπίστως: εὐπιθῶς Dindorfius, εὐπειστως Reiskius; locus corruptus ‖ 106. ἔχει Suidas: ἔχεις ‖ 107. νυν: vulgo νῦν ‖ ὦ κλῇζε: ὄπλιζε vulgo, ὄλβιζε Bentleius ‖ 111. καλλίστας ἀοιδᾶς Cobetus: καλλίσταις ἀοιδαῖς ‖ 115. κόραν ἀείσατ': κόραν ἄεισον indicata ante κόραν lacuna Engerus, παρθένον κόραν ἀείσατ' Hermannus; pro ἀείσατ' in libris est ἀείσαντ' et ἄεισάντ' ‖ 117. σεμνὸν γόνον: σεμνὰν γόνον Dindorfius; forsan σεμνὸν τόνον ‖ 120. κρούματά τ': κροῦμάτ' Engerus ‖ ἀοιδὸς: forsan add. κιθάρας ‖ 121. ποδὶ παρ' ἔρρυθμα φρυγίῳ Engerus: ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα φρυγίων codices, ποδὶ παρ' εὔρυθμα φρυγίων Dindorfius ‖ 122. δινεύματα Bentleius: διανεύματα ‖ 125. δόκιμον Dindorfius: δοκίμῳ libri, forsan δοκίμων ‖ 126. φάος Fritzschius: φῶς ‖ θεοῦ addidi ego ‖ οἴμασιν Bergkius: ὄμμασιν ‖ 127. αἰφνιδίου: ἀιδίου? ‖ 128. Φοῖβον ἄνακτ' ἄγαλλε τιμᾷ: vulgo ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμᾷ ‖ 134. νεᾶνις ἥτις εἶ Porsonus: νεανίσχ' εἴ τις εἶ codices, quod fuerunt qui νεανίσχ' ὅστις εἶ scriberent ‖ 135. Λυκουργείας Dobraeus: Λυκουργίας ‖ 147. παρεσχόμην: παρῃσθόμην Bergkius. forsan παρέσχετο scil. ὁ ψόγος ‖ 150. ἀεὶ ποιεῖ: ἃ δεῖ ποιεῖν vulgo ‖ 153. Φαίδραν: Φαίδρας? ‖ 154. ἣν ποιῇ Dindorfius: ἂν ποιῇ codices, αὖ ποιεῖ Fritzschius ‖ 158. ἑστηκὼς: ἐστυκὼς vulgo ‖ 162. κάχαιος: κάλχαιος Aristophanes Byzantius ‖ οἵπερ Bentleius: οἳ περὶ ‖ ἐχύμισαν: ἐχύλισαν? ‖ 163. τε κάχλιδων: τε καὶ διεκίνων codices, τε καὶ διεκίνουν Suidas, τε καὶ διεκλῶντ' Toupius, τε καὶ διέκλων Bergkius; correxi praeeunte Fritzschio, qui καὶ διεχλίδων ‖ 165. ἠμπίσχετο Elmsleius: ἠμπέσχετο libri, quod revocandum ‖ 168. Φιλοκλέης Bent-

leius: *Φιλοκλῆς* ‖ 169. *Ξενοκλέης* Bentleius: *Ξενοκλῆς* ‖ 173. *βαΰζων*: an *βασανίζων*? ‖ *ἡ* Elmsleius: *ἦν* ‖ 179. *καινῇ* scholiasta: *κοινῇ* ‖ 186. *μου, σαφῶς*: *μου σοφῶς* Bentleius, praecedentibus *σοφῶς* iungens ‖ 196. *καὶ γὰρ ἂν* Suidas, *καὶ γὰρ* ‖ 204. *νυκτερήσια* Dobraeus: *νυκτερείσια* ‖ 209. *σύ γε* Hermannus: *γε σύ* ‖ 210. *Εὐριπίδη* Elmsleius: libri *Εὐριπίδης* idque cum Euripidis verbis coniungunt ‖ 216. *πρᾶττ' εἴ σοι*: *πρᾶτθ' ὅ τι σοι* Elmsleius, *πρᾶττθ' ἄν σοι* et *δοκῇ* Dobraeus ‖ 217. *ἤ*: Hamakerus *ὡς*, fort. *εἰ* ‖ *μὴ 'πιδοῦναι 'μαυτὸν* Dawesius: *μὴ διδόναι γ' αὑτὸν* (*ἐμαυτὸν* Aug. pr. m.) codices ‖ 219. *νυν*: *νῦν* ‖ 222. *ὤμοι*: *οἴμοι* Dindorfius ‖ 225. *Δήμητρ' ἔτ'* Porsonus: *Δήμητρά γ'* ‖ 230. *ἀτρέμας αὑτοῦ* Dobraeus: *ἀτρέμα σαυτὸν* ‖ 231. *μυμῦ* Dindorfius: *μῦ μῦ* ‖ 233. *φαίνει* Dobraeus: *φανεῖ* ‖ 234. *θεᾶσθαι σαυτόν* Porsonus: *θεάσασθαι σεαυτὸν* ‖ 235. *Κλεισθένη* Dindorfius: *Κλεισθένην* ‖ 242. delevit Cobetus ‖ *πρωκτόν*: *τόν γε πρωκτὸν* Scaliger ‖ 245. *φῦ* Dindorfius: *φεῦ* ‖ *ἰοὺ* Dindorfius: *ἰοῦ* ‖ 247. *σπογγιεῖ* libri ‖ 248. *οἰμώξεταί τἄρ' εἰ* Reisigius: *οἰμώζετ' ἄρ' εἰς* R, *οἰμώξετ' ἄρ' εἴ τις* Brunckius, *οἰμώξεταρ' εἴ τις* Dindorfius ‖ 260. *ἄρ'* Kusterus: *ἢ ῥ'* et *ἤρ'* ‖ 261. *ἐγκυκλόν τι. λάμβαν'* Reisigius: *ἐγκυκλον· τουτὶ λάμβαν'* libri nisi quod *ἐγκύκλιον* R. *ἔγκυκλον. τουτὶ λάβ'* Bentleius, *ἔγκυκλον ποῦ;* Bergkius ‖ 266. *ἀνὴρ* Fritzschius: *ἀνὴρ* ‖ 273. *Ἱπποκράτους* scholiasta: *ὑποκράτους* ‖ 277. *καὶ σπεῦδε* Hamakerus: *ἐκσπεῦδε* ‖ 278. *θεσμοφορείῳ*: vulgo *θεσμοφορίῳ* ‖ 281. *ἀνέρχεθ' ὑπὸ*: *ἀνέρχεται* Reiskius ‖ 283. *καὶ πάλιν* Bentleius: *πάλιν* ‖ 284. *κατάθου* Herwerdenus: *κάθελε* ‖ 285. *τὰ πόπαν'* Porsonus: *τὸ πόπανον* ‖ *τοῖν θεοῖν*: libri *ταῖν θεαῖν* ‖ 289. *καὶ τοῦ θυγατρίου χοῖρον*: *καὶ τὴν θυγατέρα* (*θυγατέραν* R) *χοῖρον* libri, *χοιρίον* scholiasta ‖ 290. *δ'* Hermannus: *τ'* ‖ 291. *ποσθαλίσκον* Dindorfius: *πρὸς θάληκον* (*θαληκον* R) libri ‖ 292. *καθίζωμ'*: Brunckius *καθέζωμ'* ‖ 293. *ἐξακούω*: *ἐξακούσω* Bergkius ‖ 294. fortasse spurius ‖ 295. *τοῖν*: vulgo *ταῖν* ‖ 300. *τῇ Γῇ* secludit Dobraeus ‖ *ταῖς Χάρισιν*: vulgo *Χάρισιν* ‖ 301. *τήνδε*: *ἤδη* Reisigius ‖ 304. *τῇ πόλει*: vulgo *πόλει* ‖ 309. *δημοντὸν* Dindorfius: *δῆμον τῶν* ‖ 311. *πάντ' ἀγαθὰ*: vulgo *τἀγαθὰ* ‖ 312. *δεχόμεθα* Hermannus: *δεχόμεσθα* ‖ 313. *λιτόμεθα* Hermannus: *λιτόμεσθα* ‖ 314. *φανέντας ἐπιχαρῆναι*: *χαρέντας ἐπιφανῆναι* Halbertsma ‖ 320. *θηροφόνη* Hermannus: *θηροφόνε παῖ* ‖ 325. *εἰνάλιοι* Brunckius: *ἐναλίου* ‖ 328. *ἰαχήσειεν*: *ἠχήσειαν* et *ἀχήσειεν* corrigunt ‖ 330. *Ἀθηναίων*: *Ἀθηνῶν* Reisigius, *Ἀθηνέων* Bergkius ‖ 334b. *τοῖς τ'* Scaliger: *καὶ τοῖς* ‖ 340. *κατεῖπεν* Bentleius: *κατεῖπέν τις* ‖ 341. *ἐνετρύλισεν* Dindorfius: *ἐνετρύλλισεν* ‖ 342. *τὰς*: vulgo *τις* ‖ 344. *ἂν* Brunckius: *ἃ ἂν* ‖ *τότε* Hamakerus: *ποτε* ‖ 347. *κεἰ*: *ἢ εἰ?* ‖ 349. *κῳκίαν* Brunckius: *κοικίαν* ‖ 352—71. carmen spurium ‖ 352. *ξυνευχόμεσθα* Bothius: *ξυνευχόμεθα* ‖ 355. *ὅσ' ἂν προσήκῃ*: *ὅσαι προσήκει* vulgo ‖ 356. *λεγούσας* Bothius: *λεγούσαις* ‖ 360. versus suspectus ‖ *οὕνεκ'* Bentleius: *ἕνεκ'* ‖ 365. 66. delevi, nisi forte primum versum *ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς* ita correctum *ἢ μοιχοὺς ἀπάγουσι γῆς*, servare praestat ‖ 367. *ἀσεβοῦσιν ἀδικοῦσίν τε τὴν πόλιν*: *ἀσεβοῦσ' ἀδικοῦσί τε τὴν πόλιν* Hermannus; restitui librorum scripturam; trimeter si olim fuit, conicere possis *τὴν ἡμῶν πόλιν* vel *τ' Ἀθηναίων πόλιν* ‖ 372. *ταδὶ*: vulgo *τάδε* ‖ 386. *ἡμᾶς* Cobetus: *ὑμᾶς* ‖ 387. *λαχανοπωλητρίας*: *λαχανοπωλητρίδος* citat tanquam vulgatam lectionem v. d. in Mnemos. II, 211 ‖ 389. *ἡμᾶς*: *ἡμῖν* Brunckius ‖ 390. *πόσα*: vulgo *ποῦ*, schol. Platonis *πῶς* ‖ 391. *τραγῳδικοὶ* scholiasta Platonis: *τραγῳδοὶ καὶ* ‖ 392. *μοιχοτρόπους* Suidas: *μυχοτρόπους* ‖ 393. *οἰνοπότιδας*: *οἰνοπίπας* Suidas, *οἰνοπίπους* scholiasta ‖ 398. *ὥνπερ* Kusterus: *ὥσπερ* ‖ 400. *ἐάν πέρ τις*: *ἐάν τις* vulgo ‖ 417. *μορμολυκεῖα* Dindorfius ex Etym. M.: *μυρμολύκεια* vulgo ‖ 419. *ταμιεῦσαι καὶ* Reiskius: *ταμιευούσαις* Dobraeus, *ταμιεύε-*

σθαι libri ‖ λαθεῖν Scaliger: λαβεῖν ‖ 420. ἄλφιτον ἔλαιον: an ἔλαιον ἄλφιτ'? ‖ 434. οὔπω Hermannus: οὐπώποτε ‖ 436. δεινότερα Hermannus: δεινότερον ‖ 348. πάσας δ': πᾶσαν Hermannus ‖ 438. ἰδέας Suidas: εἰδέας libri, ἰδέαν Hermannus ‖ ἐξήτασεν: ἐξετάζει Hermannus ‖ 439. πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ: πάντ' ἐβάστασεν Engerus ‖ 440. παρ' αὐτὴν Scaliger: παρ' αὐτῆς ‖ 441. Ξενοκλέης Bentleius: Ξενοκλῆς ‖ 443. ἕνεκα καὐτὴ Porsonus: ἕνεκ' αὐτὴ ‖ 452. οὐδὲ θἤμισυ Hamakerus: οὐδ' εἰς ἥμισυ ‖ 456. τοῖς λαχάνοις Plutarchus et Gellius: λαχάνοις libri ‖ 462. κἀστωμύλατο Dobraeus: κατεστωμύλατο ‖ 464. τι πολύπλοκον Dobraeus: πολύπλοκον libri, πολύστροφον Hermannus ‖ 465. ὕβρεος Dindorfius: ὕβρεως ‖ 469. ὀναίμην Suidas: ὀνοίμην et ὠνοίμην ‖ 471. ἀλλήλαισι Brunckius: ἀλλήλοισι ‖ 472. ἔκφορος: ἐκφορὰ Valckenarius ‖ 473. ἔχουσαι 'κεῖνον: ἔχουσαι κεῖνον vulgo ‖ 474. ἡμῶν: ἡμᾶς Hamakerus ‖ 476. μὴ ἄλλην ante Dindorfium ‖ 477. πολλὰ δειν' Dawesius: δεινὰ πόλλ' Bentleius, πόλλ' codices ‖ 478. ἤ Dindorfius: ἦν ‖ 479. 'καθεύδεν: καθεύδειν libri, καθεῦδεν Bentleius ‖ 480. διεκόρησεν Pollux: διεκόρευσεν ‖ οὖσαν ἐπτέτιν Pollux: ἐπτέτιν οὖσαν ‖ 482. κἀτ' εὐθὺς: κἀγὼ εὐθὺς malim crasi legitima ‖ 488. ἐρείδομαι Fritzschius: ἐρειδόμην R, ἠρειδόμην reliqui ‖ 489. κῦβδ': κύβδ' ‖ 493. μάλισθ' ὑπό του: μάλιστά που? ‖ 494. σκόροδα διαμασώμεθα Bentleius: σκορόδια μασώμεθα ‖ 495. ὀσφρόμενος Bentleius: ὀσφραινόμενος ‖ τείχους Bentleius: τοῦ τείχους ‖ 500. intactum reliqui versum foede depravatum ‖ 501. μοιχὸν Frobenius: μυχὸν ‖ 504. περιέτρεχ' Hamakerus: περιήρχετ' ‖ ὠκυτόκι' Schaeferus: ὠκυτόκει' ‖ 509. τίκτειν Hirschigius: τέξειν ‖ 511. τὸ χοιρίον Hirschigius: τοῦ παιδίου ‖ 528. ἀλλὰ πᾶν Cobetus: ἀλλ' ἅπαν ‖ 533. Ἄγλαυρον scholiasta: ἄγραυλον ‖ 536. τις ἔστιν: ἔστι τις schol. Ven. ad Il. α, 137. unde Hermannus ἔστιν τις, Bergkius ἔστι τίσις ‖ 537. τε Reiskius: γε ‖ 546. ἐπίτηδες Bentleius: ἐξεπίτηδες ‖ 548. ἐποίησ' Bentleius: ἐποίησεν ‖ 549. τἄτιον Engerus: ταΐτιον ‖ 554. ᾔδησθ': libri ᾔδεις ‖ 555. πω additum a Dobraeo ‖ 556. ἐπεὶ τάδ' Dindorfius: ἔπειτα γ' libri, ἐπεὶ τόδ' Kusterus ‖ 558. ὥς τ' αὖ: οὐδ' ὡς Cobetus ‖ 560. ἑτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει Porsonus e Suida, ubi ἑταίρα libri, τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ codices Aristophanis, quos secutus conicias γυνὴ τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει, ut voluit etiam Engerus ‖ 563. ἀχαρνικὴ Dobraeus: ἀχαρνικὴ ‖ ταυτὶ: ταῦτα Bentleius ‖ 567. οὐ δὴ Bothius: οὐδὲ ‖ 569. πρόσιθι Cobetus: πρόσθες ‖ 570. χεσεῖν: χέσαι Dobraeus ‖ 575. versus politicus. delevit Cobetus ‖ 580. μὴ καὶ Porsonus: καὶ μὴ ‖ 590. ἀφηῦσεν: ἄφευσεν ‖ κἀπέτιλ' Bekkerus: κἀπέτιλλ' ‖ 593. ἠνείχετ' ἂν Brunckius: ἠνείχετο ‖ 594. οἴομαι 'γωγ' Bentleius: οἶομ' ἔγωγ' ‖ 596. 'πεπύσμην ταῦτα Bentleius: πεπύσμην ταυτὶ ‖ 605. ἥτις Zanettus: εἴτις ‖ εἰμ' a Porsono additum ‖ 606. ἠδὶ Brubachiana: ἦδε et ἡ δ' ἡ ‖ 612. ἀναμενῶ Kusterus: ἀναμένω ‖ 624. ὁσέτη Schaeferus: ὅσ' ἔτη ‖ 625. οἴμοι τάλας ante Schaeferum cum sequentibus Clisthenis verbis coniuncta erant ‖ 630. μέντοι e Suida additum ‖ 632. σὺ addidit Engerus ‖ 641. στερίφη: vulgo στεριφὴ ‖ 644. διέκυψε Dobraeus: δὴ ἔκυψε ‖ 646. μᾶλλα Bentleius: ἀλλὰ ‖ 651. εἰσεκύλησα ante Kusterum ‖ 653. οἰχήσεται Bentleius: οἴχεται ‖ 657. ἐσελήλυθε vel εἰσήλυθε Bentleius: εἰσελήλυθε libri, εἰσῆλθεν Elmsleius ‖ 658. διαθρῆσαι Kusterus: ἀθρῆσαι ‖ 662. χρῆν ὡς Bentleius: χρὴ ὡς libri, χρή σ' ὡς Porsonus, possis χρῆσθ' ὡς ‖ 665. δὲ ῥῖψον Hermannus: διάρριψον libri, δὴ ῥῖψον Bergkius ‖ 668. με Bergkius: μὴ ‖ 669b. ἀνδράσιν ἔσται Bergkius: ἅπασιν ἔσται libri, ἔσται ἅπασιν Bothius ‖ 672. 73. φήσει — δείξει: malim δείξει — φήσει ‖ δ' εἶναί τε θεοὺς: τε (vel δὲ) θεοὺς εἶναι Dobraeus ‖ 674. indicavi lacunam; vide versum antitheticum ‖ 675. δικαίως τ' ἐφέποντας inclusi cum Engero; genuina perierunt ‖ 679. οὐκέθ' addidi ‖ 680. μανίαις

B*

φλέγων λύσσῃ: metro satisfaceret μανιάσιν φλέγων λύσσαις || 681. εἴ τι δρῴη: requiritur dochmius; seclusi cum Engero || 682. ἔσται Reisigius: ἔστιν || βροτοῖσιν Engerus: βροτοῖς || 683. τά τε Fritzschius: τὰ || 685. παρὼν τίνεται: ἀποτίνεται vulgo, quo correcto sequentem versum παραχρῆμά τε τίνεται in marginem reieci || 689. ἃ Berglerus: ἀὰ et ἃᾶ || 691. μου Hamakerus: μοι || 697. καὶ additum e schol. Platonis || 702. ἅπαντ' ἄρ' Bentleius: ἅπαν γὰρ || μεστὰ Porsonus: ἔργα codices, πλέα Suidas || 703. τοδί: τόδε || 704. ἐξαράξει Bentleius: ἐξάρξω || 706. ὅστις Porsonus: ὅτι || 710. ἥκεις γ' Suidas: ἥκιστ' Aug., ἥκεις reliqui || 710. 11. ὅθεν οὐ φαύλως γ' ἀποδρὰς λέξεις Reisigius: ὅθεν ἥκεις φαύλως τ' (θ' Iunt.) ἀποδρὰς οὐ λέξεις libri. quod Cobetus identidem commendavit ὅθεν οὐκ ἕξει φαύλως τ' ἀποδρὰς οὐ λέξεις, probari posset nisi metrum obstaret. recte Reisigium secutus est Engerus, at γ' post φαύλως omissum malim || 715. ἂν Brunckius: οὖν || 716. σοῖς: vulgo ξὺν || 720. ante Reisigium ἐνυβρίσεις. malim ἐνυβριεῖ || λέξεις τ' Fritzschius: τε λέξεις || ἀνοσίους Hermannus: ἀνοσίους. || 721. ἐπ' ἀθέοις ἔργοις. καὶ γὰρ Hermannus, qui aliud metri genus requirens ἐπ' post ἀθέοις posuit; dochmium restituit Engerus; libri ἀθέοις ἔργοις γὰρ || 723. δὲ Fritzschius: δέ σε libri. malim nunc σε || κάχ' ἑτερότροπα Fritzschius: κακὸν ἑτερότροπον libri, quod revocandum || 725. τίς σ' ἐπέχει Engerus: τίς σ' ἔτ' ἔχει Fritzschius, ἐπέχει τις τύχη libri. fort. ἄξει τις τύχη || 726. χρῆν Engerus: χρῆν σ' || 730. δὲ Kusterus: τόδε || 741. καὶ addidit Kusterus || 747. χὤσον Bentleius: καὶ ὅσον || 754. σφαγεῖον Tyrwhittus: τὸ σφαγεῖον et τὸ σφάγιον || 759. τουτὶ λαβὲ ante Bergkium || 760. Μίκκα Lobeckius: Μίκα || 765. διεχρήσατο: vulgo 'ξηρήσατο || 768. φαίνεταί πω Dobraeus: φαίνετ' οὔπω || ἂν addidit Porsonus || 771. γάρ εἰσί μοι Dobraeus: πάρεισιν αἱ || 772. λαβεῖν addidi et πλάτας scripsi pro πλάται. Aug. πλάτα || 774. βέλτιστον: vulgo βέλτιον || 776. νῦν δὴ addidi, μὴ ἀλλ' volebat Hermannus || 477. ὑμᾶς addidit Hermannus || ἔργῳ πορίμῳ χρὴ Hermannus: χρὴ ἔργῳ πορίμῳ || 782. χώρει χώρει nescio quis: χωρεῖ χωρεῖ || 789. ὑμεῖς Dobraeus: ἡμᾶς || 790. ἐκκύψασαν Reiskius: ἐγκύψασαν || 792. εὕρητ' Porsonus, εὕρετ' || 795. ἀλλοτρίων suspectat Hamakerus Ἀγροτέρας coniciens || 796. σκηνὰς Hamakerus: κλίνας || 797. τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι I. Kaye apud Dobraeum: ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι || 799. τὸ κακὸν παρακύψαν ἰδεῖν Porsonus: παρακύψαν (παρακύψασαν libri) ἰδεῖν τὸ κακὸν vulgo || 803. ἑκάστου Brubachiana: ἕκαστος || 804. γ' addidit Dobraeus || 805. καὶ μὴν: vulgo καὶ μὲν || 809. φήσει Kusterus: φήσεις || 813. αὔτ' ἀπέδωκεν: recte ἀνταπέδωκεν Bentleius || 815. ἀποδείξαιμεν Bentleius: ἀποδείξομεν || ποιοῦντας Kusterus: ποθοῦντας || 819. μὴν Bekkerus: μὲν || 832. χρῆν Brunckius: χρὴ || 833. 837. delevit Hamakerus || 834. ταύτῃ: τ' αὐτῇ vulgo, αὐτῇ Hamakerus || 836. 842. εἰ Brunckius: ἦν || 844. ἀλλὰ κείρεσθαι: vulgo ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι, R ἀλλ' ἀφερεῖσθαι || 838. αὐτὴν: malim ταύτην || 845. πόκου: τόκου vulgo || 851. δ' additum a Bentleio || 852. κυκανᾶς Kusterus: κυρκανᾶς || 867. Μενέλεως Brunckius: Μενέλαος || 868. τῶν κοράκων πονηρίᾳ ante Bentleium cum Mnesilochi oratione coniunctum erat || 878. πεπλεύκαμεν Dindorfius: πεπλώκαμεν || 879. τούτῳ Brubachiana: τῷ libri, τῷδε Bentleius || 880. θεσμοφορεῖον: vulgo θεσμοφόριον || 883. γ' addidit Scaliger || 887. κακὴ κακῶς τἄρ' — κἀξολεῖ: κακῶς ἄρ' — κἀξολεῖ γέ τοι vulgo, sed libri τἄρ' non ἄρ'. ut ego iam olim, ita nunc etiam Cobetus || 889. δὴ Bentleius: δὲ || 901. Μένελεων Dindorfius: Μενέλαον libri, an Μενέλαν? || 906. αὐτὸς libri || 910. Μενέλᾳ γέ σ' Porsonus: Μενέλαον ὅσα γ' || 912. χέρας: χάρας libri, correctum ex Euripide || 914. περίβαλε Bisetus: περίβαλλε || 918. κωλύσεις Cobetus: κωλύεις || 926. οὐδέποτέ σ' Elmsleius: σ' οὐδέ-

ποτ' ‖ 927. προλίπωσ' Scaliger: προλείπωσ' ‖ 934. δή γ' Dobraeus: δῆτ' ‖ 939. χαρίσωμαι Porsonus: χαρίσομαι ‖ 944. παριοῦσι Brunckius: παροῦσι ‖ 945. ἰαττατταιάξ: ἰαππαπαιάξ ante Bentleium ‖ 946. ἔστ' Bentleius: ἔστιν ‖ 947. νυν Dindorfius: νῦν ‖ πέσωμεν ante Zanettum ‖ ταῖσι Brunckius: ταῖς ‖ 948. θεοῖν: vulgo θεαῖν ‖ 950. αὐτοῖν: vulgo αὐταῖν ‖ 952. μέλειν Zanettus: μέλλειν ‖ 955. χερὶ Dobraeus: χειρὶ ‖ 966. χρῆν Bothius: χρὴ libri, an χρή μ'? ‖ 967. ὡς ἐπ' Fritzschius: ὥσπερ ‖ 968. εὐφυῆ ante Brunckium ‖ 975. χοροῖσι συμπαίζει: vulgo χοροῖσιν ἐμπαίζει ‖ 980. ἡμετέραισι Hermannus: ἡμετέραις ‖ 981b. ἔξαιρε: ἔξαρχε? ‖ χάριν Bisetus: χαίρειν ‖ 984. νηστεύομεν Bentleius: νηστεύωμεν ‖ 986. τόρευε: τόρνευε Bentleius ‖ 987. αὐτὸς ὧδε Fritzschius: ὧδ' αὐτὸς ‖ 990. εὔιε ὦ Διὸς σὺ Engerus: εὔιον ὦ Διόνυσε ‖ 994. 95. ὦ εὐί' εὐί' εὐοῖ ὦ εὐί' Hermannus: εὔιον εὔιον εὐοῖ ‖ 998. καὶ νάπαι πετρώδεις: πετρώδεις τε νάπαι probabiliter Engerus ‖ 1001. οἰμῶξι Brunckius: οἰμώξει ‖ 1002. ἱκετεῦσι Brunckius: ἱκετεύσῃ ‖ 1003. δρᾶσ' Engerus: δρᾶς ‖ 1005. μᾶλλο Bentleius: μᾶλλον ‖ βοῦλι Engerus: βοῦλις ‖ 1007. 'ξινίγκι Engerus: ξεινίγκι et ξυνίγκι ‖ 1013. τουτ' addidit Dobraeus ‖ 1014. καρέπτετο Brunckius: παρέπτατο ‖ 1015—21. Mnesilocho continuavit Beerius; vulgo Euripidis sunt ‖ 1015. πῶς ἂν οὖν Hermannus: πῶς ἂν ‖ 1016. ἐπέλθοιμι Brunckius: ὑπέλθοιμι Bentleius, ἀπέλθοιμι libri ‖ 1017. λάθοιμι Brunckius: λάβοιμι ‖ 1018. πρὸς αἰδοῦς σὲ τὰν Seidlerus: προσαιδούσσαι τὰς R, προσαυδῶ σε τὰν Hermannus ‖ 1023. πολυστονώτατον Burgesius: πολυτονώτατον ‖ 1026. πάλαι μοι φύλαξ Engerus: φύλαξ ἐμοὶ πάλαι Hermannus, φύλαξ πάλαι libri ‖ 1027. ἐφεστὼς: ἐφέστηκ' vulgo ‖ ἐκρέμασεν: ἐκρέμασε libri ‖ 1028. κόραξι δεῖπνον: κόραξιν δεῖπνόν μ' Hermannus ‖ 1030. ἡλίκων ὑπὸ Hermannus: ὑφ' ἡλίκων ‖ 1031. ψῆφον seclusit Hermannus eique ἀοιδαῖσι substituit ‖ 1039. τάλαν' Hermannus: ἀλλ' ἀν' et ἀλλὰν ‖ 1040. φῶτα λιτομέναν: φῶτά τε λιτομένα Engerus ‖ 1041. φλέγουσαν Musgravius: φεύγουσαν libri, φλέγουσα Engerus ‖ 1044. κροκόεντ' ἐνέδυσεν: κροκόεν τόδ' ἐνέδυσεν Bergkius, κροκόεντ' ἀμφέδυσεν Hermannus ‖ 1045. τοῖσδ' ἐς Hermannus: τοῖσδε ‖ 1047. ἰώ Hermannus: ἰώ μοι ‖ ἄτεγκτε nescio quis: ἀνέτικτε ‖ 1054. λαιμοτόμητ' Dindorfius: λαιμότμητ' ‖ δαιμόνι' Fritzschius: δαιμόνων ‖ 1062. τὸ σαυτῆς Dindorfius: τὸ σαυτοῦ Bentleius, τοσαύτης et τοσαῦτα libri ‖ 1063. ἐλεεινῶς libri ‖ 1064. γόων Bentleius: λόγων ‖ 1066. πῶς μακρὸν: ὡς μακρὸν vulgo ‖ 1073. γραῦ Brunckius: γραῦς ‖ 1080. οἱ κακόν, οἱ κακόν: articulum quem ante κακόν libri habent delevit Bentleius ‖ 1081. πρυτάνεις: πρυτάνις? ‖ 1086. πωτετοπωνὴ libri: divisit Tyrwhittus ‖ 1087. κλαύσει nescio quis: κλαύσαιμι libri, ἀντὶ τοῦ κλαύσαις ἂν schol. Put.; apertum est in librorum scriptura aliud quid latere ‖ 1089. κακκάσκι: κακκάσκει Engerus, κακκάσκις Fritzschius ‖ 1092. ποῦ 'στ' ἡ Brunckius: ποῦ 'σθ' ἡ ‖ καὶ δὴ φεύγει Mnesilocho tribuit Fritzschius, contra quem disputavit Engerus, quo praeeunte πεύγει scripsi pro φεύγει et 1093 πεύγεις pro φεύγεις ‖ 1096. τὴ μιαρά Brunckius: τῇ μιαρᾷ ‖ 1102. Γόργος e schol. Fritzschius: γοργόνος ‖ 1103. τὴ κεπαλὴ Bothius: τῇ κεφάλῃ et τῇ κεφαλῆι ‖ τὴν γοργόνος: haec ante Fritzschium sagittarii verbis continuabantur ‖ 1104. Γόργο Engerus: Γοργό ‖ 1108. μὴ λαλῆσι Brunckius: μὶ λαλῆς ‖ 1109. λαλᾶς: λαλῖς Bergkius ‖ 1114. κύστο· μή τι Scaliger: σκυτομῆτι et σηντομῆτι ‖ μικρὸ: μικτὸν libri, μικκὸν Bentleius, μικτὸ Engerus ‖ 1115. δεῦρο Bentleius: δεῦρο δεῦρο ‖ 1118. ζηλῶσι Fritzschius: ζηλῶ σί ‖ 1123 et 24. τὴ Bothius: τῇ et τῇ ‖ γέροντο πύγισο Tyrwhittus: γεροντοπύγισο ‖ 1125. δεσμὰ Bisetus: δέσμαι et δέμας ‖ 1127. τουτοΐ: τουτῳί Engerus ‖ 1129. ἐνδέξαιτο Kusterus: δέξαιτο ‖ 1132. τούτῳ nescio quis: τοῦτο ‖ 1135. ἔτι γὰρ σὺ

τὴ: πληγὰς σὺ τῇ Hamakerus ‖ 1139. κούρην Hermannus: κόρην ‖ 1145. δῆμός τοι: probabiliter δῆμος ἐπεὶ Hermannus ‖ 1148. ἥκετε δ' Hermannus: ἥκετ' ‖ 1150. ἄνδρας ἵν' οὐ θέμις Hermannus: οὐ δὴ ἀνδράσιν οὐ θεμιτὸν ‖ 1151. θεοῖν: vulgo θεαῖν ‖ 1155. πολυποτνία Hermannus: πολὺ ποτνία ‖ 1155. 56. transposui cum Hermanno ‖ 1156. ἀντόμεθα Hermannus: ἀντόμεθ' ὦ ‖ 1157. καὶ Hermannus: εἰ καὶ ‖ 1158. ἰὼ addidi ‖ 1159. ἐνθάδε χἠμῖν Hermannus: ἐνθάδ' ἡμῖν. ‖ 1162. μηδαμῇ Brunckius: μηδαμά ‖ 1167. ἀκούσεσθ' Hirschigius: ἀκούσαιτ' codices, ἀκούσητ' Reisigius ‖ πίθησθε Hirschigius: πείθησθε ‖ 1170. ἡμῖν Hirschigius: ἡμῶν ‖ 1171. πεῖθε Bisetus: πεῖσαι ‖ 1174. κἀνακάλπασον Hermannus: κἀνακόλπασον et κἂν ἀκόλπασαν libri, κἀνακόλπισον Bisetus ‖ 1176. ἀνεγεῖρί Dindorfius: ἀνεγείρι ‖ 1182. τοῖσι Bentleius: τοῖς ‖ 1183. ναῖχι Dindorfius pro ναιχί, sic etiam in sequentibus ‖ 1184. ὦ additum ab Engero ‖ 1185. γογγύλη: γογγυλί Engerus ‖ 1187. κλαῦσί γ' Bentleius: κλαυσεῖ γ' ‖ ἂν: ἦν Dindorfius ‖ 1190. οὐχὶ πιλῆσι: τί οὐκ ἐπιλήσει libri, corr. partim Brunckius partim alii ‖ 1194. ναὶ ναὶ Brunckius: ναὶ ‖ γράδιο Bothius: γράδιον ‖ 1195. σὺ Brunckius: σου ‖ 1197. οὐκ ἔκῳδὲν Bergkius: οὐκ ἐκ' ὠδὲν et οὐκ ἐκ' ὠδὲν libri, οὐκ ἔκ' οὐδὲν Engerus ‖ σιβύνην Fritzschius: συμβήνην libri, συβήνην scholiasta; τὸ σιβύνη praeterea mavult Engerus ‖ 1198. κομίσι σ' αὐτός Engerus: κομίζεις αὐτοῖς libri; non Euripidis sed sagittarii esse verba ἐπ. κ. αὐτ. vidit Dobraeus ‖ ἀκολούτει Brunckius: ἀκολούτι ‖ 1199. γέροντ' ὦ γράϊο Bothius ‖ 1201. μέμνησο Reiskius, qui verba μ. τοίνυν τοὔνομα non sagittarii, sed Euripidis esse intellexit: μεμνῆσι libri ‖ 1203. ταυτὶ Dindorfius: τουτὶ ‖ 1213. γρᾷ' Bentleius: γρᾷιο, γρᾷο, γράο ‖ οὐκ ἐπαινῶ γράδιο: οὐκ ἐπαίν' ὦ γράδιο? an οὐ σ' ἐπαινῶ γράδιο? ‖ 1214. μ' ὦ Engerus: μ' ὁ ‖ 1215. τι addidit Hermannus ‖ συβήνη libri ‖ 1216. οἴμοι extra versum esse vidit Bergkius ‖ δρᾶσι Engerus: δράσει ‖ γράδι' Bergkius: γράδιο ‖ Ἀρταμουξία in hunc versum retraxit Bergkius; vulgo extra versum est ‖ 1220. τῇ Bothius: τῇ ‖ 1222. γρᾷο Brunckius: γραῦ ‖ 1224. διώξει 's Cobetus: διώξεις ‖ 1225. ἄλλα Bisetus: ἀλλὰ ‖ τρέξι. Bothius: τρέξι ‖ 1226. νυν: vulgo νῦν ‖ τρέχε vulgo abest ‖ 1227. nescio quo errore factum sit ut duo versus (dimeter et paroemiacus) in tetrametrum sint contracti ‖ πέπαισται Bisetus: πέπνυσται ‖ 1230. ἀνταποδοίτην Bentleius aliique: ἀνταδοῖτον.

RANAE

V. 14. καὶ Λύκις: κἀπίλυκος Kockius ‖ 15. eiecit Dindorfius ‖ 20. ἐρῶ Cobetus: ἐρεῖ ‖ 26—29. delevit Hamakerus ‖ 27. ὄνος R: οὖνος reliqui et Eustathius ‖ 28. ἔχω 'γώ: ἐγὼ 'χω? ‖ 50. τρισκαίδεκα: imo τρεισκαίδεκα ‖ 57. ἀππαπαὶ v. l. apud scholiastam et Suidam, ἀτταταὶ et ἀππατὰτ codices Aristophanis, ἀταταὶ Brunckius, ἀπαπαῖ Kockius ‖ Κλεισθένει Aldus, τῷ Κλεισθένει codices, σὺ Κλεισθένει Kockius ‖ 76. οὐ Bentleius: οὐχὶ ‖ 83. ποῦ 'σθ; ὅπου 'στ';: vulgo ποῦστιν; ‖ οἴχεται R: ἀποίχεται vulgo ‖ 87. Πυθάγγελος δέ: indicavi lacunam ‖ 90. 91. πλεῖν—λαλίστερα: haec vulgo Herculi continuantur ‖ 94. μόνον: malim ἅπαξ ‖ 95. ἅπαξ: malim μόνον ‖ 104. ἢ μὴν: καὶ μὴν Cobetus ‖ 111. ἔχροσ Brunckius: ἐχρῶ ‖ 117. τῶν ὁδῶν: νῷν ὁδὸν Fritzschius ‖ 118. ὅπῃ V: ὅπως ‖ 124. θυΐας: vulgo θυσίας ‖ 142. πῶς: πῶς δ'? ‖ 146. ἀείνων Elmsleius: ἀεὶ νῶν ‖ 148. βινῶν Dindorfius: κινῶν ‖ 150. ἤ: ἢ εἰ? ‖ τις ῥῆσιν: ῥῆσίν τιν' Cobetus ‖ 155. κάλλιστον ὥσπερ: malim κάλλιον ἧπερ ‖ ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 168. delevit Hamakerus ‖ τοὖτ': ταὖτ' Bergkius, Στύγ' vel πλοῦν Kockius ‖ 169. μὴ εὕρω: μὴ 'χω scholiasta ‖ τότε μ': τότ' ἔμ' Bergkius ‖ 170. τιν' ἐκφέρουσι Elmsleius: τινες φέρουσι et τινὲς ἐκφέρουσι ‖ οὑτοιί Hirschigius: τουτονὶ ‖ 180. delevit Hamakerus ‖ 181. τοῦτο; λίμνη Dobraeus: τοῦτο λίμνη ‖ 184. χαῖρ' ὦ Χάρων

χαῖρ' ὦ Χάρων χαῖρ' ὦ Χάρων: hanc triplicem salutem alii fortasse rectius inter Dionysum Xanthiam et mortuum illum partiuntur ‖ 186. ὄνου πλοκάς: vulgo ὄνου πόκας ‖ 187. τάρταρον: vulgo Ταίναρον ‖ 191. χρεῶν: νεκρῶν Demetrius ‖ 193. οὔκουν Beckius: οὐκοῦν ‖ κύκλῳ: τρέχων alii ‖ 194. ἀναμενῶ: ἀναμένω dubitanter Dindorfius ‖ 197. ἔτι πλεῖ Kusterus: ἐπιπλεῖ ‖ 204. ἀθαλάττωτος: ἀθαλάττευτος dubitanter Kockius ‖ 207. βατραχοκύκνων Bothius: βατράχων κύκνων ‖ 216. Διώνυσον: Διόνυσον Hermannus ‖ 217. λίμναισιν: λίμναις lemma scholii ‖ 229. ἐστερξαν: μὲν addit Hermannus ‖ 243. ἀμέραισιν: malim ἡμέραισιν ‖ 245. πολυκολύμβοισιν μέλεσσιν Reisigius: πολυκολύμβοις μέλεσιν ‖ 251 et 262. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοὰξ addidit Fritzschius ‖ 253. τἄρα Hermannus: τ' ἄρα V, γάρ R, γ' ἄρα alii ‖ 264 a. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σύ: ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς σὲ Bergkius ‖ 264 b. οὐδέποτε: legebatur οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δή με (δή om. RVA et Baroccianus, γ' ἐμὲ ι hibentes). οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἔμ' οὐδέποτε. abieci scholiastarum supplementa. Dindorfius ‖ 265. δέῃ Cobetus: με δέῃ et με δεῖ ‖ 266. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ: haec addidit Reisigius ‖ 270. ἀπόδος: ἀποδοὺς Halbertsma ‖ 277. νῷν: νοὶ (i. e. νὼ) V ‖ 279. τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος: εἶναι τὰ δείν' ἔφασκεν Hamakerus ‖ 286. ἐξόπισθ' ἴθι Dobraeus: ἐξόπισθεν ἴθι R, ἐξόπισθεν αὖ ἴθι V, ἐξόπισθε νῦν ἴθι alii libri ‖ 288. ὁρῶ νὴ τὸν Δία: ὁρῶ γε νὴ Δία Cobetus ‖ 304. γαλῆν Brunckius: γαλήν' et γαλήν ‖ 310. αἰτιάσομαι: αἰτιάσωμαι Dindorfius ‖ 324. πολυτίμοις Hermannus: πολυτιμήτοις ‖ 330. ἐγκατακρούων: ἐξάγε κρούων Hamakerus ‖ 332. τιμάν: πομπάν Hamakerus ‖ 340. ἔγειρε — τινάσσων: fortasse ἐγείρων deleto τινάσσων ‖ 344. φλογὶ φέγγεται δέ: φλέγεται δὴ φλογὶ Hermannus ‖ 350. φέγγων Bothius: φλέγων ‖ 355. γνώμην nonnulli codices, R aliique γνώμῃ, Plutarchus γλώσσῃ ‖ 363. Θωρυκίων ὢν: ὢν om. R. cf. ad 381 ‖ 369. τοισίδ' ἀπαυδῶ: τούτοις αὐδῶ vulgo, τούτοις ἀπαυδῶ codd. ‖ 371. κατὰ: vulgo καὶ ‖ καὶ τῇδε πρέπουσαν Hamakerus: αἳ τῇδε πρέπουσιν ‖ 377. ἠγίστευται Kockius: ἠρίστηται ‖ 378. ἀρεῖς Scaliger: αἴρεις R, αἰρεῖς et αἴρῃς alii, ἄρξει Hamakerus, quod fortasse verum est ‖ 380 b. σώσειν: σώσει V, σώζειν vulgo ‖ 381. Θωρυκίων: fortasse et hic et 363. Θωρύκων scribendum ‖ 394. ἀλλ' Bentleius: ἄγ' ‖ 398. τέλος: μέλος vulgo, μέρος Kockius ‖ 404. κατασχισάμενος Kockius: κατεσχίσω (κατασχίσω R) μὲν codices ‖ 405. τόν τε Bentleius: τόνδε τὸν ‖ 407. ἐξεῦρες R: κἀξεῦρες reliqui ‖ 412. παραρραγέντος: διαρραγέντος R ‖ 414 b. μετ' αὐτῆς, quod libri post εἰμὶ καὶ habent, delevit Beckius ‖ 418. φράτερας: φράτορας codices ‖ 427. Σεβῖνον ὅστις ἐστίν: Σεβῖνος οὐκέτ' ἔστιν Hamakerus ‖ ἀναφλύστιος Porsonus: ἀναφλύστιος ‖ 430. κύσθῳ Fritzschius: κύσθον ‖ 453. Μοῖραι: Μοῦσαι? an Ὧραι? ‖ 471. ἀχερόντιος: ἀχερόντειος codd., ἀχερόντιος disertim Stephanus Byzantius ‖ 482. 487. σφογγίαν: codices σπογγιὰν ‖ 488. οὐκ ἂν V, οὔκουν reliqui ‖ ἕτερος γ' αὔτ': γ' ἕτερος ταὔτ' Bergkius ‖ 494. λῃματίας Bentleius et v. l. in schol.: λημάτιας libri ‖ 502. ἄρωμαι C(o)betus: αἴρωμαι et αἴρομαι ‖ 505. κατερεικτῶν: vulgo κατερικτῶν ‖ 509. περιόψομἀπελθόντ' Porsonus: περιόψομαι ἀπελθόντ' ‖ 514. ἤδη 'νδον Seidlerus et Dobraeus: ἤδ' ἔνδον ‖ 518. ἔμελλ' R: vulgo ἤμελλ' ‖ 519. 20. delevi hos versus praeeunte Hamakero ‖ 523. 'νεσκεύασα Elmsleius: γ' ἐσκεύασα ‖ 546. καὐτὸς Bergkius: αὐτὸς ‖ 557. ἂν γνῶναι Elmsleius: ἀναγνῶναι ‖ 565. δεισάσα RV, δείσασαι reliqui ‖ 567. fortasse Plathanae tribuendus ‖ 568. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν: haec vulgo Xanthiae continuantur ‖ 570. delevi praeeunte Hamakero ‖ 572. 73 ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους κόπτοιμ' ἄν: malim τοὺς γομφίους ἄν σου λίθῳ 'κκτοιμ' ἄν ‖ 575. γε addidit Hamakerus ‖ ἐκτέμοιμι: malim ἐκτέμνοιμι propter κόπτοιμι 573 ‖ 576. τὰς Schaeferus: τοὺς ‖ χόλικας Schweighaeuserus: κόλικας ‖ 582. ὦ Ξανθίδιον: an delendum ὦ? ‖ Ἀλκμή-

νης Herwerdenus: Ἀλκμήνης ‖ 593. πρὸς τὸ σοβαρόν: haec vulgo desunt ‖ 595. κἀκβαλεῖς Hermannus: κἀκβάλῃς V, καὶ βάλῃς vel καὶ βάλεις reliqui ‖ 597. 'σται Dawesius: 'στὶν Bentleius, 'στὶ V, om. R ‖ 608. 9. in marginem reieci ‖ 611. μάλλ' scholiasta: μάλ' codices ‖ 612. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά: haec Aeaci erant, Baccho tribuit Dobraeus, ego Xanthiae continuavi ‖ 645. οὐκ Kockius: οὐδ' libri ‖ 655. ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν: γ' codd. nonnulli omittunt, unde Bergkius εἴπ' εἰ προτιμᾷς οὐδέν ‖ 665. πρῶνας: πρωνὸς Scaliger, πρῶνας ἔχεις Bergkius ‖ 673. νοῆσαι V: ποιῆσαι reliqui ‖ 682. ὑποβάρβαρον — κέλαδον: ἐπὶ βάρβαρον — πέταλον vulgo ‖ ἑζομένη corruptum ‖ 691. τὰς: τῆς Bergkius, fortasse recte ‖ 692. delet h. v. Hamakerus, aberrans a sensu vs. 688 sqq. ‖ εἶν' ἐν: εἶναι 'ν? ‖ 696. μόνα: μάλα? ‖ 698. προσήκουσιν: προήκουσιν? ‖ 699. αἰτουμένους R, vulgo αἰτουμένοις ‖ 711. ψευδολίτρου Pollux: ψευδονίτρου ‖ 714. ἰδὼν Bentleius: εἰδὼς ‖ 720. καλῶς κεκομμένον: vulgo τὸ καινὸν χρυσίον ‖ 721. τούτοισιν οὖσιν: an τούτοισι τοῖσιν? ‖ 726. legebatur post 724 ‖ 731. οὖσι πάντα: vulgo εἰς ἅπαντα ‖ 734. καὶ νῦν: malim κἂν νῦν ‖ 743. ᾤμωζε Brunckius: οἴμωζε ‖ 749. οἶδ': ἀλλ' Reiskius ‖ 752. τοῖς θύρασι: vulgo τοῖς θύραζε ‖ 757. καὶ R, vulgo χή ‖ 758. πρᾶγμα semel V ‖ 760. h. v. ante Bergkium legebatur post 757. sic ut verba Αἰσχύλου κεὐριπίδου Aeaci essent ‖ χὠ: aut ὁ δὲ scribendum, aut verba χὠ λοιδορησμὸς per interrogationem efferenda et Xanthiae tribuenda sunt ‖ 762. ἀπὸ: ἐπὶ? an περὶ? ‖ 765. μανθάνεις; vulgo μανθάνω praescripta Xanthiae persona ‖ 771. ὅτε δὲ: vulgo ὅτε δὴ ‖ 772. τοῖσι βαλλαντιοτόμοις Lachmannus: τοῖς (τοῖσι A) βαλαντιητόμοις codices peiores, τοῖς βαλαντιοτόμοις RVM ‖ 781. οὐράνιόν γ' ὅσον: haec paullo tolerabiliora erunt si totus versus post 779 transponitur ‖ 783. ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 788. ἐκεῖνος: ἐκεῖνός γ'? ‖ 791. ὡς ἔφη, Κλειδημίδης: vulgo ὡς ἔφη Κλειδημίδης, magno sensus discrimine ‖ 795. ὀλίγον: ὀλίγον γ' V ‖ 797. καὶ γάρ: ἀλλ' ἢ Etym. M. Photius aliique grammatici ‖ 800. πλινθεύσουσι γάρ Kockius: πλινθεύσουσι (πλινθεύουσι R Barocc.) γε (τε RV) codices; haec Xanthiae tribuenda esse, cum vulgo Aeaco continuentur, intellexit Bergkius ‖ 803. τὸν: τόδ' F. Ranckius ‖ 804. γοῦν Kockius: δ' οὖν ‖ 812. ὁπόταν: ὅταν γ' vulgo, ὅταν V ‖ 819. σχινδαλάμων Porsonus ‖ 826. λίσφη Dindorfius: λίσπη ‖ 841. δὴ 'μέ: vulgo δή με ‖ 855. θενὼν Blomfieldus: θένων R, θείνων fere reliqui ‖ 866. ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 882. σοφίας ὁ Hermannus: σοφίας ὅδε ‖ 888. ἐπίθες λαβὼν καὶ δὴ σὺ λιβανωτόν: ἐπίθες καὶ δὴ σὺ λιβανωτὸν λαβὼν R, unde Fritzschius ἐπίθες λιβανωτὸν καὶ σὺ δὴ λαβών, Dindorfius ἴθι νυν ἐπίθες καὶ δὴ σὺ λιβανωτόν ‖ 890. σοι: σου R, σοί Cobetus ‖ 895. γ' addidit Cobetus ‖ 897. τίν' ἐμμελείας Kockius: ἐμμέλειαν ‖ 911. ἕνα γέ τινα Dawesius: ἕνα τινὰ R, ἕνα τιν' ἂν V ‖ καθῖσεν V, 'κάθισεν et κάθισεν reliqui ‖ 919. καθῆτο Dobraeus: καθοῖτο codices ‖ 925. μορμορωπὰ: μορμυρωπὰ V, μορμουρωπὰ R ‖ 926. ἄγνωστα schol. R: ἄγνωτα et ἀγνῶτα ‖ 932. ἱππαλέκτορα Bothius, cuius immemor fuit praeter Herwerdenum Cobetus Mnem. VIII. p. 134. libri ἱππαλεκτρυόνα ‖ 935. delet Hamakerus ‖ 937. ἱππαλέκτορας Fritzschius: ἱππαλεκτρυόνας ‖ 942. λευκοῖς: μικροῖς scholiasta ‖ 957. ἐρᾶν: περᾶν? ‖ 964. κάμοὺς Dobraeus: κάμοῦ γ' vulgo, καμοῦ R ‖ 965. μανῆς Fritzschius: μανὴς RV, μάνης et μάγνης alii ‖ 971. μέντοὐγὼ Bothius: μέντοι 'γὼ ‖ 987. χθιζινὸν Lobeckius: χθεσινὸν ‖ 991. μελιττίδαι: μελιτίδαι codices, Μελιττίδαι Fritzschius ‖ 993. σὺ δὲ τί φέρε Bentleius: σὺ δὲ δὴ τί φέρε V, σὺ δὴ τί φέρε reliqui ‖ 1028. ἡνίκ' ἰὰν ἤκουσ' ἀπὸ: vulgo ἡνίκ' ἤκουσα περὶ ‖ 1030. λάσκειν Hamakerus: ἀσκεῖν ‖ 1035. τοὐδ' Bentleius: τοῦθ' ‖ 1036. τάξεις ἀρετὰς ὁπλίσεις: malim ὁπλίσεις τάξεις ἀρετὰς ‖ 1038. ἐπιδήσειν: ἐπιθήσειν Bergkius ‖ 1045. οὐ γὰρ ἐπῆν:

οὐδὲ γὰρ ἦν R errore manifesto, nisi etiam sequens μηδέ γ' ἐπείη corrigatur, quod a Kockio factum est μηδὲ γὰρ εἴη reponente ‖ 1046. ἐπί τοι σοὶ Dindorfius: ἐπί σοί τοι ‖ 'πικαθῆτο Hermannus ad Nubb. 915 et sic plures libri, 'πικαθοῖτο RVM ‖ 1049. ἅμαὶ Elmsleius: αἴ μαὶ ‖ 1058. χρῆν Fritzschius: χρὴ ‖ 1063. ἀμπισχῶν Fritzschius: ἀμπίσχων ‖ ἐλεινοὶ Brunckius: ἐλεεινοί ‖ 1064. ἔβλαψά τι: vulgo ἔβλαψα τί ‖ 1066. περιειλάμενος Cobetus: περιειλόμενοι R et M, περιλλόμενος V ‖ 1075. κἀκβάς τινα: κἀκβάντες Cobetus ‖ 1076. ἀντιλέγει: ἀντιλέγων Dindorfius ‖ ἐλαύνων Fritzschius: ἐλαύνειν καὶ ‖ 1086. eiecit Bergkius ‖ 1089. ὥστε γ' ἀφαυάνθην Hermannus: ὥστ' ἐπαφαυάνθην ‖ 1106. ἀνὰ δ' ἔρεσθον Bergkius: ἀναδέρετον libri, ἀναδέρεσθον Dindorfius ‖ 1122. eieci ut spurium ‖ 1132—36. inclusi ut suspectos ‖ 1133. ἰαμβείοισι: ἰάμβοισιν R ‖ 1129. 30. Dionyso Aeschylum substituit Bergkius ‖ 1135. οὐράνιον Hermannus: οὐράνιόν γ' ‖ 1136. ἀλλ' — μέλει Dionysi erant ‖ 1162. καθ' ὅ. τί δὴ λέγεις; vulgo καθ' ὅτι δὴ λέγεις. ‖ 1163. ἥκειν Hirschigius: ἐλθεῖν ‖ κατῆν: κατῇ vulgo ‖ 1173. αὖ δὶς Cobetus: αὖθις ‖ 1175. 76. Aeschylo tribuit Bergkius ‖ 1210. γνῶ: γνῷ F. Rankius ‖ 1220. ἐσθ': ἔστιν vulgo ‖ δοκεῖ Kusterus: δοκεῖς ‖ 1229. ἐγὼ πρίωμαι: ἐγὼ 'ποπρίωμαι sive potius ἐγὼ 'ποπρίωμαι? ‖ 1230. ἔξω: ἔχω? ‖ 1235. ἀπόδου VA, ἀπόδος reliqui ‖ 1243. ἔα αὐτὸν: ἔασον R aliique ‖ 1249. οἷς Hamakerus: ὡς ‖ 1256. τῶν μέχρι νυνί: τῶν ἔτι νῦν ὄντων vulgo ‖ 1257—60. delevi ‖ 1258. τοῦτον: τουτονί Bentleius ‖ 1260. κού: vulgo καὶ ‖ 1263. λογιοῦμαί γ' αὐτὰ Dobraeus: λογιοῦμαι ταῦτα ‖ 1265. ἰὴ κόπον Heathius hic et in sequentibus: ἰήκοπον ‖ 1281. πρίν γ' ἂν Reisigius: πρίν γ' ‖ 1287. δυσαμεριᾶν Dindorfius: δυσαμερίαν ‖ 1301. μὲν φέρει πορνιδίων: an μεταφέρει, πορνῳδιῶν? ‖ 1303. τάχα: Reiskius ταχὺ ‖ 1305. τούτων duo codd., τοῦτον reliqui ‖ 1307. ταὖτ': τάγ' ἐστ' R, unde τάδε γ' Hermannus ‖ 1309. θαλάσσης: θαλάσσαις R i. e. θαλάσσας ‖ 1315. ἱστόπονα R, ἱστότονα vulgo ‖ 1324. om. V ‖ δὲ R: δαὶ vulgo ‖ 1335. παῖδα νυκτός: vulgo νυκτὸς παῖδα ‖ 1343. τάδε τέρα Bergkius: τάδε τέρατα libri praeter R, qui τάδ' ἕτερα ‖ 1347. ἔργοισι: ἔργοις Hermannus ‖ 1361. Διὸς διπύρους: Διὸς ἀμφιπύρους Bergkius; codices aliquot διαπύρους. an Διὸς ἁ διπύρους? ‖ 1367. inclusit Bergkius ‖ νῷν: νὼ Kockius ‖ 1378. lacunam indicavit Hermannus ‖ 1384. μέθεσθε Porsonus: μεθεῖτε ‖ 1393. μέθεσθε μέθεσθε Porsonus: μεθεῖτε μεθεῖτε ‖ 1399. ποῦ; φράσω Seidlerus: ποῦ φράσω; ‖ 1402. τ' fortasse delendum ‖ 1403. καὶ: an περὶ? ‖ 1410. lacunam indicavit Fritzschius ‖ 1416. ut spurium eieci; sic etiam Hamakerus ‖ 1424. ut spurium eieci ‖ 1428. πέφυκε: φανεῖται R et Suidas, πέφανται Hamakerus ‖ 1432. delevit I. H. Vossius ‖ 1437—41. in marginem reieci versus hoc certe loco ab Aristophane non positos; viderunt hoc iam Aristarchus et Apollonius ‖ 1450. τἀναντί' ἂν Dobraeus: τἀναντία ‖ 1452. 53. damnavit Dindorfius ‖ 1460—66. seclusi praeeunte Kockio ‖ 1460. εἴπερ: ᾗπερ Seagerus ‖ 1474. ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις Dindorfius: προσβλέπεις μ' εἰργασμένος editiones, ἔργον εἰργασμένος προσβλέπεις R, μ' ἔργον εἰργασμένος προσβλέπεις V ‖ 1480. ξενίσω 'γὼ Bergkius: ξενίσω codices; at sufficit ξενίζω scribere ‖ σὺ: σύ τοι Brunckius servato in superioribus ξενίσω ‖ 1486. αὖ Dindorfius: αὖθις ‖ 1489. φίλοισι Dindorfius: φίλοις ‖ 1491. χάριεν: vulgo χαρίεν ‖ 1501. ὑμετέραν Scaliger: ἡμετέραν ‖ 1505. τουτοισί: vulgo τουτὶ ‖ 1516. Σοφοκλεῖ: τούτῳ Bergkius ‖ 1517. καὶ διασῴζειν Brunckius: καὶ σῴζειν.

ECCLESIAZUSAE

V. 2. εὐστόχοισιν R: εὐσκόποισιν vulgo ‖ ἐξηυρημένον: libri ἐξητημένον, vulgo e coniectura Palmerii ἐξηρτημένον ‖ 4. ἄπο: Bergkius ὕπο ‖ 9. πλησίον: πλησίως R, πλησίος Γ, πλησίοις Bergkius ‖ 16. συνορῶν: vulgo συνδρῶν ‖ 17. συνεἰσει Bisetus: συνοι-

σει ‖ 23. ἑτέρας Iuntina: ἑταίρας ‖ πως κἀγκαθεζομένας Bentleius: πῶς κωλαθιζομένας R, καθαγιαζομένας πως alii, κἀγαθιζομένας sine πως Ald. ‖ 26. λαθεῖν: λαβεῖν Brunckius ‖ 32. ἐγρηγόρῃ Porsonus: ἐγρηγορεῖν R aliique, ἐγρηγόρουν B ‖ 42. προσιοῦσαν: παριοῦσαν R ‖ 43—45. choro tribuit Bergkius; fortasse Praxagorae dandi sunt ‖ 45. ἡμῶν: ἢ μὴν? ‖ 47. καί μοι: καί τοι Cobetus, κἀμοὶ Bergkius verba haec usque ad μόνη Praxagorae assignans ‖ 49—51. vulgo post 61 leguntur ‖ 54. τε: γε? ‖ 57. ἂν ἀνέρωμαι Dawesius: ἀνείρωμαι ‖ ταδί: vulgo τάδε ‖ 64. ἐχραινόμην Bergkius: ἐχλιαινόμην ‖ 65. δέ γ': γάρ? ‖ 75. εἴπομεν: εἴπαμεν R ‖ 78. ἐκείνων Suidas: ἐκεῖνο libri Aristophanis, quo servato Bothius in sequentibus scripsit τὸ σκύταλον ᾧ πέρδεται ‖ 81. τὸ Bothius: τὸν ‖ post hunc versum in libris sequuntur 99—104. transposuit Bergkius ‖ 85. ἅμα Dobraeus: ἄρα ‖ 95. ὁρῶν: ὁρᾶν Cobetus ‖ 96—98. Praxagorae vulgo continuantur ‖ 99. ἀλλ' ἄγεθ' Dindorfius: γεθ' R, λέγεθ' et λέγοιθ' codices interpolati, λέγοιτ' ἂν Brunckius ‖ 100. ἐστὶ τἄστρα Cobetus: ἐστὶν ἄστρα ‖ 103. δεῖ γε: δεῖ με Bergkius, vulgo δεῖ σε ‖ 105. τοίνυν Bothius: τοί νὴ ‖ 107. τὰ πράγματα: τὰς ἡνίας Cobetus ‖ 115. οὐκ οἶδα: οἶδ' οἶδα? an εὖ οἶδα? ‖ 116. ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 117. προμελετήσωμεν: προμελετήσαιμεν Kiddius ‖ 119. ἄλλαι: ἄλλαι vulgo ‖ 122. τὸν στέφανον Cobetus: τοὺς στεφάνους ‖ 125. ὡς καταγέλαστον τοῦτο πρᾶγμα: ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα vulgo ‖ 128. χρῆν Cobetus: χρή ‖ 129. πάρειτ': Faber πάριθ' ‖ 130. κάθιζ' ὁ παριών: κάθιζε παριών vulgo ‖ 136. γε σοί: γέ τοι Fritzschius ‖ 141. τοσαῦτ' ἂν Hermannus de part. ἂν I, 13: libri τοσαυτά γ' ‖ 150. διερεισαμένη Schaeferus: διερειομένη ‖ 157. τί δ': τί nescio quis ‖ πιεῖν γ' ᾔτησά σε: πιεῖν ᾔτησά γε Cobetus ‖ 161. ἐκκλησιάσουσ' Kusterus: ἐκκλησιάζουσ' ‖ 167. ἐκεινονί· βλέψασα Elmsleius: ἐκεῖνον· ἐπιβλέψασα et ἐκεῖνον· εἴ τι βλέψασα libri ‖ 184. τόν γ': locus corruptus et fort. lacunosus ‖ 190. ὤμοσας Bentleius et post hunc alii: ὠνόμασας ‖ 192. νῦν I. H. Vossius: νυν ‖ 194. ἀπολεῖν: ἀπολεῖσθ' Bergkius, ἀπερεῖν Hirschigius ‖ 199. ἤχθεσθε Reiskius: ἄχθεσθε ‖ 200. νῦν Bergkius: νῦν δ' ‖ σύ νυν Cobetus: σὺ νῦν ‖ 202. ὡράζεται: ὁρίζεται vulgo ‖ 205. ἄρ': γὰρ vulgo ‖ 209. πίθησθε Cobetus: πείθησθε ‖ 213. h. v. inter duas mulieres partitus est Bergkius, choro assignat Cobetus ‖ 219. εἴ πού τι Dobraeus: εἰ τοῦτο ‖ ἂν ἐσῴζετο: ἐσῴζετ' ἂν Elmsleius ‖ 226. αὐταῖς Bothius: αὐταῖς ‖ 227. εὔζωρον ἐμπίνουσιν: vulgo τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ' ‖ καὶ πρὸ τοῦ RΓ: vulgo πρὸ τοῦ ‖ 235. θᾶττον Suidas: μᾶλλον ‖ 239. πίθησθε Cobetus: πείθησθε ‖ 244. ἔπειτ': ἐκεῖ τ' Dindorfius ‖ 271. μέλλοι: μέλλει typographicus error videtur editionis Dindorfianae ‖ 274. ἀκριβῶς ἦτε Hirschigius Mnem. II, 216. ἀκριβώσητε codices ‖ 275. γ' ἅπερ Toupius: τἄπερ codd. praeter R, qui τ' ἅπερ. praeterea malim ἃ παρεκλέψατε, ut voluit etiam Hirschigius ‖ 282. οἷόν τ', ἐπεὶ: vulgo εἴωθ' ἐκεῖ ‖ 284. ἔστ' ἀποτρέχειν: vulgo ὑπαποτρέχειν ‖ 288. ἐνδυόμεναι Faber: ἐνδούμεναι ‖ 291. 92. στέργων σκοροδάλμῃ, βλέπων ὑπότριμμα Porsonus: βλέπων ὑπότριμμα, στέργων σκοροδάλμῃ ‖ 293. ἀλλ' ὦ: σὺ δ' ὦ Porsonus ‖ 297. πλησίοι: πλησίον Brunckius ‖ 301. ἔδει λαβεῖν ἐλθόντ' Dawesius: ἐλθόντ' ἔδει λαβεῖν ‖ 302. καθῆντο Brunckius: κάθηντο ‖ 305. φέρων: λαβὼν Brunckius ‖ 307. ἄρτον ἂν καὶ πρὸς Porsonus (ἂν iam Dawesius): ἄρτον αὖ καὶ R et Ald., ἄρτον καὶ ΑΒΓ, ἄρτον αὖον καὶ Reiskius ‖ 315. ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο: ὅτε δέ γ' ἐκεῖνο? quae minus violenta est mutatio quam Dobraei transpositio τὰς ἐμβάδας καὶ θοἰμάτιον ἐν τῷ σκότῳ ζητῶν λαβεῖν· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο cett. ‖ 320. ποῦ ποῦ: ποῦ ποτε Cobetus ‖ 325. ποθ': πρὸς? ‖ 330. ποθεν: ante Brunckium πόθεν; Blepyro continuatum ‖ 332. κροκωτίδιον Arnaldus: κροκώτιον R, κροκώπιον ceteri ‖ 354. μου: μοι? ‖ 364. κατὰ πρωκτὸν B:

καταπρώκτων reliqui ‖ 365. ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων: vulgo ἄρ' οἶδ' Ἀμύνων ‖ 381. ἦλθον νὴ Δί' Reisigius: vulgo νῦν ἦλθον, R νὴ Δί' ἦλθον ‖ 382. Δί': vulgo τὸν Δί' ‖ οὐδὲν ἄλλον μᾶλλον: οὐδὲν ἄλλον R, οὐδὲν ἄλλο γ' Brunckius; correxit partim iam Halbertsma ‖ 383. αἴτιον τί; πλεῖστος: αἴτιον; ὅτι πλεῖστος? ‖ 384. ἄθρους: ἀθρόος vulgo ‖ 390. οὐδὲ μὰ Δί' εἰ: οὐδ' εἰ μὰ Δία vulgo ‖ 397. προθεῖναι Schoemannus Comit. Athen. p. 104: libri καθεῖναι ‖ 404. μ' ἐχρῆν Brunckius: με χρῆν ‖ 405. τοῦ λακωνικοῦ: τῶν λακωνικῶν Dobraeus ‖ 410. μέντοὔφασκεν nescio quis apud Maltby ad Morelli lex. pros. p. 380, qui primus intellexit id pro μέντοι ἔφασκεν dictum esse, libri μέντ' οὐ φάσκεν ‖ 414. ὡς: πῶς? ‖ 417. πλευρῖτις: ἂν add. R ‖ 420. ἀποκλῄη Dindorfius: ἀποκλείη Abreschius, ἀποκλίνῃ libri ‖ 433. ἄρ' vel γ' ἄρ' Dobraeus, γὰρ libri ‖ 436. τί: τί μ' F. Rankius ‖ 448. οὐ: γ' οὐ ΓΒ, an κοὐ? ‖ μαρτύρων Dobraeus: μαρτύρων γ' ‖ 451. γ' R, τ' reliqui ‖ 453. 54. κἀγαθά, ἕτερά τε πλεῖστα τὰς: κἀγαθὰ ποιεῖν, ἕτερά τε τὰς Bergkius conicit, nisi lacuna post 453 indicanda sit; alia Dobraeus. indicavi lacunam ‖ 455. σε: γε B, δεῖν Cobetus ‖ 458. ἅπαντ' ἄρ' Cobetus: ἅπαντά τ' ‖ αὐταῖς: ἀσταῖς? ‖ 462. ἆρα Kusterus: ἄρα codices nisi quod B habet ἔστι ‖ 465. νώ Dobraeus: νῷν ‖ 468. βινεῖν nescio quis apud Brunckium ‖ δυνώμεθα,: vulgo δυνώμεθα; malim praeterea βουλώμεθα ‖ 469. ἄριστον οὐ δώσουσιν: haec vulgo Blepyro tribuuntur ‖ 469. 70. σὺ δὲ — βινῇς ἅμα vulgo Chremetis sunt ‖ 470. βινῇς: κινῇς codices ‖ 471. τὸ — δεινότατον: haec vulgo Blepyro dantur ‖ 473—75. separavi a Chremetis oratione et Blepyro dedi ‖ 473. γε Suidas: τε codices ‖ 474. ὅσ' ἂν ἀνόητ' ᾖ μῶρα Bentleius: ὅσ' ἂν ἀνόητα χἠ μῶρα R, ἀνόηθ' ὃς ἂν καὶ μῦρα reliqui ‖ 482. παραφυλάξῃ: vulgo καταφυλάξῃ ‖ 488. lacunam commode expleas verbis τὰ πάνθ' ὅρα ‖ τἀκεῖσε Faber: κἀκεῖσε ‖ 490. ὡρμώμεθ' Portus: ὁρμώμεθ' ‖ 495. ἡμᾶς ὄψεθ' Hermannus: ὄψεθ' ἡμᾶς ‖ ἴσως: ἰὼν Dobraeus, poterat ἰδὼν ‖ 502 τοῖν: vulgo ταῖν ‖ 503. τοὖτ' ἔχουσαι. τὸ πρὶν ἔχουσαι? ‖ 514. κεῖται καὶ δὴ Dobraeus: κεῖται δὴ libri ‖ 522. οὔτἄρα παρὰ μοιχοῦ Cobetus: οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ ‖ 524. ὄζω: ὄζει Cobetus ‖ 526. οὐ δῆτα τάλαν Reiskius: οὐ δὴ τάλαιν' libri ‖ ὀρθρία Cobetus: ὄρθριον ‖ 532. ἐνταυθοῖ Bothius: ἐνταῦθα ‖ τι κακὸν: κακόν τι Cobetus ‖ 540. ἠμπεσχόμην grammaticus Bekkeri p. 381, 25: ἠμπισχόμην vulgo ‖ 551. ᾔδησθα Brunckius: ᾔδεισθα ‖ 563. μηδ' ἀφέλῃ: μἀφέλῃ Bergkius ‖ 564. choro vulgo tribuitur, Blepyri vicino dedit Bergkius, ego Praxagorae continuavi ‖ 569. σέ τε Bergkius: σέ γε ‖ 570. ἔτι Cobetus: ἐμοὶ ‖ 572. ταῖς: ταῖς σαῖσι dubitanter Dindorfius ‖ 573. εὐτυχίᾳ νῦν: vulgo εὐτυχίαισιν ‖ 574. γνώμης Marklandus: γλώττης ‖ 576. δηλοῦ δ': δηλοῦν vulgo ‖ 577. δύναται. καιρὸς δέ· δεῖται γὰρ Hermannus: δύναται καιρός· δεῖται γὰρ ‖ γάρ τι: γάρ τοί γε R ‖ 587. ἀρχῆς: ἀρετῆς Bergkius ‖ 594. ἅπασιν: vulgo πᾶσιν ‖ 595. κατέδει Brunckius: κατεδεῖ ‖ πέλεθον Bothius: σπέλεθον ‖ 596. πελέθων Bothius: σπελέθων ‖ 598. τἀγροίκων: vulgo τἀργύριον ‖ 603. καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει: haec ante Tyrwhittum Praxagorae continuabantur. malim nunc verba καὶ μὴ καταθεὶς Praxagorae relinqui in hunc modum καὶ μὴ καταθεὶς ΒΛΕΠΥΡΟΣ ψευδορκήσει· κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο ‖ 609. ὦ ταῖρ': ὦ 'τὰν B interpolatione manifesta ‖ ἔτ' ἐχρώμεθα: vulgo διεχρώμεθα ‖ 611. ἐπιθυμήσῃ: ἐπιθυμῇ τις Herwerdenus ‖ 612. μεθέξει: παρέξει? an statim ξυγκαταδαρθοῦσ' pro ξυγκαταδαρθών? ‖ 621. περὶ σοῦ R, περὶ τοῦ ‖ 622. περὶ τοῦ μή σοι Dobraeus: περὶ τοῦ; τοῦ μὴ codices sic ut περὶ τοῦ Blepyro tribuatur; corr. Dobraeus ‖ 628. οἱ φαυλότεροι: haec a praecedentibus separavi et per interrogationem elata Blepyro assignavi ‖ 629. γυναιξὶ πρὶν ἂν: vulgo γυναιξὶν πρὶν ‖ μικροῖς: σιμοῖς bene Lennepius ‖ 633. ἐμβαδίων D. Heinsius, qui intellexit

huc spectare glossam Hesychii Ἐμβάδιον· παίζει ἐπὶ τούτου. codices ἐμβάδι γ' praeter R, qui ἐμβάδ' ἔχων habet ‖ πρότερος: hoc vulgo cum παραχώρει coniunctum ad ἐμβαδίων traxi ‖ 636. γὰρ additum a Fabro ‖ ἅπαντας: ἅπαντες? ‖ 643. ἐκεῖνον: ἐκεῖνος Bergkius ‖ 645. πάππαν Brunckius: πάπαν ‖ καλεῖ: vulgo καλοῖ ‖ 647. αὐτοῦ: σ' αὐτοῦ Mehlerus Mnem. II, 218 ‖ 648. τἂν Cobetus: γ' ἂν ‖ 650. ἐπεπόνθη Suidas: ἐπεπόνθειν et ἐπεπόνθην ‖ 652. λιπαρῷ Bentleius: λιπαρῶς ‖ 656. τῶν κοινῶν γ' ἐστί: δὴ 'κ τῶν κοινῶν γε Cobetus ‖ 657. τουτὶ τοὔπος σ': τουτὶ τ' οὔπος R, vulgo τουτὶ δὲ πόσους ‖ 658. ante Bergkium totus versus erat Praxagorae ‖ ταύτῃ Toupius: ταύτην libri, quod revocandum ‖ 659. οὕνεκα Brunckius: εἵνεκα ‖ 663. τὴν Dobraeus: τῆς ‖ 667. κλέψει Brunckius: κλέψαι ‖ 669. οὐδ' — πρότερον: haec ante Dobraeum Praxagorae continuabantur et sine interrogatione ‖ θύρασ': vulgo θύραζ' ‖ 670. δώσει: δώσεις Bergkius ‖ 671. κομιεῖται: κομιεῖ τι Bergkius ‖ 675. ἀλλήλων Dindorfius: ἀλλήλους ‖ 702. εὐπρεπέσιν δ' Bentleius: δ' εὐπρεπέσιν ‖ 716. σήμερον libri ‖ 719. τουτογί Bentleius: τουτοτὶ et τοῦτο τί; ‖ 720. αὗται: ἀσταὶ probabiliter Elmsleius ‖ 721. οὐκέτι Herwerdenus: οὐχὶ ‖ 724. κατωνάκην Dobraeus: κατωνάκῃ ‖ 729. ἐξετάσω: ἐξετῶ Cobetus ‖ 730. ΧΟΡΟΥ, quod vulgo post 727 legitur, hic ponit R. qui statim loquitur ΑΝΗΡ, Blepyri vicinum esse vidit Beerius ‖ 733. κάτω δή: περὶ κάτω Cobetus ‖ τρέψασ' Cobetus: στρέψασ' ‖ 735. οἵ' ἂν εἰ: οὐδ' ἂν εἰ vulgo, ὡς ἂν εἰ Halbertsma ‖ 741. νυκτῶν: νύκτωρ R et Suidas fortasse rectius ‖ 742. λαβών: λαχὼν? ‖ 748. οὐδέποτέ γ' Porsonus: γ' οὐδέποτ' libri ‖ 746—876. ΧΡΕΜΗΣ: vulgo ΑΝΗΡ Β, quem Chremetem esse monuit Beerius ‖ 752. ἂν a Porsono additum ‖ 756. οὔτι: an εἴ τι sine interrogatione? ‖ 759. fortasse spurius ‖ 761. πῶς; ῥᾳδίως: haec corrupta sunt ‖ 780. γε Reiskius: τε ‖ 790. ἔπειτα fortasse alteri tribuendum et per interrogationem efferendum ‖ 795. καταθείην Brunckius: καταθείμην ‖ λάβῃς Heindorfius: λάβοις ‖ 800. seclusit Bergkius ‖ κωλύσωσι Dobraeus: μὴ κομίσωσι ‖ 802. cf. ad 864 ‖ 807. αὔτ' εἰσενέγκοι: αὐτοῖς ἐνέγκοι? ‖ 812. δεινὸν Cobetus: δεινόν γε Reisigius, δεινά γε libri ‖ 822. χαλκὸν Pollux: χαλκοῦν ‖ 828. ἤρκεσεν: ἤρεσεν Scaliger ‖ 832. κατουρήσωσι: κατουρήσουσι R aliique, quare scribendum Ποσειδῶ. οὐ μὴ κατουρήσουσι ‖ 834. ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ Bothius: ΚΗΡΥΞ ‖ 836. ὑμῖν Faber: ἡμῖν ‖ 837. ὅπου Brunckius: ὅποι ‖ 838. ἐπινενησμέναι Brunckius: ἐπινενασμέναι ‖ 840. νενασμέναι: σεσαγμέναι? ‖ 841. κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν Dawesius: libri κρατῆρα συγκιρνᾶσιν, Porsonus ad Orest. 1645 κρατῆρας οὓς κιρνᾶσιν ‖ 843. πόπανα: λάγανα Athenaeus ‖ 845. νεώτεραι Bothius: νεώταται ‖ 846. Σμοῖος Brunckius: Σμοιὸς ‖ 848. Γέρων: ante Dindorfium γέρων ‖ κονίποδας Brunckius: κονίποδα ‖ 857. πρὶν ἄν γ' Porsonus: πρίν γ' ἂν B, πρίν γ' ceteri ‖ 864. probabiliter h. v. Dobraeus post 802 transponit ‖ καταγελῶσι: κάπελῶσι (κἀπελάσωσι) Bergkius ‖ 873. τοιαδεδὶ Bergkius: τοιάδε δὲ Dindorfius, τοιάδε γε libri ‖ 877. ἤκουσιν Brunckius: ἥξουσιν ‖ 881. παίζουσα. πῶς ἂν περιβάλοιμ' Dobraeus: παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' ‖ 884. ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 890. τύμβῳ: vulgo τούτῳ ‖ 897. τις Portus: τοι ‖ 898. τὸν φίλον γ' ᾧπερ Dindorfius: τὸν φίλον ᾧπερ libri, τῶν φίλων ᾧπερ Bergkius, τὸν φίλον ὅτῳ περ Dobraeus ‖ 900. ταῖς Dindorfius: ταῖσι ‖ 907. ἀποβάλοιο Bothius: ἀποβάλοις ‖ 909. indicavi lacunam ‖ 914. καίτοι τἄλλα γ' οὐδὲν Hermannus: καὶ τἄλλ' οὐδέν με ‖ 915. ἱκετεύομεν Seidlerus: ἱκετεύομαι ‖ 923. ὥραν: aut hoc corruptum est aut 921—23 adolescentulae et 924. 25. vetulae tribuendi sunt; hoc fecit Bergkius, sed prohibere videntur sequentia ‖ ἀπολήψει: ἀπολάψει Dindorfius ‖ 930. διακύπτεις: δαὶ κύπτεις? ‖ 931. Ἐπιγένει: Ἐπιγόνῳ Bothius ex 167 ‖ 935. σύ: σοι mavult Bergkius ‖ 937. μάλ-

λον: vulgo μεῖζον ‖ 939. μὴ 'δει Elmsleius: μηδὲν ‖ 940. πρεσβυτέραν Bothius: πρεσβύτερον ‖ 946. δράσει Brunckius: δράσεις ‖ 950. μενεῖν Dindorfius: μένειν ‖ 951. 'μεμνήμεθα Brunckius: μεμνήμεθα ‖ 953. ξύνευνος Bothius: ξύνευνός μοι ‖ 969—72. puellae assignavit Hermannus, vulgo iuveni tribuebantur ‖ 970. ἐστίν: ἔστω Cobetus ‖ 974. ἄνοιξον: ἄνῳξον Hermannus ‖ 980. Σεβῖνόν γ' Dobraeus: σὲ βινοῦντ' R, σεβινοῦνθ' Aldus, Σεβῖνον Bentleius ‖ προσεδόκας Cobetus: προσδοκᾷς ‖ 986. πρῶτον: πρότερον? ‖ 988. οὐδὲ δειπνεῖς: οὐδ' ἐδείπνεις Bentleius ‖ 997. μή σ' ἐπὶ θύραισιν: σε μὴ θύρασιν Halbertsma ‖ 1002. ὠνούμεθα Cobetus: ὠνοίμεθ' ἂν ‖ 1003. καθέντα: καθέντας? ‖ 1005. τᾶν Bentleius: τάλαν ‖ 1006. ἐτῶν Tyrwhittus: ἐμῶν ‖ 1008. γε μέντοι σ' Reisigius: σε μέντοι γ' codices, at γε μέντοι R ‖ 1017. πρῶτον: πρότερον Herwerdenus ‖ 1034. στεφάνην: an στέφανον? ‖ 1037. ἕλκεις; εἰς ἐμαυτῆς: vulgo ἕλκεις σύ; τὸν ἐμαυτῆς ‖ 1043. λόγον Faber: νόμον ‖ 1049. τονδὶ παραβᾶσα: vulgo παραβᾶσα τόνδε ‖ 1056. οὐκ ἐμέ γ': οὐ μὰ Δί' Halbertsma ‖ 1063. ἧπερ Porsonus: ἢ ‖ 1067. σύ Cobetus: γε libri, γραῦ Bergkius ‖ 1075. σ' οὐδέποτ': οὐδέποτέ σ' Dindorfius ‖ 1077. σε δεῖ Cobetus: σ' ἔδει ‖ 1080. φέρε πῶς: πῶς ποτ' Cobetus ‖ 1089. Καννωνοῦ: Καννώνου vulgo ‖ 1091. ἀμφοτέρας: malim ἀντιβολῶ ‖ 1101. ταῖς γνάθοις: τοῖν γνάθοιν Cobetus ‖ 1104. συνείρξομαι Bergkius: συνείξομαι codices, συννήξομαι Bisetus ‖ 1105. ὑμᾶς: vulgo ὅμως ‖ 1106. τοῖνδε τοῖν Cobetus: ταῖνδε ταῖν ‖ 1108. τήνδ' Berglerus: τῶν codices praeter B qui τὴν habet ‖ 1112. δὲ γῆ Dobraeus: δ' ἐγὼ ‖ 1113. αὐτή Brunckius: αὕτη ‖ τέ μου: vulgo τέ μοι, Bergkius τ' ἐμὴ ‖ 1114. ὑμεῖς θ' Dindorfius: ὑμεῖς δ' ‖ 1115. οἵτε δημόται Brunckius: οἱ τῶν δημοτῶν ‖ 1117. μεμύρισμαι Athenaeus: codices μεμύρωμαι, an μεμέθυσμαι? ‖ μυρώμασιν: μεθύσμασιν? ‖ 1118. ἀγαθοῖσιν: ἀγαθοῖσί γ' Cobetus ‖ 1121. ἀπέπτετο: ἀπέπτατο libri; at fortasse tragicum sermonem imitatur ‖ 1123. 24. hi versus aliunde huc illati erant ‖ 1124. ἐκλεγόμενος: vulgo ἐκλεγομένας ‖ 1127. γ' ἂν Brunckius: γὰρ ‖ ἐξευρεῖν: ἐντυχεῖν? ‖ 1129. Blepyri nomen reduxit Vossius, vulgo ΔΕΣΠΟΤΗΣ et hic et in seqq. ‖ 1132. πλεῖν ἂν Geelius Mnem. II, 220: πλεῖον codd. ‖ 1135. ποῖ ποῖ: malim ποῖ ποτε ‖ 1142. μή τις ἑτέρωσε: μὴ 'τέρωσέ τις Cobetus ‖ 1144—48. ante Bothium ancillae continuabantur ‖ 1144. οὔκουν Dindorfius: οὐκοῦν ‖ 1145. παραλείψεις Brunckius: παραλείψῃς ‖ 1146. καλεῖς Cobetus: καλεῖν ‖ 1147. αὐτοῖς: ἀστοῖς? ‖ ἐστὶν ἐσκευασμένον Cobetus: ἔστ' ἐπεσκευασμένον libri ‖ 1149 sq. vulgo choro continuantur, coniunxi cum Blepyri oratione; ancillae dedit Bergkius ‖ 1156. τὸ γελᾶν Porsonus: τὸν γέλων ‖ 1159. ἅπαντας Dobraeus: ἅπαντα ‖ 1161. τὸν Brunckius: τόν γε et τόν τε ‖ 1163. ὢ ὤ: delet Dindorfius, ἰὼ Bothius, malim ἰὼ ἰὼ ‖ 1164. ὢ additum a Dindorfio ‖ 1165. ὑπαποκινεῖν Cobetus: ὑπανακινεῖν ‖ 1166. τοῦτο δρῶ praeeunte Engero Blepyro dedi, vulgo ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ praescribitur ‖ ΧΟΡΟΣ I. H. Vossius, ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ vulgo ‖ νῦν: νυν? tum lacunam indicavi ‖ 1170. παραο: πραοσ Dindorfius, an καραβο? ‖ κιχλεπι Faber: κινκλεπι ‖ 1171. κυσσυφοφαττο Dindorfius: κοσσυκοφαττο R, κοσσυφο Ald. ‖ 1172. οπτεκεφαλλιο: οπτεγκεφαλλιο R, οπτεγκεφαλο Dindorfius ‖ 1174. ταχέως ταχέως: vulgo ταχὺ καὶ ταχέως ‖ 1176. ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ quod huic versui, et ΧΟΡΟΣ quod sequentibus vulgo praescriptum est, delevit I. H. Vossius, qui inde ab 1163 coryphaeum, postremos autem quattuor versus universum chorum canere primus intellexit ‖ 1181. εὐοῖ εὐοῖ: vulgo εὐαὶ εὐαί.

PLUTUS

V. 17. ἀποκρινόμενος Bentleius: ἀποκρινομένῳ R, ἀποκρινομένου reliqui ‖ 44. καὶ τῷ: κᾆτα recte Cobetus ad Hyper. orat. fun. p. 38. τουτῳὶ Carioni continuans ‖ 45. ξυνιεῖς Cobetus: ξυνιῇς (ξυνίῃς) et ξυ-

νίεις ‖ 46. φράζοντος Cobetus: φράζουσαν ‖ 49. γνῶναι: γνωστόν? ‖ σύμφορον: vulgo συμφέρον ‖ 56. πότερον Bentleius: πρότερον ‖ 57. ταχὺ πάνυ: πάνυ ταχύ V ‖ 62. ἔγωγέ σοι: ἐγὼ καὶ σοὶ Cobetus ‖ 64. ἔτι: γ' ἔτι? ‖ 71. αἶρε: ἔρρε Bergkius, Carioni haec continuans et proxima μηδαμῶς· οὔκουν ἐρεῖς Chremylo assignans ‖ 98. ἑόρακ' ἐγώ: ἑώρακά πω (που) codices, ἑόρακά πω Tyrwhittus, corr. Dawesius nisi quod ὄπωπ' ἐγώ voluit ‖ 103. ἐμελλέτην Cobetus: ἐμέλλετον ‖ 116. βλέψαι ποιήσας: haec fortasse per interrogationem elata cum Pluti verbis coniungenda sunt ‖ 130. τί Porsonus: τίν' ‖ 136. παύσει' ἂν — ταῦθ' Dindorfius: παύσειεν — ταῦτ' ἂν et παύσειαν — ταῦτα codd. ‖ 148. διὰ — ἴσως Pluto dat Dobraeus ‖ 166. δὲ γναφεύει A, δὲ κναφεύει reliqui, δέ τις κναφεύει recte Brunckius ‖ 171. 174. 176. δ' οὐχὶ διὰ: δέ γ' οὐ διὰ Cobetus ‖ 179. Ναῒς Athenaeus: Λαῒς ‖ 181. ἐμπέσοι γέ σοι fort. Pluti sunt ‖ 185. μόνον R, μόνος reliqui ‖ 196. ἀνύσηται Dawesius: ἀνύσῃ libri, ἀνύσῃ τις Reisigius ‖ 197. βιωτὸν εἶναι: βιωτὸν αὐτῷ vulgo, εἶναι βιωτὸν αὐτῷ R ‖ 205. λαβεῖν: λαμβάνειν V ‖ 208. μή νυν Cobetus: μὴ νῦν ‖ 211. δρᾶν σὺ Cobetus: δρᾶσαι ‖ 216. χρῆ Cobetus: δεῖ vulgo, δῆ Dindorfius ‖ 219. ἦν: ἔστ' Cobetus ‖ 222. δραμών: τρέχων? ‖ 225. ἐνταυθοῖ libri ‖ 227. τουτοδὶ Elmsleius: τοῦτο δὲ et τοῦτο δὴ ‖ τὸ om. Elmsleius ‖ 237. ὡς Iuntina: εἰς codices ‖ 244. χρόνου Etym. M. apud Gaisfordum p. 45, 26. χρόνῳ vulgo ‖ 247. γὰρ: καὶ? ‖ 256. παρόντ' Dawesius: παρόντας ‖ 258. ὄντας: ἄνδρας vulgo ‖ 271. μ' ἔπειτ': ἡμᾶς vulgo, ἡμᾶς ἔπειτ' V ‖ 281. om. RV ‖ 286. ἔστι: ἔσται? ‖ ἡμῖν ἅπασιν Brunckius: ἡμὶν ἅπασιν Catabr., ἅπασιν ἡμῖν reliqui ‖ 287. Μίδαις Kusterus: Μίδας ‖ 293. βληχώμενοι: βληχωμένων Bergkius ‖ 296. γε Cobetus: γ' αὖ ‖ 300. καταδαρθόντα Porsonus: καταδαρθέντα ‖ 301. σφηνίσκον Bentleius: σφηκίσκον ‖ 312. 'κ τῶν Cobetus: τῶν ‖ 335. τί τὸ πρᾶγμ' ἂν εἴη καὶ πόθεν;: τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν vulgo, τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη καὶ πόθεν RV ‖ 338. ἐν Cobetus: ἐπὶ ‖ 340. θαυμάσιον ὅπως Piersonus: θαυμαστὸν ὅπως plerique, θαυμαστόν γ' ὅπως E et duo Mut.; Porsonus θαυμαστὸν αὐτὸ τοὖθ' ὅπως. possis etiam θαυμαστόν τι πῶς ‖ 354. τό τ': τότε δ' R, quod probari potest si 353 τότε scribitur, τὸ δ' Bergkius ‖ 361. τοιουτονί. φεῦ: τοιοῦτον φεῦ R, τοιοῦτο φεῦ reliqui, corr. Porsonus, qui φεῦ extra versum esse vidit ‖ 368. ὅτι πεπανούργηκέ τι: τι πεπανουργηκότι vulgo; praestat fortasse quod Bergkius edidit τι πεπανούργηχ' ὅτι ‖ 369. σὲ Elmsleius: σὺ ‖ 374. ἂν Kusterus: οὖν ‖ 400. οὐ τῳ: οὔ τῳ Bentleius ‖ 406. εἰσάγειν V: εἰσαγαγεῖν reliqui; cf. Cobetus ad Hyper. orat. fun. p. 42. ‖ 407. νῦν: τῶν nescio quis apud Halbertsmam Prosopogr. Arist. p. 99 ‖ 408. οὐδὲν: οὐδέν ἔτ' Bergkius ‖ 413. ἄνυτε Porsonus: ἄνυε ‖ 438. φύγῃ Brunckius: φύγοι ‖ 445. λέγω: ὃ λέγω Bergkius ‖ 446. ἐργασόμεθ' εἰ: ἐργασαμένω (quidni ἐργασόμεθα?) et 447 ἀπολιπόντες εἰ Dobraeus ‖ 450. δ' om. Porsonus ‖ 461. 62. ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν ἀγαθόν; τί δ' ἄν: malim ἀνθρώποις ἀγάθ' ἐκπορίζομεν; τί δ' ἂν ποθ'. ac ποθ' est in cod. Dorv. ‖ 465. ἀνθρώπους: ἀνθρώποις RV quod fort. reponendum ‖ 485. πράττοντες· τί γὰρ: πράττοντ'· ἢ τί γ' ἂν vulgo, πράττοντες· εἰ τί γὰρ R, quod verum est deleto εἰ, ut fecit iam Bergkius ‖ 498. τίς: τίς vulgo ‖ 499. οὐδὲν: vulgo οὔτις, RV οὐδεὶς ‖ 503. αὐτά: αὐτὸν? ‖ 505. παύσει V: παῦσαι R, παύσαι vulgo ‖ ταύτην: ταυτὶ? an ταῦτα? ‖ 506. ἥντις Hemsterhusius: ἥντιν' ‖ 510. διανείμειέν τ' ἴσον αὐτόν Bentleius: διανέμειέν τ' ἴσον ἑαυτόν R, similiter reliqui ‖ 512. ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν: malim τούτοιν δ' ὑμῖν ἀμφοῖν ‖ 514. σκυλοδεψεῖν Bentleius: σκυτοδεψεῖν ‖ 521. παρ' ἀπίστων Hemsterhusius: παρὰ πλείστων ‖ 531. πλουτεῖν ἔσται Porsonus: πλουτεῖν ἐστιν libri, τοῖς πλουτοῦσιν Hirschigius ‖ ἀποροῦντι Valckenarius diatr. p. 150, ἀποροῦσιν Hirschigius, ἀποροῦντα et ἀποροῦντας codices ‖ 534.

πεῖναν: forsan πεῖναν vel πείνην ‖ 536. κολοσυρτοῦ Kusterus: κολοσυρτὸν ‖ 544. φυλλεῖ' ex schol. Acharn. 468, φύλλ' libri ‖ 545. θράνου Brunckius e Polluce: θράνους ‖ 546. πιθάκνης: φιδάκνης Brunckius ‖ 547. αἴτιον Bentleius: αἰτίαν ‖ 548. ἐπικρούσω: vulgo ὑπεκρούσω, illud hic legerat Pollux IX, 139 ‖ 563. ἤδη τοίνυν: τοίνυν ἤδη Bergkius ‖ 564. ἐστὶν ὑβρίζειν: ἐνυβρίζειν R, unde Fritzschius ἔστ' ἐνυβρίζειν ‖ 566. delevit Bentleius ‖ 573. ἀναπείθειν Porsonus: ἀναπείσειν ‖ 575. σ' ἅπαντες: σε πάντες? ‖ 582. ἀποδείξω Porsonus: σε διδάξω libri, at διδάξω R ‖ 584. delevit Cobetus ‖ 586. 92. κοτίνῳ: Porsonus κοτινῷ ‖ 587. δῆλος Cobetus: δηλοῖ ‖ 607. χρῆν: recte vulgo χρή ‖ 630. ἄλλοι: ἄλλοι vulgo ‖ 641. ἆρ': ἀρά γ' RV ‖ ἀγγέλλεται R, ἀγγελεῖ reliqui ‖ 660. θυλήματα scholiastes: προθύματα codices ‖ 661. πέλανος: μέλανος probabiliter Bergkius ‖ 669. παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν Porsonus: παρήγγειλεν καθεύδειν ‖ 681. σάκταν: σάκκον v. l. apud scholiastam ‖ 688. ᾐσθάνετο Porsonus: ᾔσθετο δὴ vulgo, ᾔσθετο codd. optimi ‖ 689. ἄρας ὑφῄρει Dobraeus: τὴν χύτρ' ὑφῄρει ‖ 695. ἀνεπαυόμην: ἀνεπαλλόμην R et cum γρ. ἀνεπαυόμην V ‖ 696. post hunc versum nescio an unus vel duo versus exciderint ‖ 701. μέν γ' ἐπακολουθοῦσ' Bergkius: μέν γε ἀκολουθοῦσ' V, μέν γέ τις ἀκολουθοῦσ' R, μέν τις ἀκολουθοῦσ' reliqui ‖ 702. ὑπηρυθρίασε: ὑπερυθρίασε R, ὑπερηρυθρίασε Bergkius ‖ 705. σύ γ': τιν' Dobraeus ‖ 725. ὑπομνύμενον Brunckius: ἐπομνύμενον ‖ ταῖς ἐκκλησίαις scholiasta: τῆς ἐκκλησίας codices ‖ 727. Πλούτωνι: Πλούτῳ 'τι? ‖ 733. οὖν om. R ‖ 738. ἀνειστήκει: ἀνεστήκει vulgo ‖ 758. ἐκτυπεῖτο δέ: ἐκτύπει γε (δὲ) δὴ Valckenarius ‖ 759. προβήμασιν: δρομήμασιν Valckenarius, an κροτήμασιν? ‖ 765. κριβανωτῶν: sunt qui κριβανιτῶν corrigant ‖ 770. ὑπαντῆσαι: vulgo ἀπαντῆσαι ‖ 771. ante h. v. plura videntur una cum chori carmine excidisse ‖ 772. κλεινὸν πέδον: κλεινὴν πόλιν Stephanus Byz. v. Ἀθῆναι ‖ 781. ἐπεδίδουν V: ἐνεδίδουν reliqui ‖ 783. οἱ φαινόμενοι: ὀσφραινόμενοι Hemsterhusius ‖ 801. τῶν ἰσχάδων cod. Suidae: τὰς ἰσχάδας libri ‖ 813. σαθροὺς: vulgo σαπροὺς ‖ 823. ἕπου: ἕπου δὲ ex R Bergkius deleto ἵνα ante πρὸς ‖ 834. τέως: τότε V ‖ 839. erat τοῦ Δικαίου ‖ σ': vulgo μ' ‖ 841. ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 842. τῶν θεῶν: Hemsterhusius τὸν θεὸν ‖ 843. μετὰ σοῦ τὸ: τὸ μετὰ σοῦ? ‖ 845. μῶν οὖν ἐμυήθης: μῶν ἐμυήθης V, μῶν ἐνεμυήθης R ‖ 848. ἔφερες οὖν: ἆρα φέρεις Cobetus; quidni οὖν φέρεις? ἐνθάδ' ἦλθες Bergkius ‖ νὴ τὸν: νὴ Bergkius ‖ 859. 'λλίπωσιν Dawesius: λίπωσιν ‖ 870. οὐδὲν Scaliger: οὐδενὸς ‖ 876. οἰμώξἄρα Dindorfius: οἴμωξ' ἄρα R, οἴμωζ' ἄρα vulgo ‖ 878. θεὸς Brunckius: θεός ἐσθ' ‖ 892. ἐμπλήμενος Brunckius: ἐμπλησμένος RV, ἐμπεπλησμένος reliqui ‖ 908. παθών: vulgo μαθών ‖ 919. ὡς: ὥστ' vulgo ‖ 920. τἄρα Dindorfius: γ' ἄρα ‖ 928. πρὸς ἔμ' ὑμῶν: πρὸς ἐμέ τις vel τις ὑμῶν Dobraeus ‖ 932. ποιεῖ Budaeus: ποιεῖς ‖ 946. κἂν Hemsterhusius: καὶ ‖ 957. delevi h. v. ex 862 effictum; ac delevit etiam Hamakerus Mnem. II, 17 ‖ 979. γ' αὖ τὰ πάνθ' Holdenus: πάντα ταῦθ' et ταῦτα πάνθ' ‖ 993. οὐχί τοι νῦν: οὐχὶ τοίνυν R, οὐχὶ νυνί γ' vulgo ‖ 1004. ἐπεὶ ζαπλουτῶν: vulgo ἔπειτα πλουτῶν ‖ 1005. ἅπαντ' ἂν ἤσθιεν: vulgo ἅπαντα κατήσθιεν ‖ 1011. φάβιον: vulgo φάττιον, codices βάτιον ‖ 1013. μεγάλοις ὀχουμένην: μεγάλοισι νὴ Δία Ven. ‖ 1018. παγκάλας RVA, παγκάλους ceteri ‖ 1027. ποιήσῃ Bekkerus: ποιήσει ‖ 1030. δίκαιος Brunckius: δίκαιον ‖ 1042. σε R: τί reliqui ‖ 1053. λάβῃ: βάλῃ? ‖ 1055. πρὸς ἐμέ: vulgo πρός με ‖ ποῦ: ποῖ codices, illud v. d. in Mnemos. II, 222 ‖ 1078. τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγὼ V, τοῦτ' ἐπέτρεπον reliqui, τουτό γ' ἐπέτρεπον Brunckius; sequentia turbata sunt ‖ 1083. ἀπὸ Kusterus: ὑπὸ ‖ τε Dindorfius: γε ‖ 1097. ante h. v. excidisse aliquid, quo anum rediisse nuntiaretur, recte suspicatur Bergkius ‖ 1099. κλαυσιᾷ: de hoc dixi ad Fragm. Com. graec. II. p. 742 ‖

1100. ὁ A, ὦ vulgo ‖ 1110. τέμνεται: γίγνεται R ‖ 1115. delet Dobraeus ‖ 1116. ἔτι θύει V, ἐπιθύει ceteri ‖ 1117. τότε: τέως Bergkius ‖ 1120. μὲν: om. RV, unde ἂν Dobraeus ‖ 1124. ζημίαν: ζημίας V ‖ 1131. περὶ V, πρὸς reliqui ‖ ἔοικ᾽ ἔτι στρέφειν margo Par. apud Dobraeum, ἔοικέ τι στρέφειν RV, ἔοικέ τις στρέφειν Mut. pr., ἔοικ᾽ ἐπιστρέφειν reliqui ‖ 1139. ὁπότε γε: ὁπότε τι vulgo, ὅτε γε R ‖ 1140. ὑφέλοι᾽ Dawesius: ὑφεῖλον et ὑφέλοις ‖ 1143. τοῦτον: an τὸ πλέον? ‖ 1161. καὶ τί ἔτ᾽ ἐρεῖς: τί δῆτ᾽ ἐρεῖς V ‖ 1163. μουσικούς: Hemsterhusius dubitanter μουσικῆς ‖ 1170. εἶναι Brunckius: εἶναί μοι ‖ 1171. φράσει᾽ ὅπου Cobetus: φράσειε ποῦ ‖ μοι om. R ‖ 1173. γὰρ αὖ βλέπειν ὁ Πλοῦτος ἤρξατο: γὰρ ὁ Πλοῦτος ἤρξατο βλέπειν vulgo, γὰρ βλέπειν ὁ Πλοῦτος ἤρξατο V, γὰρ ὁ Πλοῦτος ἤρξατο βλέπειν R ‖ 1189. ἐνθαδί: vulgo ἐνθάδε ‖ 1190. ἥκων: ἐλθών V ‖ 1201. ὡς σ᾽: vulgo ὥς σ᾽ ‖ 1209. post h. v. excidisse videtur carmen chori ἐξόδιον.

ΟΡΝΙΘΕΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ
ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ
ΤΡΟΧΙΛΟΣ *θεράπων Ἔποπος*
ΕΠΟΨ
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ
ΚΗΡΥΞ
ΙΕΡΕΥΣ
ΠΟΙΗΤΗΣ
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ
ΜΕΤΩΝ *γεωμέτρης*
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΙ
ΙΡΙΣ
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ
ΚΙΝΗΣΙΑΣ *διθυραμβοποιός*
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὀρθὴν κελεύεις, ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

διαρραγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τί ὦ πονήρ' ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐδ' ἂν μὰ Δί' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οἴμοι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

σὺ μὲν ὦ τᾶν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
τὼ δ' οὐκ ἄρ' ᾔστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις. οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τί δ'; ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐ ταὐτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί δ' ἄλλο γ' ἢ
βρύκουσ' ἀπέδεσθαι φησί μοι τοὺς δακτύλους;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·
ὁ μὲν γὰρ οὐκ ὢν ἀστὸς ἐσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν,
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα

---

16 τὸν ἔποφ' ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·

καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν᾽ ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσ᾽, Ἀθηναῖοι δ᾽ ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ᾽ ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ᾽ ἄν.
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ᾽ ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ᾗ ᾽πέπτετο.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὗτος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τί ἔστιν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

χὠ κολοιὸς οὑτοσὶ
ἄνω κέχηνεν ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι,
κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ᾽ ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ᾽ αὐτίκ᾽, ἢν ποιήσωμεν ψόφον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλ᾽ οἶσθ᾽ ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ᾽, ἵν᾽ ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

σὺ δ᾽ οὖν λίθῳ κόψον λαβών.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

πάνυ γ᾽, εἰ δοκεῖ.
παῖ παῖ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί λέγεις οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ᾽ ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἐποποῖ. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὖθις αὖ.
ἐποποῖ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τοῦ χασμήματος.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

οἴμοι τάλας ὀρνιθοθήρα τουτωί.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οὔτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

ἀπολεῖσθον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

τί δαί;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὑποδεδιὼς ἔγωγε λιβυκὸν ὄρνεον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

οὐδὲν λέγεις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

ὄρνις ἔγωγε δοῦλος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἡττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

οὐκ ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

οὗτός γ' ἅτ' οἶμαι πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν·
ὅτε μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας φαληρικάς,
τρέχω 'π' ἀφύας λαβὼν ἐγὼ τὸ τρύβλιον.

ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ δεῖ τε τορύνης καὶ χύτρας,
τρέχω 'πὶ τορύνην.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τροχίλος ὄρνις οὑτοσί.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δία
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

οἶδα μὲν σαφῶς
ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν οὕνεκ' ἐπεγερῶ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οἴμοι κακοδαίμων χὠ κολοιός μοἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ποῦ γάρ ἐστ';

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀπέπτετο.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οὐκ ἄρ' ἀφῆκας; ὦγάθ' ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠΟΨ

ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ Ἡράκλεις τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ τὸ θηρίον;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;

ΕΠΟΨ

τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οἱ δώδεκα θεοὶ
εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε.

ΕΠΟΨ

μῶν με σκώπτετον
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦ γὰρ ὦ ξένω
ἄνθρωπος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οὐ σοῦ καταγελῶμεν.

ΕΠΟΨ

ἀλλὰ τοῦ;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

ΕΠΟΨ

τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταὼς;

ΕΠΟΨ

ὄρνις ἔγωγε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

κᾆτα ποῦ σοι τὰ πτερά;

ΕΠΟΨ

ἐξερρύηκε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠΟΨ

οὐκ ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
πτερορρυεῖ, κᾆτ' αὖθις ἕτερα φύομεν.
ἀλλ' εἴπατόν μοι σφὼ τίν' ἐστόν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

νώ; βροτώ.

ΕΠΟΨ

ποδαπὼ τὸ γένος δ';

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

ΕΠΟΨ

μῶν ἡλιαστά;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

μᾶλλα θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά.

ΕΠΟΨ

σπείρεται γὰρ τοῦτ᾽ ἐκεῖ
τὸ σπέρμ᾽;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.

ΕΠΟΨ

πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ᾽ ἠλθέτην;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω.

ΕΠΟΨ

τίνος πέρι;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ᾽ ἄνθρωπος ὥσπερ νὼ ποτέ,
κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νὼ ποτέ,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες ὥσπερ νὼ ποτέ·
εἶτ᾽ αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν
καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ᾽ ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ᾽ ὄρνις φρονεῖς·
ταῦτ᾽ οὖν ἱκέτα νὼ πρὸς σὲ δεῦρ᾽ ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.

ΕΠΟΨ

ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.

ΕΠΟΨ

ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἐγώ;
ἥκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.

ΕΠΟΨ

ποίαν τιν᾽ οὖν ἥδιστ᾽ ἂν οἰκοίτην πόλιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ᾽ εἴη μοι ταδί·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία

λουσάμενα πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς· εἰ δὲ μή,
μή μοι ποτ᾽ ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.

ΕΠΟΨ

νὴ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.
τί δαὶ σύ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τοιούτων ἐρῶ κἀγώ.

ΕΠΟΨ

τίνων;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατήρ·
καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν ὦ Στιλβωνίδη
εὑρὼν ἀπιόντ᾽ ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὠρχιπέδισας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.

ΕΠΟΨ

ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς.
ἀτὰρ ἔστι γ᾽ ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις
παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οἴμοι μηδαμῶς
ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν᾽ ἀνακύψεται
κλητῆρ᾽ ἄγουσ᾽ ἕωθεν ἡ σαλαμινία.
ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;

ΕΠΟΨ

τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ᾽;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὁτιή; νὴ τοὺς θεοὺς ὅτι οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

ΕΠΟΨ

ἀλλ᾽ εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.

οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς.

ΕΠΟΨ

οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

ΕΠΟΨ

νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

φεῦ φεῦ·
ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἣ γένοιτ' ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.

ΕΠΟΨ

τί σοι πιθώμεθ';

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες·
ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,
τίς ἔστιν οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.

ΕΠΟΨ

νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.
τί οὖν ποιῶμεν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἰκίσατε μίαν πόλιν.

ΕΠΟΨ

ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἄληθες; ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
βλέψον κάτω.

ΕΠΟΨ

καὶ δὴ βλέπω.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

βλέπε νῦν ἄνω.

ΕΠΟΨ

βλέπω.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

περίαγε τὸν τράχηλον.

ΕΠΟΨ

νὴ Δία

ἀπολαύσομαί τι δ', εἰ διαστραφήσομαι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

εἶδές τι;

ΕΠΟΨ

τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;

ΕΠΟΨ

πόλος; τίνα τρόπον;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὥσπερ εἰ λέγοις τόπος.
ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων,
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ μηλίῳ.

ΕΠΟΨ

πῶς;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.

ΕΠΟΨ

ἰοῦ ἰοῦ·
μὰ γῆν μὰ παγίδας μὰ νεφέλας μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

---

181 ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος.

192 διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ᾽ αὐτοῖς διηγήσαιτο;

ΕΠΟΨ

σύ.

ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πῶς δῆτ᾽ ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας;

ΕΠΟΨ

ῥᾳδίως.

δευρὶ γὰρ ἐσβὰς αὐτίκα μάλ᾽ ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ᾽ ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς· οἳ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι θεύσονται δρόμῳ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ φίλτατ᾽ ὀρνίθων σὺ μή νυν ἕσταθι·
ἀλλ᾽ ἀντιβολῶ σ᾽ ἄγ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ

ἄγε σύννομέ μοι παῦσαι μὲν ὕπνου,
λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν·
ἐλελιζομένης δ᾽ ἱεροῖς μέλεσιν
γένυος ξουθῆς
καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
σμίλακος ἠχὼ πρὸς Διὸς ἕδρας,
ἵν᾽ ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα θεῶν
ἵστησι χορούς· διὰ δ᾽ ἀθανάτων
στομάτων χωρεῖ ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὀλολυγή.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὗτος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τί ἔστιν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐ σιωπήσει;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τί δαί;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

ΕΠΟΨ

ἐποποποποποποποποποποῖ,
ἰὼ ἰὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτώ,
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων
σπερμολόγων τε γένη
ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ
βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε λεπτὸν
ἁδομένᾳ φωνᾷ·
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό.
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομὸν ἔχει,
τά τε κατ' ὄρεα τά τε κοτινοτράγα τά τε κομαροφάγα,
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν ἀοιδάν·
τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ·
οἵ θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος, ὄρ-
νις πτέρων ποικίλος τ' ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.
ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται,
δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροΐζομεν
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς
καινὸς γνώμην
καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,

δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.
τοροτοροτοροτοροτίξ.
κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
τοροτοροτοροτορολιλιλίξ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὁρᾷς τιν᾽ ὄρνιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
καίτοι κέχηνά γ᾽ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἄλλως ἄρ᾽ οὔποψ, ὡς ἔοικ᾽, ἐς τὴν λόχμην
ἐμβὰς ἐπῷζε χαραδριὸν μιμούμενος.

ΟΡΝΙΣ

τοροτὶξ τοροτίξ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦγάθ᾽ ἀλλ᾽ οὖν οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

νὴ Δί᾽ ὄρνις δῆτα. τίς ποτ᾽ ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;

ΕΠΟΨ

οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ᾽ ὧν ὁρᾶθ᾽ ὑμεῖς ἀεί,
ἀλλὰ λιμναῖος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

βαβαὶ καλός γε καὶ φοινικιοῦς.

ΕΠΟΨ

εἰκότως γε· καὶ γὰρ ὄνομ᾽ αὐτῷ 'στὶ φοινικόπτερος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οὗτος ὦ σέ τοι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί βωστρεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

νὴ Δί᾽ ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
τίς ποτ᾽ ἔσθ᾽ ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ἁβροβάτης;

ΕΠΟΨ

ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Μῆδος; ὦναξ Ἡράκλεις·
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτετο;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ,
ἀλλὰ χοὖτος ἕτερος;

ΕΠΟΨ

ἀλλ' οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους
ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος Καλλίου κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καλλίας ἄρ' οὗτος οὕρνις ἐστίν· ὡς πτερορρυεῖ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπό τε συκοφαντῶν τίλλεται,
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ Πόσειδον ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
τίς ὀνομάζεταί ποθ' οὗτος;

ΕΠΟΨ

οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων;
ἦ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον;

ΕΠΟΨ

ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν ὠγάθ' ἀσφαλείας οὕνεκα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ Πόσειδον οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακὸν
ὀρνέων;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦναξ Ἄπολλον τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰού,
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.

ΕΠΟΨ

οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δί' ἀτταγᾶς,
οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινηὶ δέ γ' ἀλκυών.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τίς γάρ ἐσθ' οὔπισθεν αὐτῆς;

ΕΠΟΨ

ὅστις ἐστί; κειρύλος.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;

ΕΠΟΨ

χαὐτηί γε γλαῦξ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί φῄς; τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγεν;

ΕΠΟΨ

κίττα τρυγὼν κορυδὸς ἐλεᾶς ὑποθυμὶς περιστερὰ
νέρτος ἱέραξ φάττα κόκκυξ ἐρυθρόπους κεβλήπυρις
πορφυρὶς κερχνῄς κολυμβὶς ἀμπελὶς φήνη δρύοψ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων, ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων·
οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κεχήνασίν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ κἀμέ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ

ποποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα
νέμεται;

ΕΠΟΨ

οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.

ΧΟΡΟΣ

τιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;

ΕΠΟΨ

κοινὸν ἀσφαλῆ δίκαιον ἡδὺν ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ σοφιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ

ποῦ; πᾷ; πῶς φῄς;

ΕΠΟΨ

φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

ΧΟΡΟΣ

ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις;

ΕΠΟΨ

μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον.

ΧΟΡΟΣ

τί μ' εἰργάσω;

ΕΠΟΨ

ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.

ΧΟΡΟΣ

καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον;

ΕΠΟΨ

καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.

ΧΟΡΟΣ

κἄστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν;

ΕΠΟΨ

εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ

ἔα ἔα,
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν·
ὃς γὰρ φίλος ἦν ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,
παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη.
ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι νῦν δίκην
διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ 'κκοπῇς;

327—335=343—351

ΧΟΡΟΣ

ἰὼ ἰώ,
ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον
ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ
περίβαλε περί τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥάμφει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται
τώδ' ἀποφυγόντε με.
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὗτος οὐ μενεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
ἐκφυγεῖν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλ' ἐγώ τοι σοι λέγω,
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας
εἶτα κατάπηξον πρὸ σαυτοῦ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὀξύβαφον ἐντευθενὶ προσδοῦ λαβὼν ἢ τρύβλιον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ σοφώτατ', εὖ γὰρ ηὗρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

ΧΟΡΟΣ

ἐλελελεῦ χώρει κάθες τὸ ῥάμφος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
ἕλκε τίλλε παῖε δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.

ΕΠΟΨ

εἰπέ μοι τί μέλλετ' ὦ πάντων κάκιστα θηρίων
ἀπολέσαι παθόντες οὐδὲν ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενῆ καὶ φυλέτα;

ΧΟΡΟΣ

φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;

ΕΠΟΨ

οἵδε τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.

ΧΟΡΟΣ

πῶς δ' ἂν οἵδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;

ΕΠΟΨ

ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας οἶκον χρήματα.

ΧΟΡΟΣ

ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠΟΨ

καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟΡΟΣ

ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐνηντιώμεθα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσι νὴ Δί', ὥστε τὴν χύτραν
τώ τε τρυβλίω καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χρή, τὸν ὀβελίσκον,

[redacted]

περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν
τὴν χύτραν ἄκραν ὁρῶντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἐτεόν, ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ.
δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

ΧΟΡΟΣ

ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης·
κἀναπυθώμεθα τούσδε τίνες ποτὲ
καὶ πόθεν ἔμολον τίνα τ' ἐπίνοιαν.
ἰὼ ἔποψ σέ τοι καλῶ.

ΕΠΟΨ

καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

ΧΟΡΟΣ

τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;

ΕΠΟΨ

ξένω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

ΧΟΡΟΣ

τύχη δὲ ποια κομι-
ζει ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρ-
νιθας ἐλθεῖν;

ΕΠΟΨ

ἔρως
βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

ΧΟΡΟΣ

τί φῄς; λέγουσι δή τινας λόγους;

ΕΠΟΨ

ἄπιστ', ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

410—412 = 413—415. 416 = 417

ΧΟΡΟΣ

ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄ-
ξιον μονῆς, ὅτῳ πέποιθ'
ἐμοὶ ξύνοικος ὢν τὸ πᾶν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;

ΕΠΟΨ

λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὔ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ γὰρ τὰ πάντα ταῦτα καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.

ΧΟΡΟΣ

πότερα μαινόμενος;

ΕΠΟΨ

ἄφατον ὡς φρόνιμος.

ΧΟΡΟΣ

ἔνι σοφόν τι φρενί;

ΕΠΟΨ

πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα κύρμα τρῖμμα παιπάλημ' ὅλον.

ΧΟΡΟΣ

λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.

ΕΠΟΨ

ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τὐχἀγαθῇ
ἐς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον τοὐπιστάτου·
σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγὼ
φράσον, δίδαξον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν μήτ' ὀρύττειν

ΧΟΡΟΣ

οὔ τί που
τόνδ'; οὐδαμῶς.

418—421 = 422—426

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκ ἀλλὰ τὠφθαλμὼ λέγω.

ΧΟΡΟΣ

διατίθεμαι 'γώ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

ΧΟΡΟΣ

ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἔσται ταυταγί.

ΧΟΡΟΣ

εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θὤπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

ΧΟΡΟΣ

δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾶτ', ἢ
δύναμίν τινα μείζω
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου·
σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς λέγ' ἐς κοινόν.
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας,
λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παρα-
βῶμεν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

δειπνήσειν μέλλομεν; ἢ τί;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τρίπαλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι,

451—459 = 539—547

ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν· οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς

ΧΟΡΟΣ

ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος ἡμεῖς;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πάντων ὁπόσ᾽ ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε,
καὶ γῆς.

ΧΟΡΟΣ

καὶ γῆς;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

νὴ τὸν Ἀπόλλω.

ΧΟΡΟΣ

τουτὶ μὰ Δί᾽ οὐκ ἐπεπύσμην.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ᾽ Αἴσωπον πεπάτηκας,
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ᾽ αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
γῆν δ᾽ οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ᾽ ἀποροῦσαν
ὑπ᾽ ἀμηχανίας τὸν πατέρ᾽ αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὔκουν δῆτ᾽ εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ᾽ ἡ βασιλεία;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν·
ὡς ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν,
ἀλλ᾽ ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ᾽ ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
αὐτίκα δ᾽ ὑμῖν πρῶτ᾽ ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν᾽, ὡς ἐτυράννει

ἦρχέ τε Περσῶν πάντων πρότερος Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
ὥστε καλεῖται περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὕτω δ' ἴσχυέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
ἀπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν νόμον ὄρθριον ᾄσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον χαλκῆς κεραμῆς σκυλοδέψαι
σκυτῆς βαλανῆς ἀλφιταμοιβοὶ τορνευτολυρασπιδοπηγοί·
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθηῦδον, καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους οὗτος ἄρ' ᾖσεν·
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἁλιμουντάδε, κἄρτι προκύπτω
ἔξω τείχους καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω μέλλω τε βοᾶν, ὃ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κἀβασίλευεν.

ΧΟΡΟΣ

τῶν Ἑλλήνων;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
προκαλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

νὴ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν
ἐκαλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών· κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων
ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότ' ἂν οἱ Φοίνικες ἅπαντες
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς,
ὃ δ' ἄρ' εἱστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δωροδοκοίη.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων· ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
αἰετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν,
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.

ΧΟΡΟΣ

νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἵν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστίν,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
ὤμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες·
Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον,
νῦν δ' αὖ μανᾶς·
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς κἀν τοῖς ἱεροῖς,
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν δ' ὀρνιθευτὴς
ἵστησι βρόχους παγίδας ῥάβδους
ἕρκη νεφέλας δίκτυα πηκτάς·
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,

523—538=611—626

ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν ἔλαιον
σίλφιον ὄξος κατατρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟΡΟΣ

πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
ἤνεγκας ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κάκην, οἳ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καί τινα συντυχίαν
ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τά τε νοττία κἀμαυτὸν οἰκετεύσω.
ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

κἄπειτ' ἢν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν·
κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν,
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόττῃ καθ' ἕκαστον·

ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, γύρους ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
ἢν δ' Ἡρακλέει θύησι, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας·
κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.

ΧΟΡΟΣ

καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κοὐχὶ κολοιούς,
οἳ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς
πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε·
Ἥρην δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην βῆναι τρήρωνι πελείῃ.
ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει πτερόεντα κεραυνόν;

ΧΟΡΟΣ

ἢν δ' οὖν ἡμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν ὀλύμπῳ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τότε χρὴ στρούθων νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
κᾄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ' Ἀπόλλων ἰατρός γ' ὢν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὤμὼ πρώτιστ' ἀποδῶμαι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἢν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν σὲ βίον σὲ δὲ γῆν σὲ Κρόνον σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.

ΧΟΡΟΣ

λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων ἐπιτρίψει.
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

ΧΟΡΟΣ

πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσιν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά,
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν,
ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς.

ΧΟΡΟΣ

πῶς οὐκ ἀπολεῖται;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότερον κατέθεντο
τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες,
οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.

ΧΟΡΟΣ

πῶς δ' ὑγίειαν δώσομεν αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίει' αὖ μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι,
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.

ΧΟΡΟΣ

πῶς δ' ἐς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν ὀλύμπῳ·
ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μὰ Δί' ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη.

ΧΟΡΟΣ

παρὰ τοῦ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

παρ' ὅτου; παρ' ἑαυτῶν.
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

αἰβοῖ,
ὡς δὴ πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐ γὰρ πολλῷ;
πρῶτον μέν γ' οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις
οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεὼς ἔσται· κοὐκ ἐς Δελφοὺς
οὐδ' ὡς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες ἔχοντες
κριθὰς πυροὺς εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τὸ μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ

ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα,
ἐὰν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους
δίκαιος ἄδολος ὅσιος ἐπὶ θεοὺς ἴῃς,
ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδά, μὴ πολὺν χρόνον
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐνὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

ΕΠΟΨ

καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ γε
εἰσέλθετ' ἐς νεοττιάν τε τὴν ἐμὴν
καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πισθέταιρος, τῳδεδὶ
Εὐελπίδης Κριῶθεν.

ΕΠΟΨ

ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

δεχόμεθα.

ΕΠΟΨ

δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς.

ΕΠΟΨ

ἴθι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἴδω, φράσον νῷν, πῶς ἐγώ τε χοὐτοσὶ
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;

ΕΠΟΨ

καλῶς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.

ΕΠΟΨ

μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ Ξανθία
καὶ Μανόδωρε λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡΟΣ

οὗτος σὲ καλῶ σὲ καλῶ.

ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν ἔλαιον
σίλφιον ὄξος κατατρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟΡΟΣ

πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
ἤνεγκας ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κάκην, οἳ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καί τινα συντυχίαν
ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τά τε νοττία κἀμαυτὸν οἰκετεύσω.
ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

κἄπειτ' ἢν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν·
κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν,
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόττῃ καθ' ἕκαστον·

ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, γύρους ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
ἢν δ' Ἡρακλέει θύησι, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας·
κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.

ΧΟΡΟΣ

καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κοὐχὶ κολοιούς,
οἳ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς
πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε·
Ἥρην δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην βῆναι τρήρωνι πελείῃ.
ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει πτερόεντα κεραυνόν;

ΧΟΡΟΣ

ἢν δ' οὖν ἡμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν ὀλύμπῳ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τότε χρὴ στρούθων νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ' Ἀπόλλων ἰατρός γ' ὢν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τώμὼ πρώτιστ' ἀποδῶμαι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἢν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν σὲ βίον σὲ δὲ γῆν σὲ Κρόνον σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.

ΧΟΡΟΣ

λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνῄδων ἐπιτρίψει.
εἶθ᾽ οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ἀλλ᾽ ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

ΧΟΡΟΣ

πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ᾽ ἐρῶσιν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τὰ μέταλλ᾽ αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά,
τάς τ᾽ ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν,
ὥστ᾽ ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς.

ΧΟΡΟΣ

πῶς οὐκ ἀπολεῖται;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ᾽ ὑμῖν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τοὺς θησαυρούς τ᾽ αὐτοῖς δείξουσ᾽ οὓς οἱ πρότερον κατέθεντο
τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες,
οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ᾽ ὄρνις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.

ΧΟΡΟΣ

πῶς δ᾽ ὑγίειαν δώσομεν αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἢν εὖ πράττωσ᾽, οὐχ ὑγίει᾽ αὖ μεγάλη τοῦτ᾽ ἐστί; σάφ᾽ ἴσθι,
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.

ΧΟΡΟΣ

πῶς δ᾽ ἐς γῆράς ποτ᾽ ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἐν ὀλύμπῳ·
ἢ παιδάρι᾽ ὄντ᾽ ἀποθνῄσκειν δεῖ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μὰ Δί᾽ ἀλλὰ τριακόσι᾽ αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ᾽ ὄρνιθες ἔτη.

ΧΟΡΟΣ

παρὰ τοῦ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

παρ' ὅτου; παρ' ἑαυτῶν.
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

αἰβοῖ,
ὡς δὴ πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐ γὰρ πολλῷ;
πρῶτον μέν γ' οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις
οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεὼς ἔσται· κοὐκ ἐς Δελφοὺς
οὐδ' ὡς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες ἔχοντες
κριθὰς πυροὺς εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τὸ μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ

ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα,
ἐὰν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους
δίκαιος ἄδολος ὅσιος ἐπὶ θεοὺς ἴῃς,
ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδά, μὴ πολὺν χρόνον
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐνὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

ΕΠΟΨ

καὶ μὴν μὰ τὸν Δί᾽ οὐχὶ νυστάζειν γ᾽ ἔτι
ὥρα ᾽στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ γε
εἰσέλθετ᾽ ἐς νεοττιάν τε τὴν ἐμὴν
καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ᾽ ἡμῖν φράσατον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πισθέταιρος, τῳδεδὶ
Εὐελπίδης Κριῶθεν.

ΕΠΟΨ

ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

δεχόμεθα.

ΕΠΟΨ

δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς.

ΕΠΟΨ

ἴθι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ᾽ ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ᾽ ἴδω, φράσον νῷν, πῶς ἐγώ τε χοὐτοσὶ
ξυνεσόμεθ᾽ ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;

ΕΠΟΨ

καλῶς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ᾽, ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.

ΕΠΟΨ

μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
ὃ διατραγόντ᾽ ἔσεσθον ἐπτερωμένω.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ Ξανθία
καὶ Μανόδωρε λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡΟΣ

οὗτος σὲ καλῶ σὲ καλῶ.

ΕΠΟΨ

τί καλεῖς;

ΧΟΡΟΣ

τούτους μὲν ἄγων μετὰ σοῦ νῦν
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη
ἔκβαινε καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖν ξένοιν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
ὡς δ' ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἆρά γ' οἶσθ' ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλῆσαί μοι δοκῶ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ῥάμφος ὀβελίσκοιν ἔχει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἀλλ' ὥσπερ ᾠὸν νὴ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.

ΕΠΟΨ

ἴωμεν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν τύχἀγαθῇ.

ΧΟΡΟΣ

ὦ φίλη, ὦ ξουθή,
ὦ φίλτατον ὀρνέων
πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὕμνων, ξύντροφ' ἀηδοῖ,
ἦλθες ἦλθες ὤφθης,

ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'·
ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.
ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι ταλαοὶ βροτοὶ ἀνέρες εἰκελόνειροι,
πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν τοῖς αἰὲν ἐοῦσιν,
τοῖς αἰθερίοις τοῖσιν ἀγήρῳς τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων
φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' ἐρέβους τε χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
χάος ἦν καὶ νὺξ ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ τάρταρος εὐρύς.
γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν ἔρως ὁ ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος χάει ἠερόεντι μιγεὶς νυχίῳ κατὰ τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν ἔρως ξυνέμιξεν ἅπαντα·
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς ὠκεανός τε
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μέν ἐσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων ἡμεῖς. ὡς δ' ἐσμὲν ἔρωτος
πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς ὁ δὲ πορφυρίων' ὁ δὲ χῆν' ὁ δὲ περσικὸν ὄρνιν.

πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος χειμῶνος ὀπώρας·
σπείρειν μέν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ·
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,
εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα χελιδών,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων Δελφοὶ Δωδώνη Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἄλλος.
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
οὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὠ Ζεύς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισίν,
πλουθυγίειαν βίον εἰρήνην
νεότητα γέλωτα χοροὺς θαλίας
γάλα τ' ὀρνίθων. ὥστε παρέσται
κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.
Μοῦσα λοχμαία,
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισί τε κορυφαῖσίν τ' ἐν ὀρείαις,

ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι μούσαις
αὔραις ὥραις χειμῶνι θέρει
μετρίῳ πνίγει· κ

737—768=769—800

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ,
ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ,
δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίξ,
ἔνθεν ὡσπερεὶ μέλιττα
Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ.
εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ
προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας, αἶρε πλῆκτρον, εἰ μαχεῖ.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις οὗτος ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες.
εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.
τοιάδε κύκνοι,
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ,
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖς κρέκοντες ἴακχον Ἀπόλλω,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμόν,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ,
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
πτῆξε δὲ φῦλά τε ποικίλα θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἰθήρ,

τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίξ·
πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' ὄλυμπος·
εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας· ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες
Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ.
οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τρυγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτετο.
εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο,
κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτετο·
εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτετο,
εἶτα βινήσας ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο.
ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ
ἡρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἐπὶ τῷ γελᾷς;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.

ΧΟΡΟΣ

ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει

θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ

φέρ᾽ ἴδω, τί δ᾽ ἡμῖν τοὔνομ᾽ ἔσται τῇ πόλει;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τἠμῇ πόλει;
οὐδ᾽ ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν γ᾽ ἔχων.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τί δῆτ᾽ ὄνομ᾽ αὐτῇ θησόμεσθ᾽;

ΧΟΡΟΣ

ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαῦνόν τι πάνυ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;

ΧΟΡΟΣ

ἰοὺ ἰού·
καλὸν σύ γ᾽ ἀτεχνῶς καὶ μέγ᾽ ηὗρες τοὔνομα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ἆρ᾽ ἐστὶν αὑτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ᾽ Αἰσχίνου γ᾽ ἅπαντα;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν᾽ οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.

ΧΟΡΟΣ

λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τί δ᾽ οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ᾽ ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν
ἕστηκ᾽ ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;

ΧΟΡΟΣ

ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεως νεοττός.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ νεοττὲ δέσποτα·
ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἄγε νυν σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωζε παρ' ἔμ'.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἴθ' ὠγάθ' οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦγ' ὧν λέγω πεπράξεται.
ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΧΟΡΟΣ

ὁμορροθῶ, συνθέλω,
συμπαραινέσας ἔχω
προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα προβάτιόν τι θύειν.
ἴτω ἴτω δὲ πυθιὰς βοὰ θεῷ,
συναυλείτω δὲ Χαῖρις ᾠδᾷ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις τουτὶ τί ἦν;
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδὼν

851—858 = 895—902

οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.
ἱερεῦ σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡΕΥΣ

δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστι-
ούχῳ καὶ ὄρνισιν ὀλυμπίοις καὶ ὀλυμπίῃσι πᾶσι καὶ πά-
σῃσιν,

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ σουνιέρακε χαῖρ' ἄναξ πελαργικέ.

ΙΕΡΕΥΣ

καὶ κύκνῳ πυθίῳ καὶ δηλίῳ καὶ Λητοῖ ὀρτυγομήτρᾳ καὶ
Ἀρτέμιδι ἀκαλανθίδι,

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκέτι κολαινὶς ἀλλ' ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.

ΙΕΡΕΥΣ

καὶ φρυγίλῳ σαβαζίῳ καὶ στρούθῳ μεγάλῃ μητρὶ θεῶν
καὶ ἀνθρώπων,

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

δέσποινα Κυβέλη, στροῦθε, μῆτερ Κλεοκρίτου.

ΙΕΡΕΥΣ

διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν αὐ-
τοῖσι καὶ Χίοισι,

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

ΙΕΡΕΥΣ

καὶ ἥρωσιν ὄρνισι καὶ ἡρώων παισί, πορφυρίωνι καὶ
πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι
καὶ ἐλεᾷ καὶ βασκᾷ καὶ ἐλασᾷ καὶ ἐρῳδιῷ καὶ καταρράκτῃ
καὶ μελαγκορύφῳ καὶ αἰγιθάλλῳ καὶ ἠρισάλπιγγι,

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

παῦ' ἐς κόρακας, παῦσαι καλῶν. ἰοὺ ἰού,
ἐπὶ ποῖον ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς
ἁλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἰκτῖνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

ΧΟΡΟΣ

εἶτ' αὖθις αὖ τἄρα σοι
δεῖ με δεύτερον μέλος

χέρνιβι θεοσεβὲς ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν τ' ἐστὶ καὶ κέρατα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κλῇσον ὦ Μοῦσα τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι τίς εἶ;

ΠΟΙΗΤΗΣ

ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν
Μουσάων θεράπων ὀτρηρός,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;

ΠΟΙΗΤΗΣ

οὐκ ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες ὀτρηροί,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτὰρ ὦ ποιητὰ κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

ΠΟΙΗΤΗΣ

μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ
καὶ παρθένεια καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας; ἀπὸ πόσου χρόνου;

ΠΟΙΗΤΗΣ

πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,
καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην;

ΠΟΙΗΤΗΣ

ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις
οἷάπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,

leather jerkin

ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς
πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεΐν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τί γ' αὐτῷ δόντες ἀποφευξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ

τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται·
τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε πινδάρειον ἔπος.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.

ΠΟΙΗΤΗΣ

νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνατον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ξύνες ὅ τοι λέγω.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ξυνῆχ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβών.

ΠΟΙΗΤΗΣ

ἀπέρχομαι,
κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω τοιαδί·
κλῇσον ὦ χρυσόθρονε τὰν τρομερὰν κρυεράν,
νιφοβόλα πεδία πολύπορά τ' ἤλυθον· ἀλαλαί.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

νὴ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
εὐφημία 'στω.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

σὺ δ' εἶ τίς;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

ὅστις; χρησμολόγος.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἴμωζέ νυν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

ὦ δαιμόνιε τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

κἄπειτα πῶς
τοῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

ᾐνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐνιπλῆσαι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ σπλάγχνα δοῦν' ἔνεστι;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

λαβὲ τὸ βιβλίον.
κἂν μὲν θέσπιε κοῦρε ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,

T: turtle-dove.

αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν οὐ λάϊος οὐ δρυκολάπτης.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

λαβὲ τὸ βιβλίον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳΐ,
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην·
αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ,

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσιν,
μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

λαβὲ τὸ βιβλίον.
οὐκ εἶ θύραζ'; ἐς κόρακας.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

οἴμοι δείλαιος.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;

ΜΕΤΩΝ

ἥκω παρ' ὑμᾶς

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς ἰδέα βουλεύματος;
τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;

ΜΕΤΩΝ

γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα
ὑμῖν διελεῖν τε κατὰ γύας.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πρὸς τῶν θεῶν
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν;

ΜΕΤΩΝ

ὅστις εἴμ᾽; ἐγὼ Μέτων,
ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ Κολωνός.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

εἰπέ μοι,
ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι;

ΜΕΤΩΝ

κανόνες ἀέρος.
αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος
κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν᾽ ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
ἐνθεὶς διαβήτην — μανθάνεις;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐ μανθάνω.

ΜΕΤΩΝ

ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προστιθείς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος κἀν μέσῳ
ἀγορά, φέρουσαι δ᾽ ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ᾽ ἀστέρος
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος ὀρθαὶ πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἄνθρωπος Θαλῆς.
Μέτων

ΜΕΤΩΝ

τί ἔστιν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἴσθ᾽ ὁτιὴ φιλῶ σ᾽ ἐγώ,
κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.

ΜΕΤΩΝ

τί δ᾽ ἐστὶ δεινόν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
ξενηλατεῖται καὶ κεκίνηνταί τινες
πληγαὶ συχναὶ κατ᾽ ἄστυ.

ΜΕΤΩΝ

μῶν στασιάζετε;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μὰ τὸν Δί᾽ οὐ δῆτ᾽.

government Commissioner

ΜΕΤΩΝ

ἀλλὰ πῶς;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὁμοθυμαδὸν
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

ΜΕΤΩΝ

ὑπάγοιμί τἄρ᾽ ἄν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

νὴ Δί᾽ ὡς οὐκ οἶδ᾽ ἂν εἰ
φθαίης ἄρ᾽· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὑταιί.

ΜΕΤΩΝ

οἴμοι κακοδαίμων.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ποῦ πρόξενοι;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὑτοσί;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

φαῦλον βιβλίον
Τελέου τι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ᾽ ἔχειν ἀλλ᾽ ἀπιέναι;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

νὴ τοὺς θεούς.
ἐκκλησιάσαι γοῦν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἃ δι᾽ ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ᾽ ὁ μισθὸς οὑτοσί.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

τουτὶ τί ἦν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον ἀδικῇ

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τουτὶ τί ἔστιν αὖ κακόν; τί τὸ βιβλίον;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

ψηφισματοπώλης εἰμὶ καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τὸ τί;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖς αὐτοῖς μέτροισι καὶ
σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι καθάπερ Ὀλοφύξιοι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

σὺ δέ γ' οἷσπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

οὗτος τί πάσχεις;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

καλοῦμαι Πισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μουνυχιῶνα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἄληθες οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας καὶ μὴ δέχηται
κατὰ τὴν στήλην,

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ἀπολῶ σε καὶ γράψω σε μυρίας δραχμάς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδω διασκεδῶ.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας;

σπ. = finch

decoy

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος οὐ μενεῖς;
ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ᾽ ἐντευθενὶ
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

ΧΟΡΟΣ

ἤδη ᾽μοὶ τῷ παντόπτᾳ
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ᾽ εὐκταίαις εὐχαῖς.
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σώζω δ᾽ εὐθαλεῖς καρποὺς
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, οἳ πάντ᾽ ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον γένυσι παμφάγοις
δένδρεσί τ᾽ ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται·
κτείνω δ᾽ οἳ κήπους εὐώδεις
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις,
ἑρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ᾽ ὅσαπερ
ἔστιν ὑπ᾽ ἐμᾶς πτέρυγος ἐκ φοναῖς ὄλλυται.
τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ᾽ ἐπαναγορεύεται,
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
βουλόμεσθά νυν ἀνειπεῖν ταὐτὰ χἠμεῖς ἐνθαδί·
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον, ἢν δὲ ζῶν τις ἀγάγῃ, τέτταρα,
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ᾽ ἑπτὰ τοὐβολοῦ,
εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά,
τὰς περιστεράς θ᾽ ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ᾽ ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι.
ἢν δὲ μὴ πίθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ᾽ ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.
εὔδαιμον φῦλον πτηνων
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν

1058—1087=1088—1117

χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται·
οὐδ᾽ αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·
ἀλλ᾽ ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων κόλποις ἐνναίω,
ἡνίκ᾽ ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ.
χειμάζω δ᾽ ἐν κοίλοις ἄντροις
νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα Χαρίτων τε κηπεύματα.
τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅσ᾽ ἀγάθ᾽, ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ᾽ ἐπιλείψουσι λαυριωτικαί·
ἀλλ᾽ ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε·
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν·
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ᾽ ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μῆν᾽ ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ᾽ οὕτω δίκην
δώσεθ᾽ ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τὰ μὲν ἱέρ᾽ ἡμῖν ἐστιν ὤρνιθες καλά·
ἀλλ᾽ οὐκ ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
ἀλλ᾽ οὑτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ποῦ ποῦ ᾽στι, ποῦ ποῦ ποῦ ᾽στι, ποῦ ποῦ ποῦ ᾽στι ποῦ,
ποῦ Πισθέταιρός ἐστιν ἄρχων;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὑτοσι.

grass-hopper.

latch small coin

...is) crop.
...ervant, coming.
"

chiseled, rails

stone-curlew

heron
hood

dip. shovel

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

εὖ λέγεις.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
καὶ Θεογένης ἐναντίω δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἡράκλεις.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ,
ἑκατοντορόγυιον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥάμφεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθούργουν πελαργοὶ μύριοι·
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ἐρῳδιοὶ
λεκάναισι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

τοῦτ' ὠγάθ' ἐξηύρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

καὶ νὴ Δί᾽ αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ᾽ ἔχουσαι κατόπιν . . . .
. . . . ὥσπερ παιδία
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ᾽ ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ᾽;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥάμφεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ᾽ ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ᾽ ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ᾽ ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίψομαι· σὺ δ᾽ αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.

ΧΟΡΟΣ

οὗτος τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ᾽ ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο πυρρίχην βλέπων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β

ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί τὸ πρᾶγμα τουτί;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β

δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς

patrol

k. kestrel. T. buzzard. k. night-hawk

rush

διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτετ᾽ ἐς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὢ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β

οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ᾽ εἶχε πτερά,
τοῦτ᾽ ἴσμεν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ᾽ αὐτὸν εὐθύς;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β

ἀλλ᾽ ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνῄς τριόρχης γὺψ κύμινδις ἀετός·
ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κἄστ᾽ οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ᾽ ἐνταῦθά που
ἤδη ᾽στίν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΧΟΡΟΣ

πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἀέρα περινέφελον, ὃν ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ περῶν·
. . . . ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

αὕτη σὺ ποῖ; ποῖ ποῖ πέτει; μέν᾽ ἥσυχος,
ἔχ᾽ ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ᾽· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ᾽ εἶ.

1188—1195=1262—1268

ΙΡΙΣ

παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν ὀλυμπίων.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον ἢ κυνῆ;

ΙΡΙΣ

Ἶρις ταχεῖα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πάραλος ἢ σαλαμινία;

ΙΡΙΣ

τί δὲ τοῦτο;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ταυτηνί τις οὐ συλλήψεται
ἀναπτόμενος τρίορχος;

ΙΡΙΣ

ἐμὲ συλλήψεται;
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἰμώξει μακρά.

ΙΡΙΣ

ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος ὦ μιαρωτάτη;

ΙΡΙΣ

οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν;

ΙΡΙΣ

τί τὸ κακόν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκ ἔλαβες;

ΙΡΙΣ

ὑγιαίνεις μέν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;

ΙΡΙΣ

μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς ὦ μέλε.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

κἄπειτα δῆθ᾽ οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;

ΙΡΙΣ

ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκ οἶδα μὰ Δί᾽ ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ.
ἀδικεῖς δέ. καὶ νῦν ἆρά γ᾽ οἶσθα τοῦθ᾽ ὅτι
δικαιότατ᾽ ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;

ΙΡΙΣ

ἀλλ᾽ ἀθάνατός εἰμ᾽.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλ᾽ ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ᾽, ἐμοὶ δοκεῖν,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρξομεν, ὑμεῖς δ᾽ οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ᾽ ὅτι
ἀκροατέ᾽ ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ τοί μοι τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;

ΙΡΙΣ

ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ᾽ ἐσχάραις
κνισᾶν τ᾽ ἀγυιάς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;

ΙΡΙΣ

οἷοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

θεοὶ γὰρ ὑμεῖς;

ΙΡΙΣ

τίς γάρ ἐστ᾽ ἄλλος θεός;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί᾽ οὐ τῷ Διί.

ΙΡΙΣ

ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δείσασ᾽ ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον

Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψει δίκη,
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσει σου λικυμνίαις βολαῖς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἄκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς;
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν. καὶ δή ποτε
εἷς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη διαμηριῶ
τὴν Ἶριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως
οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.

ΙΡΙΣ

διαρραγείης ὦ μέλ' αὐτοῖς ῥήμασιν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ πατάξ.

ΙΡΙΣ

ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἴμοι τάλας. οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

ΧΟΡΟΣ

ἀποκεκλῄκαμεν διογενεῖς θεοὺς
μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
μηδέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἂν ἔτι
τῇδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

ΚΗΡΥΞ

ὦ Πισθέταιρ' ὦ μακάρι' ὦ σοφώτατε,

proper name, from the Λικύμνιος of Euripides

boiling, blustering.

purple coot

onomatopoetic. shoo (trans)

Sun bittle

crested lark

magpie

striped duck

ὦ τρισμακάρι᾽ ὦ κλεινότατ᾽ ὦ γλαφυρώτατε·
ὦ κατακέλευσον, κατακέλευσον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί σὺ λέγεις;

ΚΗΡΥΞ

στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

δέχομαι. τί δ᾽ οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;

ΚΗΡΥΞ

ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ᾽ ὅσην τιμὴν παρ᾽ ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ᾽ ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων ἐπείνων ἐρρύπων ἐσωκράτων
ἐσκυταλιοφόρουν· νῦν δ᾽ ὑποστρέψαντες αὖ
ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ᾽ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι·
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ᾽ ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
κἄπειτ᾽ ἂν ἅμα κατῆρον ἐς τὰ βιβλία·
εἶτ᾽ ἂν ἐνέμοντ᾽ ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ᾽ οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ᾽ ἦν κείμενα.
πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλός, Μενίππῳ δ᾽ ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
Ὀπουντίῳ δ᾽ ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεογένει,
ἶβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ᾽ ἐκεῖ
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ᾔκειν ὄρτυγι
ὑπ᾽ ὀρτυγοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
ᾖδον δ᾽ ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερὰ
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.

τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν. ἓν δέ σοι λέγω·
ἥξουσ᾽ ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὔ τἄρα μὰ Δί᾽ ἡμῖν ἔτ᾽ ἔργον ἑστάναι.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίμπλη πτερῶν·
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
ἐγὼ δ᾽ ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ΧΟΡΟΣ

ταχὺ δὴ πολυάνορα τάνδε πόλιν
καλεῖ τις ἀνθρώπων.
τύχα μόνον προσείη.
κατέχουσι δ᾽ ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

θᾶττον φέρειν κελεύω.

ΧΟΡΟΣ

τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
σοφία πόθος ἀμβροσία χάριτες
τό τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας
εὐήμερον πρόσωπον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὡς βλακικῶς διακονεῖς·
οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;

ΧΟΡΟΣ

φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερύγων,
σὺ δ᾽ αὖθις ἐξόρμα
τύπτων γε τοῦτον ὡδί.
πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

ΧΟΡΟΣ

σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ,
τά τε μουσίχ᾽ ὁμοῦ τά τε μαντικὰ καὶ

1313—1322=1325—1334

wicker basket
basket

(van shaped) basket

Kestrel

(triangular) tablets

τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὔ τοι μὰ τὰς κερχνῇδας ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθείην ὑπὲρ . . . ἀτρυγέτου
γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἔοικεν οὐ ψευδαγγελήσειν ἄγγελος.
ᾄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

αἰβοῖ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζετε
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδῆς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

ἀπέλαυσά τἄρα νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων. 1343

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐδέν γ᾽. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ὦ μέλε
εὔνους, πτερώσω σ᾽ ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ᾽ ὦ νεανίσκ᾽ οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ᾽ οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θατέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τονδὶ λόφον,
φρούρει στρατεύου μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
τὸν πατέρ᾽ ἔα ζῆν· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἐς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου κἀκεῖ μάχου.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

νοῦν ἄρ᾽ ἕξεις νὴ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις·
πέτομαι δ᾽ ὁδὸν ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλαν μελέων.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀφόβῳ φρενὸς ὄμματι γενεὰν ἐφέπων

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ὄρνις γενέσθαι βούλομαι λιγύφθογγος ἀηδών.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ᾽ ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.

Spur

crooked, crippled.

furrow

τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκοτεινὰ καὶ κυαναυγέα
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐ δῆτ᾽ ἔγωγε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα,
εἴδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων
οἰωνῶν ταναοδείρων.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὤόπ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

τὸν ἁλάδε δρόμον ἁλάμενος
ἅμ᾽ ἀνέμων πνοαῖσι βαίην.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

νὴ τὸν Δί᾽ ἦ ᾽γώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ᾽ αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
χαρίεντά γ᾽ ὦ πρεσβῦτ᾽ ἐσοφίσω καὶ σοφά.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ᾽ ἀεί;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

βούλει διδάσκειν καὶ παρ᾽ ἡμῖν οὖν μένων
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων
κερκωπίδα φυλήν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ᾽ οὖν ἔγωγ᾽ οὐ παύσομαι, τοῦτ᾽ ἴσθ᾽ ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὄρνιθές τινες οἵδ᾽ οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ·

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἐς θοἰμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

μὰ Δί' ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' οἱ λῃσταί τε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὖργον; εἰπέ μοι,
νεανίας ὢν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν.

pettifogger.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὦ δαιμόνιε μὴ νουθέτει μ᾽ ἀλλὰ πτέρου.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

νῦν τοι λέγων πτερῶ σε.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πάντες τοι λόγοις
ἀναπτεροῦνται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

πάντες;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε
τοῖς φυλέταις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί;
δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διιτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ᾽ ἱππηλατεῖν.
ὃ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

λόγοισι τἄρα καὶ πτεροῦνται;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

φήμ᾽ ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεταί θ᾽ ἄνθρωπος. οὕτω καί σ᾽ ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ἀλλ᾽ οὐ βούλομαι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί δαὶ ποιήσεις;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος κᾆτ᾽ ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ
κᾆτ᾽ αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μανθάνω.
ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

πάνυ μανθάνεις.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

κἄπειθ᾽ ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ᾽ ἐκεῖσ᾽ αὖ πέτει
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ᾽ αὐτοῦ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

πάντ᾽ ἔχεις.
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία
κάλλιστα κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οἴμοι τάλας μάστιγ᾽ ἔχεις.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πτερὼ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οἴμοι τάλας.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ᾽ ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ᾽ ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΧΟΡΟΣ

πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-
μάστ᾽ ἐπεπτόμεσθα καὶ
δεινὰ πράγματ᾽ εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι καρδίας ἀ-
πωτέρω Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.

1470—1481=1482—1493

drop off. vanish

τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
ἔστι δ᾽ αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-
εισι πλὴν τῆς ἑσπέρας.
τηνικαῦτα δ᾽ οὐκέτ᾽ ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ
πάντα τἀπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ᾽ ὄψεται.
ποῦ Πισθέταιρός ἐστ᾽;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἔα τουτὶ τί ἦν;
τίς οὑγκαλυμμός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μὰ Δί᾽ ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ᾽ εἶ σύ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

πηνίκ᾽ ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

βουλυτὸς ἢ περαιτέρω;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἴμ᾽ ὡς βδελύττομαί σε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἴμωζε μεγάλ᾽.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ φίλε Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

παῦε παῦε, μὴ βόα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί γάρ ἐστι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
ἀπὸ γάρ μ᾽ ὀλεῖς, εἴ μ᾽ ἐνθάδ᾽ ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ᾽ ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ᾽ ὁρῶσιν οἱ θεοί.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἰοὺ ἰού·
εὖ γ᾽ ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δὴ κᾆτα θαρρήσας λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἄκουε δή νυν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὡς ἀκούοντος λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

πηνίκ᾽ ἄττ᾽ ἀπώλετο;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ᾽ ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ᾽ ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ᾽ ἄνωθεν τῷ Διί,

collection of the pieces
at a sacrifice

εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες
ἄνωθεν ὑμῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἔστιν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ὅ τι ἔστιν; Τριβαλλοί.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μανθάνω.
ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές·
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν
τὴν εὐνομίαν τὴν σωφροσύνην τὰ νεώρια,
τὴν λοιδορίαν τὸν κωλαγρέτην τὰ τριώβολα.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἅπαντά τἄρ' αὐτῷ ταμιεύει;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

φήμ' ἐγώ.
ἣν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἰμ' ἐγώ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ᾽ ἀπανθρακίζομεν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

μισῶ δ᾽ ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

νὴ τὸν Δί᾽ ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Τίμων καθαρός. ἀλλ᾽ ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.

ΧΟΡΟΣ

πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί-
μνη τις ἔστ᾽ ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἣ
ζῶντ᾽ ἐκεῖνον προὔλιπε,
σφάγι᾽ ἔχων κάμηλον ἀ-
μνόν τιν᾽, ἧς λαιμοὺς τεμὼν ὥσ-
περ ποθ᾽ οὑδυσσεὺς ἀπῆλθε,
κᾆτ᾽ ἀνῆλθ᾽ αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τὸ λαῖγμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
ὁρᾶν τοδὶ πάρεστιν, οἷ πρεσβεύομεν.
οὗτος τί δρᾷς; ἐπ᾽ ἀριστέρ᾽ οὕτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβαλεῖ θοἰμάτιον ὧδ᾽ ἐπὶ δεξιά;
τί ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
ὦ δημοκρατία ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
εἰ τουτονὶ κεχειροτονήκασ᾽ οἱ θεοί;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

ἔξεις ἀτρέμας;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ᾽ ἐγὼ

broil on coals

sacrifice

laserpitium
prob. assafoetida

ἑόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν Ἡράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀκήκοας
ἐμοῦ γ᾽ ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ᾽ ἔσθ᾽ ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

ἀλλ᾽ ὠγάθ᾽ ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ

διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τὴν τυρόκνηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλ᾽ ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.

ΗΡΑΚΛΗΣ

τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ᾽ ἐστίν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὄρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν.

ΗΡΑΚΛΗΣ

εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνῇς πρότερον αὐτοῖσιν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ χαῖρ᾽ Ἡράκλεις.
τί ἔστι;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ τοῦ πολέμου καταλλαγῆς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

καὶ μὴν τά γ᾽ ὀρνίθεια λιπάρ᾽ εἶναι πρέπει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ᾿ ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ᾿ ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ᾿ ἂν ἤγεθ᾿ ἡμέρας ἀεί.
τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλ᾿ οὔτε πρότερον πώποθ᾿ ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ᾿ ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι᾿ ἐστὶν ταδί,
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί᾿ ἀποδοῦναι· κἂν διαλλαττώμεθα
ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ᾿ ἄριστον καλῶ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα καὶ ψηφίζομαι.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

τί ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ᾿, ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
νῦν μέν γ᾿ ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρᾳ
προσπτόμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

νὴ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ

κἀμοὶ δοκεῖ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί δαὶ σὺ φῄς;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

ναβαισατρεῦ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χοὖτος. ἕτερόν νυν ἔτι

ἀκούσαϑ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαϑὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνϑρώπων ἱερεῖόν τῳ ϑεῶν
εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων,
μενετοὶ ϑεοί, καὶ μἀποδιδῷ μισητίᾳ,
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

φέρ' ἴδω τῷ τρόπῳ;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὅταν διαριϑμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἅνϑρωπος οὗτος, ἢ καϑῆται λούμενος,
καταπτόμενος ἰκτῖνος ἁρπάσας λάϑρᾳ
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ ϑεῷ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

σαυνάκα
βακταρικροῦσα.

ΗΡΑΚΛΗΣ

φησί μ' εὖ λέγειν πάνυ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ συνδοκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὗ 'μνήσϑην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διί,
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖϑις.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὀλίγον μοι μέλει.
μάγειρε τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.

5*

ΗΡΑΚΛΗΣ

ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

τί δαὶ ποιῶμεν;

ΗΡΑΚΛΗΣ

ὅ τι; διαλλαττώμεθα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

τί δ' ὠζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεύς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οἴμοι τάλας οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος ὦ πονηρὲ σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἐγὼ νόθος; τί λέγεις;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

σὺ μέντοι νὴ Δία
ὤν γ' ἐκ ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;

ΗΡΑΚΛΗΣ

τί δ' ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
νοθεῖ' ἀποθνήσκων;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον.

νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν παίδων ὄντων
γνησίων. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.

small-moment, jot.

chatter, chirp

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας;

ΗΡΑΚΛΗΣ

οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, καταστήσας σ' ἐγὼ
τύραννον ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.

ΗΡΑΚΛΗΣ

δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

τί δαὶ σὺ φῄς;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

τἀναντία ψηφίζομαι.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι.

ΗΡΑΚΛΗΣ

παραδοῦναι λέγει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ βαβράζει γ' ὥσπερ αἱ χελιδόνες.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

σφὼ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἐς καιρὸν ἆρα κατεκόπησαν οὑτοιὶ
ἐς τοὺς γάμους.

ΗΡΑΚΛΗΣ

βούλεσθε δῆτ᾽ ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ᾽ ἴτε.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

ὀπτᾷς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
οὐκ εἶ μεθ᾽ ἡμῶν;

ΗΡΑΚΛΗΣ

εὖ γε μέντἂν διετίθην.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.

ΧΟΡΟΣ

ἔστι δ᾽ ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ
κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ᾽ εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ πάντ᾽ ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὐδὲ παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ·
οὐδ᾽ ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὀσμὴ δ᾽ ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ᾽

[illegible]

living by the t.

αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ κἀυτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

ΧΟΡΟΣ

ἄναγε δίεχε πάραγε πάρεχε.
περιπέτεσθε
μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.
ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας τοῦ κάλλους.
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γήμας.
μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων
διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ᾽. ἀλλ᾽ ὑμεναίοις
καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ᾽ ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.
Ἥρᾳ ποτ᾽ ὀλυμπίᾳ
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
τοιῷδ᾽ ὑμεναίῳ.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι᾽ ὦ.
ὁ δ᾽ ἀμφιθαλὴς Ἔρως
χρυσόπτερος ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων
κεὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι᾽ ὦ.
ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλῄσατε βροντὰς
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς
δεινόν τ᾽ ἀργῆτα κεραυνόν.
ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
ὦ χθόνιαι βαρυαχέες
ὀμβροφόροι θ᾽ ἅμα βρονταί,
αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.

1731—1736=1737—1742

δῖα δὲ πάντα κρατήσας
καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι᾽ ὦ.

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἕπεσθε νῦν γάμοισιν ὦ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ᾽ ἐπὶ δάπεδον Διὸς
καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον ὦ μάκαιρα σὴν
χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴ-
ρων δὲ κουφιῶ σ᾽ ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ

ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιών,
τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

1755—1758=1759—1762

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ
ΚΑΛΟΝΙΚΗ
ΜΥΡΡΙΝΗ
ΛΑΜΠΙΤΩ
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ
ΚΙΝΗΣΙΑΣ
ΠΑΙΣ *Κινησίου*
ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Ἀλλ' εἴ τις ἐς βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ 'ς Πανὸς ἢ 'πὶ Κωλιάδ' ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθὶ γυνή·
πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ' ὦ Καλονίκη.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον.
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ' ὦ Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθαδὶ
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ἀλλ' ὦ φιλτάτη

ἥξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ' ἕτερά τἄρ' ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα
αὐταῖς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη Λυσιστράτη,
ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μέγα.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

μῶν καὶ παχύ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον
πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τοὐρριπτασμένον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου τἄρ εἴχετο.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.

24 ΛΥ. καὶ νὴ Δία παχύ. ΚΑΛ. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν;

ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθαδὶ
αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἵ τε Πελοποννησίων
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίμεθα
ἢ λαμπρόν, αἳ καθήμεθ' ἐξανθισμέναι,
κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
καὶ κιμβερίκ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κἄσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
χὴ 'γχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

τίνα δὴ τρόπον ποθ';

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὥστε τῶν νῦν μηδένας
ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

κροκωτὸν ἄρα νὴ τὼ θεὼ 'γὼ βάψομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μηδὲ ξιφίδιον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

κτήσομαι περιβαρίδας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ' ὦ μέλ' ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

οὐδ' ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ἡ γοῦν Θεογένους
ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θοὐκάτειον ἤρετο.
ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες.
αἱ δ' αὖ γ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰού,
πόθεν εἰσίν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Ἀναγυρουντόθεν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

νὴ τὸν Δία·
ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ Λυσιστράτη;
τί φῄς; τί σιγᾷς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

οὐκ ἐπαινῶ Μυρρίνην
ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.

ΜΥΡΡΙΝΗ

μόλις γὰρ ηὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὕνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἐλθεῖν.

ΜΥΡΡΙΝΗ

πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὦ φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῖ.
οἷον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
κἂν ταῦρον ἄγχοις.

ΛΑΜΠΙΤΩ

μάλα γ' οἰῶ ναὶ τὼ σιώ·
γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμ᾽ ἔχεις τῶν τιτθίων.

ΛΑΜΠΙΤΩ

ᾇπερ ἱερεῖόν τοί μ᾽ ὑποψαλάσσετε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἡδὶ δὲ ποδαπή ᾽σθ᾽ ἡ νεᾶνις ἁτέρα;

ΛΑΜΠΙΤΩ

πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία
ἵκει ποθ᾽ ἁμέ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

νὴ μὰ Δία Βοιωτία,
καλόν γ᾽ ἔχουσα τὸ πεδίον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

καὶ νὴ Δία
κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τίς δ᾽ ἁτέρα παῖς;

ΛΑΜΠΙΤΩ

χαΐα ναὶ τὼ σιώ,
Κορινθία δ᾽ αὖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

χαΐα νὴ τὸν Δία
δήλη ᾽στὶν οὖσα ταυταγὶ κἀντευθενί.

ΛΑΜΠΙΤΩ

τίς δ᾽ αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τᾶν γυναικῶν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἥδ᾽ ἐγώ.

ΛΑΜΠΙΤΩ

μύσιδδέ τοι
ὅ τι λῇς ποθ᾽ ἁμέ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

νὴ Δί᾽ ὦ φίλη γύναι,
λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ᾽ ἐστί σοι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

λέγοιμ᾽ ἂν ἤδη. πρὶν λέγειν δ᾽, ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαί τι μικρόν.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ὅ τι βούλει γε σύ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὦ τάλαν
ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτη.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.

ΛΑΜΠΙΤΩ

ὁ δ' ἐμός γα καἴκα 'κ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκά,
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;

ΜΥΡΡΙΝΗ

νὴ τὼ θεώ·
ἐγὼ γὰρ ἂν κἂν εἴ με χρείη τοὔγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐμπιεῖν αὐθημερόν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παραταμοῦσα θἤμισυ.

ΛΑΜΠΙΤΩ

ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ Ταΰγετον ἄνω
ἔλσοιμ' ὅρος, αἰ μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδῆν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
ἡμῖν γὰρ ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἀφεκτέ' ἐστὶ

ΜΥΡΡΙΝΗ

τοῦ; φράσον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ποιήσετ' οὖν;

---

101 πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.
τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;
αὗται τί μοιμυᾶτε κἀνανεύετε;
τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;

ΜΥΡΡΙΝΗ

οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

μὰ Δί' οὐδ' ἐγώ γ' ἄν, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ταυτὶ σὺ λέγεις ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κἂν παραταμεῖν θἤμισυ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κἄν με χρῇ διὰ τοῦ πυρὸς
ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
οὐδὲν γὰρ οἷον ὦ φίλη Λυσιστράτη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τί δαὶ σύ;

ΜΥΡΡΙΝΗ

κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὢ παγκατάπυγον θἠμέτερον ἅπαν γένος.
οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ἀλλ' ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμα σωσόμεσθ' ἔτι·
ξυμψήφισαί μοι.

ΛΑΜΠΙΤΩ

χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιὼ
γυναῖκας ὑπνῶν ἐστ' ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
ὅμως γα μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ
γένοιτ' ἂν εἰρήνη;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

πολύ γε νὴ τὼ θεώ.
εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι,
κἀν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις
γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,
στύοιντο δ' ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσείμεθ' ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.

ΛΑΜΠΙΤΩ

ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πᾳ
γυμνᾶς παραϊδὼν ἐξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

τί δ' ἢν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὦ μέλε;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
ἕλκωσιν ἡμᾶς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

παρέχειν χρὴ κακῶς.
οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
κἄλλως ὀδυνᾶν χρή· κἀμέλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χἠμῖν ξυνδοκεῖ.

ΛΑΜΠΙΤΩ

καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἁμὲς πείσομες
παντᾷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ῥυάχετον
πᾷ κά τις ἀμπείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.

ΛΑΜΠΙΤΩ

οὐχ ἇς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήριες,
καὶ τὠργύριον τὤβυσσον ᾖ πὰρ τᾷ σιῷ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·
καταληψόμεσθα τὴν πόλιν γὰρ τήμερον.
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

ΛΑΜΠΙΤΩ

πάντ' εὖ κ' ἔχοι, καὶ τᾷδε γὰρ λέγεις καλῶς.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα Λαμπιτοῖ
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχῃ;

ΛΑΜΠΙΤΩ

πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιόμεθα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
καί μοι δότω τὰ τόμιά τις.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

Λυσιστράτη
τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὅντινα;
εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φασὶν Αἰσχύλος ποτέ,
μηλοσφαγούσας.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

μὴ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη
εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος;

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

εἰ λευκόν ποθεν
ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ποῖ λευκὸν ἵππον; . . . . . .
. . . . . . ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
ἡμεῖς;

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἐγώ σοι νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φράσω.
θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἶνον σταμνίον
ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.

ΛΑΜΠΙΤΩ

φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμὼν ὅσος.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἥσθείη λαβών.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

εὔχρων γε θαἶμα κἀποπυτίζει καλῶς.

ΛΑΜΠΙΤΩ

καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἐᾶτε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὀμνύναι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐάν γε μὴ λάχῃς.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ Λαμπιτοῖ·
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω·
ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε.
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. λέγε.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. παπαῖ
ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὦ Λυσιστράτη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

οἴκοι δ᾽ ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

κοὐδέποθ᾽ ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

κοὐδέποθ᾽ ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἐὰν δέ μ᾽ ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ἐὰν δέ μ᾽ ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ περσικά.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ περσικά.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

οὐ στήσομαι λέαιν᾽ ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

οὐ στήσομαι λέαιν᾽ ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ταῦτ᾽ ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ᾽ ἐντευθενί·

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

ταῦτ᾽ ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ᾽ ἐντευθενί·

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῇθ᾽ ἡ κύλιξ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῇθ᾽ ἡ κύλιξ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

συνεπόμνυθ᾽ ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;

ΜΥΡΡΙΝΗ

νὴ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

φέρ᾽ ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

τὸ μέρος γ᾽ ὦ φίλη,
ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.

ΛΑΜΠΙΤΩ

τίς ὡλολυγά;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ οὑγὼ ᾿λεγον·
αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν πόλιν τὴν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ᾽ ὦ Λαμπιτοῖ
σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ᾽ ὑμῖν εὖ τίθει,
τασδὶ δ᾽ ὁμήρους κατάλιφ᾽ ἡμῖν ἐνθαδί·
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

οὔκουν ἐφ᾽ ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει
τοὺς ἄνδρας εὐθύς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ᾽ ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
ἥξουσ᾽ ἔχοντες ὥστ᾽ ἀνοῖξαι τὰς πύλας
ταύτας, ἐὰν μὴ ᾿φ᾽ οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ᾽· ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ᾽ ἄν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς
κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.
ἦ πόλλ᾽ ἄελπτ᾽ ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
ἐπεὶ τίς ἄν ποτ᾽ ἤλπισ᾽ ὦ Στρυμόδωρ᾽ ἀκοῦσαι
γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν
κατ᾽ οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
κατὰ δ᾽ ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
τὰ προπύλαια πακτοῦν;
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὦ Φιλοῦργε,

256—265=271—280

ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·
ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
ὅμως λακωνικὸν πνέων
ᾤχεθ' ὅπλα παραδοὺς ἐμοί,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν ῥυπῶν ἀπαράτιλτος,
ἓξ ἐτῶν ἄλουτος.
οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδας πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
μή νυν ἔτ' ἐν τετραπτόλει τοὐμὸν τροπαῖον εἴη.
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
λοιπόν ἐστι χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
χὤπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ φῦ.
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
ὡς δεινὸν ὦναξ Ἡράκλεις
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυττῶσα τὠφθαλμὼ δάκνει·
κἄστιν γε λήμνιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
καὶ βοήθει τῇ θεῷ.

ἢ πότ᾽ αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὦ Λάχης ἀρήξομεν;
φῦ φῦ.
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.
οὔκουν ἄν, εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
τῆς ἀμπέλου δ᾽ ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
ἅψαντες εἶτ᾽ ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ.
τίς ξυλλάβοιτ᾽ ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται.
σὸν δ᾽ ἔργον ἐστὶν ὦ χύτρα τὸν ἄνθρακ᾽ ἐξεγείρειν,
τὴν λαμπάδ᾽ ἡμμένην ὅπως πρώτιστ᾽ ἐμοὶ προσοίσεις.
δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ τῶν τ᾽ ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὦ γυναῖκες
ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶττον.
πέτου πέτου Νικοδίκη,
πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην
τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
ὑπό τε νόμων ἀργαλέων
ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ᾽ ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου χυτρείου,
δούλησιν ὠστιζομένη
. . . . .
στιγματίαις θ᾽, ἁρπαλέως
ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ᾽ ὕδωρ βοηθῶ.
ἤκουσα γὰρ τυφογέρον-
τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη

321—334═335—349

φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας
ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
ἅς ὦ θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ πολίτας,
ἐφ' οἷσπερ ὦ χρυσολόφα
σὰς πολιοῦχ' ἔσχον ἕδρας.
καί σε καλῶ ξύμμαχον ὦ
Τριτογένει', ἤν τις ἐκεί-
νας ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ὤνδρες πόνῳ πονηροί·
οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·
ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ὦ Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐταῖς;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χἠμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἂν
ἢν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
κοὐ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

εἰ μὴ σιωπήσει, θενών σου 'κκοκιῶ τὸ γῆρας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἅπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

τί δ' ἢν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
οὐδὲν γὰρ ὧδὶ θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὡς γυναῖκες.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοὔδατος τὴν κάλπιν ὦ Ῥοδίππη.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

τί δ' ὦ θεοῖς ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

τί δαὶ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ἐμοὶ σὺ λουτρὸν ὦ σαπρά;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἐλευθέρα γάρ εἰμι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάζει.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

σὸν ἔργον ὦχελῷε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

οἴμοι τάλας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

μῶν θερμὸν ἦν;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἄρδω σ' ὅπως ἀμβλαστανεῖς.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ἀλλ' αὗός εἰμ' ἤδη τρέμων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεα

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
χὠ τυμπανισμὸς χοἱ πυκνοὶ σαβάζιοι,
ὅ τ' ἀδωνιασμὸς οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν,
οὗ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τἠκκλησίᾳ;
ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
'αἰαῖ Ἄδωνιν' φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ' ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους
'κόπτεσθ' Ἄδωνιν' φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκολαστάσματα.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν
αἳ τἄλλα θ' ὑβρίκασι κἀκ τῶν καλπίδων
ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαἰματίδια
σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκὸν δίκαιά γε.
ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα
οἳ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
ὦ χρυσοχόε τὸν ὅρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας

ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
σὺ δ' ἢν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
ὦ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς
τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγὸν
ἅθ' ἁπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ.
τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
ὅτε γ' ὢν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλῃμαι ταῖς πύλαις.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,
ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
τί κέχηνας ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
ξυνεκμοχλεύσω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἄληθες ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
ξυλλάμβαν' αὐτὴν κὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

εἴ τἄρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὢν κλαύσεται.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον;

ΓΥΝΗ Α

εἴ τἄρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἰδού γ᾽ ἐπιχεσεῖ. ποῦ ᾽στιν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὁτιὴ καὶ λαλεῖ.

ΓΥΝΗ Β

εἴ τἄρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ᾽ ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν᾽ ὑμῶν τῆσδ᾽ ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

ΓΥΝΗ Γ

εἴ τἄρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ᾽ ὁ τοξότης.
ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ᾽ ἔσθ᾽ ἡττητέα
ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ Σκύθαι
ξυνταξάμενοι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

νὴ τὼ θεὼ γνώσεσθ᾽ ἄρα
ὅτι καὶ παρ᾽ ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ Σκύθαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ᾽ ἔνδοθεν,
ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἕλξετ᾽, οὐ παιήσετ᾽, οὐκ ἀράξετε;
οὐ λοιδορήσετ᾽, οὐκ ἀναισχυντήσετε;
παύεσθ᾽, ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

οἴμ᾽ ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει
χολὴν ἐνεῖναι;

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλήν γ᾽, ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾖ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτέα τάδ', ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν Κραναὰν
κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
ἱερὸν τέμενος.
ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

καὶ μὴν πάντων τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλῄσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

καὶ τἄλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοἰ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων
ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.

476—483=541—548

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἀλλὰ τί δράσεις;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἀλλ' οὐ ταὐτόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

πῶς οὐ ταὐτόν;

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ὑμεῖς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἡμεῖς μέντοι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

σχέτλιόν γε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλῃ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

δεινόν γε λέγεις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀγανακτεῖς,
ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

σωστέον ὦ τᾶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

κεἰ μὴ δέομαι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ
ἡμεῖς φράσομεν.
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς.
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ
ἀκροῶ δή,
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν.
ΓΥΝΗ Α
κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ 'κρωξας· σὺ δέ μοι λέγε.
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ
ταῦτα ποιήσω.
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ χρόνον ἠνεσχόμεθ' ὑμῶν
ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἐποιεῖτε.
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτοὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.
ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι
ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·
εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δὲ σοὶ ταῦτ'; ἦ δ' ὃς ἂν ἀνήρ.
οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σίγων.
ΓΥΝΗ Α
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ
κἂν ᾤμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας.
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ
τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
. . . ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·
εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν· πῶς ταῦτ' ὦνερ διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,
ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί᾽ ἐκεῖνος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον,
εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
ὅτε δὴ δ᾽ ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί᾽ οὐ δῆτ᾽, εἶφ᾽ ἕτερός τις·
μετὰ ταῦθ᾽ ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ᾽ ἀντακροᾶσθαι
κἀντισιωπᾶν ὥσπερ χἠμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

σιώπα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

σοί γ᾽ ὦ κατάρατε σιωπῶ ᾽γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φο-
ρούσῃ
περὶ τὴν κεφαλήν; μή νυν ζῴην.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ᾽ εἰ τοῦτ᾽ ἐμπόδιόν σοὔστιν,
παρ᾽ ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
κᾆτα σιώπα . . . .

ΓΥΝΗ Α

. . . . . .

ΓΥΝΗ Β

καὶ τουτονγὶ τὸν καλαθίσκον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

κᾆτα ξαίνειν ξυζωσάμενος
κυάμους τρώγων·
πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἀπαίρετ᾽ ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει χἠμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
ἔγωγε γὰρ ἂν οὔποτε κάμοιμ᾽ ἂν ὀρχουμένη,
οὐδὲ γόνατ᾽ ἂν κόπος ἕλοι με καματηρὸς ἄν·
ἐθέλω δ᾽ ἐπὶ πᾶν ἰέναι
μετὰ τῶνδ᾽ ἀρετῆς . . ἕνεχ᾽ αἷς

531—538=598—607

ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
ἔνι θράσος, ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος.
ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ' ἤνπερ ὅ τε γλυκύθυμος Ἔρως χἠ κυπρογένει' Ἀφροδίτη
ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
κᾆτ' ἐντείνῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,
οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

τί ποιησάσας;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

ΓΥΝΗ Α

νὴ τὴν παφίαν Ἀφροδίτην.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

νῦν μὲν γὰρ δὴ κἀν ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὥσπερ κορύβαντες.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ γοργόνα τις κᾆτ' ὠνῆται κορακίνους.

ΓΥΝΗ Α

νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον ὥσπερ ὁ Τηρεύς,
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπετεῖς κατέπινεν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

φαύλως πάνυ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

πῶς; ἀπόδειξον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος, ὧδε λαβοῦσαι,
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθὶ τὸ δ' ἐκεῖσε,
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἤν τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθὶ τὸ δ' ἐκεῖσε.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
παύσειν οἴεσθ' ὦ ἀνόητοι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

πῶς δή; φέρ' ἴδω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι·
εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεἴ τις ξένος ᾖ φίλος ὑμῖν,
κεἴ τις ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμῖξαι·
καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν, κἄπειτα ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,
αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

καὶ μὴν ὦ παγκατάρατε
πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

εἶθ᾽ ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θἠμέτερον μὲν ἐᾶτε,
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

οὔκουν χἄνδρες γηράσκουσιν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ οὐκ εἶπας ὅμοιον.
ὃ μὲν ἥκων γάρ, κἂν ᾖ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·
τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, χἂν τούτου μὴ ᾽πιλάβηται,
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἀλλ᾽ ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

σὺ δὲ δὴ τί παθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
χοιρίον ἔσται· σορὸν ὠνήσει·
μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

ΓΥΝΗ Α

καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ᾽ ἐμοῦ.

ΓΥΝΗ Β

καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει ᾽ς τὴν ναῦν·
ὁ Χάρων σε καλεῖ,
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

εἶτ᾽ οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ᾽ ἐμέ;
νὴ τὸν Δί᾽ ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
ἐμαυτον ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε;
ἀλλ᾽ ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῴ πάνυ
ἥξει παρ᾽ ἡμῶν τὰ τρίτ᾽ ἐπεσκευασμένα.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

οὐκέτ᾽ ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ᾽ ἐλεύθερος,

614—635=636—657

ἀλλ᾽ ἐπαποδυώμεθ᾽ ὦνδρες τουτῳὶ τῷ πράγματι.
ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστ᾽ ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος·
καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ᾽ ἡμῶν τόν τε μισθόν,
ἔνθεν ἔζων ἐγώ.
δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ᾽ ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι.
ἀλλὰ ταῦθ᾽ ὕφηναν ἡμῖν ὦνδρες ἐπὶ τυραννίδι.
ἀλλ᾽ ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ᾽, ἐπεὶ φυλάξομαι
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ᾽ ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς Ἀριστογείτονι,
ὧδέ θ᾽ ἑστήξω παρ᾽ αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

οὐκ ἄρ᾽ εἰσιόντα σ᾽ οἴκαδ᾽ ἡ τεκοῦσα γνώσεται.
ἀλλὰ θώμεσθ᾽ ὦ φίλαι γρᾶες ταδὶ πρῶτον χαμαί.
ἡμεῖς γὰρ ὦ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
τῇ πόλει χρησίμων·
εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ᾽ εὐθὺς ἠρρηφόρουν·
εἶτ᾽ ἀλετρὶς ἦ δεκέτις οὖσα τἀρχηγέτι·
κᾆτ᾽ ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἦ βραυρωνίοις·
κἀκανηφόρουν ποτ᾽ οὖσα παῖς καλὴ ᾽χουσ᾽
ἰσχάδων ὁρμαθόν·
ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
εἰ δ᾽ ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
ἢν ἀμείνω γ᾽ εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,
τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ᾽ ὑμῖν, ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν γενόμενον παππῷον ἐκ τῶν μηδικῶν
εἶτ᾽ ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,

ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῷδε τἀψήκτῳ πατάξω 'γὼ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνορχης ἔστ' ἀνήρ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἤλθομεν
ὅτ' ἦμεν ἔτι,
νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα κἀποσείσασθαι τὸ γῆρας τοδί.
εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας,
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία·
ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας.
ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή,
κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
ἃς Μίκων ἔγραψ' ἀφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

εἰ νὴ τὼ θεώ με ζωπυρήσεις,
λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δή, καὶ ποιήσω
τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
ἀλλὰ χἠμεῖς ὦ γυναῖκες θᾶττον ἐκδυώμεθα,
ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μή ποτε φάγῃ σκόροδα, μηδὲ
κυάμους μέλανας.
ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
αἰετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.
οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτὼ
ἥ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ,

658—681 = 682—705

ὅστις ὦ δύστην᾽ ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
ὥστε κἀχθὲς θἠκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ᾽ ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
κοὐχὶ μὴ παύσεσθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους λαβών τις ὑμᾶς ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ᾽ ἄθυμον περιπατεῖν τ᾽ ἄνω κάτω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

τί φῄς; τί φῄς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀληθῆ, ἀληθῆ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

τί δ᾽ ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ᾽ αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

βινητιῶμεν, ἡ βράχιστον τοῦ λόγου.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἰὼ Ζεῦ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τί Ζῆν᾽ ἀυτεῖς; ταῦτα δ᾽ οὖν οὕτως ἔχει.
ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
οἵα τ᾽ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.
τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
κατέλαβον ᾗ τοῦ Πανός ἐστι ταὐλίον,
τὴν δ᾽ ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπωμένην,
τὴν δ᾽ αὐτομολοῦσαν, τὴν δ᾽ ἐπὶ στρούθου μίαν
ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω
ἐς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.
πάσας τε προφάσεις ὥστ᾽ ἀπελθεῖν οἴκαδε
ἕλκουσιν. ἡδὶ γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
αὕτη σὺ ποῖ θεῖς;

ΓΥΝΗ Α

οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι μιλήσια
ὑπὸ τῶν σέων κατακαπτόμενα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ποίων σέων;
οὐκ εἶ πάλιν;

ΓΥΝΗ Α

ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τὼ θεὼ
ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ.

ΓΥΝΗ Α

ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τἄρι';

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἢν τούτου δέῃ.

ΓΥΝΗ Β

τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς ἀμοργίδος,
ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

αὕτη 'τέρα
ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
χώρει πάλιν δεῦρ'.

ΓΥΝΗ Β

ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον
ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μὴ μἀποδείρῃς. ἢν γὰρ ἄρξῃς τοῦδε σύ,
ἑτέρα γυνὴ ταὐτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

ΓΥΝΗ Γ

ὦ πότνι' Εἰλείθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τί ταῦτα ληρεῖς;

ΓΥΝΗ Γ

αὐτίκα μάλα τέξομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές.

ΓΥΝΗ Γ

ἀλλὰ τήμερον.

ἀλλ᾽ οἴκαδέ μ᾽ ὡς τὴν μαῖαν ὦ Λυσιστράτη
ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τίνα λόγον λέγεις;
τί τοῦτ᾽ ἔχεις τὸ σκληρόν;

ΓΥΝΗ Γ

ἄρρεν παιδίον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ᾽, ἀλλ᾽ ἢ χαλκίον
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ᾽ ἐγώ.
ὦ καταγέλαστ᾽ ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
κυεῖν ἔφασκες;

ΓΥΝΗ Γ

καὶ κυῶ γε νὴ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τί δῆτα ταύτην εἶχες;

ΓΥΝΗ Γ

ἵνα μ᾽ εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἔτ᾽ ἐν πόλει, τέκοιμ᾽ ἐς τὴν κυνῆν
ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
οὐ τἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;

ΓΥΝΗ Γ

ἀλλ᾽ οὐ δύναμαι ᾽γωγ᾽ οὐδὲ κοιμᾶσθ᾽ ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.

ΓΥΝΗ Δ

ἐγὼ δ᾽ ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν᾽ ἀπόλλυμαι
ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβαζουσῶν ἀεί.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ᾽ ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ᾽ οὐκ οἴει
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ᾽ εὖ οἶδ᾽ ὅτι
ἄγουσι νύκτας. ἀλλ᾽ ἀνάσχεσθ᾽ ὦγαθαί,
καὶ προσταλαιπωρήσατ᾽ ἔτ᾽ ὀλίγον χρόνον,
ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ᾽ ὁ χρησμὸς οὑτοσί.

ΓΥΝΗ Α

λέγ᾽ αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

σιγᾶτε δή.
ἀλλ᾽ ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ᾽ ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης.

ΓΥΝΗ Α

ἐπάνω κατακεισόμεθ᾽ ἡμεῖς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἢν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
ὄρνεον οὐδ᾽ ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.

ΓΥΝΗ Α

σαφής γ᾽ ὁ χρησμὸς νὴ Δί᾽. ὦ πάντες θεοί,
μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
ἀλλ᾽ εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

μῦθον βούλομαι λέξαι τιν᾽ ὑμῖν, ὅν ποτ᾽ ἤκουσ᾽
αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν.
οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,
ὃς φεύγων γάμον ἀφίκετ᾽ ἐς ἐρημίαν,
κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·
κᾆτ᾽ ἐλαγοθήρει
πλεξάμενος ἄρκυς,
καὶ κύνα τιν᾽ εἶχεν,
κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ᾽ ὑπὸ μίσους.
οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
᾽κεῖνος, ἡμεῖς τ᾽ οὐδὲν ἧττον
τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.

ΓΕΡΩΝ

βούλομαί σε γραῦ κύσαι,

ΓΥΝΗ

κρόμμυόν τἄρ᾽ οὐκ ἔδει.

781—804=804—828

ΓΕΡΩΝ

κἀνατείνας λακτίσαι.

ΓΥΝΗ

τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
ὥς δὲ καὶ Φορμίων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
τῷ Μελανίωνι.
Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν
ἐν σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος,
Ἐρινύος ἀπορρώξ.
οὗτος ἄρ' ὁ Τίμων

. . . .

ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους
πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
οὕτω τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεὶ
'κεῖνος ὑμῖν ἀντεμίσει,
ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.

ΓΥΝΗ

τὴν γνάθον βούλει θένω;

ΓΕΡΩΝ

μηδαμῶς· ἔδεισά γε.

ΓΥΝΗ

ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;

ΓΕΡΩΝ

τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
καίπερ οὔσης γραὸς ὄντ' αὐ-
τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως.

ΓΥΝΗ

τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἄνδρ' ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
ὦ πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ'. ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.

ΓΥΝΗ

ποῦ δ' ἐστὶν ὅστις ἐστί;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

ΓΥΝΗ

ὢ νὴ Δί' ἔστι δῆτα. τίς κἀστίν ποτε;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὁρᾶτε· γιγνώσκει τις ὑμῶν;

ΜΥΡΡΙΝΗ

νὴ Δία
ἔγωγε· κἀστὶν οὑμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

σὸν ἔργον ἤδη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν
κἀξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

καὶ μὴν ἐγὼ
ξυνηπεροπεύσω σοὶ παραμένουσ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει
χὼ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἐγώ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀνήρ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀνὴρ δῆτ'.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κβάλλουσά μ';

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἡμεροσκόπος.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἰδοὺ 'κκαλέσω 'γὼ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀνώνυμον.
ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.
κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησίᾳ
τουτὶ γένοιτο, φησίν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ὢ πρὸς τῶν θεῶν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ
ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κινησίαν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἴθι νυν κάλεσον αὐτήν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τί οὖν; δώσεις τί μοι;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἔγωγέ σοι νὴ τὸν Δί', ἢν βούλῃ γε σύ·
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ταχύ νυν πάνυ.
ὡς οὐδεμίαν ἔγωγ' ἔχω βίου χάριν,
ἐξ οὗπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

φιλῶ φιλῶ 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο.

ΜΥΡΡΙΝΗ

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;

ΜΥΡΡΙΝΗ

οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἄπειμι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
ὑπάκουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

ΠΑΙΣ

μαμμία, μαμμία, μαμμία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

αὕτη τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν;

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ
ἔστιν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

κατάβηθ' ὦ δαιμονία τῷ παιδίῳ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν·
χἃ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ' ἃ κἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

τί ὦ πονηρὰ ταῦτα ποιεῖς χἀτέραις
πείθει γυναιξί; κἀμέ τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
αὐτή τε λυπεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατιθεῖς.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἔμοιγε νὴ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

τὰ τῆς Ἀφροδίτης δ' ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;

ΜΥΡΡΙΝΗ

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

τοιγάρ, ἢν δοκῇ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα.

ΜΥΡΡΙΝΗ

τοιγάρ, ἢν δοκῇ,
κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.

ΜΥΡΡΙΝΗ

οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὦ Μυρρίον;

ΜΥΡΡΙΝΗ

ὦ καταγέλαστ᾽ ἐναντίον τοῦ παιδίου;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

μὰ Δί᾽ ἀλλὰ τοῦτό γ᾽ οἴκαδ᾽ ὦ Μανῆ φέρε.
ἰδοὺ τὸ μέντοι παιδίον καὶ δὴ ᾽κποδών,
σὺ δ᾽ οὐ κατακλίνει.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ τάλαν
δράσειε τοῦθ᾽;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.

ΜΥΡΡΙΝΗ

καὶ πῶς ἔθ᾽ ἁγνὴ δῆτ᾽ ἂν ἔλθοιμ᾽ ἐς πόλιν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἔπειτ᾽ ὀμόσασα δῆτ᾽ ἐπιορκήσω τάλαν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς.

ΜΥΡΡΙΝΗ

φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

μηδαμῶς.
ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν.

ΜΥΡΡΙΝΗ

μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ᾽ ἐγὼ
καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἥ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη ᾽στὶν καλῶς.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἰδοὺ κατάκεισ᾽ ἀνύσας τι, κἀγὼ ᾽κδύομαι.
καίτοι τὸ δεῖνα ψίαθός ἐστ᾽ ἐξοιστέα.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ποία ψίαθος; μὴ ᾽μοί γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ

νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

δός μοί νυν κύσαι.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἰδού.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

παπαιάξ. ἧκέ νυν ταχέως πάνυ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
καίτοι τὸ δεῖνα προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.

ΜΥΡΡΙΝΗ

νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ἤδη πάντ' ἔχεις.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἅπαντα δῆτα. δεῦρό νυν ὦ χρύσιον.

ΜΥΡΡΙΝΗ

τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

νὴ Δί' ἀπολοίμην.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἀλλὰ σισύραν οὐκ ἔχεις.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἅνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ἔπαιρε σαυτόν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ

βούλει μυρίσω σε;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ 'μέ γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ

νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὦ Ζεῦ δέσποτα.

ΜΥΡΡΙΝΗ

πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε κοὐκ ὄζον γάμων.

ΜΥΡΡΙΝΗ

τάλαιν' ἐγὼ τὸ ῥόδινον ἤνεγκον μύρον.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀγαθόν· ἔα αὔτ' ὦ δαιμονία.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ληρεῖς ἔχων.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἑψήσας μύρον.

ΜΥΡΡΙΝΗ

λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
ἀλλ' ᾠζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
μηδέν.

ΜΥΡΡΙΝΗ

ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

βουλεύσομαι.
ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
τά τ' ἄλλα πάντα κἀποδείρασ' οἴχεται.
οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
ποῦ Κυναλώπηξ;
μίσθωσόν μοι τὴν τιτθήν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ἐν δεινῷ γ' ὢν δύστηνε κακῷ

τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθείς.
κἄγωγ᾽ οἰκτείρω σ᾽ αἰαῖ.
ποῖος γὰρ ἔτ᾽ ἂν νέφρος ἀντίσχοι,
ποία ψυχή, ποῖοι δ᾽ ὄρχεις,
ποία δ᾽ ὀσφύς, ποῖος δ᾽ ὄρρος
κατατεινόμενος
καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ὦ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ταυτὶ μέντοι νυνί σ᾽ ἐποίησ᾽
ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

μὰ Δί᾽ ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρά.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

μιαρὰ δῆτ᾽ ὦ Ζεῦ ὦ Ζεῦ.
εἴθ᾽ αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
μεγάλῳ τυφῷ [καὶ πρηστῆρι
ξυστρέψας καὶ] ξυγγογγύλας
οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
ἣ δὲ φέροιτ᾽ αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
κᾆτ᾽ ἐξαίφνης
περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

ΚΗΡΥΞ

πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἁ γερωία
ἢ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

σὺ δὲ τίς; πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος;

ΚΗΡΥΞ

κᾶρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνιε ναὶ τὼ σιὼ
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

κἄπειτα δόρυ δῆθ᾽ ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;

ΚΗΡΥΞ

οὐ τὸν Δί᾽ οὐκ ἐγών γα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ποῖ μεταστρέφει;
τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾷς
ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;

ΚΗΡΥΞ

παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
ὤνθρωπος.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἀλλ' ἔστυκας ὦ μιαρώτατε.

ΚΗΡΥΞ

οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα· μηδ' αὖ πλαδδίη.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

τί δ' ἐστί σοι τοδί;

ΚΗΡΥΞ

σκυτάλα λακωνικά.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

εἴπερ γε χαὔτη 'στὶ σκυτάλη λακωνική.
ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότ' ἐμὲ σὺ τἀληθῆ λέγε.
τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τἀν Λακεδαίμονι;

ΚΗΡΥΞ

ὀρσὰ Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι
ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
ἀπὸ Πανός;

ΚΗΡΥΞ

οὐκ ἀλλ' ἆρχεν οἰῶ Λαμπιτώ,
ἔπειτα τἄλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἅμα
γυναῖκες ᾇπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
ἀπήλαον τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

πῶς οὖν ἔχετε;

ΚΗΡΥΞ

μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
ᾇπερ λυχνοφορίοντες ὑποκεκύφαμες.
ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω σιγῆν
ἐῶντι, πρίν χ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
ἐγὼ δ᾽ ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
πρέσβεις ἑλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.

ΚΗΡΥΞ

ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντᾷ λέγεις.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
οὐδὲ πῦρ, οὐδ᾽ ὧδ᾽ ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεὶς εἶτα πολεμεῖς ἐμοί,
ἐξὸν ὦ πονηρέ σοι βέβαιον ἔμ᾽ ἔχειν φίλην;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἀλλ᾽ ὅταν βούλῃ σύ· νυνὶ δ᾽ οὔ σε περιόψομαι
γυμνὸν ὄνθ᾽ οὕτως. ὅρα γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ᾽ ἐνδύσω σε προσιοῦσ᾽ ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί᾽ οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ᾽ ἀπέδυν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

πρῶτα μὲν φαίνει γ᾽ ἀνήρ, εἶτ᾽ οὐ καταγέλαστος εἶ.
κεἴ με μὴ ᾿λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἂν τόδε τὸ θηρίον
τοὐπὶ τὠφθαλμῷ λαβοῦσ᾽ ἐξεῖλον ἂν ὃ νῦν ἔνι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

τοῦτ᾽ ἄρ᾽ ἦν με τοὐπιτρῖβον· δακτύλιος οὑτοσί·
ἐκσκάλευσον αὐτό, κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.
ἦ μέγ᾽ ὦ Ζεῦ χρῆμ᾽ ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε τρικορυσία;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

νὴ Δί' ὤνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
ὥστ' ἐπειδὴ 'ξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ,
καὶ φιλήσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

μὴ φιλήσῃς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

ΧΟΡΟΣ

οὐ παρασκευαζόμεσθα
τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὦνδρες
φλαῦρον εἰπεῖν οὐδεέν·
ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν
πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν καὶ
δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ
καὶ τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ-
ται λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
ὡς πλέα 'στὶν
ἄχομεν βαλλάντια.
κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
ὅστις ἂν νυνὶ δανείση-
ται παρ' ἡμῶν,

1043—1072=1189—1215

ἂν λάβῃ μηκέτ᾽ ἀποδῷ.
ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξέ-
νους τινὰς Καρυστίους, ἄν-
δρας καλούς τε κἀγαθούς.
κἄστιν ἔτ᾽ ἔτνος τι· καὶ
δελφάκιον ἦν τί μοι, καὶ
τοῦτο τέθυχ᾽, ὡς τὰ κρέ᾽ ἔ-
δεσθ᾽ ἁπαλὰ καὶ καλά.
ἥκετ᾽ οὖν εἰς ἐμοῦ
τήμερον· πρῲ δὲ χρὴ
τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὐ-
τούς τε καὶ τὰ παιδί᾽, εἶτ᾽ εἴ-
σω βαδίζειν,
μηδ᾽ ἐρέσθαι μηδένα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
ὥσπερ οἴκαδ᾽ εἰς ἑαυτῶν
γεννικῶς, ὡς
ἡ θύρα κεκλήσεται.
καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας
χωροῦσ᾽, ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
εἶτ᾽ εἴπαθ᾽ ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.

ΛΑΚΩΝ

τί δῆ ποθ᾽ ὑμὲ πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ᾽ ὡς ἔχοντες ἥκομες.

ΧΟΡΟΣ

βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
δεινῶς, τεθερμῶσθαι δὲ χεῖρον φαίνεται.

ΛΑΚΩΝ

ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ᾽ ὅπᾳ σέλει
παντᾷ τις ἐλσὼν ἁμὶν εἰράναν σέτω.

ΧΟΡΟΣ

καὶ μὴν ὁρῶ γε τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαἰμάτι᾽ ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη;
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιὶ τοιουτοιί.

ΧΟΡΟΣ

χαὔτη ξυνᾴδει χἀτέρα ταύτη νόσος.
ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.

ΧΟΡΟΣ

εἰ σωφρονεῖτε, θαἰμάτια λήψεσθ', ὅπως
τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.

ΛΑΚΩΝ

ναὶ τὼ σιὼ
παντᾷ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ὦ χαίρετ' ὦ Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.

ΛΑΚΩΝ

ὦ πολυχαρείδα δεινά κα 'πεπόνθεμες,
αἰ εἶδον ἁμὲ τὤνδρες ἀναπεφλασμένως.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ἄγε δὴ Λάκωνες αὔθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν.
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο;

ΛΑΚΩΝ

περὶ διαλλαγᾶν
πρέσβεις.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

καλῶς δὴ λέγετε· χἠμεῖς γ' οὑτοιί.
τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;

ΛΑΚΩΝ

ναὶ τὼ σιὼ καλῆτε τὰν Λυσιστράταν.

ΧΟΡΟΣ

ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·

αὐτὴ γάρ, ὡς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
δεινὴν ἀγαθὴν φαύλην ἀφελῆ σεμνὴν ἀγανὴν πολύπειρον·
ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι
συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τἀγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ.
ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,
οὗ δ' ἂν διδῶσι πρόσαγε τούτου λαβομένη.
ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω,
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιβος
βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς
Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ (πόσους
εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;)
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύμασιν
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

εἶτ' ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι

στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
ὑμῖν ἐπέκειτο χὠ θεὸς σείων ἅμα.
ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὕπο
δῃοῦτε χώραν, ἧς ὕπ' εὖ πεπόνθατε;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί' ὦ Λυσιστράτη.

ΛΑΚΩΝ

ἀδικεῦμες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἴει;
οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίου καὶ ξυμμάχους
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι
κἠλευθέρωσαν κἀντὶ τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπισχον πάλιν;

ΛΑΚΩΝ

οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

τί δῆθ' ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
μάχεσθε κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τοὐμποδών;

ΛΑΚΩΝ

ἁμές γε λῶμες, αἴ τις ἁμὶν τοὔγκυκλον
λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ποῖον ὦ τᾶν;

ΛΑΚΩΝ

τὰν Πύλον,
ἅσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάδδομες.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μέν γ' οὐ δράσομεν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἄφετ᾽ ὠγάθ᾽ αὐτοῖς.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

κᾆτα τίνα κινήσομεν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἕτερόν γ᾽ ἀπαιτεῖτ᾽ ἀντὶ τούτου χωρίον.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ᾽ ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
κόλπον τὸν ὄπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.

ΛΑΚΩΝ

οὐ τὼ σιὼ οὐχὶ πάντα γ᾽ ὦ λισσάνιε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ τοῖν σκελοῖν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.

ΛΑΚΩΝ

ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γα πρῴ ναὶ τὼ σιώ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν
βινεῖν ἅπασιν;

ΛΑΚΩΝ

τοῖσι γῶν ναὶ τὼ σιὼ
ἁμοῖσι.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
ἕως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
ὅρκους δ᾽ ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
κἄπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ᾽ ὑμῶν λαβὼν
ἄπεισ᾽ ἕκαστος.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.

ΛΑΚΩΝ

ἄγ' ὅπᾳ τυ λῇς.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

ΧΟΡΟΣ

στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
χρυσίων, ὅσ' ἐστί μοι,
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
πᾶσι παρέχειν φέρειν τοῖς
παισίν, ὁπόταν τε θυγά-
τηρ τινὶ κανηφορῇ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω
λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
θαι τὸ μὴ οὐχὶ
τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
χἄττ' ἂν ἔνδον ᾖ φορεῖν.
ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
μή τις ὑμῶν
ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν
ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
σμικρὰ πολλὰ παιδία,
ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
πυρίδια λεπτὰ μέν, ὁ δ'
ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰ-
δεῖν μάλα νεανίας.
ὅστις οὖν βούλεται
τῶν πενήτων ἴτω
εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ
κωρύκους, ὡς λήψεται πυ-
ρούς· ὁ μανῆς δ'
οὑμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.

πρός γε μέντοι τὴν θύραν
προαγορεύω μὴ βαδίζειν
τὴν ἐμήν, ἀλλ'
εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Α

ἄνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Β

χἠμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Α

οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Β

οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὄπωπ' ἐγώ.
ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Α

ὀρθῶς γ', ὁτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
ἢν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν·
ὥσθ' ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,
ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι.
νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μέν γέ τις
ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
ἀλλ' οὑτοιὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
ἐς ταὐτόν. οὐκ ἐρρήσετ' ὦ μαστιγίαι;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Β

νὴ τὸν Δί' ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.

ΛΑΚΩΝ

ὦ πολυχαρείδα λαβὲ τὰ φυσατήρια,
ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε κἀείσω καλὸν
ἐς τὼς Ἀσαναίως τε χἄμ' ἄεισμ' ἁμᾷ.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὁρῶν ὀρχουμένους.

ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ

ὅρμαον
τοῖς κυρσανίοις ὦ Μναμόνα
τὰν τεὰν μῶαν, ἅτις
οἶδεν ἁμὲ τώς τ' Ἀσαναίως,
ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
πρόκροον σιοείκελοι
ποττὰ κᾶλα τὼς Μήδως τ' ἐνίκων,
ἁμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
ἆγεν ᾇπερ τὼς κάπρως
θάγοντας οἰῶ τὸν ὀδόντα·
πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς ἤνσει,
πολὺς δ' ἁμᾷ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο.
ἦν γὰρ τὤνδρες οὐκ ἐλάσσως
τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.
ἀγροτέρα Ἄρταμι σηροκτόνε
μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ
ποττὰς σπονδάς,
ὡς συνέχῃς πολὺν ἁμὲ χρόνον.
νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὔπορος εἴη
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων παυσαίμεθα.
ὦ δεῦρ' ἴθι δεῦρ' ὦ
κυναγὲ παρσένε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἄγε νυν ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς,
ἀπάγεσθε ταύτας ὦ Λάκωνες, τασδεδὶ
ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ
στήτω παρ' ἄνδρα, κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς

1267 ταῖς συνθήκαις,

ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

πρόσαγε χορόν, ἐπάγαγε χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν,
ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον ἰήιον
εὔφρον', ἐπὶ δὲ νύσιον,
ὃς μετὰ μαινάσι βακχίοιν οἰνάσι δαίεται,
Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπί τε
πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν·
εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
ἡσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων·
αἴρεσθ' ἄνω ἰαί,
ὡς ἐπὶ νίκῃ ἰαί.
εὐοῖ εὐοῖ, εὐαί εὐαί.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν ἐπὶ νέᾳ νέαν.

ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ

Ταΰγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα
Μῶα μόλε λάκαινα πρεπτὸν ἁμὶν
κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν
καὶ χαλκίοικον ἄνασσαν
Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
τοὶ δὴ πὰρ Εὐρώταν ψιάδδοντι.
εἶα μάλ' ἔμβη
ὢ εἶα κοῦφα πάλλων,
ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
τᾷ σιῶν χοροὶ μέλοντι
καὶ ποδῶν κτύπος,
χᾆτε πῶλοι ταὶ κόραι
πὰρ τὸν Εὐρώταν
ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
ἀγκονίωαι,
ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ᾇπερ βακχᾶν

θυρσαδδωᾶν καὶ παδωᾶν.
ἁγῆται δ' ἁ Λήδας παῖς
ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.
ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε τᾷ χερί,
ποδοῖν τε πάδη
ᾇ τις ἔλαφος·
κρότον δ' ἁμᾷ ποίη χορωφελήταν.
καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν
χαλκίοικον ὕμνη
τὰν πάμμαχον.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ *Εὐριπίδου κηδεστής*
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ *Ἀγάθωνος*
ΑΓΑΘΩΝ
ΧΟΡΟΣ *Ἀγάθωνος*
ΚΗΡΥΞ
ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ
ΠΡΥΤΑΝΙΣ
ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

Ὦ Ζεῦ χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ' ἄγεις ὠὐριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε ταῦθ' ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ';

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὁρᾶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πῶς χωρίς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο
καὶ ζῷ' ἐν αὑτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
ἀκοῇ δὲ χοάνην ὦτα διετετρήνατο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;
νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
οἷόν γέ τοὔστιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πῶς ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροις ὅπως
ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἰδού.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

νὴ τὸν Ἡρακλέα
οἶμαί γε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σιώπα νυν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

σιωπῶ τὸ θύριον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἄκου'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἀκούω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγῳδοποιός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ποῖος οὗτος Ἀγάθων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔστιν τις Ἀγάθων

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐκ ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μῶν ὁ δασυπώγων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐχ ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μὰ τὸν Δί' οὔπω γ' ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας,
προθυσόμενος, οἶμαί γε, τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ

εὔφημος πᾶς ἔστω λαός,
στόμα συγκλῄσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
γλαυκόν·

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

βομβάξ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σίγα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τί λέγει;

ΘΕΡΑΠΩΝ

πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

βομβαλοβομβάξ.

ΘΕΡΑΠΩΝ

μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων
πράμος ἡμέτερος

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μῶν βινεῖσθαι;

ΘΕΡΑΠΩΝ

τίς ὁ φωνήσας;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

νήνεμος αἰθήρ.

ΘΕΡΑΠΩΝ

δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν,
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χοανεύει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

καὶ λαικάζει.

ΘΕΡΑΠΩΝ

τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὃς ἕτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς κατὰ τοῦ θριγκοῦ
συγγογγύλας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.

ΘΕΡΑΠΩΝ

ἦ που νέος γ᾽ ὢν ἦσθ᾽ ὑβριστὴς ὦ γέρον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὦ δαιμόνιε τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ᾽ ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.

ΘΕΡΑΠΩΝ

μηδὲν ἱκέτευ᾽· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
ἢν μὴ προΐῃ θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί οὖν ἐγὼ δρῶ;

ΘΕΡΑΠΩΝ

περίμεν᾽, ὡς ἐξέρχεται.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ποῖόν τι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶς εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι
κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τιὴ τί δή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὁτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.
ἀτὰρ τίν' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τί δράσοντ'; εἰπέ μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ χἂν δέῃ
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πότερα φανερῶς ἢ λάθρᾳ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

λάθρᾳ, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σίγα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τί δ' ἔστιν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἀγάθων ἐξέρχεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

καὶ ποῦ 'σθ';

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὅπου 'στίν; οὗτος οὑκκυκλούμενος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σίγα· μελῳδίαν παρασκευάζεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί δὴ μινυρίζεται;

ΑΓΑΘΩΝ

ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
πάτρια χορεύσασθε βοᾷ.

ΧΟΡΟΣ

τίνι δὲ δαιμόνων ὁ κῶμος;
λέγε νυν. εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

ΑΓΑΘΩΝ

ἄγε νυν ὦ κλῆζε Μοῦσα
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾷ.

ΧΟΡΟΣ

χαῖρε καλλίστας ἀοιδᾶς
Φοῖβ' ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.

ΑΓΑΘΩΝ

τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
κόραν ἀείσατ'
Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.

ΧΟΡΟΣ

ἕπομαι κλήζουσα σεμνὸν

104—110=111—116 117—119=123—125

γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.

ΑΓΑΘΩΝ

Λατώ τε κρούματά τ' ἀσιάδος
ποδὶ παρ' ἔρρυθμα φρυγίῳ
δινεύματα Χαρίτων.

ΧΟΡΟΣ

σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
ἄρσενι βοᾷ δόκιμον,
τᾷ φάος ἔσσυτο δαιμονίοις θεοῦ οἴμασιν
ἁμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός. ὧν χάριν
Φοῖβον ἄνακτ' ἄγαλλε τιμᾷ.
χαῖρ' ὄλβιε παῖ Λατοῦς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὡς ἡδὺ τὸ μέλος ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτόν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
καί σ' ὦ νεᾶνις, ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι.
ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
σύ τ' αὐτὸς ὦ παῖ πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικαί;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'· εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι;

ΑΓΑΘΩΝ

ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.
χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.

αὐτίκα γυναικεῖ᾽ ἢν ποιῇ τις δράματα,
μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ᾽ ἔχειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;

ΑΓΑΘΩΝ

ἀνδρεῖα δ᾽ ἢν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ᾽ ὑπάρχον τοῦθ᾽. ἃ δ᾽ οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,
ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἐστηκὼς ἐγώ.

ΑΓΑΘΩΝ

ἄλλως τ᾽ ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ᾽ ὅτι
Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
κἀχαιός, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε κἀχλίδων ἰωνικῶς,
καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπίσχετο·
διὰ τοῦτ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ καὶ κάλ᾽ ἦν τὰ δράματα.
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,
ὁ δὲ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
ὁ δ᾽ αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.

ΑΓΑΘΩΝ

ἅπασ᾽ ἀνάγκη· ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πῶς πρὸς τῶν θεῶν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

παῦσαι βαΰζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ
ὢν τηλικοῦτος, ἡνίκ᾽ ἠρχόμην ποιεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μὰ τὸν Δί᾽ οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ᾽ ὧνπερ οὕνεκ᾽ ἦλθον, ἔα μ᾽ εἰπεῖν.

ΑΓΑΘΩΝ

λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ.

ΑΓΑΘΩΝ

τοῦ χρείαν ἔχων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΑΓΑΘΩΝ

τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρᾳ
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκῶν εἶναι γυνή,
ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.

ΑΓΑΘΩΝ

ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι·
ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
σὺ δ' εὐπρόσωπος λευκὸς ἐξυρημένος
γυναικόφωνος ἁπαλὸς εὐπρεπὴς ἰδεῖν.

ΑΓΑΘΩΝ

Εὐριπίδη

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί ἔστιν;

ΑΓΑΘΩΝ

ἐποίησάς ποτε,
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔγωγε.

ΑΓΑΘΩΝ

μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν.
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε.
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

καὶ μὴν σύ γ' ὦ κατάπυγον εὐρύπρωκτος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί δ' ἔστιν ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;

ΑΓΑΘΩΝ

κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πῶς;

ΑΓΑΘΩΝ

ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερήσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν κύπριν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δία βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί' εἰκότως ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;

ΑΓΑΘΩΝ

μὴ δόκει σύ γε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὦ τρισκακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

Εὐριπίδη
ὦ φίλτατ' ὦ κηδεστὰ μὴ σαυτὸν προδῷς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.

ΕΥΡΙΠΙΔΑΣ

ἄγε νυν ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

καὶ δὴ χαμαί.
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ';

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀποξυρεῖν ταδί,
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ.
ἢ μὴ 'πιδοῦναι 'μαυτὸν ὤφελόν ποτε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἀγάθων σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,
χρῆσόν τί νυν ἡμῖν ξυρόν.

ΑΓΑΘΩΝ

αὐτὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

γενναῖος εἶ.
κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὤμοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἢν μὴ σιωπᾷς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἀτταταῖ ἰατταταῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὗτος σὺ ποῖ θεῖς;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ᾽ ἔτ᾽ ἐνταυθὶ μενῶ
τεμνόμενος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὔκουν καταγέλαστος δῆτ᾽ ἔσει
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὀλίγον μέλει μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
προδῷς με. χώρει δεῦρο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

κακοδαίμων ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔχ᾽ ἀτρέμας αὐτοῦ κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφει;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μυμῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐπρεπὴς φαίνει πάνυ.
βούλει θεᾶσθαι σαυτόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

εἰ δοκεῖ, φέρε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὁρᾷς σεαυτόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οὐ μὰ Δί' ἀλλὰ Κλεισθένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οἴμοι κακοδαίμων δελφάκιον γενήσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.
ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἐμοὶ μελήσει νὴ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι.
οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ ὦ γείτονες.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

θάρρει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

φῦ ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σφογγιεῖ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οἰμώξεταί τἄρ' εἰ τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ
καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.

ΑΓΑΘΩΝ

λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ.

---

242 πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν τῆς φλογός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τί οὖν λάβω;

ΑΓΑΘΩΝ

ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.
σύζωσον ἀνύσας. αἶρε νῦν στρόφιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἰδού.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἴθι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας.

ΑΓΑΘΩΝ

ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἆρ' ἁρμόσει μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
φέρ' ἔγκυκλόν τι.

ΑΓΑΘΩΝ

λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὑποδημάτων δεῖ.

ΑΓΑΘΩΝ

τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἆρ' ἁρμόσει μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν.

ΑΓΑΘΩΝ

σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει,
εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' ἐσκυκλησάτω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
τό γ' εἶδος· ἢν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πειράσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

βάδιζε τοίνυν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ ἤν γε μὴ
ὀμόσῃς ἐμοί

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί χρῆμα;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

συσσώσειν ἐμὲ
πάσαις τέχναις, ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ᾽ οἴκησιν Διός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μέμνησο τοίνυν ταῦθ᾽, ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
ἡ γλῶττα δ᾽ οὐκ ὀμώμοκ᾽· οὐδ᾽ ὥρκωσ᾽ ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καὶ σπεῦδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορείῳ φαίνεται.
ἐγὼ δ᾽ ἄπειμι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

δεῦρό νυν ὦ Θρᾷτθ᾽ ἕπου.
ὦ Θρᾷττα θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων
ὅσον τὸ χρῆμ᾽ ἀνέρχεθ᾽ ὑπὸ τῆς λιγνύος.
ἀλλ᾽ ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω δέξασθέ με
ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.
ὦ Θρᾷττα τὴν κίστην κατάθου, κᾆτ᾽ ἔξελε
τὰ πόπαν᾽, ὅπως λαβοῦσα θύσω τοῖν θεοῖν.
δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μάλλὰ νῦν λαθεῖν.
καὶ τοῦ θυγατρίου χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
πλουτοῦντος, ἄλλως δ᾽ ἠλιθίου κἀβελτέρου,
καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
ποῦ ποῦ καθίζωμ᾽ ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ἵν᾽ ἐξακούω; σὺ δ᾽ ἄπιθ᾽ ὦ Θρᾷττ᾽ ἐκποδών·
δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ᾽ ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡΥΞ

εὐφημία 'στω, εὐφημία 'στω. εὔχεσθε τοῖν θεσμοφόροιν τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ καὶ τῷ Πλούτῳ καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ καὶ τῇ Κουροτρόφῳ τῇ Γῇ καὶ τῷ Ἑρμῇ καὶ ταῖς Χάρισιν ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν τῇ πόλει τῇ Ἀθηναίων τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δρῶσαν τήν τ' ἀγορεύουσαν τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν ταύτην νικᾶν. ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς πάντ' ἀγαθά. ἰὴ παιὼν ἰὴ παιών. χαίρωμεν.

ΧΟΡΟΣ

δεχόμεθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
καὶ σὺ παγκρατὴς κόρα γλαυ-
κῶπι χρυσόλογχε πόλιν οἰ-
κοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο.
καὶ πολυώνυμε θηροφόνη
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος,
σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
ἁλιμέδον προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,
Νηρέος εἰνάλιοί τε κόραι
νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
χρυσέα τε φόρμιγξ
ἰαχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ'
ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων
εὐγενεῖς γυναῖκες.

ΚΗΡΥΞ

εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς ὀλυμπίαισι καὶ τοῖς πυθίοις
καὶ ταῖσι πυθίαισι καὶ τοῖς δηλίοις

καὶ ταῖσι δηλίαισι τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς,
εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν ἢ 'πικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπεν, ἢ δούλη τινὸς
προαγωγὸς οὖσ' ἐνετρύλισεν τῷ δεσπότῃ
ἢ πεμπομένη τὰς ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων
καὶ μὴ δίδωσιν ἃν ὑπόσχηται τότε,
ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή,
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον,
κεἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῳκίαν
ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

ΧΟΡΟΣ

[ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
πόλει τέλεα δὲ δήμῳ
τάδ' εὔγματα γενέσθαι,
τὰ δ' ἄρισθ' ὅσ' ἂν προσήκῃ
νικᾶν λεγούσας· ὁπόσαι δ' ἐξ-
απατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
ὅρκους τοὺς νενομισμένους
κερδῶν οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
ἀσεβοῦσιν ἀδικοῦσίν τε τὴν πόλιν.
ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ'

---

365 *ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς*
χώρας οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,

ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.]

ΚΗΡΥΞ

ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ ταδὶ
τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεστάτει,
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
τῶν Θεσμοφορίων, ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Α

ἐγώ.

ΚΗΡΥΞ

περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.

ΧΟΡΟΣ

σίγα σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη
ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.

ΓΥΝΗ Α

φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεὼ
λέξουσ' ἀνέστην ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον
προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ἡμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
πόσα δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἐμβραχὺ
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδικοὶ χοροί,
τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν·
ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς σκοποῦνταί τ' εὐθέως,
μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος.
δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὧνπερ καὶ πρὸ τοῦ
ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ' ἐάνπερ τις πλέκῃ
γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ

σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἀνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ τῷ κορινθίῳ ξένῳ.
κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
τὸ χρῶμα τοῦτό μ᾽ οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
εἶεν, γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται
ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ᾽ ἔστιν λαθεῖν.
ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον·
πρὸς τοὺς γέροντάς θ᾽ οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ᾽ οὐδεὶς γέρων
γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τοδί
‘δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.’
εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς
τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι μολοττικοὺς
τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ᾽· ἃ δ᾽ ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ
αὐταῖς ταμιεῦσαι καὶ προαιρούσαις λαθεῖν
ἄλφιτον ἔλαιον οἶνον, οὐδὲ ταῦτ᾽ ἔτι
ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλῄδια
αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ κακοηθέστατα
λακωνίκ᾽ ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ᾽ ὑποῖξαι τὴν θύραν
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου,
νῦν δ᾽ οὗτος αὐτοὺς ᾠκότριψ Εὐριπίδης
ἐδίδαξε θριπήδεστ᾽ ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν᾽ ἡμᾶς κυρκανᾶν ἁμωσγέπως,
ἢ φαρμάκοισιν ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ,
ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ᾽ ἐγὼ φανερῶς λέγω,
τὰ δ᾽ ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.

ΧΟΡΟΣ

οὔπω ταύτης ἤκουσα
πολυπλοκωτέρας γυναικὸς
οὐδὲ δεινότερα λεγούσης.
πάντα γὰρ λέγει δίκαια,

434—442=520—530

πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασεν,
πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ πυκνῶς τε
ποικίλους λόγους ἀνηῦρεν
εὖ διεζητημένους·
ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δο-
κεῖν ἂν αὐτόν, ὡς ἐγῷμαι,
πᾶσιν ὑμῖν
ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.

ΓΥΝΗ Β

ὀλίγων ἕνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·
ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
ἐμοὶ γὰρ ἁνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ
παιδάρια πέντε καταλιπών, ἁγὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην·
νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις ποιῶν
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδὲ θἤμισυ.
νῦν οὖν ἁπάσαις συμπαραινῶ καὶ λέγω
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα·
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς ὦ γυναῖκες δρᾷ κακά,
ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

ΧΟΡΟΣ

ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον
ἀναπέφηνεν.
οἷα κἀστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα
καί τι πολύπλοκον νόημ', οὐδ'
ἀσύνετ' ἀλλὰ πιθανὰ πάντα.
δεῖ δὲ ταύτης τῆς ὕβρεος ἡ-
μῖν τὸν ἄνδρα
περιφανῶς δοῦναι δίκην.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τὸ μὲν ὦ γυναῖκες ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακά,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἔκφορος λόγου.
τί ταῦτ' ἔχουσαι 'κεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία;
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μἄλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δείν'· ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦ τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ 'κάθευδεν· ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρησεν οὖσαν ἑπτέτιν.
οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν·
κᾆτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ ποῖ σὺ καταβαίνεις; ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ' ὦνερ κὠδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. βάδιζέ νυν·
κᾆθ' ὃ μὲν ἔτριβε κεδρίδας ἄννηθον σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἐρείδομαι
παρὰ τὸν ἀγυιᾶ κῦβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὁρᾶτ', Εὐριπίδης·
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων
σποδούμεθ', ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς ὅταν μάλισθ' ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἕωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἵν' ὀσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιὼν
μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὁρᾷς,
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
ὑπ' αὐγὰς οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.

ἑτέραν δ' ἐγᾦδ' ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
ὁ δ' ἀνὴρ περιέτρεχ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον,
ἵνα μὴ βοῴη, κηρίῳ βεβυσμένον·
εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ,
ἄπελθ' ἄπελθ', ἤδη γὰρ ὦνέρ μοι δοκῶ
τίκτειν. τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν·
χὠ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἣ δ' ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματος τὸ κηρίον, τὸ δ' ἀνέκραγεν.
εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἣ 'φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
λέων λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σόν,
τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν
ἡμεῖς γε. κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;

ΧΟΡΟΣ

τουτὶ μέντοι θαυμαστόν,
ὁπόθεν ηὑρέθη τὸ χρῆμα,
χἤτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς
οὐκ ἂν ᾤόμην ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἄν.
ἀλλὰ πᾶν γένοιτ' ἂν ἤδη·
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ
μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν.
ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' εἰ γυναῖκες.

ΓΥΝΗ Α

οὔ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον ὦ γυναῖκες εὖ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,

ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς
αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὔσης
παρρησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
εἶτ᾿ εἶπον ἁγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ᾿ ὑμῶν;

ΓΥΝΗ Α

οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
οὐπώποτ᾿ ἐποίησ᾿, ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἐγὼ γὰρ οἶδα τἄτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ᾿ ἁπαξαπάσας.

ΓΥΝΗ Α

ἀκούετ᾿ ὦ γυναῖκες οἷ᾿ εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

καὶ νὴ Δί᾿ οὐδέπω γε
εἴρηχ᾿ ὅσα ξύνοιδ᾿· ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον᾿ εἴπω;

ΓΥΝΗ Α

ἀλλ᾿ οὐκ ἂν ἔτ᾿ ἔχοις· ὅσα γὰρ ᾔδησθ᾿ ἐξέχεας ἅπαντα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μὰ Δί᾿ οὐδέ πω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν.
ἐπεὶ τάδ᾿ οὐκ εἴρηχ᾿, ὁρᾷς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον.

ΓΥΝΗ Α

ἐπιτριβείης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὡς τ᾿ αὖ τὰ κρέ᾿ ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν,

ΓΥΝΗ Α

τάλαιν᾿ ἐγώ· φλυαρεῖς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οὐδ᾽ ὡς ἑτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησεν,
οὐκ εἶπον· οὐδ᾽ ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ᾽ ἔμηνεν,
οὐδ᾽ ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ᾽

ΓΥΝΗ Α

ἐξόλοιο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα.

ΓΥΝΗ Α

ταυτὶ δῆτ᾽ ἀνέκτ᾽ ἀκούειν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οὐδ᾽ ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ
τοὖθ᾽ ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.

ΓΥΝΗ Α

οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτί,
ἀλλ᾽ ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οὐ δὴ μὰ Δία σύ γ᾽ ἅψει.

ΓΥΝΗ Α

καὶ μὴν ἰδού.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

καὶ μὴν ἰδού.

ΓΥΝΗ Α

λαβὲ θοἰμάτιον Φιλίστη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πρόσιθι μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν

ΓΥΝΗ Α

τί δράσεις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τὸν σησαμοῦνθ᾽ ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν ποιήσω.

ΧΟΡΟΣ

παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ᾽, ἵν᾽ αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ᾽ ἅττα λέξει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

φίλαι γυναῖκες ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου·
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ᾽ ὑμῶν ἀεί.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον κατ᾽ ἀγορὰν λαλούμενον,
ἥκω φράσων τοῦτ᾽ ἀγγελῶν θ᾽ ὑμῖν, ἵνα

ὅτι μὲν φίλος εἴμ᾽ ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις.

σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ
ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.

ΧΟΡΟΣ

τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὐτοῦ γέροντα δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.

ΧΟΡΟΣ

πρὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ἵν' ἅττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.

ΧΟΡΟΣ

καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ἀφηῦσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης
καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετ' ἄν;
οὐκ οἴομαι 'γωγ' ὦ πολυτιμήτω θεώ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.

ΧΟΡΟΣ

τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἀλλ' ὦ γυναῖκες οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς ὦ πρόξενε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

φέρ' ἴδω· τίς ἡ πρώτη σύ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ποῖ τις τρέψεται;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ζητητέαι γάρ ἐστε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

κακοδαίμων ἐγώ.

ΓΥΝΗ Α

ἔμ᾽ ἥτις εἰμ᾽ ἤρου; Κλεωνύμου γυνή.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

γιγνώσκεθ᾽ ὑμεῖς ἥτις ἔσθ᾽ ἡδὶ γυνή;

ΧΟΡΟΣ

γιγνώσκομεν δῆτ᾽. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα;

ΓΥΝΗ Α

τιτθὴ νὴ Δί᾽ ἐμή.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

διοίχομαι.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μέν᾽ αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἔασον οὐρῆσαί μ᾽.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ἀναίσχυντός τις εἶ.
σὺ δ᾽ οὖν ποίει τοῦτ᾽· ἀναμενῶ γὰρ ἐνθάδε.

ΧΟΡΟΣ

ἀνάμενε δῆτα καὶ σκόπει γ᾽ αὐτὴν σφόδρα·
μόνην γὰρ αὐτὴν ὦνερ οὐ γιγνώσκομεν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

νὴ Δί᾽ ὦ μέλε·
στραγγουριῶ γάρ· ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ᾽ ὡς ἐμέ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τί δῆτά μ᾽ ἕλκεις ἀσθενοῦσαν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

εἰπέ μοι,
τίς ἐστ᾽ ἀνήρ σοι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

τὸν δεῖνα; ποῖον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἔσθ᾽ ὁ δεῖν᾽, ὅς καί ποτε
τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ληρεῖν μοι δοκεῖς.
ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

νὴ Δία
ὁσέτη γε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

καὶ τίς σοὐστὶ συσκηνήτρια;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἡ δεῖν᾽ ἔμοιγ᾽. οἴμοι τάλας.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

οὐδὲν λέγεις.

ΓΥΝΗ Α

ἄπελθ᾽. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ᾽ ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ ᾽πακούσῃς ὢν ἀνήρ. σὺ δ᾽ εἰπέ μοι
ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

φέρ᾽ ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.

ΓΥΝΗ Α

τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

προὐπίνομεν.

ΓΥΝΗ Α

ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος σύ· τί δὲ τρίτον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

σκάφιον Ξένυλλ᾽ ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.

ΓΥΝΗ Α

οὐδὲν λέγεις. δεῦρ᾽ ἐλθὲ δεῦρ᾽ ὦ Κλείσθενες·
ὅδ᾽ ἐστὶν ἁνὴρ ὃν λέγεις.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

τί οὖν ποιῶ;

ΓΥΝΗ Α

ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

κᾄπειτ᾽ ἀποδύσετ᾽ ἐννέα παίδων μητέρα;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

χάλα ταχέως τὸ στρόφιον ὦναίσχυντε σύ.

ΓΥΝΗ Α

ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
καὶ νὴ Δία τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

στερίφη γάρ εἰμι κοὐκ ἐκύησα πώποτε.

ΓΥΝΗ Α

νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;

ΓΥΝΗ Α

τοδὶ διέκυψε καὶ μάλ' εὔχρων ὦ τάλαν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

καὶ ποῦ 'στιν;

ΓΥΝΗ Α

αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

οὐκ ἐνγεταυθί.

ΓΥΝΗ Α

μάλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ἰσθμόν τιν' ἔχεις ὤνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.

ΓΥΝΗ Α

ὦ μιαρὸς οὗτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

κακοδαίμων ἐγώ,
εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

ΓΥΝΗ Α

ἄγε δὴ τί δρῶμεν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.

ΧΟΡΟΣ

ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας χρὴ
ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους διαθρῆσαι.
εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ

μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρῆν ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
εἶά νυν ἴχνευε καὶ μάτευε ταχὺ πάντ',
εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος
ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
πανταχῇ δὲ ῥῖψον ὄμμα,
καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο
πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
ἢν γάρ με λάθῃ δράσας ἀνόσια,
δώσει τε δίκην καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἀνδράσιν ἔσται
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων
ἀθέων τε τρόπων·
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας . . . .
[δικαίως τ' ἐφέποντας] ὅσια καὶ νόμιμα
μηδομένους ποιεῖν ὅ τι καλῶς ἔχει.
κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις οὐκέθ' ὅσια δρῶν,
μανίαις φλέγων λύσσῃ παράκοπος,
[εἴ τι δρῴη]
πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν ἔσται γυναιξὶ καὶ βροτοῖσιν,
ὅτι τά τε παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς
παρὼν τίνεται.
ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥΝΗ Α

ἆ ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος οὐ μενεῖς;
τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
ἐξαρπάσας μου φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἢν μή μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων

---

686 παραχρῆμά τε τίνεται

668—687 = 707—727

πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
καθαιματώσει βωμόν.

ΓΥΝΗ Α

ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ.
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ᾽; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ᾽ ἀποστερουμένην;

ΧΟΡΟΣ

ἔα ἔα.
ὦ πότνιαι Μοῖραι τί δὴ δέρκομαι
νεοχμὸν αὖ τέρας;
ὡς ἅπαντ᾽ ἄρ᾽ ἐστὶ τόλμης μεστὰ κἀναισχυντίας.
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ φίλαι τοδί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οἷον ὑμῶν ἐξαράξει τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

ΧΟΡΟΣ

ταῦτα δῆτ᾽ οὐ δεινὰ πράγματ᾽ ἐστὶ καὶ περαιτέρω;

ΓΥΝΗ Α

δεινὰ δῆθ᾽, ὅστις γ᾽ ἔχει μου ᾽ξαρπάσας τὸ παιδίον.

ΧΟΡΟΣ

τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ᾽ ἀναισχυντεῖ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.

ΓΥΝΗ Α

ἀλλ᾽ οὖν ἥκεις γ᾽ ὅθεν οὐ φαύλως γ᾽
ἀποδρὰς λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.

ΧΟΡΟΣ

τίς ἄν σοι, τίς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι σοῖς ἀδίκοις ἔργοις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μάτην λαλεῖτε· τὴν δ᾽ ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

ΧΟΡΟΣ

ἀλλ᾽ οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ᾽ οὐ χαίρων ἴσως
ἐνυβριεῖς λόγους λέξεις τ᾽ ἀνοσίους

ἐπ᾽ ἀθέοις ἔργοις·
καὶ γὰρ ἀνταμειψόμεσθά σ᾽ ὥσπερ εἰκὸς ἀντὶ τῶνδε.
τάχα δὲ μεταβαλοῦσ᾽ ἐπὶ κάχ᾽ ἑτερότροπά
τίς σ᾽ ἐπέχει τύχη.
ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον πυρπολεῖν θ᾽ ὅσον τάχος.

ΓΥΝΗ Α

ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας ὦ Μανία.
κἀγώ σ᾽ ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ᾽ ὦ παιδίον
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἔστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ᾽ ἡ κόρη
οἴνου πλέως καὶ ταῦτα περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται
κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν ἡμῖν δ᾽ αὖ κακόν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκῃ.

ΓΥΝΗ Α

παράβαλλε πολλὰς κληματίδας ὦ Μανία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

παράβαλλε δῆτα· σὺ δ᾽ ἀπόκριναί μοι τοδί,
τουτὶ τεκεῖν φῄς;

ΓΥΝΗ Α

καὶ δέκα μῆνας αὔτ᾽ ἐγὼ
ἤνεγκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἤνεγκας σύ;

ΓΥΝΗ Α

νὴ τὴν Ἄρτεμιν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τρικότυλον ἢ πῶς; εἰπέ μοι.

ΓΥΝΗ Α

τί μ᾽ εἰργάσω;
ἀπέδυσας ὦναίσχυντέ μου τὸ παιδίον
τυννοῦτον ὄν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τυννοῦτο;

ΓΥΝΗ Α

μικρὸν νὴ Δία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χόας ἢ τέτταρας;

ΓΥΝΗ Α

σχεδὸν τοσοῦτον χὤσον ἐκ διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.

ΓΥΝΗ Α

ἐμπρήσομεν τοίνυν σε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

πάνυ γ' ἐμπίμπρατε·
αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.

ΓΥΝΗ Α

μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῄζεις ποίει
ὑπέρ γε τούτου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.

ΓΥΝΗ Α

οἴμοι τέκνον. δός μοι σφαγεῖον Μανία,
ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὕπεχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.

ΓΥΝΗ Α

κακῶς ἀπόλοι', ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.

ΓΥΝΗ Α

τί τῆς ἱερείας γίγνεται;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τουτί. λαβέ.

ΓΥΝΗ Γ

ταλαντάτη Μίκκα τίς ἐξεκόρησέ σε;
τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου διεχρήσατο;

ΓΥΝΗ Α

ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ' οὗτος φράσω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;
τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα
οὐ φαίνεταί πω. φέρε τίν' οὖν ἂν ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ γάρ εἰσί μοι πλάται.
πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν μοι πλάτας λαβεῖν; πόθεν;
τί δ' ἂν εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιστον πολύ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κἀκεῖν' ἦν ξύλον.
ὦ χεῖρες ἐμαὶ νῦν δὴ 'γχειρεῖν
ὑμᾶς ἔργῳ πορίμῳ χρή.
ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὁλκοὺς
κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἴμοι
τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·
χώρει χώρει. ποίαν αὔλακα;
βάσκετ' ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοὺς
κείνᾳ ταύτᾳ· ταχέως χρή.

ΧΟΡΟΣ

ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι,
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστιν ἅπαντα,
ἔριδες νεῖκη στάσις ἀργαλέα λύπη πόλεμος. φέρε δή νυν,
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ὑμεῖς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν,
κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐκκύψασαν ἁλῶναι,
ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ' εὕρητ' αὐτὸ θύρασιν,
μανίας μαίνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ ἀληθῶς
ἔνδοθεν ηὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ' ἔνδον.
κἂν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι·

κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὖθις τὸ κακὸν παρακῦψαν ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
ὑμῶν ἐσμεν πολὺ βελτίους, βάσανός τε πάρεστιν ἰδέσθαι.
βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γάρ φαμεν ὑμᾶς,
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον,
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ' ἑκάστου.
Ναυσιμάχης μέν γ' ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τἄργα.
καὶ μὴν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλα-
βακχοῦς.
πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν
Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν ἀμείνων
παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν· οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσει.
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἢν τὰ μέγισθ' ὑφέληται
φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ', αὐθημερὸν αὔτ' ἀπέδωκεν.
ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας.
καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν·
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τἀντίον ὁ κανὼν οἱ καλαθίσκοι
τὸ σκιάδειον·
τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σκιάδειον.
πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως, ἓν δ' ὑπερφυέστατον.
χρῆν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,

προεδρίαν ταύτῃ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν·
εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμένην
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκὸς ὦ πόλις
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ', ᾗ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι
καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,
ἀλλὰ κείρεσθαι βίᾳ τὰ χρήματ' εἰπόντας τοδί,
ἀξία γοῦν εἶ πόκου τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδών; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;
ἐγᾦδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
πάντως δ' ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥΝΗ Γ

τί αὖ σὺ κυκανᾷς ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἕξεις, ἕως ἂν τῶν πρυτάνεών τις φανῇ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.

ΓΥΝΗ Γ

πανοῦργος εἶ νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως.

ΓΥΝΗ Γ

σοί γ' ὤλεθρε
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

Ἑλένη δ' ἐκλήθην.

---

833 ταξίαρχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμήν τινα,
837 ἢ τριήραρχον πονηρὸν ἢ κυβερνήτην κακόν,

ΓΥΝΗ Γ

αὖθις αὖ γίγνει γυνή,
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ σκαμανδρίαις
ῥοαῖσιν ἔθανον.

ΓΥΝΗ Γ

ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἴμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
οὑμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
τί οὖν ἔτι ζῶ;

ΓΥΝΗ Γ

τῶν κοράκων πονηρίᾳ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν.
μὴ ψεῦσον ὦ Ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ποίου Πρωτέως;

ΓΥΝΗ Γ

ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νὴ τὼ θεώ,
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

Αἴγυπτον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὦ δύστηνος οἷ πεπλεύκαμεν.

ΓΥΝΗ Γ

πείθει τι τούτῳ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφορεῖον τουτογί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος;

ΓΥΝΗ Γ

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ' ὦ ξένε,

ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾷς ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

αἰαῖ τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

ΓΥΝΗ Γ

κακῆ κακῶς τἄρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ,
ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
φάρει καλυπτὸς ὦ ξένη;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

βιάζομαι
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.

ΓΥΝΗ Γ

τί ὦ κακόδαιμον ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν ὦ ξένε
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

βαύζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ξένη τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

αὕτη Θεονόη Πρωτέως.

ΓΥΝΗ Γ

μὰ τὼ θεὼ
εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
σὺ δ' εἶ πανοῦργος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὁπόσα τοι βούλει λέγε.
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

γύναι τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τουτὶ τί ἔστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
ὦ θεοὶ τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ γύναι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γάρ σε κἄμ' ἔχει λόγος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γυνή;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον γύναι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
λαβέ με λαβέ με πόσι, περίβαλε δὲ χέρας.
φέρε σε κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με
λαβὼν ταχὺ πάνυ.

ΓΥΝΗ Γ

κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύσεις ἐμέ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;

ΓΥΝΗ Γ

οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ᾐγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χὠ τοξότης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μέν' ἥσυχος.
οὐ γὰρ προδώσω οὐδέποτέ σ', ἤνπερ ἐμπνέω,
ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;

οὗτος τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων
ὦ τοξότ' ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
παῖ' ἢν προσίῃ τις.

ΓΥΝΗ Γ

νὴ Δί' ὡς νῦν δή γ' ἀνὴρ
ὀλίγου μ' ἀφεῖλετ' αὐτὸν ἱστιορράφος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὦ πρύτανι πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

τί σοι χαρίσωμαι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἰατταταιάξ· ὦ κροκώθ' οἷ' εἴργασαι·
κοὐκ ἔστ' ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ

ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυναιξίν,
ὅταν ὄργια σεμνὰ θεοῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐτοῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.
ὅρμα χώρει·
κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον,
χερὶ σύναπτε χεῖρα,
ῥυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα·
βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν.
ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ

κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
ἅμα δὲ καὶ
γένος ὀλυμπίων θεῶν
μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
εἰ δέ τις
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ᾽ οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἀλλὰ χρῆν
ὥς ἐπ᾽ ἔργον αὖ τι καινὸν
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν.
πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύραν
μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν ἄνασσαν ἁγνήν.
χαῖρ᾽ ὦ ἑκάεργε,
ὄπαζε δὲ νίκην.
Ἥραν δὲ τὴν τελείαν
μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός,
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσι συμπαίζει τε καὶ
κλῇδας γάμου φυλάττει.
Ἑρμῆν τε νόμιον ἄντομαι
καὶ Πᾶνα καὶ νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραισι
χαρέντα χορείαις.
ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλῆν χάριν χορείας.
παίσωμεν ὦ γυναῖκες οἷάπερ νόμος,
νηστεύομεν δὲ πάντως.
ἀλλ᾽ εἶ᾽ ἐπ᾽ ἄλλ᾽ ἀναστρεφ᾽ εὐρύθμῳ ποδί,
τόρευε πᾶσαν ᾠδήν·
ἡγοῦ δέ γ᾽ αὐτὸς ὧδε
σὺ κισσοφόρε βάκχειε
δέσποτ᾽· ἐγὼ δὲ κώμοις
σὲ φιλοχόροισι μέλψω.

959—961 = 962—965
969—973a = 977—981b
974a—976 = 981b—984

εὔιε ὦ Διὸς σὺ
βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,
χοροῖς τερπόμενος
κατ᾽ ὄρεα νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,
ὦ εὔι᾽ εὔι᾽ εὐοῖ
ὦ εὔι᾽ ἀναχορεύων.
ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
κιθαιρώνιος ἠχώ,
μελάμφυλλά τ᾽ ὄρη
δάσκια καὶ νάπαι πετρώδεις βρέμονται·
κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὦ τοξόθ᾽ ἱκετεύω σε.

ΤΟΞΟΤΗΣ

μή μ᾽ ἱκετεῦσι σύ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

χάλασον τὸν ἧλον.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ἀλλὰ ταῦτα δρᾶσ᾽ ἐγώ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ἔτι μᾶλλο βοῦλις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἀτταταῖ ἰατταταῖ·
κακῶς ἀπόλοιο.

ΤΟΞΟΤΗΣ

σῖγα κακοδαίμων γέρον.
πέρ᾽ ἐγὼ ᾽ξινίγκι πορμός, ἵνα πυλάξι σοι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ταυτὶ τὰ βέλτιστ᾽ ἀπολέλαυκ᾽ Εὐριπίδου.
ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών,
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ᾽ Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι

990—994 = 995—1000

τὰ δέσμ᾽ ὑπάρχει. δῆλον οὖν τοῦτ᾽ ἔσθ᾽ ὅτι
ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτετο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

φίλαι παρθένοι φίλαι, πῶς ἂν οὖν
ἐπέλθοιμι καὶ
τὸν Σκύθην λάθοιμι;
κλύεις; ὦ πρὸς αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
κατάνευσον, ἔασον ὡς
τὴν γυναῖκά μ᾽ ἐλθεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἄνοικτος ὅς μ᾽ ἔδησε τὸν
πολυστονώτατον βροτῶν·
μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν ἀπωλόμην ὅμως.
ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλαι μοι φύλαξ
ἐφεστὼς ὀλοὸν ἄφιλον ἐκρέμασεν
κόραξι δεῖπνον. ὁρᾷς; οὐ χοροῖ-
σιν οὐδ᾽ ἡλίκων ὑπὸ νεανίδων
[ψῆφον] κημὸν ἕστηκ᾽ ἔχουσ᾽,
ἀλλ᾽ ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι.
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι δεσμίῳ δὲ
γοᾶσθέ μ᾽ ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων τάλαν᾽ ἄνομα πάθεα,
φῶτά τε λιτομέναν, πολυδάκρυτον ἀί-
δα γόον φλέγουσαν,
αἰαῖ αἰαῖ,
ὃς ἔμ᾽ ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἐμὲ κροκόεντ᾽ ἐνέδυσεν·
ἐπὶ δὲ τοῖσδ᾽ ἐς τόδ᾽ ἀνέπεμψεν
ἱερόν, ἔνθα γυναῖκες.
ἰὼ μοῖρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὦ κατάρατος ἐγώ·
τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται

πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λαιμοτόμητ' ἄχη δαιμόνι', αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

χαῖρ' ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα
ὅς σ' ἐξέθηκεν ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

σὺ δ' εἶ τίς ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
ἀλλ' ὦ τέκνον σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρὴ ποιεῖν,
κλάειν ἐλεινῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου γόων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὦ νὺξ ἱερὰ
πῶς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς
τοῦ σεμνοτάτου δι' ὀλύμπου;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

δι' ὀλύμπου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μέρος ἐξέλαχον

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

θανάτου τλήμων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

θανάτου τλήμων;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἀπολεῖς μ' ὦ γραῦ στωμυλλομένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

στωμυλλομένη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

νὴ Δί᾽ ὀχληρά γ᾽ εἰσήρρηκας
λίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

λίαν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὦγάθ᾽ ἔασόν με μονῳδῆσαι,
καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

παῦσαι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

βάλλ᾽ ἐς κόρακας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

βάλλ᾽ ἐς κόρακας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

τί κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί κακόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ληρεῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ληρεῖς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

οἴμωζ᾽.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οἴμωζ᾽.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὀτότυζ᾽.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὀτότυζ᾽.

ΤΟΞΟΤΗΣ

οὗτος σί λαλῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὗτος σί λαλῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ

πρυτάνεις καλέσω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πρυτάνεις καλέσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ

σί κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σί κακόν;

ΤΟΞΟΤΗΣ

πῶτε τὸ πωνή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πῶτε τὸ πωνή;

ΤΟΞΟΤΗΣ

σὺ λαλῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σὺ λαλῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ

κλαύσει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

κλαύσει.

ΤΟΞΟΤΗΣ

καχκάσκι μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καχκάσκι μοι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πλησίον αὕτη.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ποῦ 'σθ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ πεύγει.
ποῖ ποῖ πεύγεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ποῖ ποῖ πεύγεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ

οὐ καιρήσεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐ καιρήσεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ

ἔτι γὰρ γρύζεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔτι γὰρ γρύζεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ

λαβὲ τὴ μιαρά.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

λαβὲ τὴ μιαρά.

ΤΟΞΟΤΗΣ

λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὦ θεοὶ τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον
Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν τὸ γοργόνος
κάρα κομίζων.

ΤΟΞΟΤΗΣ

τί λέγι; τῇ Γόργος πέρι
τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τὴν γοργόνος
ἔγωγε φημί.

ΤΟΞΟΤΗΣ

Γόργο τοι κἀγὼ λέγι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ὦ ξένε κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν,
λῦσόν με δεσμῶν.

ΤΟΞΟΤΗΣ

οὐκὶ μὴ λαλῆσι σύ.
κατάρατο τολμᾷς ἀποτανουμένη λαλᾷς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὦ παρθέν' οἰκτείρω σὲ κρεμαμένην ὁρῶν.

ΤΟΞΟΤΗΣ

οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἁμαρτωλὴ γέρων
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ληρεῖς ὦ Σκύθα.
αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.

ΤΟΞΟΤΗΣ

σκέψαι τὸ κύστο· μή τι μικρὸ παίνεται;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἅψωμαι κόρης·
φέρε Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασίν ἐστιν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἴληφεν.

ΤΟΞΟΤΗΣ

οὐ ζηλῶσί σε·
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὸ πυγίζεις ἄγων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτὴν ὦ Σκύθα
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;

ΤΟΞΟΤΗΣ

εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τὴ γέροντο πύγισο,
τὴ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρώκτισον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μὰ Δἰ' ἀλλὰ λύσω δεσμά.

ΤΟΞΟΤΗΣ

μαστιγῶ σ' ἄρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ

τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψο τουτοΐ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

αἰαῖ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ
μάτην ἀναλίσκοις ἄν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.

ΤΟΞΟΤΗΣ

μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ἔτι γὰρ σὺ τὴ μάστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ

Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορόν,
παρθένον ἄζυγα κούρην.
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει
καὶ κράτος φανερὸν μόνη
κληδοῦχός τε καλεῖται.
φάνηθ' ὦ τυράννους
στυγοῦσ' ὥσπερ εἰκός.
δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.
ἥκετε δ' εὔφρονες ἵλαοι,
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον,

1140—1142 = 1145—1147 1148—1152 = 1155—1159

ἄνδρας ἵν' οὐ θέμις εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεοῖν, ἵνα λαμπάσι
φαίνετον ἄμβροτον ὄψιν.
θεσμοφόρω πολυποτνία,
μόλετον ἔλθετον, ἀντόμεθα·
καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετε· νῦν ἀφίκεσθον, ἰὼ ἱκε-
τεύομεν, ἐνθάδε χἡμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

γυναῖκες εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμῇ
κακὸν τὸ λοιπόν. ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.

ΧΟΡΟΣ

χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεσφέρεις λόγον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὅδ' ἐστὶν οὑν τῇ σανίδι κηδεστὴς ἐμός.
ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μή ποτε
κακῶς ἀκούσεσθ'· ἢν δὲ μὴ πίθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.

ΧΟΡΟΣ

τὰ μὲν παρ' ἡμῖν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν ὦλάφιον ἅ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν.
πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κἀνακάλπασον.
σὺ δ' ὦ Τερηδὼν ἐπαναφύσα περσικόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ

τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τις ἀνεγεῖρί μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν ὦ τοξότα.
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ὀρκῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.
ὡς ἐλαπρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κῴδιο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν ὦ τέκνον τοδί·
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου
τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ναῖκι ναὶ
κάτησο κάτησο, ναῖκι ναὶ ὦ τυγάτριον.
οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

αὔλει σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

ΤΟΞΟΤΗΣ

καλό γε τὸ πυγή. κλαῦσί γ' ἂν μὴ 'νδον μένῃς.
εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καλῶς ἔχει. λαβὲ θοἰμάτιον· ὥρα 'στὶ νῷν
ἤδη βαδίζειν.

ΤΟΞΟΤΗΣ

οὐχὶ πιλῆσι πρῶτά με;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πάνυ γε· φίλησον αὐτόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ὂ ὂ ὂ παπαπαπαῖ,
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ ἀττικὸς μέλις.
τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

χαῖρε τοξότα,
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ναὶ ναὶ γρᾴδιο.
ἐμοὶ χάρισο σὺ τοῦτο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

δώσεις οὖν δραχμήν;

ΤΟΞΟΤΗΣ

ναὶ ναῖκι δῶσι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τἀργύριον τοίνυν φέρε.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ἀλλ' οὐκ ἔχω δέν· ἀλλὰ τὸ σιβύνην λαβέ.
ἔπειτα κομίσι σ' αὐτός. ἀκολούτει τέκνον.

σὺ δὲ τοῦτο τήρει τὴ γέροντο, γράδιο.
ὄνομα δέ σοι τί ἔστιν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἀρτεμισία.
μέμνησο τοίνυν τοὔνομ᾽.

ΤΟΞΟΤΗΣ

Ἀρταμουξία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ἑρμῆ δόλιε ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε παιδάριον ταυτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ᾽ ὅπως ἀνδρικῶς
ὅταν λυθῇς τάχιστα φεύξει καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί᾽ οἴκαδε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ᾽ ἢν ἅπαξ λυθῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ὦ γράδι᾽ ὡς χαρίεντό σοι τὸ τυγάτριον,
κοὐ δύσκολ᾽ ἀλλὰ πρᾶο. ποῦ τὸ γράδιο;
οἴμ᾽ ὡς ἀπόλωλο· ποῦ τὸ γέροντ᾽ ἐντευτενί;
ὦ γράδι᾽, ὦ γρᾷ᾽. οὐκ ἐπαινῶ γράδιο.
Ἀρταμουξία.
διέβαλέ μ᾽ ὠ γραῦς. ἀπότρεχ᾽ ὡς τάχιστα σύ·
ὀρτῶς δέ τι σιβύνη ᾽στί· καταβινῆσι γάρ.
οἴμοι
τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γράδι᾽; Ἀρταμουξία.

ΧΟΡΟΣ

τὴν γραῦν ἐρωτᾷς ἣ ᾽φερεν τὰς πηκτίδας;

ΤΟΞΟΤΗΣ

ναὶ ναῖχι. εἶδες αὐτό;

ΧΟΡΟΣ

ταύτῃ γ᾽ οἴχεται
αὐτή τ᾽ ἐκείνη καὶ γέρων τις εἵπετο.

ΤΟΞΟΤΗΣ

κροκῶτ᾽ ἔκοντο τὴ γέροντο;

ΧΟΡΟΣ

φήμ' ἐγώ.
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ὦ μιαρὸ γρᾶο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
Ἀρταμουξία.

ΧΟΡΟΣ

ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τῃδὶ διώξει; 'ς τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ

κακόδαιμον, ἄλλα τρέξι. Ἀρταμουξία.

ΧΟΡΟΣ

τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας, τρέχε.
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν· ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
οἴκαδ' ἑκάστῃ. τὼ θεσμοφόρω δ'
ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀνταποδοίτην.

over-loaded

crushed

bearing-pole

take it off my shoulders

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ
ΝΕΚΡΟΣ
ΧΑΡΩΝ
ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ
ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ
ΑΙΑΚΟΣ
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ
ΠΛΑΘΑΝΗ
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΑΙΣΧΥΛΟΣ
ΠΛΟΥΤΩΝ

ΞΑΝΘΙΑΣ

Εἴπω τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι,
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.

ΞΑΝΘΙΑΣ

μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πλήν γ' ὡς θλίβομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ Δία
θαρρῶν γ'· ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρεῖς,

ΞΑΝΘΙΑΣ

τὸ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μεταβαλλόμενος τἀνάφορον ὅτι χεζητιᾷς.

ΞΑΝΘΙΑΣ

μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τί δῆτ᾽ ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μή νυν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ᾽νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὢ τρισκακοδαίμων ἄρ᾽ ὁ τράχηλος οὑτοσί,
ὅτι θλίβεται μέν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρῶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εἶτ᾽ οὐχ ὕβρις ταῦτ᾽ ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ᾽ ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος υἱὸς Σταμνίου
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ᾽ ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ᾽ ἄχθος φέροι;

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐ γὰρ φέρω ᾽γώ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πῶς φέρεις γὰρ ὅς γ᾽ ὀχεῖ;

ΞΑΝΘΙΑΣ

φέρων γε ταυτί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τίνα τρόπον;

ΞΑΝΘΙΟΣ

βαρέως πάνυ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ᾽ ὃ σὺ φέρεις ὄνος φέρει;

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐ δῆθ᾽ ὅ γ᾽ ἔχω ᾽γὼ καὶ φέρω μὰ τὸν Δί᾽ οὔ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ᾽ αὐτὸς ὑφ᾽ ἑτέρου φέρει;

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐκ οἶδ᾽· ὁ δ᾽ ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

σὺ δ᾽ οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὔ φῄς σ᾽ ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.

ΞΑΝΘΙΑΣ

οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.

---

15 σκεύη φέρουσ᾽ ἑκάστοτ᾽ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.

son of Wine-jar

slaves freed who fought at Arginusae

savagely

18. 4. has also an obs. sense; cf. 57.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κατάβα πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ᾽, οἷ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἠμί, παῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ᾽ ὅστις· εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὁ παῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τί ἔστιν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐκ ἐνεθυμήθης;

ΞΑΝΘΙΑΣ

τὸ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὡς σφόδρα μ᾽ ἔδεισε.

ΞΑΝΘΙΑΣ

νὴ Δία μὴ μαίνοιό γε.

ΗΡΑΚΛΗΣ

οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ᾽ ἐμαυτόν· ἀλλ᾽ ὅμως γελῶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὦ δαιμόνιε πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀλλ᾽ οὐχ οἷός τ᾽ εἴμ᾽ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐπεβάτευον Κλεισθένει.

ΗΡΑΚΛΗΣ

κἀναυμάχησας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ᾽ ἢ τρεισκαίδεκα.

ΗΡΑΚΛΗΣ

σφώ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὸν Ἀπόλλω.

ΗΡΑΚΛΗΣ

κᾆτ᾽ ἔγωγ᾽ ἐξηγρόμην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὶ δῆτ᾽ ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα.

ΗΡΑΚΛΗΣ

πόθος; πόσος τις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μικρὸς ἡλίκος Μόλων.

ΗΡΑΚΛΗΣ

γυναικός;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐ δῆτ᾽.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀλλὰ παιδός;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐδαμῶς.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀλλ᾽ ἀνδρός;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀτταταῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ξυνεγένου Κλεισθένει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μὴ σκῶπτέ μ᾽ ὠδέλφ᾽· οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἔχω κακῶς·
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ποῖός τις ὠδελφίδιον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοι δι᾽ αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ᾽ ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις γ᾽ ἐν τῷ βίῳ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἆρ᾽ ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς ἢ ᾽τέρᾳ φράσω;

ΗΡΑΚΛΗΣ

μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος .
Εὐριπίδου.

ΗΡΑΚΛΗΣ

καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;

cf. 48.

for (it is) not (so) but

pea-soup

5: For his father Soph. may have helped him

79. 5: test (by ringing)

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον.

ΗΡΑΚΛΗΣ
πότερον εἰς ᾅδου κάτω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.

ΗΡΑΚΛΗΣ
τί βουλόμενος;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

ΗΡΑΚΛΗΣ
τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.

ΗΡΑΚΛΗΣ
εἶτ' οὐ Σοφοκλέα πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου
μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
οὐ πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
κἄλλως ὁ μέν γ' Εὐριπίδης πανοῦργος ὢν
κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὃ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ' εὔκολος δ' ἐκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ
Ἀγάθων δὲ ποῦ 'σθ';

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ὅπου 'στ'; ἀπολιπών μ' οἴχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

ΗΡΑΚΛΗΣ
ποῖ γῆς ὁ τλήμων;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ἐς μακάρων εὐωχίαν.

ΗΡΑΚΛΗΣ
ὁ δὲ Ξενοκλέης;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ἐξόλοιτο νὴ Δία.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Πυθάγγελος δέ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

. . . .

. . . .

ΞΑΝΘΙΑΣ

περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα.

ΗΡΑΚΛΗΣ

οὔκουν ἕτερ᾽ ἔστ᾽ ἐνταῦθα μειρακύλλια
τραγῳδίας ποιοῦντα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.
ἐπιφυλλίδες ταῦτ᾽ ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ.
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι
ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.

ΗΡΑΚΛΗΣ

πῶς γόνιμον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ᾽ ἱερῶν,
γλῶτταν δ᾽ ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

ΗΡΑΚΛΗΣ

σὲ δὲ ταῦτ᾽ ἀρέσκει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μάλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἦ μὴν κόβαλά γ᾽ ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.

ΗΡΑΚΛΗΣ

καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

δειπνεῖν με δίδασκε.

92.1. mere leaves (without fruit), i.e. verbiage.
93.1.2. music-schools of swallows.

101. 7.8. over the victims

μὴ λέγε — ἀλλά

3. 3. forts in the road
14. 2. 3. rooms, land ladies
15. 1. bug.

21. by rope & bench (towing & rowing)

26. 4. shin

ΞΑΝΘΙΑΣ

περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀλλ' ὧνπερ ἕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
ἐχρῶ τόθ', ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας ἀρτοπώλια
πορνεῖ' ἀναπαύλας ἐκτροπὰς κρήνας ὁδοὺς
πόλεις διαίτας πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ὦ σχέτλιε τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπῃ τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς ᾅδου κάτω·
καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.

ΗΡΑΚΛΗΣ

φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;
μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη
ἡ διὰ θυΐας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἆρα κώνειον λέγεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ

μάλιστά γε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον·
εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.

ΗΡΑΚΛΗΣ

βούλει κατάντη καὶ ταχεῖαν σοι φράσω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὸν Δί' ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εἶτα τί;

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τί δρῶ;

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ᾽ ἐντεῦθεν θεῶ,
κἄπειτ᾽ ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
εἶναι, τόθ᾽ εἶναι καὶ σὺ σαυτόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ποῖ;

ΗΡΑΚΛΗΣ

κάτω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀλλ᾽ ἀπολέσαιμ᾽ ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην.

ΗΡΑΚΛΗΣ

τί δαί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀλλ᾽ ὁ πλοῦς πολύς.
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
ἄβυσσον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳὶ σ᾽ ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει δύ᾽ ὀβολὼ μισθὸν λαβών.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

φεῦ,
ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ᾽ ὀβολώ.
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε;

ΗΡΑΚΛΗΣ

Θησεὺς ἤγαγεν.
μετὰ ταῦτ᾽ ὄφεις καὶ θηρί᾽ ὄψει μυρία
δεινότατα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μή μ᾽ ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ᾽ ἀποτρέψεις.

131. torch-race starting

133. 1. 'start them' inv.

134. 5. meat-puddings

138.1. bottomless

146. 2. dung

149. 3. beat

156. 2. myrtle grove

159. 7. celebrate

ΗΡΑΚΛΗΣ

εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους,
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
ἢ παῖδα βινῶν τἀργύριον ὑφείλετο,
ἢ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὅρκον ὤμοσεν,
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κεἰ
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν πνοή,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνθαδί,
καὶ μυρρινῶνας καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ κρότον χειρῶν πολύν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν;

ΗΡΑΚΛΗΣ

οἱ μεμυημένοι,

ΞΑΝΘΙΑΣ

νὴ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.

ΗΡΑΚΛΗΣ

οἵ σοι φράσουσ' ἁπαξάπανθ' ὧν ἂν δέῃ.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ' ὠδελφέ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ Δία καὶ σύ γε
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε.

ΞΑΝΘΙΑΣ

πρὶν καὶ καταθέσθαι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.

ΞΑΝΘΙΑΣ

μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα.

τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται. 163

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐὰν δὲ μὴ εὕρω;

ΞΑΝΘΙΑΣ

τότε μ' ἄγειν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καλῶς λέγεις.
καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσιν οὑτοιὶ νεκρόν.
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε βούλει σκευάρι' εἰς ᾅδου φέρειν;

ΝΕΚΡΟΣ

πόσ' ἄττα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ταυτί.

ΝΕΚΡΟΣ

δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μὰ Δί' ἀλλ' ἔλαττον.

ΝΕΚΡΟΣ

ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.

ΝΕΚΡΟΣ

εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγου.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

λάβ' ἐννέ' ὀβολούς.

ΝΕΚΡΟΣ

ἀναβιῴην νυν πάλιν.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τουτὶ τί ἔστι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τοῦτο; λίμνη νὴ Δία
αὕτη 'στὶν ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ.

ΞΑΝΘΙΑΣ

νὴ τὸν Ποσειδῶ κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.

---

180 χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. ΧΑΡΩΝ ὠὸπ παραβαλοῦ.

take me (κοὐκ τότ' ἐμ' ἔχειν)

195. 5. come to terms

180. 6. Lay the boat alongside (to his own room)

6. plaiting of Ocnus (a rope of hay)
50 Bgk. Mein. Kock.
vulg. ὄνου πόκας. Donkey's wool town, cf. the
proverb ὄνον κείρειν, an impossibility.

188. 5. put ashore

91. an obscure reference to Arginusae: cf. περὶ ψυχῆς.

95. 3. withering

97. to. but in 199, upon

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

χαῖρ᾽ ὦ Χάρων, χαῖρ᾽ ὦ Χάρων, χαῖρ᾽ ὦ Χάρων.

ΧΑΡΩΝ

τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
τίς ἐς τὸ λήθης πεδίον, ἢ ᾽ς ὄκνου πλοκάς,
ἢ ᾽ς κερβερίους, ἢ ᾽ς κόρακας, ἢ ᾽πὶ τάρταρον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐγώ.

ΧΑΡΩΝ

ταχέως ἔμβαινε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ποῖ σχήσειν δοκεῖς;
ἐς κόρακας ὄντως;

ΧΑΡΩΝ

ναὶ μὰ Δία σοῦ γ᾽ οὕνεκα.
ἔμβαινε δή.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

παῖ δεῦρο.

ΧΑΡΩΝ

δοῦλον οὐκ ἄγω,
εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ

μὰ τὸν Δί᾽ οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

ΧΑΡΩΝ

οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;

ΞΑΝΘΙΑΣ

ποῦ δῆτ᾽ ἀναμενῶ;

ΧΑΡΩΝ

παρὰ τὸν αὑαίνου λίθον
ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μανθάνεις;

ΞΑΝΘΙΑΣ

πάνυ μανθάνω.
οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;

ΧΑΡΩΝ

κάθιζ᾽ ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος τί ποιεῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὅ τι ποιῶ; τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ
ἵζω ᾽πὶ κώπην, οὗπερ ἐκέλευές με σύ;

ΧΑΡΩΝ

οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ γάστρων;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἰδού.

ΧΑΡΩΝ

οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἰδού.

ΧΑΡΩΝ

οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων ἀλλ' ἀντιβὰς
ἐλᾷς προθύμως;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κᾆτα πῶς δυνήσομαι
ἄπειρος ἀθαλάττωτος ἀσαλαμίνιος
ὢν εἶτ' ἐλαύνειν;

ΧΑΡΩΝ

ῥᾷστ'· ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τίνων;

ΧΑΡΩΝ

βατραχοκύκνων θαυμαστά.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κατακέλευε δή.

ΧΑΡΩΝ

ὦ ὀπὸπ ὦ ὀπόπ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνων βοὰν
φθεγξώμεθ', εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδάν,
κοὰξ κοάξ,
ἣν ἀμφὶ Νυσήιον
Διὸς Διώνυσον ἐν
λίμναισιν ἰαχήσαμεν,
ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι

202. 6. planting foot on stretcher.

incumbere remis. M

206. 3. plunge in your oars (Kock). put hand to oar = gives the time

<u>Παροχορήγημα</u>

212. 1. harmonious.

218. 3. in drunken revelry. The days of the Anthesteria were called 1. Πιθοιγία, 2. Χόες, 3. Χύτροι, from the <u>pots</u> of pulse offered to Hermes.

30.2. of the horny hoof.

32. 4. that backs the lyre (as a sounding-board)

36. my πρωκτός will say (παππάξ)

alingale & flowering rush

r sang to our mazy dance
n the water of the pool, with the plash of bursting bubbles

τὸν ὄρρον ὦ κοὰξ κοάξ·
ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ·
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἄλλ' ἢ κοάξ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

εἰκότως γ' ὦ πολλὰ πράττων.
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πὰν ὁ καλαμόφθογγα παίζων·
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χὠ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος
παύσασθε.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δή ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἁμέραισιν
ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
πολυκολύμβοισιν μέλεσσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασιν.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

δεινά τἄρα πεισόμεσθα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οἰμώζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ'
ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ δι' ἡμέρας,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐδέποτε· κεκράξομαι γὰρ
κἂν δέῃ δι' ἡμέρας
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ,
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.

ΧΑΡΩΝ

ὢ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ναῦλον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἔχε δὴ τὠβολώ.
ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἦ Ξανθία.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἰαῦ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

βάδιζε δεῦρο.

ΞΑΝΘΙΑΣ

χαῖρ' ὦ δέσποτα.

52. 4. haughty, disdainful.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τί ἔστι τἀνταυθί;

ΞΑΝΘΙΑΣ

σκότος καὶ βόρβορος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν;

ΞΑΝΘΙΑΣ

σὺ δ' οὔ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ

προϊέναι βέλτιστα νῷν,
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὡς οἰμώξεται.
ἠλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγώ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

ΞΑΝΘΙΑΣ

νὴ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ποῦ ποῦ 'στιν;

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἐξόπισθεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐξόπισθ' ἴθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πρόσθε νυν ἴθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ποῖόν τι;

ΞΑΝΘΙΑΣ

δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται

ποτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ᾽ ὀρεύς, ποτὲ δ᾽ αὖ γυνὴ
ὡραιοτάτη τις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ποῦ ᾽στι; φέρ᾽ ἐπ᾽ αὐτὴν ἴω.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἀλλ᾽ οὐκέτ᾽ αὖ γυνή ᾽στιν, ἀλλ᾽ ἤδη κύων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἔμπουσα τοίνυν ἐστί.

ΞΑΝΘΙΑΣ

πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;

ΞΑΝΘΙΑΣ

νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον,
σάφ᾽ ἴσθι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ποῖ δῆτ᾽ ἂν τραποίμην;

ΞΑΝΘΙΑΣ

ποῖ δ᾽ ἐγω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἱερεῦ διαφύλαξόν μ᾽, ἵν᾽ ὦ σοι ξυμπότης.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἀπολούμεθ᾽ ὦναξ Ἡράκλεις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐ μὴ καλεῖς μ᾽
ὤνθρωφ᾽, ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.

ΞΑΝΘΙΑΣ

Διόνυσε τοίνυν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τοῦτ᾽ ἔθ᾽ ἧττον θατέρου.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἴθ᾽ ᾗπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ᾽ ὦ δέσποτα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τί δ᾽ ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ

θάρρει· πάντ᾽ ἀγαθὰ πεπράγαμεν,
ἔξεστί θ᾽ ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ.
ἥμπουσα φρούδη.

298: 8. of cow-dung

Protagonist of the Orestes, where this occurs, 279.

308. 1. The priest (297)

320. 6. of Melos, a despiser of the gods.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κατόμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ

νὴ τὸν Δία.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὖθις κατόμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ

νὴ Δί᾽.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὄμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ

νὴ Δία.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ᾽ αὐτὴν ἰδών.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασέ σου.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
τίν᾽ αἰτιάσομαι θεῶν μ᾽ ἀπολλύναι;
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα;

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὗτος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τί ἔστιν;

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐ κατήκουσας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τίνος;

ΞΑΝΘΙΑΣ

αὐλῶν πνοῆς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἔγωγε, καὶ δᾴδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἀλλ᾽ ἠρεμὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

ΧΟΡΟΣ

Ἴακχ᾽ ὦ Ἴακχε. υ – – υ – –   bacch.
Ἴακχ᾽ ὦ Ἴακχε.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖν᾽ ὦ δέσποθ᾽· οἱ μεμυημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσι γοῦν τὸν Ἴακχον ὅνπερ Διαγόρας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κἀμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

ΧΟΡΟΣ

Ἴακχ' ὦ πολυτίμοις ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων,
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε,
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων
ὁσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων περὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
στέφανον μύρτων, θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον φιλοπαίγμονα τιμάν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἁγνὰν ὁσίοις
μετὰ μύσταισι χορείαν.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις, ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς;

ΧΟΡΟΣ

ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ γὰρ ἥκει τινάσσων,
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε,
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
φλογὶ φέγγεται δὲ λειμών·
γόνυ πάλλεται γερόντων· ἀποσείονται δὲ λύπας
χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς
ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς. σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων
προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἕλειον δάπεδον
χοροποιὸν μάκαρ ἥβαν.
εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων ἢ γνώμην μὴ καθαρεύει,
ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν,
μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις,
ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται,
ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὢν εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον,

324—336=340—353

333. 5. service

339. 2.7. sausage

347. 5. cycles

357. 6.7. been initiated into the mysteries of

363. 5. five per cent tax collector
364. 1. row-lock pads. 3. sail-cloths

77.1. the purification is finished. (MSS. ηρίοτηται. Gr. me.
so Bgk.
376. 2. i.e. Persephone

81. 3.4.5: for all time to come

87. 1c. δός

94. 3. partupp.

ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει,
ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων,
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ᾽ ἀποτρώγει
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου·
τοισίδ᾽ ἀπαυδῶ καὖθις ἀπαυδῶ καὖθις τὸ τρίτον μάλ᾽ ἀπαυδῶ
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ᾽ ἀνεγείρετε μολπὴν
κατὰ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας καὶ τῇδε πρέπουσαν ἑορτῇ.
χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως αναp.
ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων ἐγκρούων
κἀπισκώπτων
καὶ παίζων καὶ χλευάζων,
ἠρίστευται δ᾽ ἐξαρκούντως.
ἀλλ᾽ ἔμβα χὤπως ἀρεῖς
τὴν σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἣ τὴν χώραν
σώσειν φήσ᾽ ἐς τὰς ὥρας,
κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται.
ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν αναp.
Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς κελαδεῖτε.
Δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων iambic
ἄνασσα συμπαραστάτει,
καὶ σῷζε τὸν σαυτῆς χορόν,
καί μ᾽ ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι·
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ᾽ εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παίσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
ἀλλ᾽ εἶα – – ⏑
νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο syn. iam. tetr.
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.

372—377=377ª—381 384—388=389—393
394—397=440—444=444—447

Ἴακχε πολυτίμητε, τέλος ἑορτῆς
ἥδιστον εὑρών, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν
καὶ δεῖξον ὡς ἄνευ πόνου
πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.
σὺ γὰρ κατασχισάμενος ἐπὶ γέλωτι
κἀπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον
καὶ τὸ ῥάκος
ἐξηῦρες ὥστ' ἀζημίους
παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου
συμπαιστρίας
χιτωνίου παραρραγέν-
τος τιτθίον προκῦψαν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ
παίζων χορεύειν βούλομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

κἄγωγε πρός.

ΧΟΡΟΣ

βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτερας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κἀστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
τὸν Κλεισθένους δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς,
κἄκλαε κἀκεκράγει
Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν Ἀναφλύστιος.
καὶ Καλλίαν γέ φασι

397. 3. mss. μέλος

418. 6. fellow-clansmen (play on ὀδόντας)

425. lamented stooping forward

430. 1. pud. mul. const, with ναμ.

What is this but (ἀλλ' ἢ) the old story?

τοῦτον τὸν Ἱπποβίνου
κύσθῳ λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἔχοιτ᾽ ἂν οὖν φράσαι νῷν
Πλούτων᾽ ὅπου ᾽νθάδ᾽ οἰκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.

ΧΟΡΟΣ

μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ᾽ αὖθις ἐπανέρῃ με,
ἀλλ᾽ ἴσθ᾽ ἐπ᾽ αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

αἴροι᾽ ἂν αὖθις ὦ παῖ.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
ἀλλ᾽ ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν.

ΧΟΡΟΣ

χωρεῖτε – – ᴗ
νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν᾽ ἄλσος
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς·
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξίν,
οὗ παννυχίζουσιν θεᾷ, φέγγος ἱερὸν οἴσων.
χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους
λειμῶνας ἀνθεμώδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον
τὸν καλλιχορώτατον
παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσιν.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,
ὅσοι μεμυήμεθ᾽ εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ᾽ ἄρα κόπτουσιν οὑπιχώριοι;

448—453 = 454—459

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

παῖ παῖ.

ΑΙΑΚΟΣ

τίς οὗτος;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.

ΑΙΑΚΟΣ

ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν κέρβερον
ἀπῇξας ἄγχων κἀποδρὰς ᾤχου λαβών,
ὃν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα
ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται
ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω
διασπάσονται γοργόνες τιθράσιαι,
ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὗτος τί δέδρακας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὦ καταγέλαστ' οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ
πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀλλ' ὡρακιῶ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σφογγίαν.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἰδοὺ λαβέ, προσθοῦ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ποῦ 'στιν;

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὦ χρυσοῖ θεοὶ
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν;

475: 2. lamprey.

477. Tithras, an Attic deme

479. i.e. sc. to enjoy (the offering!)

faint.

489. 3. see 479

494. 4. desire to show your courage

498. οὐ γὰρ ἀλλά = by all means

501. Callias.

505. 1. bake. 3.4.5. boiled pots of pea-soup of bruised (peas)

507. [illegible] 1. 3. flat cakes.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

δείσασα γὰρ
ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐγώ;
πῶς δειλὸς ὅστις σφογγίαν ᾔτησά σε;
οὐκ ἂν ἕτερός γ᾽ αὔτ᾽ εἰργάσατ᾽ ἀνήρ.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἀλλὰ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κατέκειτ᾽ ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ᾽ ἀνέστην καὶ προσέτ᾽ ἀπεψησάμην.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἀνδρεῖά γ᾽ ὦ Πόσειδον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οἶμαι νὴ Δία.
σὺ δ᾽ οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς;

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐ μὰ Δί᾽ οὐδ᾽ ἐφρόντισα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἴθι νυν ἐπειδὴ ληματίας κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ ᾽γὼ τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ·
ἐγὼ δ᾽ ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

ΞΑΝΘΙΑΣ

φέρε δὴ ταχέως αὔτ᾽· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ᾽ ἔχων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν ἐγὼ τὰ στρώματ᾽ ἄρωμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ὦ φίλταθ᾽ ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ᾽ εἴσιθι.
ἡ γὰρ θεός σ᾽ ὡς ἐπύθεθ᾽ ἥκοντ᾽, εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερεικτῶν χύτρας
ἔτνους δύ᾽ ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ᾽ ὅλον,
πλακοῦντας ὤπτα κολλάβους. ἀλλ᾽ εἴσιθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

κάλλιστ', ἐπαινῶ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
περιόψομἀπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
ἔφρυγε, κῷνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί.

ΞΑΝΘΙΑΣ

πάνυ καλῶς.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ληρεῖς ἔχων·
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἤδη 'νδον ἔσθ' ὡραιοτάτη κὠρχηστρίδες
ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ

πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ἡβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι.
ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χἠ τράπεζ' εἰσῄρετο.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὁ παῖς ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐπίσχες οὗτος. οὔ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων ὦ Ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τί δ' ἔστιν; οὔ δή πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἅδωκας αὐτός;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέρμα.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω.

---

519 ἴθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὅτι εἰσέρχομαι.

510. 1. seethe. 4. sweet meats, dried fruits
511. 1. roast, fry. parch.

316. 1. to be rather young.

famous wool
supine

545; 2. seized him by

548. 4. front teeth
549. 1. from Μάθαvον, bread-board

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἀμέλει καλῶς· ἔχ' αὔτ'. ἴσως γάρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.

ΧΟΡΟΣ

ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλίνδειν αὑτὸν ἀεὶ
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν
σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
πρὸς τὸ μαλθακώτερον
δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι
καὶ φύσει Θηραμένους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
στρώμασιν μιλησίοις
ἀνατετραμμένος κυνῶν ὀρ-
χηστρίδ' εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδ', ἐ-
γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
τοὐρεβίνθου 'δραττόμην, οὗ-
τος δ' ἅτ' ὢν καὐτὸς πανοῦργος
εἶδε κᾆτ' ἐκ τῆς γνάθου
πὺξ πατάξας μοὐξέκοψε
τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ

Πλαθάνη Πλαθάνη δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὑτοσί,
ὃς ἐς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε
ἑκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.

ΠΛΑΘΑΝΗ

νὴ Δία
ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα.

534—548=590—604

ΞΑΝΘΙΑΣ

κακὸν ἥκει τινί.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ

καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ᾽ εἴκοσιν
ἀν᾽ ἡμιωβολιαῖα.

ΞΑΝΘΙΑΣ

δώσει τις δίκην.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ

καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ληρεῖς ὦ γύναι
κοὐκ οἶσθ᾽ ὅ τι λέγεις.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ

οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἂν γνῶναί σ᾽ ἔτι;
τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.

ΠΛΑΘΑΝΗ

μὰ Δί᾽ οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν τάλαν,
ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ

κἄπειτ᾽ ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν ἔς με δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τούτου πάνυ τοὔργον· οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ

καὶ τὸ ξίφος γ᾽ ἐσπᾶτο μαίνεσθαι δοκῶν.

ΠΛΑΘΑΝΗ

νὴ Δία τάλαινα.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ

νὼ δὲ δεισάσα γέ που
ἐπὶ τὴν κατήλιφ᾽ εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
ὃ δ᾽ ᾤχετ᾽ ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβών.

ΞΑΝΘΙΑΣ

καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ

ἀλλ᾽ ἐχρῆν τι δρᾶν.
ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι,
ἵν᾽ αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,

---

570 ΠΛΑΘΑΝΗ *σὺ δ᾽ ἔμοιγ᾽ ἐάνπερ ἐπιτύχῃς Ὑπέρβολον.*

553. 6. boiled

559. 9. poor girl, (or) wretch

566. 3. transverse beam, loft.
567. 7. mate.

570. The women were metiers
571. 3. crush.

573. 7. grinders.

576. 6. guts

577. 1. worn out (wind out). 3. citing

58. 5. purblind

92. 1.[4] renew your youth to vehement action

ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ᾽ ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.

ΠΛΑΘΑΝΗ

ἐγὼ δέ γε τὸν λάρυγγ᾽ ἂν ἐκτέμοιμί σου
δρέπανον λαβοῦσ᾽, ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ἐπὶ τὸν Κλέων᾽, ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κάκιστ᾽ ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.

ΞΑΝΘΙΑΣ

οἶδ᾽ οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς αὖ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μηδαμῶς
ὦ Ξανθίδιον.

ΞΑΝΘΙΑΣ

καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οἶδ᾽ οἶδ᾽ ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·
κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.
ἀλλ᾽ ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ᾽ ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτός, ἡ γυνή, τὰ παιδία,
κάκιστ᾽ ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

ΞΑΝΘΙΑΣ

δέχομαι τὸν ὅρκον κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

ΧΟΡΟΣ

νῦν σὸν ἔργον ἔστ᾽, ἐπειδὴ
τὴν στολὴν εἴληφας ἥνπερ
εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
ἀνανεάζειν πρὸς τὸ σοβαρὸν
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινόν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει
κἀκβαλεῖς τι μαλθακόν,

ἐγὼ δέ γ᾽ ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε. 574

αὖθις αἱρεσθαί σ᾽ ἀνάγκη
᾽σται πάλιν τὰ στρώματα.

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐ κακῶς ὦνδρες παραινεῖτ᾽,
ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ᾽
ἄρτι συννοούμενος.
ὅτι μὲν οὖν, ἣν χρηστὸν ᾖ τι,
ταῦτ᾽ ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσεταί μ᾽ εὖ οἶδ᾽ ὅτι.
ἀλλ᾽ ὅμως ἐγὼ παρέξω
᾽μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ᾽ ὀρίγανον.
δεῖν δ᾽ ἔοικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

ΑΙΑΚΟΣ

ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
ἵνα δῷ δίκην· ἀνύετον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἥκει τῳ κακόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον.

ΑΙΑΚΟΣ

εἶεν, καὶ μάχει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εἶτ᾽ οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ
κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια;

ΑΙΑΚΟΣ

μᾶλλ᾽ ὑπερφυᾶ.

ΞΑΝΘΙΑΣ

σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. καὶ μὴν νὴ Δία
εἰ πώποτ᾽ ἦλθον δεῦρ᾽, ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ ᾽κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ·
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
κἄν ποτέ μ᾽ ἕλῃς ἀδικοῦντ᾽, ἀπόκτεινόν μ᾽ ἄγων.

---

603 ὁ Διτύλας χὠ Σκεβλύας χὠ Παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.

603. márjoram

619. 3. whip (or bristles?)

621. 6. leek.
622. 5. kind of leek

628. 4. without fire

35. 8. Hercules

36. 4. heed

ΑΙΑΚΟΣ

καὶ πῶς βασανίσω;

ΞΑΝΘΙΑΣ

πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ.

ΑΙΑΚΟΣ

δίκαιος ὁ λόγος· κἄν τι πηρώσω γέ σου
τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ

μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.

ΑΙΑΚΟΣ

αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μή,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ.

ΑΙΑΚΟΣ

λέγεις δὲ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός,
τοῦτον δὲ δοῦλον.

ΑΙΑΚΟΣ

ταῦτ' ἀκούεις;

ΞΑΝΘΙΑΣ

φήμ' ἐγώ.
καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεός,
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

ΞΑΝΘΙΑΣ

δίκαιος ὁ λόγος· χὠπότερόν γ' ἂν νῷν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

ΑΙΑΚΟΣ

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ·
χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.

ΞΑΝΘΙΑΣ

πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως;

ΑΙΑΚΟΣ

ῥᾳδίως·
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον.

ΞΑΝΘΙΑΣ

καλῶς λέγεις.
ἰδού, σκόπει νυν ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.

ΑΙΑΚΟΣ

ἤδη 'πάταξά σ';

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐ μὰ Δί' οὐκ ἐμοὶ δοκεῖς.

ΑΙΑΚΟΣ

ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πηνίκα;

ΑΙΑΚΟΣ

καὶ δὴ 'πάταξα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

ΑΙΑΚΟΣ

οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταῖ ἰατταταῖ.

ΑΙΑΚΟΣ

μῶν ὠδυνήθης;

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἐφρόντισα
ὁπόθ' Ἡράκλεια τἀν Διομείοις γίγνεται.

ΑΙΑΚΟΣ

ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἰοὺ ἰού.

ΑΙΑΚΟΣ

τί ἔστιν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἱππέας ὁρῶ.

ΑΙΑΚΟΣ

τί δῆτα κλάεις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κρομμύων ὀσφραίνομαι.

657. 5. thorn

662. 6.7. dust his sides

ΑΙΑΚΟΣ

ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐδέν μοι μέλει.

ΑΙΑΚΟΣ

βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.

ΞΑΝΘΙΑΣ

οἴμοι.

ΑΙΑΚΟΣ

τί ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ

τὴν ἄκανθαν ἔξελε.

ΑΙΑΚΟΣ

τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.

ΞΑΝΘΙΑΣ

οὐδὲν ποιεῖς γάρ· ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.

ΑΙΑΚΟΣ

μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Πόσειδον

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἤλγησέν τις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὃς αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις ἁλὸς ἐν βένθεσιν.

ΑΙΑΚΟΣ

οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον·
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται
χἠ Φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον νοῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ

Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀ-
οιδᾶς ἐμᾶς,

675—705=706—737

τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφίαι
μυρίαι κάθηνται
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρηκία χελιδὼν
ὑπὸ βάρβαρον ἑζομένη κέλαδον·
ῥύζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται.
τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δείματα,
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἶτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει·
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας.
κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένους.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες ὦ σοφώτατοι φύσει
πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμνυνούμεθα,
τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ'
οἰμώξεται,
οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
Κλειγένης ὁ μικρός,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου
ψευδολίτρου κονίας
καὶ κιμωλίας γῆς,
χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ
εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μή ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἄ-

679. 7. of mongrel speech

684. 1. snarls
685. &c. the votes

Frogs. 405 B.C.

699. 4. remit

mixed c. ashes
soap (dust) of false soda
712.2. Cimōlus, of the Cyclades, produced a fuller's earth
714. waste, consume

prove by ringing

30. 4. of brass, i.e. debased. red-head, slave

33. 2. scape-goat

36. εὔλογον (ἐστί) — you will die on a decent scaffold

5. 4. to be in 7th heaven, lit. to be a full observer of the mysteries

νευ ξύλου βαδίζων.
πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταὐτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα καὶ καλῶς κεκομμένον.
οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων
καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις
χθές τε καὶ πρῴην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ·
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κἀγαθοὺς
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις
καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν οὖσι πάντα χρώμεθα
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν ὠνόητοι μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
εὔλογον, κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

ΑΙΑΚΟΣ

νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου.

ΞΑΝΘΙΑΣ

πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον;

ΑΙΑΚΟΣ

τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ᾤμωξε μέντἄν.

ΑΙΑΚΟΣ

τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ

χαίρεις; ἱκετεύω.

ΑΙΑΚΟΣ

μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρᾳ τῷ δεσπότῃ.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν
πολλὰς ἀπίῃς θύραζε;

ΑΙΑΚΟΣ

καὶ τοῦθ' ἥδομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τί δὲ πολλὰ πράττων;

ΑΙΑΚΟΣ

ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἅττ' ἂν λαλῶσι;

ΑΙΑΚΟΣ

μᾶλλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν;

ΑΙΑΚΟΣ

ἐγώ;
μὰ Δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κἀκμιαίνομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον
πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὔνδον ἐστὶ θόρυβος καὶ βοή;

ΑΙΑΚΟΣ

ἁ πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ,
χὠ λοιδορησμὸς Αἰσχύλου κεὐριπίδου.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἐκ τοῦ;

ΑΙΑΚΟΣ

νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς, μανθάνεις;
ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.

mutter, babble. se. δοκεῖς (do you feel?)

nothing like it, I'm sure.

200. 2. of brotherhood. 4. eaves-dropping

252. 4. adv. = θύραζε

λ. = twistings (of willow)

ΞΑΝΘΙΑΣ

τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;

ΑΙΑΚΟΣ

ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην.

ΞΑΝΘΙΑΣ

νυνὶ δὲ τίς;

ΑΙΑΚΟΣ

ὅτε δὲ κατῆλθ᾽ Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ᾽ ἐν ᾅδου πλῆθος, οἳ δ᾽ ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν
ὑπερεμάνησαν κἀνόμισαν σοφώτατον·
κἄπειτ᾽ ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν᾽ Αἰσχύλος καθῆστο.

ΞΑΝΘΙΑΣ

κοὐκ ἐβάλλετο;

ΑΙΑΚΟΣ

μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ὁ τῶν πανούργων;

ΑΙΑΚΟΣ

νὴ Δί᾽ οὐράνιόν γ᾽ ὅσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ

μετ᾽ Αἰσχύλου δ᾽ οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;

ΑΙΑΚΟΣ

ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν ὥσπερ ἐνθαδί.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τί δῆθ᾽ ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;

ΑΙΑΚΟΣ

ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης.

ΞΑΝΘΙΑΣ

κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;

ΑΙΑΚΟΣ

μὰ Δί᾽ οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ᾽ ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,

κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου·
νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη, Κλειδημίδης
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.

ΞΑΝΘΙΑΣ

τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται;

ΑΙΑΚΟΣ

νὴ Δί' ὀλίγον ὕστερον.
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται,

ΞΑΝΘΙΑΣ

τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;

ΑΙΑΚΟΣ

καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν
καὶ πλαίσια ξύμπηκτα

ΞΑΝΘΙΑΣ

πλινθεύσουσι γάρ;

ΑΙΑΚΟΣ

καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ

ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.

ΑΙΑΚΟΣ

ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

ΞΑΝΘΙΑΣ

κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα;

ΑΙΑΚΟΣ

τοῦτ' ἦν δύσκολον·
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ηὑρισκέτην.
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος,

ΞΑΝΘΙΑΣ

πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.

ΑΙΑΚΟΣ

λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι
φύσεις ποιητῶν· εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
ἐπέτρεψαν, ὁτιὴ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσίωμεν· ὡς ὁπόταν οἱ δεσπόται
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

790.1. Soph.
791. 5 ἐς. Sophocles. 6. like another Cleidemides.

793 12.3. remain as he was

-ing, sacrificial lamb
-εῖον) to scale; weigh
like a sac. lamb.
799. straight-edges & cubit rules. & oblong frames
(like brick-makers' moulds)

. wedges. 2. diagonals.

807. was not on good terms

814. 4. the loud thunderer
816. 3. sharp-spoken

819. 4-6. fine shreds of carved work. Green.

sk. = splinters
π = rubbed whirling, or carving
σμ = carved work.

821. 2. high-prancing.
820. 3. of real genius.
822. bristling up the shaggy mane of a crest of home-grown hair
824. 2. bolt-fastened

ἐπι = skin of brows

826. on the other side, with craft of mouth, critic of verses, the smooth tongue, unrolling itself, shaking loose the rein of malice, will dissect words, and refine away the huge labor of (his adversary's) lungs.

λ = smooth, pol...

savage poet, of self-willed utterance
838. 4. unchecked (θύρα)
839. not to be out-talked, a spouter of bundle-bound bombast

uttering bundles of bombast.

840. of the market-garden (E's mother)

gossip-gatherer

842. gossip collector, & beggar maker, and rag-patcher.

ΧΟΡΟΣ

ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἕξει,
ἡνίκ᾽ ἂν ὀξυλάλον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα
ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ᾽ ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη
σκινδαλάμων τε παραξόνια σμιλεύματά τ᾽ ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ῥήμαθ᾽ ἱπποβάμονα.
φρίξας δ᾽ αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἥσει
ῥήματα γομφοπαγῆ, πινακηδὸν ἀποσπῶν
γηγενεῖ φυσήματι·
ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσφη
γλῶσσ᾽ ἀνελισσομένη φθονεροὺς κινοῦσα χαλινοὺς
ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πλευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει.
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Αἰσχύλε τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὦ δαιμόνι᾽ ἀνδρῶν μὴ μεγάλα λίαν λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐγᾦδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν αὐθαδόστομον,
ἔχοντ᾽ ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον κομποφακελορρήμονα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
σὺ δὴ 'μὲ ταῦτ᾽ ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη
καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη;
ἀλλ᾽ οὔ τι χαίρων αὔτ᾽ ἐρεῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

παῦ᾽ Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

οὐ δῆτα πρίν γ᾽ ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
τὸν χωλοποιὸν οἷος ὢν θρασύνεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἄρν᾽ ἄρνα μέλανα παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ὦ κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
γάμους δ᾽ ἀνοσίους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐπίσχες οὗτος ὦ πολυτίμητ᾽ Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ᾽ ὦ πονήρ᾽ Εὐριπίδη
ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδών, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θενὼν ὑπ᾽ ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον·
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν Αἰσχύλ᾽ ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ᾽ ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ᾽ οὐ θέμις
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
σὺ δ᾽ εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἕτοιμός εἰμ᾽ ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι,
δάκνειν δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας,
καὶ νὴ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
καὶ τὸν Μελέαγρον κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ᾽ Αἰσχύλε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθαδί·
οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἁγὼν νῷν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τί δαί;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ᾽ ἕξει λέγειν.
ὅμως δ᾽ ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.

55-4. 3. big as your head

57. 11. criticise

evergreen oak

862. 1. spoken verses. 3. choral songs.

77.2. maxim-coining. 6. subtle.
78. 2.3. tortuous tricks.

phrases & saw-dust

3. nutriment. 6. axle, pivot

93.5. keen scenting

what hostile path of words, of melodies, you enter upon

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπᾴσατε.

ΧΟΡΟΣ

ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἁγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ᾽ ἐποψόμεναι δύναμιν
δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι
ῥήματα καὶ παραπρίσματ᾽ ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι πρὶν τἄπη λέγειν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐπίθες λαβὼν καὶ δὴ σὺ λιβανωτόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καλῶς·
ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καὶ μάλα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ]

ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα καὶ γλώττης στρόφιγξ
καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ᾽ ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.

ΧΟΡΟΣ

καὶ μὴν ἡμεῖς γ᾽ ἐπιθυμοῦμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι
τίνα λόγων τίν᾽ ἐμμελείας
ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.

895—904=992—1003

γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν
καὶ κατερρινημένον,
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν
ἐμπεσόντα συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα γέ τινα καθῖσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἧττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,
σάφ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθῇτο,
ὁπόθ' ἡ Νιόβη τι φθέγξεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῄει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὢ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ.
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς;

ῥίνη = file

plucking them up, with words up-rooted, rushing upon him, will scatter many shifty turns of verses, rolling-places of verses, battle-fields of verses, long rolling word

rolling place

φ - quack. imposter.

pretence, show

string link

stretch, yawn.

home-steep, neck-breaking

40. b. cumbrous

42.3. a. constitutionals. b. disquisitions. b. bed-root

43. administering decoction of chatter, straining it off from books strain off. filter-juice

45. plunge in and make a jumble.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
κἄπειτ᾽ ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, ῥήματ᾽ ἂν βόεια δώδεκ᾽ εἶπεν,
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν᾽ ἄττα μορμορωπά,
ἄγνωστα τοῖς θεωμένοις.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

οἴμοι τάλας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

σιώπα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σαφὲς δ᾽ ἂν εἶπεν οὐδεέν,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ᾽ ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ ᾽π᾽ ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαέτους χαλκηλάτους καὶ ῥήμαθ᾽ ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδι᾽ ἦν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ᾽ ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλέκτορα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ὠμαθέσατ᾽ ἐνεγέγραπτο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ᾽ ᾤμην Ἔρυξιν εἶναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

εἶτ᾽ ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

σὺ δ᾽ ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ ποῖ᾽ ἄττ᾽ ἐστὶν ἅττ᾽ ἐποίεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐχ ἱππαλέκτορας μὰ Δί᾽ οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σύ,
ἃν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς μηδικοῖς γράφουσιν·
ἀλλ᾽ ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
εἶτ᾽ ἀνέτρεφον μονῳδίαις Κηφισοφῶντα μιγνύς.
εἶτ᾽ οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ᾽ οὐδ᾽ ἐμπεσὼν ἔφυρον,

ἀλλ' οὐξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐθὺς
τοῦ δράματος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν,
ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος οὐδὲν ἧττον,
χὠ δεσπότης χἠ παρθένος χἠ γραῦς ἄν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μὰ τὸν Ἀπόλλω·
δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ' ἔδρων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τοῦτο μὲν ἔασον ὦ τᾶν.
οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

φημὶ κἀγώ.
ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς,
νοεῖν ὁρᾶν ξυνιέναι στρέφειν ἐρᾶν τεχνάζειν,
κἄχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα,

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

φημὶ κἀγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς,
Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.
γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου μαθητάς.
τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ μανῆς,
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται,
οὑμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,

introductions of subtle rules & triangulations of verses

suspect

961. 8. brag

with bells on horses' headgear

came for an unlucky throw.

lancer whiskered trumpeters

sneering pine benders.

4. cup. bowl. 2. sprat

Block head
booby

i. e. the course

001. speed on faster & faster

ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τοιαῦτα μέντοὐγὼ φρονεῖν
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι
τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ
κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τοὺς θεοὺς νῦν γοῦν Ἀθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, ποῦ 'στιν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τέως δ' ἀβελτερώτατοι
κεχηνότες μαμμάκυθοι
μελιττίδαι καθῆντο.

ΧΟΡΟΣ

τάδε μὲν λεύσσεις φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ·
σὺ δὲ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις;
μόνον ὅπως . . . . .
μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν·
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως ὦ γεννάδα
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοις,
εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις

καὶ φυλάξεις,
ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον
καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ταῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους ὥσπερ νῦν μηδὲ πανούργους,
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας
καὶ πήληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;
Αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

δρᾶμα ποιήσας ἄρεως μεστόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ποῖον;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

τοὺς ἑπτ' ἐπὶ Θήβας·
ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι.

1009. 3. admonition

1015. 4. imps

1016. 7.8. white-crested helmets

1017. 2. casques

022. ~~[illegible]~~, (warrior?)

αὐτά = τὰ πολεμικά

voice, cry.

40. taking the print

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτου.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.
εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα
νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἰὰν ἤκουσ' ἀπὸ Δαρείου τεθνεῶτος,
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ συγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς λάσκειν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξεν,
τάξεις ἀρετὰς ὁπλίσεις ἀνδρῶν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρῴην γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπεν,
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως·
ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν,
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας,
οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μὰ Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

μηδέ γ' ἐπείη.

ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πικαθῆτο,
ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δή.
ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καὶ τί βλάπτουσ' ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν τὴν πόλιν ἁμαὶ Σθενέβοιαι;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας
κώνεια πιεῖν αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

μὰ Δί' ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητήν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖσιν δ' ἡβῶσι ποιηταί.
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς
καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,
ὃν χρῆν φράζειν ἀνθρωπείως;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν.
ἁμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί δράσας;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχών, ἵν' ἐλεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τοῦτ' οὖν ἔβλαψά τι δράσας;

in violence she sat heavy on

τίκτειν, *sc.* ποιητήν | γνωμῶν with ῥήματα. with ἴσα *sc.* αὐτοῖς, since it does not take a gen. in Attic.

1067. pops up at the fish market (buying dainties)

1071. The crew of the Paralus

1074.11. oarsman on the lowest bench bedunging

cf. Plat. Rep. 395 D. that no poet represent ἐρῶσαν or ὠδίνουσαν.

1085: playing monkey tricks on the people

1089. I was worn out

1091.5. bent double.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλὰ ῥακίοις περιιλάμενος κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὴν Δήμητρα χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθεν.
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἣ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψεν
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ' ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυππαπαῖ εἰπεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι,
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον κἀκβάς τινα λωποδυτῆσαι·
νῦν δ' ἀντιλέγει κοὐκέτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ'; anap.
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν; in Polyidus: cf. Plat. Gorg. 492 E
κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστώθη
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστε γ' ἀφηυάνθην anap.
παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
λευκὸς πίων ὑπολειπόμενος
καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾆθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα πλευρὰς λαγόνας πυγήν,

1086 ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί

ὃ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
ὑποπερδόμενος
φυσῶν τὴν λαμπάδ᾽ ἔφευγεν.

ΧΟΡΟΣ

μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται.
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,
ὅταν ὃ μὲν τείνῃ βιαίως,
ὃ δ᾽ ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ ᾽ν ταὐτῷ καθῆσθον·
ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χἄτεραι σοφισμάτων.
ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
λέγετον ἔπιτον ἀνὰ δ᾽ ἔρεσθον
τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινά,
κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ
τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ᾽· ὡς οὐκ ἔθ᾽ οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει.
ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι,
βιβλίον τ᾽ ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά·
αἱ φύσεις τ᾽ ἄλλως κράτισται,
νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ᾽ ἐπέξιτον θεατῶν γ᾽ οὕνεχ᾽ ὡς ὄντων σοφῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καὶ μὴν ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ᾽ Αἰσχύλε.

1122 ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.

1099—1108 = 1109—1118

feat of hand

1098. blowing out

stout, mighty.

1102. wheel around and attack smartly

1004. attacks, openings

1111. as you utter them

1114. clever things

118. go through with in detail

126. looking with wrath upon the violence done my father. So Wecklein. But Kock explains 'who wields the authority of oversight received from thy father (Zeus)'.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ᾽ ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ᾽ αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τούτων ἔχεις ψέγειν τι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πλεῖν ἢ δώδεκα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀλλ᾽ οὐδὲ πάντα ταῦτά γ᾽ ἔστ᾽ ἀλλ᾽ ἢ τρία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔχει δ᾽ ἕκαστον εἴκοσίν γ᾽ ἁμαρτίας.

[ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Αἰσχύλε παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἐγὼ σιωπῶ τῷδ᾽;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐὰν πείθῃ γ᾽ ἐμοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὅσον.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ἀλλ᾽ ὀλίγον γέ μοι μέλει.]

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

πῶς φῂς μ᾽ ἁμαρτεῖν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ᾽ ἐποπτεύων κράτη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ᾽ ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

οὐκ ἄλλως λέγω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πότερ᾽ οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ᾽ ἐποπτεύειν ἔφη;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

οὐ δῆτ᾽ ἐκεῖνος, ἀλλὰ τὸν ἐριούνιον

Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων
ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες ἢ 'γὼ 'βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὕτως ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

Διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

δὶς ταὐτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πῶς δίς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι·
ἥκω δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὸν Δί' ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει κάρδοπον.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

οὐ δῆτα τοῦτό γ' ὦ κατεστωμυλμένε
ἄνθρωπε ταὔτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πῶς δή; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ. τί δὴ λέγεις;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἥκειν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇν πάτρας·
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
φεύγων δ' ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις Εὐριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὔ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
λάθρᾳ γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.

114.5: made his meaning plain by saying

185.1. flaw.

159. 3.7. kneading-trough

160. debased by chattering

161. it is all right in the matter of expression. Cf. πῶς ἔχεις δόξης. Plat. Rep. 456 D.

162. 6.7. in what sense, or way

172. 9. mound

1. padding, 2. an expletive

{Earthen vessel
{potsherd

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πέραινε τοίνυν ἕτερον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἴθι πέραινε σὺ
Αἰσχύλ᾽ ἀνύσας· σὺ δ᾽ ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

τύμβου δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν ἀκοῦσαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τοῦθ᾽ ἕτερον αὖ δὶς λέγει,
κλύειν ἀκοῦσαι, ταὐτὸν ὂν σαφέστατα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν ὦ μοχθηρὲ σύ,
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐγὼ φράσω.
κἄν που δὶς εἴπω ταὐτόν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἴθι δὴ λέγ᾽· οὐ γάρ μοὐστὶν ἀλλ᾽ ἀκουστέα
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ,

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

μὰ τὸν Δί᾽ οὐ δῆτ᾽, ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὅντινά γε πρὶν φῦναι μὲν Ἀπόλλων ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι·
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

εἶτ᾽ ἐγένετ᾽ αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

μὰ τὸν Δί᾽ οὐ δῆτ᾽ οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
ἵνα μὴ ᾽κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
εἶθ᾽ ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος

καὶ πρός γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
εἶτ᾽ ἐξετύφλωσεν αὑτόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εὐδαίμων ἄρ᾽ ἦν,
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ᾽ Ἐρασινίδου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

καὶ μὴν μὰ τὸν Δί᾽ οὐ κατ᾽ ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ᾽ ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἑνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ᾽ ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κῳδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ᾽ αὐτίκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἰδού, σὺ δείξεις;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

φημί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὶ δὴ χρὴ λέγειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

λέγ᾽ ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

Criticisms

1. Repetition of penthemimeral caesura.
2. Repeated participial construction.
3. Long postponement of predicate.
4. In 1203. homely details of common life.
5. tribrach in 4th foot and even in 6th foot. Eur. fond of resolution.

ἦν without ἄν. GMT. 432.
at Arginusae.

scrape. tickle}
tease. attack}

oil-flask

sheep skin

1206.

212. 1. Equipped. 2. 3. in the midst of his pine-torches.

1223. shall be dashed from his hand

1224. keep clear of.

1227. 4. buy up, or off.
1228. 3. rip up.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οἴμοι πεπλήγμεϑ' αὖϑις ὑπὸ τῆς ληκύϑου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ
τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυϑον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσϑλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὤν

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ληκύϑιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Εὐριπίδη

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί ἔσϑ';

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὑφέσϑαι μοι δοκεῖ·
τὸ ληκύϑιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἴϑι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύϑου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ληκύϑιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν ἀποπρίω τὴν λήκυϑον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ';

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐὰν πείϑῃ γ' ἐμοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν
ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυϑον.
Πέλοψ ὁ ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολὼν
ϑοαῖσιν ἵπποις

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ληκύϑιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ' ὠγάθ' ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάσῃ τέχνῃ·
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μὰ τὸν Δί' οὔπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.
Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

λῃκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν
θύων ἀπαρχάς

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

λῃκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὔθ' ὑφείλετο;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἔα αὐτὸν ὦ τᾶν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἀπολεῖς· ἐρεῖ γάρ, λῃκύθιον ἀπώλεσεν.
τὸ λῃκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καὶ μὴν ἔχω γ' οἷς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεί.

ΧΟΡΟΣ

τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν μέχρι νυνί.

θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ
μέμψεταί ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

1236. b. sell. mss. ἀπόδος, give him up. to Aesch.

youll be death of me. v.l. ἀπολεῖ σ᾽. he --- of you.

fig. want (sty?)

1261. the fact will soon make it (-self?) plain
1262. reduce to one (form).

1263. reckon them, taking some counters.

1264.5. murderous.
1265.2. buffets

foil & trouble

{fire-keepers, here
{certain priestesses

276. I am able to tell of the might of
mean upon the journey & attended
by an omen

{suffer from
{swollen groin

81. system of lyrics.

twanging of the harp
57. 2.3. dispenser of evil days

chanting to the eager soaring hounds (eagles) to
find their prey.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὶ μὴν λογιοῦμαί γ' αὐτὰ τῶν ψήφων λαβών.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάικτον ἀκούων
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν,
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

δύο σοὶ κόπω Αἰσχύλε τούτω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ·
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τρίτος Αἰσχύλε σοὶ κόπος οὗτος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

εὐφαμεῖτε· μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μὴ πρίν γ' ἂν ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας,
φλαττοθραττο φλαττοθρατ,
σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα, πέμπει,
φλαττοθραττο φλαττοθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις,
φλαττοθραττο φλαττοθρατ,
κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,

φλαττοθραττο φλαττοθρατ,
τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι,
φλαττοθραττο φλαττοθρατ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τί τὸ φλαττοθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων·
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει, πορνιδίων,
σκολίων Μελήτου, καρικῶν αὐλημάτων,
θρήνων, χορειῶν. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
κύμασι στωμύλλετε,
τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν
ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι·
αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἱειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἱστόπονα πηνίσματα,
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
φὶς πρῴραις κυανεμβόλοις
μαντεῖα καὶ σταδίους.
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἕλικα παυσίπονον.
περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὁρῶ.

1294. bearing down together upon

water-drawer. rope-twister.

castanet (1305:8)

1. Aeolic mode. 2. not attraction enough to play the wanton

10. 2. chatter

14. a musical 'shake'
loom-working threads (or loom-strung)
15: singing shuttle.
17. gambolled

20. shoot
21. tendril

knowing 12 arts or tricks

51. black-gleaming (murky twilight)

49. thread
50. at early dawn

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

τί δέ; τοῦτον ὁρᾷς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὁρῶ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

τοιαυτὶ μέντοι σὺ ποιῶν
τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς
ὄρφνα, τίνα μοι δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς, Ἀΐδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
μελαίνας παῖδα νυκτός,
φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανονεκυείμονα, φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
ἰὼ πόντιε δαῖμον,
τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι,
τάδε τέρα θεάσασθε.
τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρπάσασα
φρούδη Γλύκη.
νύμφαι ὀρεσσίγονοι.
ὦ Μανία ξύλλαβε.
ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχρυσ' ἔτυχον
ἐμαυτῆς ἔργοισι,
λίνου μεστὸν ἄτρακτον
εἱειειειλίσσουσα χεροῖν
κλωστῆρα ποιοῦσ', ὅπως
κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν
φέρουσ' ἀποδοίμαν·
ὃ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς·

ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε,
δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων.
ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδας τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλούμεναι τὴν οἰκίαν.
ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὰ
τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῇ,
σὺ δ' ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα
λαμπάδας ὀξυτάτας χε-
ροῖν Ἑκάτα παράφηνον
ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν εἰσελθοῦσα φωράσω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

κἄμοιγ' ἅλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνον.
τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.

ΧΟΡΟΣ

ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμόν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
. . . .
μὰ τὸν ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
ἐπιθόμην, ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ',

ΑΙΣΧΥΛΟΣ καὶ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἰδού.

1370—1377 = 1482—1490 = 1491—1499

61. 1. a torch in each hand
62. 2. piercing bright
63. 3. light the way

69. sell like cheese (he was going to say ποιῆσαι)

scale

occupation, roaming

9. weigh-against

. 4. temple

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ᾽ ἑκάτερος εἴπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ καὶ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐχόμεθα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τοὔπος νῦν λέγετον ἐς τὸν σταθμόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

εἴθ᾽ ὤφελ᾽ Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

Σπερχειὲ ποταμὲ βουνόμοι τ᾽ ἐπιστροφαί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

κόκκυ, μέθεσθε· καὶ πολύ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

καὶ τί ποτ᾽ ἐστὶ τἄτιον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ὅτι εἰσέθηκε ποταμόν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια,
σὺ δ᾽ εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ᾽ ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

λάβεσθε τοίνυν αὖθις.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ καὶ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἢν ἰδού.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

μέθεσθε μέθεσθε· καὶ τὸ τοῦδέ γ᾽ αὖ ῥέπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐγὼ δὲ πειθώ γ᾽ ἔπος ἄριστ᾽ εἰρημένον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ᾽ ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

φέρε ποῦ τοιοῦτον δῆτά μοὖστί; ποῦ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

φράσω·
βέβληκ᾽ Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
λέγοιτ᾽ ἄν, ὡς αὕτη ᾽στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

σιδηροβριθές τ᾽ ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἐφ᾽ ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐξηπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νῦν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τῷ τρόπῳ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

δύ᾽ ἅρματ᾽ εἰσήνεγκε καὶ νεκρὼ δύο,
οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ᾽ οὐδ᾽ ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

καὶ μηκέτ᾽ ἔμοιγε κατ᾽ ἔπος, ἀλλ᾽ ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτὸς τὰ παιδί᾽ ἡ γυνὴ Κηφισοφῶν
ἐμβὰς καθήσθω συλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δύ᾽ ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον.

• • • • •

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δι᾽ ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν τῷ δ᾽ ἥδομαι.

ΠΛΟΥΤΩΝ

οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐὰν δὲ κρίνω;

ΠΛΟΥΤΩΝ

τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει. fut. ind.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εὐδαιμονοίης. φέρε πύθεσθέ μου ταδί.
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τοῦ χάριν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἵν᾽ ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.

1416 **ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν᾽ ἔλθῃς μὴ μάτην.**

1400. two aces and a four

E. is clever, A. I like best.

Not true of Alcibiades at present, for he was living in peaceful exile in the Chersonese.

5.1. simple

5.5. vinegar cruets

ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσῃ
μᾶλλόν τι χρηστόν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν᾽ ἔχετον
γνώμην ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ᾽ ἔχειν.
ἀλλ᾽ ὅ τι νοεῖτον εἴπατον τούτου πέρι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς πέφυκε μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὑτῷ τῇ πόλει δ᾽ ἀμήχανον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εὖ γ᾽ ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
ἢν δ᾽ ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα δυσκρίτως γ᾽ ἔχω·
ὃ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν ὁ δ᾽ ἕτερος σοφῶς.
ἀλλ᾽ ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν᾽ ἔχετον σωτηρίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ᾽ ἡγώμεθα,
τὰ δ᾽ ὄντα πίστ᾽ ἄπιστα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,

ΕΥΡ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙΟΝ. τίνα;
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ᾽ν πόλει τρέφειν,
ΕΥΡ. εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
ΔΙΟΝ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ᾽ ἔχει τίνα;
ΕΥΡ. εἰ ναυμαχοῖεν κᾆτ᾽ ἔχοντες ὀξίδας
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.

τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

1451 *εὖ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.*
τί δαὶ σύ; τί λέγεις;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
1455 *πρῶτον τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς;*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

πόθεν;
μισεῖ κάκιστα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
1459 *ᾗ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα συμφέρει;*

ΠΛΟΥΤΩΝ

1467 *κρίνοις ἄν.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται.
αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

μεμνημένος νυν τῶν θεῶν οὓς ὤμοσας
1470 *ἦ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

τί δέδρακας ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων;

1449 *εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς*
τἀναντί' ἂν πράττοντες οὐ σῳζοίμεθ' ἄν;
1452 *ταυτὶ πότερ' αὐτὸς ηὗρες ἢ Κηφισοφῶν;*
ΕΥΡ. *ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.*
1460 ΔΙΟΝ. *εὕρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.*
ΑΙΣΧ. *ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.*
ΔΙΟΝ. *μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.*
ΑΙΣΧ. *τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων*
εἶναι σφετέραν τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
1465 *πόρον δὲ τὰς ναῦς ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.*
ΔΙΟΝ. *εὖ, πλὴν ὅ γε δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.*

1460-1466 are very un-Aeschylean. Note the metre of 1463.4.5.

5-9. fine cloak or goat-skin rug

60. if you are to return to the upper world

65. i.e. revenue

s. s. fleece (a nap & a blanket)

snatching up

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

ἐγώ;
ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

αἴσχιστον ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ὦ σχέτλιε περιόψει με δὴ τεθνηκότα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῴδιον;

ΠΛΟΥΤΩΝ

χωρεῖτε τοίνυν ὦ Διόνυσ' εἴσω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

τί δαί;

ΠΛΟΥΤΩΝ

ἵνα ξενίσω 'γὼ σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

εὖ λέγεις
νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

ΧΟΡΟΣ

trib. troch. cyc. dact.

μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων
ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν. neut. (of means)
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας
πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖ,
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.
χάριεν οὖν μὴ Σωκράτει
παρακαθήμενον λαλεῖν,
ἀποβαλόντα μουσικὴν
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων
διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
παραφρονοῦντος ἀνδρός.

ΠΛΟΥΤΩΝ

ἄγε δὴ χαίρων Αἰσχύλε χώρει,
καὶ σῷζε πόλιν τὴν ὑμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων
καὶ τουτοισὶ τοῖσι πορισταῖς
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ,
τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ
νὴ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
καὶ συμποδίσας
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν
καὶ διασώζειν, ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' ἐς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

ΠΛΟΥΤΩΝ

φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱεράς, χἄμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

ΧΟΡΟΣ

πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

provider (of extraordinary revenue)
1504. 1507. The sword, noose, and hemlock.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΒΛΕΠΥΡΟΣ
ΑΝΗΡ ΤΙΣ (*Βλεπύρου γείτων*)
ΧΡΕΜΗΣ
ΚΗΡΥΞ
ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ
ΝΕΑΝΙΣ
ΝΕΑΝΙΑΣ
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ (*Πραξαγόρας*)

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

Ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ᾽ ἐν εὐστόχοισιν ἐξηυρημένον·
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
κἀν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς·
καὶ ταῦτα συνορῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ᾽ ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
ὅσα σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἀλλ᾽ οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
καίτοι πρὸς ὄρθρον γ᾽ ἐστίν· ἡ δ᾽ ἐκκλησία
αὐτίκα μάλ᾽ ἔσται· καταλαβεῖν δ᾽ ἡμᾶς ἕδρας,
ἃς Φυρόμαχός ποτ᾽ εἶπεν, εἰ μέμνησθ᾽ ἔτι,

δεῖ τὰς ἑτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν;
ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνει.

ΧΟΡΟΣ

ὥρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκόκκυκεν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγόρη
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν.
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν.

ΓΥΝΗ Α

ἤκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὦ φιλτάτη,
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγώ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

ΧΟΡΟΣ

οὔκουν ἐπείξεσθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χόας
ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα.

ΓΥΝΗ Α

τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καί μοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

ΓΥΝΗ Β

καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ' ὦ φιλτάτη
ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλήμενος.

ΓΥΝΗ Α

τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου
ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι ταδὶ
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
ὅσα σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.

ΓΥΝΗ Α

ἔγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
ἔπειθ' ὁπόθ' ἁνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
ἐχραινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

ΓΥΝΗ Β

κἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη
καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;

ΓΥΝΗ Α

νὴ τὴν Ἑκάτην καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.

ΓΥΝΗ Β

κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ὑμεῖς δὲ τί φατέ;

ΓΥΝΗ Α

φασί· κατανεύουσι γάρ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα.
λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπομεν.

ΓΥΝΗ Α

ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρᾳ.

ΓΥΝΗ Β

τοῦτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ᾽ ἐπιτήδειός γ᾽ ἂν ἦν
τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸ δήμιον.

ΓΥΝΗ Β

ταυτί γέ τοι νὴ τὸν Δί᾽ ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

πληρουμένης τάλαινα;

ΓΥΝΗ Β

νὴ τὴν Ἄρτεμιν
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἅμα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ᾽ ἐστί μοι τὰ παιδία.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
οὐκοῦν καλά γ᾽ ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὢν κἄπειθ᾽ ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν φορμίσιον.
ἢν δ᾽ ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαἰμάτια· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν ὃν περιδησόμεσθ᾽ ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ᾽ ὁρῶν;

ΓΥΝΗ Α

Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων᾽ ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δ᾽, ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ᾽ ἐν τῇ πόλει.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ᾽ ἐστὶ τἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἡκκλησία δ᾽, εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.

ΓΥΝΗ Α

νὴ τὸν Δί᾽ ὥστε δεῖ γε καταλαβεῖν ἕδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τούτου γε τοίνυν τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὕνεκα,
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα

δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΥΝΗ Α

καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
δημηγορήσει;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΥΝΗ Α

οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθαδί,
ὅπως προμελετήσωμεν ἁκεῖ 'δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.

ΓΥΝΗ Α

τίς δ' ὦ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τὸν στέφανον περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τί μοι δόξῃ λέγειν.

ΓΥΝΗ Α

δεῦρ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν
ὡς καταγέλαστον τοῦτο πρᾶγμα φαίνεται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

πῶς καταγέλαστον;

ΓΥΝΗ Α

ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ὁ περιστίαρχος περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν.
κάθιζ' ὁ παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Α

ἐγώ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

περίθου δὴ τὸν στέφανον τὐχἀγαθῇ.

ΓΥΝΗ Α

ἰδού.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

λέγοις ἄν.

ΓΥΝΗ Α

εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἰδοὺ πιεῖν.

ΓΥΝΗ Α

τί γάρ ὦ μέλ᾽ ἐστεφανωσάμην;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἄπιθ᾽ ἐκποδών· τοιαῦτ᾽ ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κἀκεῖ.

ΓΥΝΗ Α

τί δ᾽; οὐ πίνουσι κἀν τἠκκλησίᾳ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἰδού γε σοὶ πίνουσι.

ΓΥΝΗ Α

νὴ τὴν Ἄρτεμιν
καὶ ταῦτα γ᾽ εὔζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν ὅσ᾽ ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ᾽· ἢ τίνος χάριν
τοσαῦτ᾽ ἂν ηὔχοντ᾽, εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνταί γ᾽ ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινοῦντ᾽ ἐκφέρουσ᾽ οἱ τοξόται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ᾽· οὐδὲν γὰρ εἶ.

ΓΥΝΗ Α

νὴ τὸν Δί᾽ ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν·
δίψῃ γάρ, ὡς ἔοικ᾽, ἀφαυανθήσομαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἔσθ᾽ ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν;

ΓΥΝΗ Β

ἐγώ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ᾽ ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.

ΓΥΝΗ Β

ἐβουλόμην μὲν ἂν ἕτερον τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ᾽, ἵν᾽ ἐκαθήμην ἥσυχος·
νῦν δ᾽ οὐκ ἐάσω κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν

ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

μὰ τὼ θεώ; τάλαινα ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

ΓΥΝΗ Β

τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ᾔτησά σε.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

μὰ Δί' ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας,
καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.

ΓΥΝΗ Β

ὢ νὴ τὸν Ἀπόλλω.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.

ΓΥΝΗ Β

φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις;

ΓΥΝΗ Β

δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεινονί· βλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί·
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ
τονδὶ λαβοῦσα. τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὅσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρῳ· πλείον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
οἳ τους φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,

τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων
ὃ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν,
ὃ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τἠκκλησίᾳ.

ΓΥΝΗ Α

νὴ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τάλαιν' Ἀφροδίτην ὤμοσας; χαρίεντά γ' ἂν
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τἠκκλησίᾳ.

ΓΥΝΗ Α

ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἤχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι·
νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σύ νυν χρηστὸς γενοῦ.
Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός·
σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὠράζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

ΓΥΝΗ Α

ὡς ξυνετὸς ἀνήρ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

νῦν καλῶς ἐπήνεσας.
ὑμεῖς ἄρ' ἔστ' ὦ δῆμε τούτων αἴτιοι.
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ,
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.
ἢν οὖν ἐμοὶ πίθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν

ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

ΓΥΝΗ Α

εὖ γ' εὖ γε νὴ Δί' εὖ γε.

ΓΥΝΗ Β

λέγε λέγ' ὦγαθέ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες
ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἁπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἴ πού τι χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσῴζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο.
καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
αὑταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
εὔζωρον ἐμπίνουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
ταύταισιν οὖν ὦνδρες παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σῴζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν;
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ·
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω ταῦτα· κἂν πίθησθέ μοι,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

ΓΥΝΗ Α

εὖ γ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα καὶ δεξιῶς.
πόθεν ὦ τάλαινα ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ᾤκησ᾽ ἐν πυκνί·
ἔπειτ᾽ ἀκούουσ᾽ ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ΓΥΝΗ Α

οὐκ ἐτὸς ἄρ᾽ ὦ μέλ᾽ ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή·
καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἱρούμεθ᾽, ἢν ταῦθ᾽ ἁπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τἠκκλησίᾳ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

φήσω παραφρονεῖν αὐτόν.

ΓΥΝΗ Α

ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.

ΓΥΝΗ Α

καὶ τοῦτ᾽ ἴσασιν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ΓΥΝΗ Α

τί δ᾽ ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.

ΓΥΝΗ Α

τί δ᾽ ἢν ὑποκρούωσίν σε;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

προσκινήσομαι
ἅτ᾽ οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.

ΓΥΝΗ Α

ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἢν σ᾽ οἱ τοξόται
ἕλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ᾽.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἐξαγκωνιῶ
ὡδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.

ΓΥΝΗ Β

ἡμεῖς δέ γ᾽, ἢν αἴρωσ᾽, ἐᾶν κελεύσομεν.

ΓΥΝΗ Α

ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς

ἐκεῖνο δ᾽ οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.
εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν αἴρειν τὼ σκέλη.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ᾽· ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ᾽ ἄνω τὰ χιτώνια·
ὑποδεῖσθε δ᾽ ὡς τάχιστα τὰς λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ᾽ ἐθεᾶσθ᾽, ὅτ᾽ εἰς ἐκκλησίαν
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ᾽ ἑκάστοτε.
ἔπειτ᾽ ἐπειδὰν ταῦτα πάντ᾽ ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ᾽ ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβῶς ἦτε περιηρμοσμέναι,
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖά γ᾽ ἅπερ ἐκλέψατε
ἐπαναβάλεσθε, κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι βαδίζετ᾽ ᾄδουσαι μέλος
πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων.

ΓΥΝΗ Β

εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν᾽ ἥξειν ἄντικρυς
γυναῖκας.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλὰ σπεύσαθ᾽ ὡς οἷόν τ᾽, ἐπεὶ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πύκνα
ἔστ᾽ ἀποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ΧΟΡΟΣ

ὥρα προβαίνειν ὦνδρες ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρὴ
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ᾽ ἐξολίσθῃ
ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἢν ἁλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.
χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὦνδρες· ἠπείλησε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν
μὴ πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος,
στέργων σκοροδάλμῃ,

289—299 = 300—310

βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ' ὦ Χαριτιμίδη
καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης
ἕπου κατεπείγων,
σαυτῷ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς
ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέῃ
τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους
γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.
ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
ἥκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μέν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
ἐν τοῖς στεφανώμασιν,
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοι-
κεῖν ἀργύριον φέρων·
ἀλλ' ἧκεν ἕκαστος
ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον ἂν
καὶ πρὸς δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν
πράττωσί τι κοινὸν ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ᾽ ἡ γυνὴ φρούδη ᾽στί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ᾽ ἔστιν, ἣ δ᾽ οὐ φαίνεται.
ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοἰμάτιον· ὅτε δὴ δ᾽ ἐκεῖνο ψηλαφῶν
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὃ δ᾽ ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοίδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι.
ἀλλ᾽ ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ;
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ᾽ οὐδεὶς ὄψεται.
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
γυναῖχ᾽· ὅσας εἴμ᾽ ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γάρ ποθ᾽ ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν
δράσουσ᾽. ὅμως δ᾽ οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.

ΑΝΗΡ

τίς ἔστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;
νὴ τὸν Δί᾽ αὐτὸς δῆτ᾽ ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔ τί που
Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐκ ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος οὑνδύεται.

ΑΝΗΡ

τὸ δ᾽ ἱμάτιόν σου ποῦ ᾽στιν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐκ ἔχω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὔτ᾽ οὐχ ηὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

ΑΝΗΡ

εἶτ᾽ οὐδὲ τὴν γυναῖκ᾽ ἐκέλευσάς σοι φράσαι;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

μὰ τὸν Δί᾽ οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,
ἀλλ᾽ ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ᾽ ἔνδοθεν·
ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.

ΑΝΗΡ

νὴ τὸν Ποσειδῶ ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς

ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ᾽ ἐγὼ
φρούδη ᾽στ᾽ ἔχουσα θοἰμάτιον οὑγὼ ᾽φόρουν.
κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ᾽, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
οὔκουν λαβεῖν γ᾽ αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

μὰ τὸν Διόνυσον οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
λακωνικάς, ἀλλ᾽ ὡς ἔτυχον χεζητιῶν,
ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ᾽ ἐνθεὶς ἵεμαι,
ἵνα μὴ ᾽γχέσαιμ᾽ ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.

ΑΝΗΡ

τί δῆτ᾽ ἂν εἴη; μῶν ἐπ᾽ ἄριστον γυνὴ
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

γνώμην γ᾽ ἐμήν.
οὔκουν πονηρά γ᾽ ἐστὶν ὅ τι κἄμ᾽ εἰδέναι.

ΑΝΗΡ

ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν᾽ ἀποπατεῖς, ἐμοὶ δ᾽
ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἤνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

κἄγωγ᾽, ἐπειδὰν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου
ἀχράς τις ἐγκλῄσασ᾽ ἔχει τὰ σιτία.

ΑΝΗΡ

μῶν ἣν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

νὴ τὸν Διόνυσον ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ᾽ ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ᾽ ἔστ᾽ ἄνθρωπος ἀχραδούσιος.
τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
τίς τῶν κατὰ πρωκτὸν δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
ἀλλ᾽ οἶδ᾽, Ἀμύνων. ἀλλ᾽ ἴσως ἀρνήσεται.
Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνι᾽ Εἰλείθυια μή με περιίδῃς

διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον,
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

ΧΡΕΜΗΣ

οὗτος τί ποιεῖς; οὔ τί που χέζεις;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἐγώ;
οὐ δῆτ᾽ ἔτι γε μὰ τὸν Δί᾽, ἀλλ᾽ ἀνίσταμαι.

ΧΡΕΜΗΣ

τὸ τῆς γυναικὸς δ᾽ ἀμπέχει χιτώνιον;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ᾽ ἔτυχον ἔνδον λαβών.
ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν;

ΧΡΕΜΗΣ

ἐξ ἐκκλησίας.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἤδη λέλυται γάρ;

ΧΡΕΜΗΣ

νὴ Δί᾽ ὄρθριον μὲν οὖν.
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος ὦ Ζεῦ φίλτατε
γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τὸ τριώβολον δῆτ᾽ ἔλαβες;

ΧΡΕΜΗΣ

εἰ γὰρ ὤφελον.
ἀλλ᾽ ὕστερος ἦλθον νὴ Δί᾽, ὥστ᾽ αἰσχύνομαι
μὰ Δί᾽ οὐδέν᾽ ἄλλον μᾶλλον ἢ τὸν θύλακον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τὸ δ᾽ αἴτιον τί;

ΧΡΕΜΗΣ

πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ᾽ ἦλθ᾽ ἄθρους ἐς τὴν πύκνα.
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν
ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησία·
ὥστ᾽ οὐκ ἔλαβον οὔτ᾽ αὐτὸς οὔτ᾽ ἄλλοι συχνοί.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών;

ΧΡΕΜΗΣ

πόθεν;
οὐδὲ μὰ Δί᾽ εἰ τότ᾽ ἦλθες ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ᾽.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οἴμοι δείλαιος.
Ἀντίλοχ᾽ ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ᾽ ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ᾽ ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη;

ΧΡΕΜΗΣ

τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας προθεῖναι τῆς πόλεως; κᾆτ᾽ εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
κἄπειθ᾽ ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ᾽ οὐκ ἐσώσατο;
ὁ δ᾽ ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,
τί δαί μ᾽ ἐχρῆν δρᾶν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

σκόροδ᾽ ὁμοῦ τρίψαντ᾽ ὀπῷ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ λακωνικοῦ
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,
ἔγωγ᾽ ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.

ΧΡΕΜΗΣ

μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτός γε μέντοὔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν·
κἄπειτ᾽ ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτόν· ἀλλ᾽ ὅμως ἐρῶ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν᾽ ἂν λάβοι ποτέ.
ὅσοις δὲ κλίνη μή ᾽στι μηδὲ στρώματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἢν δ᾽ ἀποκλήῃ τῇ θύρᾳ
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

νὴ τὸν Διόνυσον χρηστά γ᾽· εἰ δ᾽ ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν ἢ κλάειν μακρά,
ἵνα τοῦτ᾽ ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.

ΧΡΕΜΗΣ

μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ᾽ ὅμοιος Νικίᾳ
δημηγορήσων, κἀπεχείρησεν λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
εἶτ᾽ ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος, οἱ δ᾽ ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

νοῦν ἄρ᾽ εἶχον νὴ Δία.

ΧΡΕΜΗΣ

ἀλλ᾽ ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ᾽ ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

καὶ τί εἶπε;

ΧΡΕΜΗΣ

πρῶτον μέν σ᾽ ἔφη
εἶναι πανοῦργον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

καὶ σέ;

ΧΡΕΜΗΣ

μή πω τοῦτ᾽ ἔρῃ.
κἄπειτα κλέπτην.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἐμὲ μόνον;

ΧΡΕΜΗΣ

καὶ νὴ Δία
καὶ συκοφάντην.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἐμὲ μόνον;

ΧΡΕΜΗΣ

καὶ νὴ Δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τίς δὲ τοῦτ᾽ ἄλλως λέγει;

ΧΡΕΜΗΣ

γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικὸν
καὶ χρηματοποιόν· κοὔτε τἀπόρρητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.

ΧΡΕΜΗΣ

ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια χρυσί' ἀργύριον ἐκπώματα
μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων ἐναντίον,
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν,
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

νὴ τὸν Ποσειδῶ μαρτύρων γ' ἐναντίον.

ΧΡΕΜΗΣ

οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθὰ . . .
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας ηὐλόγει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τί δῆτ' ἔδοξεν;

ΧΡΕΜΗΣ

ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν
ταύταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

καὶ δέδοκται;

ΧΡΕΜΗΣ

φήμ' ἐγώ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἅπαντ' ἄρ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν;

ΧΡΕΜΗΣ

οὕτω ταῦτ' ἔχει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐδ' ἐς δικαστήριον ἄρ' εἶμ' ἀλλ' ἡ γυνή;

ΧΡΕΜΗΣ

οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις ἀλλ' ἡ γυνή.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἆρά μοι;

ΧΡΕΜΗΣ

μὰ Δί' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷ,
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν

ΧΡΕΜΗΣ

τί δρᾶν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

βινεῖν ἑαυτάς.

ΧΡΕΜΗΣ

ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα,
ἄριστον οὐ δώσουσι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

σὺ δέ γε νὴ Δία
δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἀριστᾷς τε καὶ βινῇς ἅμα.

ΧΡΕΜΗΣ

τὰ πρὸς βίαν δεινότατον, ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.

ΧΡΕΜΗΣ

καὶ ξυμφέροι γ' ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ὑγίαινε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

καὶ σύ γ' ὦ Χρέμης.

ΧΟΡΟΣ

ἔμβα χώρει.
ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
στρέφου σκόπει,
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
μή πού τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν τὸ σχῆμα παραφυλάξῃ.
ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε·
ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνην φέροι
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.

483—492 = 493—503

πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
τὴν καὶ περισκοπουμένη
. . . . τἀκεῖσε καὶ
τἀκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη,
ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ' ἡνίκ' ἦμεν·
τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν, ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας
πώγωνας ἐξηρτημένας,
μὴ καί τις ἡμᾶς ὄψεται χἠμῶν ἴσως κατείπῃ.
ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον
παραβλέπουσα θατέρῳ
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ᾗπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς τοῖν γνάθοιν ἔχουσα·
χαὗται γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ταυτὶ μὲν ὦ γυναῖκες ἡμῖν εὐτυχῶς
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἁβουλεύσαμεν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
χάλα συναπτοὺς ἡνίας λακωνικάς,
βακτηρίας ἄφεσθε. καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ', ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν
ὅθενπερ ἔλαβον τἄλλα θ' ἁξηνεγκάμην.

ΧΟΡΟΣ

κεῖται καὶ δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον τἄλλα δι-
δάσκειν,
ὅ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν.
οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι,

ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

αὕτη πόθεν ἥκεις Πραξαγόρα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τί δ' ὦ μέλε
σοὶ τοῦθ';

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ὅ τί μοι τοῦτ' ἔστιν; ὡς εὐηθικῶς.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

οὔ τἄρα παρὰ μοιχοῦ γε φήσεις.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐκ ἴσως
ἑνός γε.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

πῶς;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

οὐ δῆτα τάλαν ἔγωγε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

πῶς οὖν ὀρθρία
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
οὕτως ἐχούσης ὦνερ;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

εἰποῦσάν γέ μοι.
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθί τι κακόν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

μὰ τὼ θεὼ
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

εἶτ᾽ οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ᾽ ἔχειν;
ἀλλ᾽ ἔμ᾽ ἀποδύσασ᾽ ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον
ᾤχου καταλιποῦσ᾽ ὡσπερεὶ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ᾽ οὐδ᾽ ἐπιθεῖσα λήκυθον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής·
ἔπειθ᾽ ἵν᾽ ἀλεαίνοιμι, τοῦτ᾽ ἠμπεσχόμην·
σὲ δ᾽ ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον ὦνερ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χἠ βακτηρία;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οἶσθ᾽ οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα,
ὃν χρῆν ἔμ᾽ ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

μὴ φροντίσῃς· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἡκκλησία;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἣν ἐγᾠχόμην.
ἀτὰρ γεγένηται;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ναὶ μὰ Δί᾽. οὐκ ᾔδησθά με
φράσαντά σοι χθές;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἄρτι γ᾽ ἀναμιμνήσκομαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐδ᾽ ἄρα τὰ δόξαντ᾽ οἶσθα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

μὰ Δί᾽ ἐγὼ μὲν οὔ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τί δρᾶν; ὑφαίνειν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐ μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἄρχειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τίνων;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

νὴ τὴν Ἀφροδίτην μακαρία τἄρ᾽ ἡ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

κατὰ τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

πολλῶν οὕνεκα.
οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσῃς μηδ᾽ ἀφέλῃ μου τὸν βίον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ὦ δαιμόνι᾽ ἀνδρῶν τὴν γυναῖκ᾽ ἔα λέγειν.
μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
μὴ γυμνὸν εἶναι μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ ᾽νεχυραζόμενον φέρειν.

ΑΝΗΡ

νὴ τὸν Ποσειδῶ μεγάλα γ᾽, εἰ μὴ ψεύσεται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλ᾽ ἀποφανῶ τοῦθ᾽, ὥστε σέ τε μοι μαρτυρεῖν
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ

νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
φροντίδ᾽ ἐπισταμένην
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
κοινῇ γὰρ ἐπ᾽ εὐτυχίᾳ νῦν
ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια πολίτην
δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα
μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου· δηλοῦ δ᾽ ὅ τί περ δύναται.

καιρὸς δέ· δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ᾽ εἰρημένα πω πρότερον·
μισοῦσι γὰρ ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.
ἀλλ᾽ οὐ μέλλειν, ἀλλ᾽ ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς διανοίαις,
ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ θεατάς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν
τοῖς τ᾽ ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ᾽ ἔσθ᾽ ὃ μάλιστα δέδοικα.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
δρᾶν ἀντ᾽ ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ᾽ ἀρχαίων ἀμελῆσαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ᾽ ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν τὸν δ᾽ ἄθλιον εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν τῷ δ᾽ εἶναι μηδὲ ταφῆναι,
μηδ᾽ ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς τὸν δ᾽ οὐδ᾽ ἀκολούθῳ·
ἀλλ᾽ ἕνα ποιῶ κοινὸν ἅπασιν βίοτον καὶ τοῦτον ὅμοιον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

κατέδει πέλεθον πρότερός μου.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

καὶ τῶν πελέθων κοινωνοῦμεν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἔφθης μ᾽ ὑποκρούσας.
τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
κοινὴν πάντων καὶ τἀγροίκων καὶ τἄλλ᾽ ὁπόσ᾽ ἐστὶν ἑκάστῳ.
εἶτ᾽ ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ δαρεικοὺς ἀφανῆ πλοῦτον;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει· κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

κατὰ δὴ τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες,
ἄρτους τεμάχη μάζας χλαίνας οἶνον στεφάνους ἐρεβίνθους.
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ' οἷς ταῦτα πάρεστιν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

πρότερόν γ' ὦταῖρ' ὅτε τοῖσι νόμοις ἔτ' ἐχρώμεθα τοῖς προτέροισιν·
νῦν δ' ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
ξυγκαταδαρθών;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατακεῖσθαι
καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

πῶς οὖν οὐ πάντες ἴασιν
ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται·
κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἢν ταῖς αἰσχραῖσι συνῶμεν,
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῂς ἀφικέσθαι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

οὐχὶ μαχοῦνται· περὶ σοῦ θάρρει· μη δείσῃς· οὐχὶ μαχοῦνται
περὶ τοῦ μή σοι ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν᾽ ἔχει· προβεβούλευται γάρ, ὅπως ἂν
μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλὰ φυλάξουσ᾽ οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ᾽ ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν·

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οἱ φαυλότεροι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξὶ πρὶν ἂν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δημοτική γ᾽ ἡ γνώμη καὶ καταχήνη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων,
ὅταν ἐμβαδίων εἴπῃ πρότερος, παραχώρει κᾆτ᾽ ἐπιτήρει,
ὅταν ἤδη ᾿γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὑτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐκοῦν ἄγξουσ᾽ εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ᾽ ὄντα
ἄγχουσι. τί δῆθ᾽ ὅταν ἀγνὼς ᾖ; πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλ᾽ ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ᾽ αὐτοῖς οὐκ ἔμελ᾽ οὐδὲν

τῶν ἀλλοτρίων ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ δεδιὼς τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος
ἢ Λευκολόφας πάππαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι,

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τὸ ποῖον;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οἰμώζοι τἂν καὶ κωκύοι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης,
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη.
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἓν ἔτι ζητῶ· πῶς ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ,
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τουτὶ τοὔπος σ' ἐπιτρίψει.

ΑΝΗΡ

κἀγὼ ταύτῃ γνώμην ἐθέμην.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τοῦ γὰρ τάλαν οὕνεκ' ἔσονται;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

πολλῶν οὕνεκα νὴ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς οὕνεκα δήπου,
ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι,
τὴν αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὖθις τῇ γαστρὶ κολασθείς.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

οὐκ ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐδ' ἤν γε θύρασ' ὥσπερ πρότερον;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
ἢν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κομιεῖται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλων.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

τοὺς κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

νὴ τὸν Ἀπόλλω χάριέν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω·
κᾆτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ·
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην,
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἵνα κάπτωσιν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ 'ξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν·
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν,
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾷδα λαβών.
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου
τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς·
ἐνθάδε μεῖράξ ἐσθ' ὡραία.
παρ' ἐμοὶ δ', ἑτέρα
φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερῴου,

καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·
πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν
αὐτῆς παρ᾽ ἐμοί.
τοῖς εὐπρεπέσιν δ᾽ ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιάδ᾽ ἐροῦσιν· ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας
διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.
φέρε νυν φράσον μοι, ταῦτ᾽ ἀρέσκει σφῷν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

πάνυ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

βαδιστέον τἄρ᾽ ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
ἵν᾽ ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

φήμ᾽ ἐγώ.
ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
ἁπαξαπάσας.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἵνα τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

δῆλον τουτογί·
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς.
καὶ τάς γε δούλας οὐκέτι δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,

ἵν᾿ ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί,
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

ΑΝΗΡ

ἐγὼ δ᾿ ἵν᾿ εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.

ΧΟΡΟΥ

ΑΝΗΡ

χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους τρέψασ᾿ ἐμούς.
ποῦ ᾿σθ᾿ ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ᾿ ἔξιθι,
νὴ Δία μέλαινά γ᾿, οἷ᾿ ἂν εἰ τὸ φάρμακον
ἕψουσ᾿ ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
ἵστω παρ᾿ αὐτήν, δεῦρ᾿ ἴθ᾿, ἡ κομμώτρια.
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν ὑδριαφόρε
ἐνταῦθα. σὺ δὲ δεῦρ᾿ ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ᾿ εἰς ἐκκλησίαν
ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω· τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὼ τρίποδ᾿ ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον.
τὰ χυτρίδι᾿ ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

ΧΡΕΜΗΣ

ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτέ γ᾿, ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ᾿ ὅπως ἔχει.
οὗτος τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὔτ᾿ ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων;

ΑΝΗΡ

οὐδαμῶς.

ΧΡΕΜΗΣ

τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως; οὔ τι μὴ
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

ΑΝΗΡ

μὰ Δί' ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.

ΧΡΕΜΗΣ

μέλλεις ἀποφέρειν;

ΑΝΗΡ

πάνυ γε.

ΧΡΕΜΗΣ

κακοδαίμων ἄρ' εἶ
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα.

ΑΝΗΡ

πῶς;

ΧΡΕΜΗΣ

πῶς; ῥᾳδίως.

ΑΝΗΡ

τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;

ΧΡΕΜΗΣ

ποίοισιν ὦ δύστηνε;

ΑΝΗΡ

τοῖς δεδογμένοις.

ΧΡΕΜΗΣ

δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.

ΑΝΗΡ

ἀνόητος;

ΧΡΕΜΗΣ

οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν οὖν
ἁπαξαπάντων.

ΑΝΗΡ

ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;

ΧΡΕΜΗΣ

τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;

ΑΝΗΡ

μάλιστα πάντων.

ΧΡΕΜΗΣ

τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.

ΑΝΗΡ

σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ;

ΧΡΕΜΗΣ

φυλάξομαι,
πρὶν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται.

ΑΝΗΡ

τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν;

ΧΡΕΜΗΣ

ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.

ΑΝΗΡ

λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.

ΧΡΕΜΗΣ

λέξουσι γάρ.

ΑΝΗΡ

καί φασιν οἴσειν ἀράμενοι.

ΧΡΕΜΗΣ

φήσουσι γάρ.

ΑΝΗΡ

ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'.

ΧΡΕΜΗΣ

ἀπιστήσουσι γάρ.

ΑΝΗΡ

ὁ Ζεύς σέ γ' ἐπιτρίψειεν.

ΧΡΕΜΗΣ

ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἴσειν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δία· καὶ γὰρ οἱ θεοί·
γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων·
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθά,
ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν
οὐχ ὥς τι δώσοντ' ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.

ΑΝΗΡ

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοὔσθ' ἱμάς;

ΧΡΕΜΗΣ

ὄντως γὰρ οἴσεις;

ΑΝΗΡ

ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε.

ΧΡΕΜΗΣ

τῆς μωρίας,
τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη

ΑΝΗΡ

τί δρᾶν;

ΧΡΕΜΗΣ

ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.

ΑΝΗΡ

ἵνα δὴ τί;

ΧΡΕΜΗΣ

σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παύσαιντ᾽ ἂν ἐσφέροντες ὦμβρόντητε σύ.

ΑΝΗΡ

χαρίεντα γοῦν πάθοιμ᾽ ἄν, εἰ μὴ ᾽χοιμ᾽ ὅποι
ταῦτα καταθείην.

ΧΡΕΜΗΣ

μὴ γὰρ οὐ λάβῃς ὅποι·
θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἕνης ἔλθῃς.

ΑΝΗΡ

τιή;

ΧΡΕΜΗΣ

ἐγᾦδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,
ἅττ᾽ ἂν δὲ δόξῃ ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.

ΑΝΗΡ

οἴσουσιν ὦ τᾶν.

ΧΡΕΜΗΣ

ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

ΑΝΗΡ

ἀμέλει κομιοῦσιν.

ΧΡΕΜΗΣ

ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;

ΑΝΗΡ

μαχούμεθ᾽ αὐτοῖς.

ΧΡΕΜΗΣ

ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;

ΑΝΗΡ

ἄπειμ᾽ ἐάσας.

ΧΡΕΜΗΣ

ἢν δὲ πωλῶσ᾽ αὐτά, τί;

ΑΝΗΡ

διαρραγείης.

ΧΡΕΜΗΣ

ἢν διαρραγῶ δέ, τί;

ΑΝΗΡ

καλῶς ποιήσεις.

ΧΡΕΜΗΣ

σὺ δ᾽ ἐπιθυμήσεις φέρειν;

ΑΝΗΡ

ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
ὁρῶ φέροντας.

ΧΡΕΜΗΣ

πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
αὔτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

ΑΝΗΡ

οἴμωζε.

ΧΡΕΜΗΣ

Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι;

ΑΝΗΡ

πλεῖω Καλλίου.

ΧΡΕΜΗΣ

ἅνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

ΑΝΗΡ

δεινὸν λέγεις.

ΧΡΕΜΗΣ

τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;

ΑΝΗΡ

ἔγωγε.

ΧΡΕΜΗΣ

τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα;

ΑΝΗΡ

καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.

ΧΡΕΜΗΣ

τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης;
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.

ΑΝΗΡ

οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν,
νῦν δ' αἱ γυναῖκες.

ΧΡΕΜΗΣ

ἃς ἐγὼ φυλάξομαι
νὴ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.

ΑΝΗΡ

οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖς.

ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ

ὦ πάντες ἀστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅπου δειπνήσετε·
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενησμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι,
κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες
ἑστᾶσ' ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώτεραι.
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδας
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐῤῥιμμένος.
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἕστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

ΧΡΕΜΗΣ

οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

ΑΝΗΡ

καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;

ΧΡΕΜΗΣ

ἐπὶ δεῖπνον.

ΑΝΗΡ

οὐ δῆτ', ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ,
πρὶν ἄν γ' ἀπενέγκῃς.

ΧΡΕΜΗΣ
ἀλλ' ἀποίσω.
ΑΝΗΡ
πηνίκα;
ΧΡΕΜΗΣ
οὐ τοὐμὸν ὦ τᾶν ἐμποδὼν ἔσται.
ΑΝΗΡ
τί δή;
ΧΡΕΜΗΣ
ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
ΑΝΗΡ
βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως;
ΧΡΕΜΗΣ
τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατα γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας.
ΑΝΗΡ
ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;
ΧΡΕΜΗΣ
ὁμόσ' εἶμι κύψας.
ΑΝΗΡ
ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;
ΧΡΕΜΗΣ
καλούμεθ' αὐτάς.
ΑΝΗΡ
ἢν δὲ καταγελῶσι, τί;
ΧΡΕΜΗΣ
ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστὼς
ΑΝΗΡ
τί δράσεις; εἰπέ μοι.
ΧΡΕΜΗΣ
τῶν ἐσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
ΑΝΗΡ
βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ' ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
ΧΡΕΜΗΣ
φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω.
ΑΝΗΡ
μὴ μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
ΧΡΕΜΗΣ
νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,

ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοισδεδὶ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κοὐ μελλητέον.

ΧΟΡΟΥ

ΓΡΑΥΣ Α

τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι·
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη
ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
παίζουσα. πῶς ἂν περιβάλοιμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα; Μοῦσαι δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

ΝΕΑΝΙΣ

νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης ὦ σαπρά.
ᾤου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθαδὶ
ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαί τινα
ᾄδουσ'· ἐγὼ δ' ἢν τοῦτο δρᾷς ἀντᾴσομαι.
κεἰ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμῳδικόν.

ΓΡΑΥΣ Α

τύμβῳ διαλέγου κἀποχώρησον· σὺ δὲ
φιλοττάριον αὐλητὰ τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-
θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν-
εστιν ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείραις·
οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι μᾶλλον ἢ 'γὼ
τὸν φίλον γ' ᾧπερ ξυνείην,
ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

ΝΕΑΝΙΣ

μὴ φθόνει ταῖς νέαισι.
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἁπαλοῖσι μηροῖς
κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ· σὺ δ' ὦ γραῦ,

900—905=906—911

παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα.

ΓΡΑΥΣ Α

ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα
τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοιο
βουλομένη σποδεῖσθαι,
κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὕροις . . .
. . καὶ προσελκύσαιο
βουλομένη φιλῆσαι.

ΝΕΑΝΙΣ

αἰαῖ τί ποτε πείσομαι;
οὐχ ἥκει μοὐταῖρος·
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ'· ἡ
γάρ μοι μήτηρ ἄλλῃ
βέβηκε· καίτοι τἄλλα γ' οὐδὲν δεῖ λέγειν.
ἀλλ' ὦ μαῖ' ἱκετεύομεν, κά-
λει τὸν ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς ἂν κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

ΓΡΑΥΣ Α

ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
τρόπον τάλαινα κνησιᾷς·
δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.
ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
τἀμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

ΝΕΑΝΙΣ

ᾆδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ·
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.

ΓΡΑΥΣ Α

οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε.

ΝΕΑΝΙΣ

καινόν γ' ὦ σαπρά.

ΓΡΑΥΣ Α

οὐ δῆτα.

ΝΕΑΝΙΣ

τί γὰρ ἂν γραῒ καινά τις λέγοι;

ΓΡΑΥΣ Α

οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας.

911—917=918—923

ΝΕΑΝΙΣ

ἀλλὰ τί;
ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

ΓΡΑΥΣ Α

τί μοι διαλέγει;

ΝΕΑΝΙΣ

σὺ δὲ τί διακύπτεις;

ΓΡΑΥΣ Α

ἐγώ;
ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τὠμῷ φίλῳ.

ΝΕΑΝΙΣ

σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;

ΓΡΑΥΣ Α

δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΣ

ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν.

ΓΡΑΥΣ Α

οὐ σοῦ γ' ὤλεθρε
δεόμενος οὐδέν.

ΝΕΑΝΙΣ

νὴ Δί' ὦ φθίνυλλα σὺ
δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.

ΓΡΑΥΣ Α

κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μᾶλλον φρονῶ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
καὶ μὴ 'δει πρότερον διασποδῆσαι
ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν·
οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.

ΓΡΑΥΣ Α

οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις.
οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν.
κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.
ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

εἴθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.

ΝΕΑΝΙΣ

ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γρᾴδιον·

φρούδη γάρ ἐστιν οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν.
ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ 'μεμνήμεθα.
δεῦρο δὴ δεῦρο δή,
φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι
πρόσελθε καὶ ξύνευνος
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.
πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων.
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις
πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει.
μέθες, ἱκνοῦμαί σ' Ἔρως,
καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ

δεῦρο δὴ δεῦρο δή,
καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ'· εἰ δὲ μή, καταπεσὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ
βούλομαι κόλπῳ πληκτίζεσθαι
μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μέθες, ἱκνοῦμαί σ' Ἔρως,
καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.

ΝΕΑΝΙΣ

καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην
εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἱκετεύω,
ἄνοιξον ἀσπάζου με·
διά τοι σὲ πόνους ἔχω.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος,
μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρόσωπον,
ἄνοιξον ἀσπάζου με·
διά τοι σὲ πόνους ἔχω.

952—959 = 960—968
969—972 = 973—976

ΓΡΑΥΣ Α

οὗτος τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς;

ΝΕΑΝΙΑΣ

πόθεν;

ΓΡΑΥΣ Α

καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀποθάνοιμ' ἄρα.

ΓΡΑΥΣ Α

τοῦ δαὶ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας;

ΝΕΑΝΙΑΣ

Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον.

ΓΡΑΥΣ Α

τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ

οὐ τὸν Σεβῖνόν γ', ὃν σὺ προσεδόκας ἴσως.

ΓΡΑΥΣ Α

νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα.
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

ΓΡΑΥΣ Α

ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὦ γλύκων·
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

τῷ βουλομένῳ γε κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

ΓΡΑΥΣ Α

ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

ΝΕΑΝΙΑΣ

οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηνδεδί μοι κρουστέον.

ΓΡΑΥΣ Α

ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.

ΓΡΑΥΣ Α

οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
θύρασί μ' ηὗρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀλλ' ὦ μέλ' ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου.

ΓΡΑΥΣ Α

τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ

τὸν τῶν γραφέων ἄριστον.

ΓΡΑΥΣ Α

οὗτος δ᾽ ἔστι τίς;

ΝΕΑΝΙΑΣ

ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
ἀλλ᾽ ἄπιθ᾽, ὅπως μή σ᾽ ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.

ΓΡΑΥΣ Α

οἶδ᾽ οἶδ᾽ ὅ τι βούλει.

ΝΕΑΝΙΑΣ

καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ Δία.

ΓΡΑΥΣ Α

μὰ τὴν Ἀφροδίτην ἥ μ᾽ ἔλαχε κληρουμένη,
μὴ ᾽γώ σ᾽ ἀφήσω.

ΝΕΑΝΙΑΣ

παραφρονεῖς ὦ γρᾴδιον.

ΓΡΑΥΣ Α

ληρεῖς· ἐγὼ δ᾽ ἄξω σ᾽ ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.

ΝΕΑΝΙΑΣ

τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνούμεθα,
ἐξὸν καθέντα γρᾴδιον τοιουτονὶ
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;

ΓΡΑΥΣ Α

μὴ σκῶπτέ μ᾽ ὦ τᾶν ἀλλ᾽ ἕπου δεῦρ᾽ ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀλλ᾽ οὐκ ἀνάγκη μοὐστίν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

ΓΡΑΥΣ Α

νὴ τὴν Ἀφροδίτην δεῖ γε μέντοι σ᾽. ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ᾽ ἥδομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ᾽.

ΓΡΑΥΣ Α

ἀλλὰ νὴ Δία
ἀναγκάσει τουτί σε.

ΝΕΑΝΙΑΣ

τοῦτο δ᾽ ἔστι τί;

ΓΡΑΥΣ Α

ψήφισμα, καθ᾽ ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι.

ΓΡΑΥΣ Α

καὶ δή σοι λέγω.

ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἢν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ θέλῃ
πρότερον προκρούειν ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.

ΝΕΑΝΙΑΣ

οἴμοι Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

ΓΡΑΥΣ Α

τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.

ΝΕΑΝΙΑΣ

τί δ' ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθών τις;

ΓΡΑΥΣ Α

ἀλλ' οὐ κύριος

ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν;

ΓΡΑΥΣ Α

οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι.

ΓΡΑΥΣ Α

κλάων γε σύ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

τί δῆτα χρὴ δρᾶν;

ΓΡΑΥΣ Α

δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὐστί;

ΓΡΑΥΣ Α

διομήδειά γε.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου,
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.

ΓΡΑΥΣ Α

ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.

ΝΕΑΝΙΑΣ

νὴ τὸν Δί' ἥνπερ ἦ γέ που τῶν κηρίνων·
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.

ΝΕΑΝΙΣ

ποῖ τοῦτον ἕλκεις;

ΓΡΑΥΣ Α

εἰς ἐμαυτῆς εἰσάγω.

ΝΕΑΝΙΣ

οὐ σωφρονοῦσά γ'· οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

ΓΡΑΥΣ Α

ὦ παμβδελυρὰ φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξηῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ

νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι
ὦ γλυκύτατον τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡΑΥΣ Β

αὕτη σὺ ποῖ τονδὶ παραβᾶσα τὸν νόμον
ἕλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
πρότερον καθεύδειν αὐτόν;

ΝΕΑΝΙΑΣ

οἴμοι δείλαιος.
πόθεν ἐξέκυψας ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

ΓΡΑΥΣ Β

βάδιζε δεῦρο.

ΝΕΑΝΙΑΣ

μηδαμῶς με περιίδῃς
ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ' ἀντιβολῶ σ'.

ΓΡΑΥΣ Β

ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει σ'.

ΝΕΑΝΙΑΣ

οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.

ΓΡΑΥΣ Β

ἕπου μαλακίων δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἴθι νυν ἔασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μή,
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους.

ΓΡΑΥΣ Β

θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι.
ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
ἀξιόχρεως.

ΓΡΑΥΣ Β

μή μοι καθίστη.

ΓΡΑΥΣ Γ

ποῖ σὺ ποῖ
χωρεῖς μετὰ ταύτης;

ΝΕΑΝΙΑΣ

οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἕλκομαι.
ἀτὰρ ἥτις εἶ σύ, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις
ὦ Πᾶνες ὦ Κορύβαντες ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ' ἀντιβολῶ τουτὶ ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;

ΓΡΑΥΣ Γ

μὴ σκῶπτέ μ' ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου.

ΓΡΑΥΣ Β

δευρὶ μὲν οὖν.

ΓΡΑΥΣ Γ

ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτ'.

ΓΡΑΥΣ Β

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

διασπάσεσθέ μ' ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.

ΓΡΑΥΣ Β

ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σε δεῖ κατὰ τὸν νόμον.

ΓΡΑΥΣ Γ

οὐκ ἤν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ᾽ αἰσχίων φανῇ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἢν οὖν ὑφ᾽ ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε πῶς ἐπ᾽ ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;

ΓΡΑΥΣ Γ

αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

ΓΡΑΥΣ Β

οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ᾽.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀφέτω νύν μ᾽ αὑτηί.

ΓΡΑΥΣ Γ

δευρὶ μὲν οὖν ἴθ᾽ ὡς ἔμ᾽.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἢν ἡδί μ᾽ ἀφῇ.

ΓΡΑΥΣ Β

ἀλλ᾽ οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ᾽.

ΓΡΑΥΣ Γ

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

χαλεπαί γ᾽ ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς.

ΓΡΑΥΣ Β

τιή;

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

ΓΡΑΥΣ Β

σιγῇ βάδιζε δεῦρο.

ΓΡΑΥΣ Γ

μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννωνοῦ σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;

ΓΡΑΥΣ Β

καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.

ΝΕΑΝΙΑΣ

οἴμοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἑλκόμενός εἰμ᾽.

ΓΡΑΥΣ Γ

ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.
ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

μὴ πρὸς θεῶν·
ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡΑΥΣ Γ

νὴ τὴν Ἑκάτην ἐάν τε βούλῃ γ᾽ ἤν τε μή.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ὦ τρισκακοδαίμων εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κᾄπειτ᾽ ἐπειδὰν τῆσδ᾽ ἀπαλλαγῶ, πάλιν
Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἆρ᾽ οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ᾽ ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείρξομαι.
ὑμᾶς δ᾽ ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω
ὑπὸ τοῖνδε τοῖν κασαλβάδοιν δεῦρ᾽ ἐσπλέων,
θάψαι μ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς,
καὶ τήνδ᾽ ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιττώσαντας εἶτα τὼ πόδε
μολυβδοχοήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ
ἄνω ᾽πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΧΟΡΟΥ

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δὲ γῆ,
αὐτή τέ μου δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς θ᾽ ὅσαι παρέστατ᾽ ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
οἵ γείτονές τε πάντες οἵ τε δημόται,
ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν,
ἀγαθοῖσιν ὦ Ζεῦ· πολὺ δ᾽ ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι᾽ ἀμφορείδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον·
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἀπανθήσαντα πάντ᾽ ἀπέπτετο·
ὥστ᾽ ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ᾽ ὦ θεοί.

1123 κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ᾽ ὅλην
ἐκλεγόμενος ὅ τι ἂν μάλιστ᾽ ὀσμὴν ἔχῃ.

ἀλλ' ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

ΧΟΡΟΣ

αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

μάλισθ'· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὦ δέσποτ' ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἐγώ;

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

σὺ μέντοι νὴ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ.
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις πολιτῶν πλεῖν ἂν ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;

ΧΟΡΟΣ

εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ποῖ ποῖ βαδίζεις;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

νὴ τὴν Ἀφροδίτην πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος.
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οἶνος δὲ χῖός ἐστι περιλελειμμένος
καὶ τἄλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως
καλεῖς γέροντα μειράκιον παιδίσκον; ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστιν ἐσκευασμένον
ἁπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείξομαι·
ἔχω δέ τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.

ΧΟΡΟΣ

τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις

τασδὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι,
τοῖς σοφοῖς μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ,
τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως διὰ τὸ γελᾶν κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ,
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ'· ἀλλ' ἅπαντας ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ 'πιορκεῖν ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί,
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
ὢ ὢ ὥρα δή,
ὦ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπαποκινεῖν. κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
καὶ σὺ κίνει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τοῦτο δρῶ.

ΧΟΡΟΣ

καὶ τάσδε νῦν . . . .
. . . . . . λαγαρὰς τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν.
τάχα γὰρ ἔπεισι λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο-
κρανιολειψανοδριμυποτριμματοσιλφιο-
παραομελιτοκατακεχυμενοκιχλεπι-
κοσσυφοφαττοπεριστερα-
λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
λειολαγῳοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων.
σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχέως ταχέως λάβε τρύβλιον·
εἶτα κόνισαι λαβὼν λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῇς.
ἀλλὰ λαιμάττουσί που.
αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ εὐαί.
δειπνήσομεν, εὐοῖ εὐαί,
εὐαί, ὡς ἐπὶ νίκῃ·
εὐοῖ εὐοῖ, εὐαὶ εὐαί.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ
ΧΡΕΜΥΛΟΣ
ΠΛΟΥΤΟΣ
ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ
ΠΕΝΙΑ
ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ
ΓΡΑΥΣ
ΝΕΑΝΙΑΣ
ΕΡΜΗΣ
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ

ΚΑΡΙΩΝ

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ᾽ ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ᾽ ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ λοξίᾳ,
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς
μελαγχολῶντ᾽ ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοὐναντίον δρῶν ἢ προσῆκ᾽ αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,
οὗτος δ᾽ ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ᾽ ἀποκρινόμενος τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς ὅ τι τῷδ᾽ ἀκολουθοῦμέν ποτε
ὦ δέσποτ᾽, ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς.

ΚΑΡΙΩΝ

λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ᾽ ἐστὶν οὑτοσί·
εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀλλ᾽ οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν.

ΚΑΡΙΩΝ

οἶδά τοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἕτεροι δ᾽ ἐπλούτουν ἱερόσυλοι ῥήτορες
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί.

ΚΑΡΙΩΝ

πείθομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ᾽ υἱόν, ὅσπερ ὤν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ᾽ αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.

ΚΑΡΙΩΝ

τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιών,
ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ᾽ ἔτι,
πείθειν δ᾽ ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τουτῳί.

ΚΑΡΙΩΝ

εἶτ᾽ οὐ ξυνιεῖς τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ

Thiersch. Von Velsen μηδὲ ἕν, Hemsterhuis μηδεέν

48. ὅτι ἤ = because. 7. 409

66. 6 = οὐδαμῶς. from πῶ = ποῦ

φράζοντος ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τῷ τοῦτο κρίνεις;

ΚΑΡΙΩΝ

δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ᾽, ὡς σφόδρ᾽ ἐστὶ σύμφορον
τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν βίῳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ᾽ εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ᾽ ἡμῖν φράσῃ
ὅστις ποτ᾽ ἐστὶν οὑτοσὶ καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδί,
πυθοίμεθ᾽ ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ.

ΚΑΡΙΩΝ

ἄγε δὴ σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φράσεις,
ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ; λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι.

ΚΑΡΙΩΝ

μανθάνεις
ὅς φησιν εἶναι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

σοὶ λέγει τοῦτ᾽, οὐκ ἐμοί·
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
ἀλλ᾽ εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον.

ΠΛΟΥΤΟΣ

κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.

ΚΑΡΙΩΝ

δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.

ΚΑΡΙΩΝ

εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἀπό σ᾽ ὀλῶ κακὸν κακῶς.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ᾽ ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

πώμαλα.

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ᾽ ὦ δέσποτα.

ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀλλ' αἶρε ταχέως.

ΠΛΟΥΤΟΣ

μηδαμῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὔκουν ἐρεῖς;

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τί μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.

ΠΛΟΥΤΟΣ

μέθεσθέ νύν μου πρῶτον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἢν μεθίεμεν.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἀκούετον δή· δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με
λέγειν ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος.

ΚΑΡΙΩΝ

ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
καὶ Ζεῦ, τί φῄς; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ;

ΠΛΟΥΤΟΣ

ναί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἐκεῖνος αὐτός;

ΠΛΟΥΤΟΣ

αὐτότατος.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

πόθεν οὖν φράσον
αὐχμῶν βαδίζεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.

a miser

ΠΛΟΥΤΟΣ

ὁ Ζεύς με ταῦτ᾽ ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ᾽ ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὃ δέ μ᾽ ἐποίησεν τυφλόν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ὁμολογῶ σοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

φέρε τί οὖν;
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς;

ΠΛΟΥΤΟΣ

φήμ᾽ ἐγώ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὡς τοὺς δικαίους δ᾽ ἂν βαδίζοις;

ΠΛΟΥΤΟΣ

πάνυ μὲν οὖν·
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑόρακ᾽ ἐγὼ χρόνου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδέν· οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἄφετόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ᾽ ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μὰ Δί᾽ ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.

ΠΛΟΥΤΟΣ

οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμελλέτην μοι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ σύ γ᾽ ἀντιβολῶ πιθοῦ,
καὶ μή μ᾽ ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ᾽ ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα.
μὰ τὸν Δί᾽ οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ᾽ ἂν δέ μου
τύχωσ᾽ ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ᾽ οὐ πάντες κακοί.

ΠΛΟΥΤΟΣ

μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἁπαξάπαντες.

ΚΑΡΙΩΝ

οἰμώξει μακρά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

σοὶ δ᾽ ὡς ἂν εἰδῇς ὅσα παρ᾽ ἡμῖν ἢν μένῃς
γενήσετ᾽ ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γὰρ οἶμαι, σὺν θεῷ δ᾽ εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας
βλέψαι ποιήσας.

ΠΛΟΥΤΟΣ

μηδαμῶς τοῦτ᾽ ἐργάσῃ.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τί φῄς;

ΚΑΡΙΩΝ

ἅνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ᾽ ὡς τὰ τούτων μῶρ᾽ ἔμ᾽ εἰ
πύθοιτ᾽ ἂν ἐπιτρίψειε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

νῦν δ᾽ οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;

ΠΛΟΥΤΟΣ

οὐκ οἶδ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἄληθες ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἂν σμικρὸν χρόνον;

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἆ μὴ λέγ᾽ ὦ πονηρὲ ταῦτ᾽.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἔχ᾽ ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἐμὲ σύ;

VV. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν, εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ᾽ ἐμὲ
αἴσχιστ᾽ ἂν ἐπιτρίψειε (aside, to audience).

134.7 = φανερῶς

138.δ'. cate

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

νὴ τὸν οὐρανόν.

αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τί ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;

ΚΑΡΙΩΝ

διὰ τἀργύριον· πλεῖστον γάρ ἐστ᾽ αὐτῷ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

φέρε

τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ᾽;

ΚΑΡΙΩΝ

ὁδί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

θύουσι δ᾽ αὐτῷ διὰ τίν᾽; οὐ διὰ τουτονί;

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ νὴ Δί᾽ εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὔκουν ὅδ᾽ ἐστὶν αἴτιος καὶ ῥᾳδίως
παύσει᾽ ἄν, εἰ βούλοιτο, ταῦθ᾽;

ΠΛΟΥΤΟΣ

ὁτιὴ τί δή;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὅτι οὐδ᾽ ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ᾽ οὐδεέν,
μὴ βουλομένου σοῦ.

ΠΛΟΥΤΟΣ

πῶς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὅπως; οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον· ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.

ΠΛΟΥΤΟΣ

τί λέγεις; δι᾽ ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

φήμ᾽ ἐγώ.

καὶ νὴ Δί᾽ εἴ τί γ᾽ ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ᾽ ὑπήκοα.

ΚΑΡΙΩΝ

ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ τάς γ᾽ ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,

ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ τούς γε παῖδάς φασι ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν
οὐ τῶν ἐραστῶν ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐ τούς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί.

ΚΑΡΙΩΝ

τί δαί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὃ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὃ δὲ κύνας θηρευτικούς.

ΚΑΡΙΩΝ

αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισίν ἐσθ᾽ ηὑρημένα.
ὃ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.

ΚΑΡΙΩΝ

ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὃ δὲ τεκταίνεται.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὃ δὲ χρυσοχοεῖ γε χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.

ΚΑΡΙΩΝ

ὃ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί᾽, ὃ δὲ τοιχωρυχεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὃ δὲ γναφεύει γ᾽.

ΚΑΡΙΩΝ

ὃ δέ γε πλύνει κῴδια.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὃ δὲ βυρσοδεψεῖ γ᾽.

ΚΑΡΙΩΝ

ὃ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὃ δ᾽ ἁλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΠΛΟΥΤΟΣ

οἴμοι τάλας ταυτί μ᾽ ἐλάνθανεν πάλαι.

ΚΑΡΙΩΝ

μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἐκκλησία δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;

159. 2. bake round, crust over, cloak.

66. 3. cleans clothes (as fuller)

70. 7. i.e. is proud

175. 2. needle-seller, a partizan of Πaμ.

ΚΑΡΙΩΝ

τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;

ΚΑΡΙΩΝ

ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;

ΚΑΡΙΩΝ

Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;

ΚΑΡΙΩΝ

ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἐρᾷ δὲ Ναῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

ΚΑΡΙΩΝ

ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἐμπέσοι γέ σοι.
τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΚΑΡΙΩΝ

κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνον.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα·
ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·
ἔρωτος

ΚΑΡΙΩΝ

ἄρτων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μουσικῆς

ΚΑΡΙΩΝ

τραγημάτων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τιμῆς

ΚΑΡΙΩΝ

πλακούντων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀνδραγαθίας

ΚΑΡΙΩΝ

ἰσχάδων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

φιλοτιμίας

ΚΑΡΙΩΝ

μάζης

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

στρατηγίας

ΚΑΡΙΩΝ

φακῆς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα·
κἂν ταῦτ' ἀνύσηται, τετταράκοντα βούλεται,
ἤ φησιν οὐ βιωτὸν εἶναι τὸν βίον.

ΠΛΟΥΤΟΣ

εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

φράζε τοῦ πέρι;

ΠΛΟΥΤΟΣ

ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατε
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἥκιστ', ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλ'. ἐσδὺς γάρ ποτε
οὐκ εἶχεν ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἅπαξάπαντα κατακεκλῃμένα·
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μή νυν μελέτω σοι μηδέν· ὡς ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.

27. 6. from the sacrifice, cf. 32 ff.

ΠΛΟΥΤΟΣ

πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶν σὺ θνητὸς ὤν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς πυθικὴν σείσας δάφνην.

ΠΛΟΥΤΟΣ

κἀκεῖνος οὖν σύνοιδε ταῦτα;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

φήμ' ἐγώ.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ὁρᾶτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦγαθέ.
ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν χρῇ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα.

ΚΑΡΙΩΝ

κἂν βούλῃ γ', ἐγώ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα.

ΠΛΟΥΤΟΣ

παπαῖ πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐκ ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν. take a new start
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών

ΚΑΡΙΩΝ

τί δρῶ; λέγε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὑρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθὶ παρὼν
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος.

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ δὴ βαδίζω· τουτοδὶ τὸ κρεάδιον
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στὶν ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἀλλ᾽ ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ᾽ ἀλλοτρίαν πάνυ·
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ᾽ οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ ὡς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
αἰτῶν λαβεῖν τι σμικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι μηδ᾽ ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ᾽ ὡς παραπλῆγ᾽ ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
γυμνὸς θύραζ᾽ ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ᾽ ἀεί,
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
πάλιν τ᾽ ἀναλῶν, ἡνίκ᾽ ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ᾽ εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ.

ΠΛΟΥΤΟΣ

πείθομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;

ΚΑΡΙΩΝ

ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
ἴτ᾽ ἐγκονεῖτε σπεύδεθ᾽, ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ᾽ ἔστ᾽ ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντ᾽ ἀμύνειν.

ΧΟΡΟΣ

οὔκουν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ὄντας ἤδη;
σὺ δ᾽ ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι
ὅτου χάριν μ᾽ ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.

ΚΑΡΙΩΝ

οὔκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ᾽ αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.

crazy spendthrift fellow
casts me aside for

258. 7.10. (apparently) aid which | or at which
with παρόντα.

266. 5. bald. 6. toothless.
circumcised, or ^with prepuce drawn back (old reprobate?) (profligate?)

270. 7. multitude (cf. sorosis)

expert to deceive

What! do you really think

276. 4. 7. fetters.
277. 3. grave. 7. the letter on the lot.
278. first δέ ^= and yet in an apod. to λαχόν; second = though

knave and rascal

82. 6. passing over (without stopping to pick up)

ΧΟΡΟΣ

ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ᾽ ὅ φησιν;

ΚΑΡΙΩΝ

ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν᾽ ὦ πονηροὶ
ῥυπῶντα κυφὸν ἄθλιον ῥυσὸν μαδῶντα νωδόν·
οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

ΧΟΡΟΣ

ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑΡΙΩΝ

πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ᾽ ἔχοντα σωρόν.

ΧΟΡΟΣ

μῶν ἀξιοῖς φενακίσας μ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ᾽ ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

ΚΑΡΙΩΝ

πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ᾽ εἶναι κοὐδὲν ἂν νομίζεθ᾽ ὑγιὲς εἰπεῖν;

ΧΟΡΟΣ

ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰοὺ ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ΚΑΡΙΩΝ

ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ᾽ οὐ βαδίζεις, ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

ΧΟΡΟΣ

διαρραγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,
ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ᾽ οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες οὐκ οὔσης σχολῆς προθύμως
δεῦρ᾽ ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.

ΚΑΡΙΩΝ

ἀλλ᾽ οὐκέτ᾽ ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ ὦνδρες ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.

ΧΟΡΟΣ

ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἡμῖν ἅπασιν εἶναι;

ΚΑΡΙΩΝ

νὴ τοὺς θεοὺς Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ᾽ ὄνου λάβητε.

ΧΟΡΟΣ

ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ᾽ ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ᾽ ἀληθῆ.

ὅτου χάριν μ᾽ ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο. 281

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα
μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἷα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.

ΧΟΡΟΣ

ἡμεῖς δέ γε ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα
βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπαλῶντα
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηνίσκον ἐκτυφλῶσαι.

ΚΑΡΙΩΝ

ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντας τρόπους·
ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟΡΟΣ

οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι 'κ τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγου
τὴν ῥῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΚΑΡΙΩΝ

ἀλλ' εἷα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρᾳ
βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

290. 5. parenthetical (The twang of the lyre).
291. 6. swing
292. 6. repeatedly

294. 3. stinking
295. you will breakfast as goats (by licking the πέος)

297. πινάω = to be dirty. v.l. πεινῶντα
298. 3. greens, 7. drunk.

301. 3.4. burning stake

magic draught

boars

307. grunting. 5. delight.

bewitched & befouled

312. 6. testicles

321. 1. chew

325. 4. lazily

328. plainly loot Ares

ΧΟΡΟΥ

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν ὦνδρες δημόται
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν·
ἀσπάζομαι δ᾽ ὁτιὴ προθύμως ἥκετε
καὶ συντεταμένως κοὐ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ

θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ᾽ ἄρη.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα
ὠστιζόμεσθ᾽ ἑκάστοτ᾽ ἐν τἠκκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ᾽ ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

τί τὸ πρᾶγμ᾽ ἂν εἴη καὶ πόθεν; καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηκ᾽ ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ᾽ ἦν νὴ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
ἐν τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἁνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δέ μοι τοῦτ᾽ αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ᾽ ἐργάζεται.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀλλ᾽ οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ· νὴ τοὺς θεοὺς
ὦ Βλεψίδημ᾽ ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἶ γὰρ τῶν φίλων.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

γέγονας δ᾽ ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ᾽, ἢν θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ποῖός τις;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οἷος;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

λέγ' ἀνύσας ὅ τι φῄς ποτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί·
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τὸ παράπαν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον
καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό τ' αὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

πῶς οὐδὲν ὑγιές;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία
ἐκεῖθεν ἥκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

παῦσαι φλυαρῶν ὠγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτονί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

φεῦ,
ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μελαγχολᾷς ὤνθρωπε νὴ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλον ὅτι πεπανούργηκέ τι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

σὲ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
ζητεῖς μεταλαβεῖν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;

this seems a bad lot

377. 6.7. cheaply
379. 3.4. stuffing with bribes ('small coin')

nor in the least

88.1. 'exactly' (the good & no one else). but L & S say 'just the reverse.'

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἥρπακας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

κακοδαιμονᾷς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ὦ Ἡράκλεις, φέρε ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ὦ τᾶν ἐγώ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεοὺς
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικός, κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐκ ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

τί σὺ λέγεις;
οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οἴμοι τῶν κακῶν,
ἀπολεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

σὺ μὲν οὖν σεαυτόν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον ὦ μοχθηρὲ σὺ
ἔχω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

σὺ Πλοῦτον; ποῖον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

αὐτὸν τὸν θεόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

καὶ ποῦ 'στιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἔνδον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ποῦ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

παρ' ἐμοί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

παρὰ σοί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

πάνυ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

νὴ τοὺς θεούς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

λέγεις ἀληθῆ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

φημί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

πρὸς τῆς Ἑστίας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

νὴ τὸν Ποσειδῶ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

τὸν θαλάττιον λέγεις;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

τί φής;

οὐ τῷ μεταδοῦναι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

τί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

βλέψαι ποιῆσαι νώ

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

τίνα βλέψαι; φράσον.

to my house

for their pay is no good or their skill either

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τὸν Πλοῦτον ὥσπερ πρότερον ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

νὴ τὸν οὐρανόν.

ΒΗΕΨΙΔΗΜΟΣ

οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀλλ' ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

οὔκουν ἰατρὸν εἰσάγειν ἐχρῆν τινά;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἔστ' οὔθ' ἡ τέχνη.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

σκοπῶμεν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀλλ' οὐκ ἔστιν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μὰ Δί' ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
κράτιστόν ἐστι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
μή νυν διάτριβ' ἀλλ' ἄνυτε πράττων ἕν γέ τι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ μὴν βαδίζω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

σπεῦδέ νυν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝΙΑ

ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον
τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε.
ποῖ ποῖ; τί φεύγετ'; οὐ μενεῖτον;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

Ἡράκλεις.

ΠΕΝΙΑ

ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,

ἀλλ᾽ οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε
οὔτε θεὸς οὔτ᾽ ἄνθρωπος· ὥστ᾽ ἀπολώλατον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

σὺ δ᾽ εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας·
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀλλ᾽ οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

οὐκοῦν κλαύσεται.

ΠΕΝΙΑ

οἴεσθε δ᾽ εἶναι τίνα με;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

πανδοκεύτριαν
ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.

ΠΕΝΙΑ

ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὔκουν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
ἀλλ᾽ ἥτις εἶ λέγειν σ᾽ ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.

ΠΕΝΙΑ

ἣ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ᾽ ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ᾽ ἀφανίσαι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ἆρ᾽ ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων,
ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;

ΠΕΝΙΑ

Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ᾽ ἔτη.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοὶ ποῖ τις φύγῃ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὗτος τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον·
οὐ παραμενεῖς;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ἥκιστα πάντων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐ μενεῖς;
ἀλλ᾽ ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

427. pease-pudding seller

436. i.e. given me false measure

451. 2.3. put in pawn

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

Πενία γάρ ἐστιν ὦ πονήρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν δ' ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝΙΑ

γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;

ΠΕΝΙΑ

οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν;

ΠΕΝΙΑ

τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὅ τι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΝΙΑ

ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετε
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὅ τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.

ΠΕΝΙΑ

καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή,
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ταυτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;

ΠΕΝΙΑ

καὶ σύ γε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;

ΠΕΝΙΑ

οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν ἰοὺ ἰοὺ
τοιαῦτ' ἀκούων;

ΠΕΝΙΑ

ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐὰν ἁλῷς;

ΠΕΝΙΑ

ὅ τι σοι δοκεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καλῶς λέγεις.

ΠΕΝΙΑ

τὸ γὰρ αὔτ', ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφὼ δεῖ παθεῖν

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ταύτῃ γε· νῷν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.

ΠΕΝΙΑ

οὐκ ἂν φθάνοιτε τοῦτο πράττοντες· τί γὰρ
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

488. yield weakly in naught

514. 8. tan hides

ΧΟΡΟΣ

ἀλλ᾽ ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε τηνδὶ
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ᾽ ἐνδώσετε μηδέν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

φανερὸν μὲν ἔγωγ᾽ οἶμαι γνῶναι τοῦτ᾽ εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τἀναντία δήπου.
τοῦτ᾽ οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις ηὕρομεν, ὥστε γενέσθαι
βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοὐκ ἀπολείψει,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται· κᾆτα ποιήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θεῖα σέβοντας.
καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ᾽ ἄμεινον;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

οὐδέν· ἐγώ σοι τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ᾽ ἀνερώτα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ᾽ εἶναι μανίαν κακοδαιμονίαν τ᾽ ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροί,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ᾽ ὄντες πάνυ χρηστοὶ
πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
οὔκουν εἶναί φημ᾽, εἰ παύσει ταύτην βλέψας ποθ᾽ ὁ Πλοῦτος,
ὁδὸν ἥν τις ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ᾽ ἂν μείζω πορίσειεν.

ΠΕΝΙΑ

ἀλλ᾽ ὦ πάντων ῥᾷστ᾽ ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ᾽ οὐχ ὑγιαίνειν
δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ᾽ ὃ ποθεῖθ᾽ ὑμεῖς, οὔ φημ᾽ ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ᾽ ἴσον αὐτόν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ᾽ ἂν σοφίαν μελετῴη
οὐδείς· ἀμφοῖν δ᾽ ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχοποιεῖν,
ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλοδεψεῖν,

ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν.

ΠΕΝΙΑ

πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου.

ΠΕΝΙΑ

τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

κερδαίνειν βουλόμενός τις
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπίστων ἀνδραποδιστῶν.

ΠΕΝΙΑ

ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς
κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ τοῦτο ποιῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τἄλλα τε μοχθεῖν
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἐς κεφαλὴν σοί.

ΠΕΝΙΑ

ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν, οὐ γὰρ ἔσονται,
οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον,
οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔσται τούτων πάντων ἀποροῦντι;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου

537. 1. 5. 7. louse, gnat, flea

541. 3. bug. 1. pallet of rushes
542. 2. mat

544. 1. mallow
545. 3. bench. 4. wine-jar. 9. kneading-trough
546. 1. wine-cask

48. 12. assail

10. 2. big-bellied. 4. thick-legged. 6. 8. over-fat [illegible]

καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κολοσυρτοῦ;
φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, ἀλλ' ἐπανίστω.
πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος· ἀντὶ δὲ κλίνης
στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει·
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων,
ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μάκτρας
πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;

ΠΕΝΙΑ

σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ἐπεκρούσω.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.

ΠΕΝΙΑ

ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστιν μηδὲν ἔχοντα·
τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὡς μακαρίτην ὦ Δάματερ τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.

ΠΕΝΙΑ

σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες
καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς,
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.

ΠΕΝΙΑ

περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν κἀναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.

ΠΕΝΙΑ

σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται,
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
ὁτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
πενία πλούτου.

ΠΕΝΙΑ

καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου,
ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;

ΠΕΝΙΑ

ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον·
κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.

ΠΕΝΙΑ

ἀλλ' ὦ κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω,

566 ΒΛΕΨ. νὴ τὸν Δί', εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;

575. 4. flap wings

581. 4. rheum. 6. blear-eyed

586. 1. wild-olive

ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς ἀποδείξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανώσας
κοτίνῳ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐκοῦν τούτῳ δήπου δῆλος τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος·
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.

ΠΕΝΙΑ

πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,
εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτίνῳ στεφάνῳ στεφανώσας.

ΠΕΝΙΑ

τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν
διὰ τὴν πενίαν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν,
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν.
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.

ΠΕΝΙΑ

ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.

ΠΕΝΙΑ

τί πάθω τλήμων;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.

ΠΕΝΙΑ

εἶμι δὲ ποῖ γῆς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἐς τὸν κύφων'· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύτειν.

ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει, 584

ΠΕΝΙΑ

ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθὶ
μεταπέμψεσθον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστιν,
σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχνῶν
καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

αὕτη μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

παῖ Καρίων τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα.

ΧΟΡΟΥ

ΚΑΡΙΩΝ

ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι
γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

ΧΟΡΟΣ

τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.

ΚΑΡΙΩΝ

ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.

1. 4. scoop up
-6. 8. barley-groats

ΧΟΡΟΣ

λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.

ΚΑΡΙΩΝ

πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ᾽ ἤν τε μή.

ΧΟΡΟΣ

ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.

ΓΥΝΗ

τίς ἡ βοή ποτ᾽ ἐστίν; ἆρ᾽ ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ᾽ ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.

ΚΑΡΙΩΝ

ταχέως ταχέως φέρ᾽ οἶνον ὦ δέσποιν᾽, ἵνα
καὐτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶσ᾽ αὐτὸ σφόδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

ΓΥΝΗ

καὶ ποῦ ᾽στιν;

ΚΑΡΙΩΝ

ἐν τοῖς λεγομένοις· εἴσει τάχα.

ΓΥΝΗ

πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.

ΚΑΡΙΩΝ

ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ᾽ ἐρῶ.

ΓΥΝΗ

μὴ δῆτ᾽ ἔμοιγ᾽ ἐς τὴν κεφαλήν.

ΚΑΡΙΩΝ

μὴ τἀγαθὰ
ἃ νῦν γεγένηται;

ΓΥΝΗ

μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

ΚΑΡΙΩΝ

ὡς γὰρ τάχιστ᾽ ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον
νῦν δ᾽ εἴ τιν᾽ ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ᾽ ἐλοῦμεν.

ΓΥΝΗ

νὴ Δί᾽ εὐδαίμων ἄρ᾽ ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.

ΚΑΡΙΩΝ

ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ θυλήματα
καθωσιώθη πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.

ΓΥΝΗ

ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

ΚΑΡΙΩΝ

εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπών, ἤν τις αἴσθηται ψόφου,
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γρᾳδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς· μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον·
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν ἐς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.

ΓΥΝΗ

ταλάντατ' ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;

ΚΑΡΙΩΝ

νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα·
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
τὸ γρᾴδιον δ' ὡς ᾐσθάνετό μου τὸν ψόφον,
ἄρας' ὑφῄρει· κᾆτα συρίξας ἐγὼ
ὀδὰξ ἐλαβόμην ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν,

.o. 4.6. round cakes, incense

.63. 5. patch up, set straight

.66. outdid in stealing

.73.1. porridge

.θοῖς = cake

81.5. bark

82.4. a noun = fat

90.4. a red snake

692. 4. wrap up

700. 7. loathe

daughter of Aesculapius

710. 5. mortar
711. 3. pestle, 5. box

κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων·
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαυόμην.

ΓΥΝΗ

ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν ου προσῄειν;

ΚΑΡΙΩΝ

οὐδέπω.
μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

ΓΥΝΗ

ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.

ΚΑΡΙΩΝ

οὐκ ἀλλ' Ἰασὼ μέν γ' ἐπακολουθοῦσ' ἅμα
ὑπηρυθρίασε χἠ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

ΓΥΝΗ

αὐτὸς δ' ἐκεῖνος;

ΚΑΡΙΩΝ

οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν.

ΓΥΝΗ

λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.

ΚΑΡΙΩΝ

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον.

ΓΥΝΗ

αἲ τάλαν.

ΚΑΡΙΩΝ

μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυΐδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.

ΓΥΝΗ

λίθινον;

ΚΑΡΙΩΝ

μὰ Δί' οὐ δῆτ' οὐχὶ τό γε κιβώτιον.

ΓΥΝΗ

σὺ δὲ πῶς ἑώρας ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς;

ΚΑΡΙΩΝ

διὰ τοῦ τριβωνίου·

ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία.
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυίᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν
καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος σφηττίῳ
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὃ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
ἔφευγ' ἀνᾴξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ὑπομνύμενον παύσω σε ταῖς ἐκκλησίαις.

ΓΥΝΗ

ὡς φιλόπολίς τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

ΚΑΡΙΩΝ

μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος.

ΓΥΝΗ

ὦ φίλοι θεοί.

ΚΑΡΙΩΝ

τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοὐδόκει·
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ Πλοῦτος ὦ δέσποιν' ἀνειστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
ἠφάνισεν αὐτὸν οἵ τ' ὄφεις ἐς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχύ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.

…15. 1. hole

217. 1. plastered over. κ.φ. a plaster.

…19. 5. fig juice
220. 2. squill. 4, 5, 6. wet with Sphettian vinegar

…29. 3. napkin

…31. 5. red cloth, or cloak
…32. 8. Whistle, chirp.

789. 1. felt shoe

165. 3. pan-baked loaves

68. 6. nuts or figs showered upon a new-comer

ΓΥΝΗ

ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος;

ΚΑΡΙΩΝ

ἔρχεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὀφρῦς ξυνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι
γελῶντες εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἶ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΥΝΗ

νὴ τὴν Ἑκάτην κἀγὼ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλιά σε κριβανωτῶν ὁρμαθῷ
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα.

ΚΑΡΙΩΝ

μή νυν μέλλ' ἔτι,
ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

ΓΥΝΗ

φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑΡΙΩΝ

ἐγὼ δ' ὑπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΧΟΡΟΥ

ΠΛΟΥΤΟΣ

καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος ἥ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον,

τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὢ τλήμων ἐγώ,
ὡς οὔτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἄρ᾽ οὔτε ταῦτ᾽ ὀρθῶς ἔδρων·
ἀλλ᾽ αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐπεδίδουν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

βάλλ᾽ ἐς κόρακας· ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ᾽ ὅταν πράττῃ τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

ΓΥΝΗ

ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα.

ΠΛΟΥΤΟΣ

μηδαμῶς.
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος ἐς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐσφέρειν.

ΓΥΝΗ

εἶτ᾽ οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος·
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ᾽ ἐπὶ τούτοις εἶτ᾽ ἀναγκάζειν γελᾶν.

ΓΥΝΗ

εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικός γ᾽ οὑτοσὶ
ἀνίσταθ᾽ ὡς ἁρπασόμενος τῶν ἰσχάδων.

ΧΟΡΟΥ

ΚΑΡΙΩΝ

ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρές ἐστ᾽ εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ᾽ οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς ἐς τὴν οἰκίαν
ἐπεσπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.

-ros. burst (παίω) in

806. 3. meal-jar
807. 6. redolent of flowers

810. 2. well, tank, oil jar

812. 1. vinegar-cruet. 5. platter

816. 5. play at odd or even
817. 2. wipe selves

ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη 'στίν, ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαθροὺς
τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν.
ὁ δ' ἰπνὸς γέγον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς· ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὗν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος·
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙΚΑΙΟΣ

ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν.

ΚΑΡΙΩΝ

ἔα τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;

ΔΙΚΑΙΟΣ

ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.

ΚΑΡΙΩΝ

δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.

ΔΙΚΑΙΟΣ

μάλιστ'.

ΚΑΡΙΩΝ

ἔπειτα τοῦ δέει;

ΔΙΚΑΙΟΣ

πρὸς τὸν θεὸν
ἥκω· μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

ΚΑΡΙΩΝ

ἤ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμα δή. 806

ΔΙΚΑΙΟΣ

κομιδῇ μὲν οὖν.

ΚΑΡΙΩΝ

οὐκοῦν μετὰ ταῦτ᾽ ἦσθ᾽ ἄθλιος.

ΔΙΚΑΙΟΣ

κομιδῇ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
εὐηργέτησα δεομένους ἕξειν φίλους
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἳ δ᾽ ἐξετρέποντο κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ᾽ ἔτι.

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ κατεγέλων δ᾽ εὖ οἶδ᾽ ὅτι.

ΔΙΚΑΙΟΣ

κομιδῇ μὲν οὖν.

ΚΑΡΙΩΝ

αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων σ᾽ ἀπώλεσεν.

ΔΙΚΑΙΟΣ

ἀλλ᾽ οὐχὶ νῦν. ἀνθ᾽ ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθαδί.

ΚΑΡΙΩΝ

τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.

ΔΙΚΑΙΟΣ

καὶ τοῦτ᾽ ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΚΑΡΙΩΝ

μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ᾽ ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;

ΔΙΚΑΙΟΣ

οὐκ ἀλλ᾽ ἐνερρίγωσ᾽ ἔτη τριακαίδεκα.

ΚΑΡΙΩΝ

τὰ δ᾽ ἐμβάδια;

ΔΙΚΑΙΟΣ

καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ ταῦτ᾽ ἀναθήσων ἔφερες οὖν;

ΔΙΚΑΙΟΣ

νὴ τὸν Δία.

ΚΑΡΙΩΝ

χαρίεντά γ᾽ ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρὶς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοὺ ἰού.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.

39. dryness, emptiness (my friends did not care to come)

842. 5. mean

853. 2. which will bear much water (of wine), so untempered, harsh.

ΚΑΡΙΩΝ

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἅνθρωπος κακόν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ 'λλίπωσιν αἱ δίκαι;

ΔΙΚΑΙΟΣ

ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

ΚΑΡΙΩΝ

νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ';

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ἐμὲ τουτονί.

ΚΑΡΙΩΝ

ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

μὰ Δί' οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδεέν,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.

ΚΑΡΙΩΝ

ὡς σοβαρὸς ὦ Δάματερ εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις·
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

ΚΑΡΙΩΝ

οἰμώξἄρα σύ.

ΔΙΚΑΙΟΣ

νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.

ΔΙΚΑΙΟΣ

οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

ΚΑΡΙΩΝ

ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.

ΚΑΡΙΩΝ

μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον.

ΚΑΡΙΩΝ

ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης μηδενός γ' ἐμπλήμενος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὒ ὒ ὒ ὒ ὒ ὒ ὒ ὒ ὒ ὒ ὒ ὒ.

ΚΑΡΙΩΝ

κακόδαιμον ὀσφραίνει τι;

ΔΙΚΑΙΟΣ

τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ' ὡς ἄχθομαι
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.

ΔΙΚΑΙΟΣ

σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.

ΔΙΚΑΙΟΣ

καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

τὸ τί;

there is nothing in the ring against the bite of a sycophant

in truth?

904. 4. pretend

Why?
because I want to

912. 3. petrel. booby

ΔΙΚΑΙΟΣ

γεωργὸς εἶ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;

ΔΙΚΑΙΟΣ

ἀλλ' ἔμπορος;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.

ΔΙΚΑΙΟΣ

τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οὐ μὰ τὸν Δία.

ΔΙΚΑΙΟΣ

πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων
καὶ τῶν ἰδίων πάντων.

ΔΙΚΑΙΟΣ

σύ; τί παθών;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

βούλομαι.

ΔΙΚΑΙΟΣ

πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν ὦ κέπφε καθ' ὅσον ἂν σθένω;

ΔΙΚΑΙΟΣ

εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ.

ΔΙΚΑΙΟΣ

οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

κατηγορεῖ δὲ τίς;

ΔΙΚΑΙΟΣ

ὁ βουλόμενος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ,
ὥς εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΔΙΚΑΙΟΣ

νὴ Δία πονηρόν τἄρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.

ΔΙΚΑΙΟΣ

οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

ΔΙΚΑΙΟΣ

κατάθου ταχέως θοἰμάτιον.

ΚΑΡΙΩΝ

οὗτος, σοὶ λέγει.

ΔΙΚΑΙΟΣ

ἔπειθ' ὑπόλυσαι.

ΚΑΡΙΩΝ

ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος.

ΚΑΡΙΩΝ

οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οἴμοι τάλας ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.

ΚΑΡΙΩΝ

σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὁρᾷς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΔΙΚΑΙΟΣ

ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν εἶχες μάρτυρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οἴμοι περιείλημμαι μόνος.

ΚΑΡΙΩΝ

νυνὶ βοᾷς;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οἴμοι μάλ' αὖθις.

ΚΑΡΙΩΝ

δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.

925: 7. silphium, laserpitium, of Cyrene

grasped and held

946. even as soft & weak as fig-wood

953. 5. warm yourself.

63. gently and prettily

ΔΙΚΑΙΟΣ

μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.

ΚΑΡΙΩΝ

ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.

ΔΙΚΑΙΟΣ

τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις; εἰπέ μοι.

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ
κἂν σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὁτιὴ καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΣ

καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου.
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.

ΚΑΡΙΩΝ

ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται.
νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ

ΓΡΑΥΣ

ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;

ΧΟΡΟΣ

ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.

ΓΡΑΥΣ

φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.

ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος. 957

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μὴ δῆτ᾽· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ᾽ ὅ τι μάλιστ᾽ ἐλήλυθας λέγειν σ᾽ ἐχρῆν.

ΓΡΑΥΣ

πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ᾽ ὦ φίλτατε·
ἀφ᾽ οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τί δ᾽ ἔστιν; ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα;

ΓΡΑΥΣ

μὰ Δί᾽ ἐγὼ μὲν οὔ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀλλ᾽ οὐ λαχοῦσ᾽ ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

ΓΡΑΥΣ

σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;

ΓΡΑΥΣ

ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μέν, ἄλλως δ᾽ εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
ἅπαντ᾽ ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ᾽ ἐκείνῳ γ᾽ αὖ τὰ πάνθ᾽ ὑπηρέτουν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τί δ᾽ ἦν ὅ τι σου μάλιστ᾽ ἐδεῖθ᾽ ἑκάστοτε;

ΓΡΑΥΣ

οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ᾽ ᾐσχύνετο.
ἀλλ᾽ ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ᾽ εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον, ὀκτὼ δ᾽ ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
ἐκέλευσεν ἂν τῇ μητρί θ᾽ ἱματίδιον·
πυρῶν τ᾽ ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ᾽ ᾐσχύνετο.

ΓΡΑΥΣ

καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
αἰτεῖν μ᾽ ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.

did you drink (unexpected for 'did you serve as judge') with out being allotted to it by your letter?

999. 1. milk cake

1008. 1. to get something from you. 2. to your funeral

1011. 4. pigeon (dim. of φάψ)

1015. I was reproached

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.

ΓΡΑΥΣ

ἀλλ' οὐχί τοι νῦν ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ
καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.

ΓΡΑΥΣ

ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν,
ἐπεὶ ζαπλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ·
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἂν ἤσθιεν.

ΓΡΑΥΣ

καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι νὴ τὼ θεὼ
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἐπ' ἐκφοράν;

ΓΡΑΥΣ

μὰ Δί' ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.

ΓΡΑΥΣ

καὶ νὴ Δί' εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
νηττάριον ἂν καὶ φάβιον ὑπεκορίζετο.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἔπειτ' ἴσως ᾔτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.

ΓΡΑΥΣ

μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μόνος γὰρ ἥδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.

ΓΡΑΥΣ

καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.

ΓΡΑΥΣ

ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

εἰ θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.

ΓΡΑΥΣ

τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.

ΓΡΑΥΣ

ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς ὦ φίλ' ἄνερ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τί γὰρ ποιήσῃ; φράζε, καὶ πεπράξεται.

ΓΡΑΥΣ

ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν,
ἢ μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

ΓΡΑΥΣ

ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὀρθῶς γε· νῦν δέ γ' οὐκέτι σε ζῆν οἴεται.

ΓΡΑΥΣ

ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ' ὦ φίλτατε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐκ ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΓΡΑΥΣ

διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσαις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλίας.

ΓΡΑΥΣ

καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,

1017.6. <u>Sc.</u> your property

1024. 2. wanton

1035.3. rot

1037. 7. (gen.) baker's board, corn sieve

1056. 3. nuts. (to guess how many I have in my hand, cf. 1057)

οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

φαίνεται.
στεφάνους γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀσπάζομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

σέ φησιν.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι, ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.

ΓΡΑΥΣ

τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑορακέναι.

ΓΡΑΥΣ

ποίου χρόνου ταλάνταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.

ΓΡΑΥΣ

οὐκ ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.

ΓΡΑΥΣ

ἆ ἆ,
τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

εὖ μέντοι λέγει.
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ

βούλει διὰ χρόνου πρός ἐμὲ παῖσαι;

ΓΡΑΥΣ

ποῦ τάλαν;

ΝΕΑΝΙΑΣ

αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα.

ΓΡΑΥΣ

παιδιὰν τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ

πόσους ἔχεις ὀδόντας.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἀλλὰ γνώσομαι
κἄγωγ᾽· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀπότισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

ΓΡΑΥΣ

ταλάντατ᾽ ἀνδρῶν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ὄναιο μέντἄν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐ δῆτ᾽, ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἰ δ᾽ ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.

ΓΡΑΥΣ

γέρων ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΝΕΑΝΙΑΣ

πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

ΓΡΑΥΣ

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ᾽ ὦ βδελυρὲ σύ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μὰ τὴν Ἑκάτην οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
ἀλλ᾽ ὦ νεανίσκ᾽ οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ ὑπερφιλῶ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου.

ΝΕΑΝΙΑΣ

τί κατηγορεῖ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

εἶναί σ᾽ ὑβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τὸ τί;

molar

061. 1. wash-pit, object of abuse

1063. 6. deceitfully ?

1081. 6. allow (him to desert me)

1082. 4. = βινέω, pass.

1087. 2. straining-cloth

1093. 5. to pitch below. (sens. obs.)

1096. 2. limpet

ΝΕΑΝΙΑΣ

αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν, ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγὼ ποιεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως
εἶναι μετ' αὐτῆς.

ΓΡΑΥΣ

ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;

ΝΕΑΝΙΑΣ

οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένῃ
ἀπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
πίνειν, συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.

ΓΡΑΥΣ

ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

θάρρει, μὴ φοβοῦ.
οὐ γὰρ βιάσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ

πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.

ΓΡΑΥΣ

βάδιζ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ὡς εὐτόνως ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ γράδιον
ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΥ

ΚΑΡΙΩΝ

τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;

οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ.

ΕΡΜΗΣ

σέ τοι λέγω,
ὁ Καρίων, ἀνάμεινον.

ΚΑΡΙΩΝ

οὗτος εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;

ΕΡΜΗΣ

μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον· εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν.

ΚΑΡΙΩΝ

εἰπέ μοι,
τί δ' ἔστιν;

ΕΡΜΗΣ

ὁ Ζεὺς ὦ πονηρὲ βούλεται
ἐς ταὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον
ἁπαξάπαντας ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.

ΚΑΡΙΩΝ

ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς;

ΕΡΜΗΣ

ὁτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδεὲν
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς.

ΚΑΡΙΩΝ

μὰ Δί' οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

ΕΡΜΗΣ

καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι.

ΚΑΡΙΩΝ

σωφρονεῖς.

ΕΡΜΗΣ

πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν

wants to (will) weep

the tongues of victims are (to no purpose) sacrificed to this herald

1115: 2. honey-cake

you grasp the situation

1121. δ. wine-porridge

1123. 4. with the legs up.

1126. δ. fourth day of month

1128. κωλῆ, ham, thigh-bone

1129.1. to hop, as at the Ascolia, 2d day of rural Dionysia, on goat skins, since the goat was hostile to the vine

1142. δ. cheese-cake

πάντ᾽ ἀγάϑ᾽ ἕωϑεν εὐϑύς, οἰνοῦτταν μέλι
ἰσχάδας, ὅσ᾽ εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσϑίειν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.

ΚΑΡΙΩΝ

οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε τοιαῦτ᾽ ἀγάϑ᾽ ἔχων;

ΕΡΜΗΣ

οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ᾽ν τετράδι πεπεμμένου.

ΚΑΡΙΩΝ

ποϑεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

ΕΡΜΗΣ

οἴμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσϑιον.

ΚΑΡΙΩΝ

ἀσκωλίαζ᾽ ἐνταῦϑα πρὸς τὴν αἰϑρίαν.

ΕΡΜΗΣ

σπλάγχνων τε ϑερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσϑιον.

ΚΑΡΙΩΝ

ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν᾽ ἔοικ᾽ ἔτι στρέφειν.

ΕΡΜΗΣ

οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.

ΚΑΡΙΩΝ

ταύτην ἐπιπιὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φϑάνοις.

ΕΡΜΗΣ

ἆρ᾽ ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;

ΚΑΡΙΩΝ

εἴ του δέει γ᾽ ὧν δυνατός εἰμί σ᾽ ὠφελεῖν.

ΕΡΜΗΣ

εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν᾽ εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
ὧν ϑύεϑ᾽ ὑμεῖς ἔνδον.

ΚΑΡΙΩΝ

ἀλλ᾽ οὐκ ἐκφορά.

ΕΡΜΗΣ

καὶ μὴν ὁπότε γε σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι᾽, ἐγώ σ᾽ ἂν λανϑάνειν ἐποίουν ἀεί.

ΚΑΡΙΩΝ

ἐφ᾽ ᾧ τε μετέχειν καὐτὸς ὦ τοιχωρύχε.
ἧκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.

ΕΡΜΗΣ

ἔπειτα τοῦτόν γ᾽ αὐτὸς ἂν κατήσϑιες.

ΚΑΡΙΩΝ

οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.

ΕΡΜΗΣ

μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.

ΚΑΡΙΩΝ

ἔπειτ᾽ ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;

ΕΡΜΗΣ

τὰ γὰρ παρ᾽ ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.

ΚΑΡΙΩΝ

τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ,

ΕΡΜΗΣ

πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ᾽ ἵν᾽ ἂν πράττῃ τις εὖ.

ΚΑΡΙΩΝ

τί δῆτ᾽ ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ᾽ ὤν;

ΕΡΜΗΣ

παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.

ΚΑΡΙΩΝ

στροφαῖον; ἀλλ᾽ οὐκ ἔργον ἔστ᾽ οὐδὲν στροφῶν.

ΕΡΜΗΣ

ἀλλ᾽ ἐμπολαῖον.

ΚΑΡΙΩΝ

ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;

ΕΡΜΗΣ

ἀλλὰ δόλιον τοίνυν.

ΚΑΡΙΩΝ

δόλιον; ἥκιστά γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ᾽ ἁπλῶν τρόπων.

ΕΡΜΗΣ

ἀλλ᾽ ἡγεμόνιον.

ΚΑΡΙΩΝ

ἀλλ᾽ ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,
ὥσθ᾽ ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ᾽ ἔτι.

ΕΡΜΗΣ

ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ᾽ ἐρεῖς;
πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.

ΚΑΡΙΩΝ

ὡς ἀγαθόν ἐστ᾽ ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·

'ubi bene, ibi patria'

1153. 4. as porter at the <u>door-hinge</u>; also crafty

1155. 2. as god of traffic

1156. 2. retailer

1166. 5. judges

1181. 6. got favorable omens.

οὗτος γὰρ ἐξηύρηκεν αὑτῷ βιότιον.
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.

ΕΡΜΗΣ

οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω;

ΚΑΡΙΩΝ

καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς.

ΧΟΡΟΥ

ΙΕΡΕΥΣ

τίς ἂν φράσει' ὅπου 'στὶ Χρεμύλος μοι σαφῶς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε;

ΙΕΡΕΥΣ

τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ αὖ βλέπειν ὁ Πλοῦτος ἤρξατο,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν;

ΙΕΡΕΥΣ

θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τίνος οὕνεκα;

ΙΕΡΕΥΣ

ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὃ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς, ὃ δέ τις ἂν
δίκην ἀποφυγών, ὃ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις
κἀμέ γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδεὶς
θύει τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;

ΙΕΡΕΥΣ

τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.

ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθαδί,
αὐτόματος ἥκων.

ΙΕΡΕΥΣ

πάντ᾽ ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

ἱδρυσόμεθ᾽ οὖν αὐτίκα μάλ᾽, ἀλλὰ περίμενε,
τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ᾽ ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
ἵν᾽ ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ.

ΙΕΡΕΥΣ

πάνυ μὲν οὖν
δρᾶν ταῦτα χρή.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.

ΓΡΑΥΣ

ἐγὼ δὲ τί ποιῶ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ᾽ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ᾽ ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.

ΓΡΑΥΣ

ὧν δ᾽ οὕνεκ᾽ ἦλθον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

πάντα σοι πεπράξεται.
ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ᾽ εἰς ἑσπέραν.

ΓΡΑΥΣ

ἀλλ᾽ εἴ γε μέντοι νὴ Δί᾽ ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὥς ἔμ᾽, οἴσω τὰς χύτρας.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
αὗται ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
ἡ γραῦς ἔπεστ᾽ ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

ΧΟΡΟΣ

οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ᾽ ἡμᾶς, ἀλλ᾽ ἀναχωρεῖν
ἐς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

---

191. 1. we shall establish [illegible]

199. Ac. garments

206. 2. sometimes = foam

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ

I

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις ὃ μὲν κορώνῃ ὃ δὲ κολοιῷ. ὀνομάζονται δὲ ὃ μὲν Πεισθέταιρος ὃ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. ἔστι δὲ λέ. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἆγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικήν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμῳδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν, λεληθότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται, ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς

τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπόταϲις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται. καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων, ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον ἢ ψηφισματογράφον ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῳδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δέ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι

μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ σαλαμινία.

III

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐελπίδης τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησιν, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι καὶ κολοιὸν καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαί φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον ἃ ὠφεληθήσονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἳ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν· ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἐῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντεις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι λαβεῖν τι βουλόμενοι, ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὕτω

9. ἅμα? 15. πεποιθοίη ὁ ἕτερος τῷ ἑταίρῳ, καὶ ὃς ἐλπίζοι?

δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ διὰ τὸ μὴ ἐᾶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι λιμῷ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος διασῦραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις. ἐγράφη δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς σαλαμινίας νεὼς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν ἑρμῶν καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

IV

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσ' Ἀθήνας δύο τινές,
οἳ πρὸς τὸν Ἔποπα τὸν λεγόμενον Τηρέα
ἐλθόντες ἠρώτων ἀπράγμονα πτόλιν.
εἷς δ' ὄρνις Ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων
πτηνῶν διδάσκει τί δύνατ' ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς, ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγάς τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

I

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτίδων καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὀμόσαι δὲ ἀναπείσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάσειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφυίας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁρμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπυνθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγεὶς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίως δι' ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἄνδρας ἁλίσκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ

---

9. πτόλιν: πόλιν vulgo.

Λυσιστράτης ἱκετευούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικός, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μέν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν οἱ Ἀθηναῖοι πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταὐτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποτελοῦσι· καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα τῆς παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης εὐνοίας διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἑκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

II

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας
ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ᾽ ἄρρεσιν,
ὅπως γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου
τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ
μένωσί τ᾽ οἶκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο,
τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
τινὲς δ᾽ ἀπεχώρουν. αἵ τ᾽ ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
ταὐτὸν διεβουλεύοντο. κῆρυξ ἔρχεται
λέγων περὶ τούτων· τῆς δ᾽ ὁμονοίας γενομένης,
σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξέρρησαν.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

I

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς ᾅδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδούς, ᾗ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν κέρβερον ᾤχετο, καὶ ὀλίγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾶται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ πορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ᾄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα δ᾽ ἐν ᾅδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἴακχον ᾄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὅ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταὐτὸν ἔρχεται

τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μέν τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χἀτέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλον, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ ᾅδῃ βραβεῖον ἔχοντος τὸν τραγῳδικὸν θρόνον, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· Φρύνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος. οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

II

ΑΛΛΩΣ

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀναγαγεῖν θέλων
Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω,
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν
ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν κέρβερον.
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγών,
καὶ δὴ στεφανοῦταί γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην.

III

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἷός τ' ὢν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς ᾅδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχῃ. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐρυσθέως, κερβέρου χάριν εἰς ᾅδου κατήει. ἐλθὼν δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς

ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λεοντῆν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ' Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς ᾅδην, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεῶτας εἰς ᾅδου ἐπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχῆσαι μάχην· πεζῇ δὲ περιήει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβὰς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιοῦται καὶ αὖθις Ξανθίᾳ συγγίνεται καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἀράμενος τῆς ὁδοῦ εὑρίσκει, ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα· καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ ᾅδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα καὶ ὅτου χάριν ἧκεν, εἰπών, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἵν' Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ' ἵν' ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφὼς ἀνενέγκῃ πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου καὶ κρείττονος ἀναφανέντος Αἰσχύλου Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνῆλθε.

τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Ἀντιγένη. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος.

IV

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ὁ παρὼν ποιητής, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηνῶν ἄρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζόμενος, τότε τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθούς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δρᾶμα κατὰ τὸ φαινόμενον γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολέσχου καὶ φυσικοῦ. [Σωκράτης γὰρ μετερχόμενος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντῃ ἀπείχετο· ὡς οὖν τὸ δρᾶμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος Ἀθηνῶν ἀσυμφανῶς ξυνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέσχου καὶ ψευδοτύφου τὸ δρᾶμα τῶν Νεφελῶν·] οὕτω καὶ τήνδε τὴν κωμῳδίαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς ὑποψύχρου καὶ ὑποξύλου καὶ ἀφυοῦς καὶ ἀτεχνότατα γράφοντος, τῷ μεμηνέναι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ κρείττονα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων. ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὁμήρῳ τις ἀνώνυμος ἤριζε Σάτυρος, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ, ἢ πλέον εἰπεῖν, Εὔρυτος μὲν τοξικῇ.

Μαρσύας δὲ μουσικῇ τῷ Ἀπόλλωνι· Σειρῆσι δὲ καὶ Μούσαις Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ Αἰγύπτιος Σῶφις καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κεραυνοῖς δῆθεν ἀνταστράπτοντες. κατὰ τοιούτου παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν [ἐξομοιουμένου δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατράχων βοῶσι θορυβωδέστατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δρᾶμα. διασκευὴ δὲ καὶ ἔκθεσις τοιάδε τοῦ δράματος. πλάττεται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητήν. ὅθεν καὶ βουληθεὶς κατιέναι εἰς ᾅδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκεῖθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόρνοις καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους μετὰ Ξανθίου οἰκέτου ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημωδεστέρως καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἄργους, ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδοὺς τὰς εἰς ᾅδου χρῄζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπάς, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς ᾅδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀναγωγῇ τοῦ κερβέρου· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ' οὗ μαθὼν ὅσων ἔχρῃζεν, ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθακὼς τὴν Ἀχερουσίαν αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυοῖν ὀβολοῖς περαιοῦται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ' ἀνθ' ὧν τῇ περὶ Ἀργινούσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχίᾳ, τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ καὶ Πλούτωνι καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην αὖθις ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

I

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασαι πεῖσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολήν, προνοήσασαι καὶ προασκήσασαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι· μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν 'ὦ λαμπρὸν ὄμμα'.

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἐν τοῖς σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνδρῶν προκαθίζειν γενομένης ἐκκλησίας

περιθεμένας πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων
τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρίῳ.
ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα
καὶ χρῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις,
καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

ΠΛΟΥΤΟΣ

I

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοὔνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστόν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετά τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρὴ τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξιὼν ἐντύχοι, τούτῳ ἕπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτός ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἥσθησάν τε καὶ βουλὴν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πήρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τάς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅ τι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δρᾶμα Πλοῦτος Ἀριστοφάνους.

II

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἁβρόν τε μετασταίη βίον. τοιόνδε δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός. χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἕπεσθαι, ᾧ πρώτῳ συντύχῃ. καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχὼν εἵπετο πληρῶν τὸν χρησμόν· ἦν δὲ

Πλοῦτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ᾽ ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασι· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυὴς γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισρεόντων ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερώσαντο Πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα· προλογίζει δὲ θεράπων δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ᾐσχύνετο.

III

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱόν, κατανοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τὸ τηνικαῦτα εὖ πράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψειε καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειεν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστός), ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φαύλων τότε εὐπραγούντων. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἤρετο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ, ᾧ τινι πρῶτον ἐξιὼν συντύχῃ, ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι᾽ αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι᾽ ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

V

[Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἱμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἤτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἤτοι πτωχός, ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.]

VI

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Μαντεύεται δίκαιος ὤν τις καὶ πένης
εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.

ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ᾧπερ ἂν
ἀνέρι περιτύχῃ. Πλοῦτος ὀπτάνεται τυφλός.
γνοὺς δ' αὐτὸν ἤγαγ' οἴκαδ', ἄλλους δημότας
καλέσας μετασχεῖν· εἶθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
ἔσπευδον· εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' ἀπήγαγον.
ἡ δ' . . ἄφνω Πενία διεκώλυεν.
ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ τῶν κακῶν
οὐδεὶς ἐπλούτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τἀγαθά.

INDEX

Indicem composuit Frid. Spiro.